

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

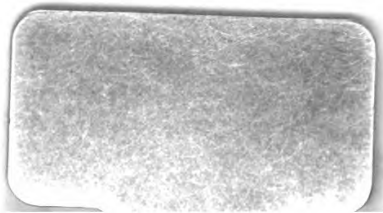

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

600087991/

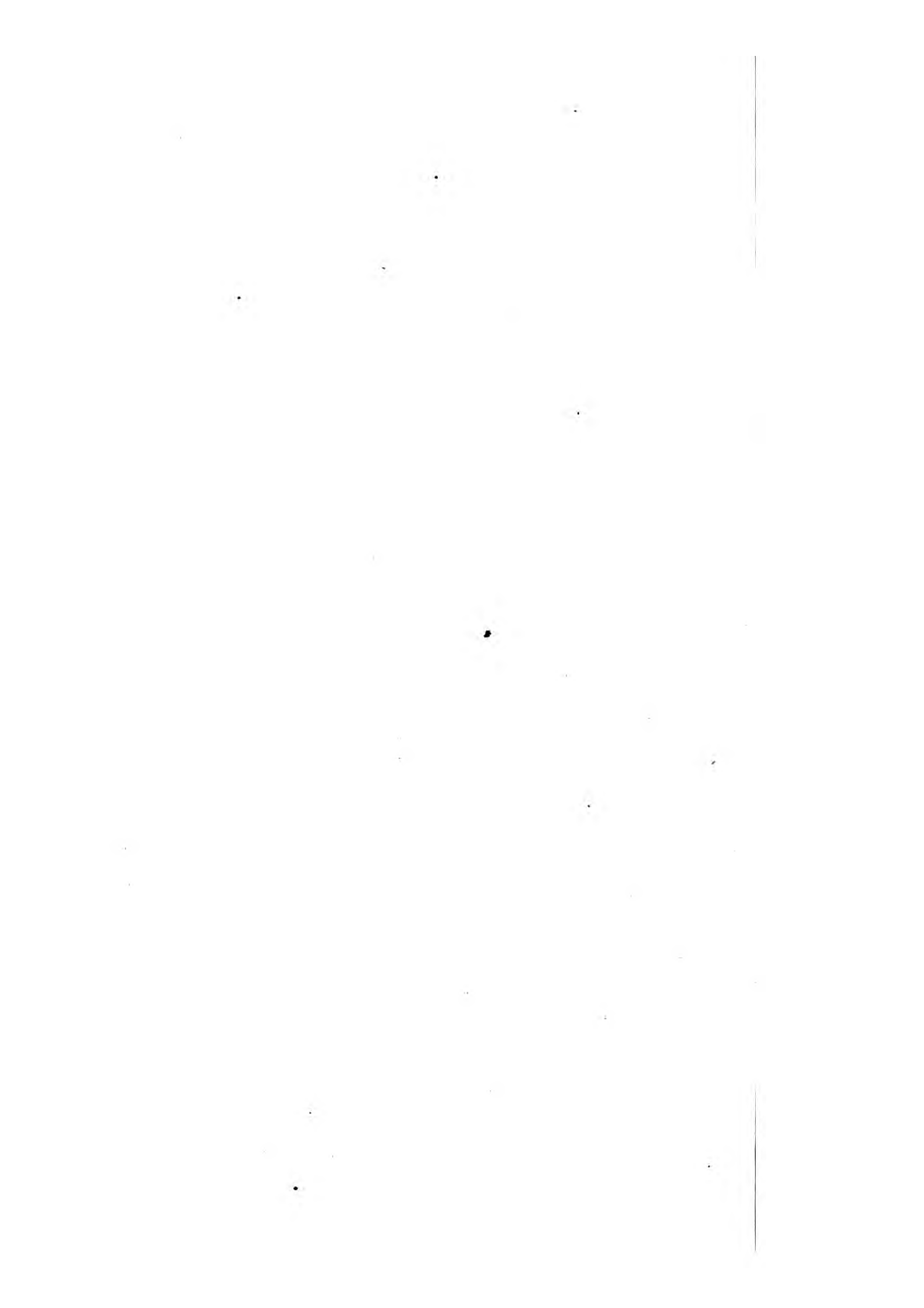

The page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is scattered across the page and is not readable.

**PLATONIS
SYMPOSIUM**

IN VSVM SCHOLARVM

EDIDIT

OTTO IAHN

EDITIO ALTERA AB H. VSENERO RECOGNITA

BONNAE

APVD A. MARCVM

MDCCCLXXV

85

290 . i . 108.

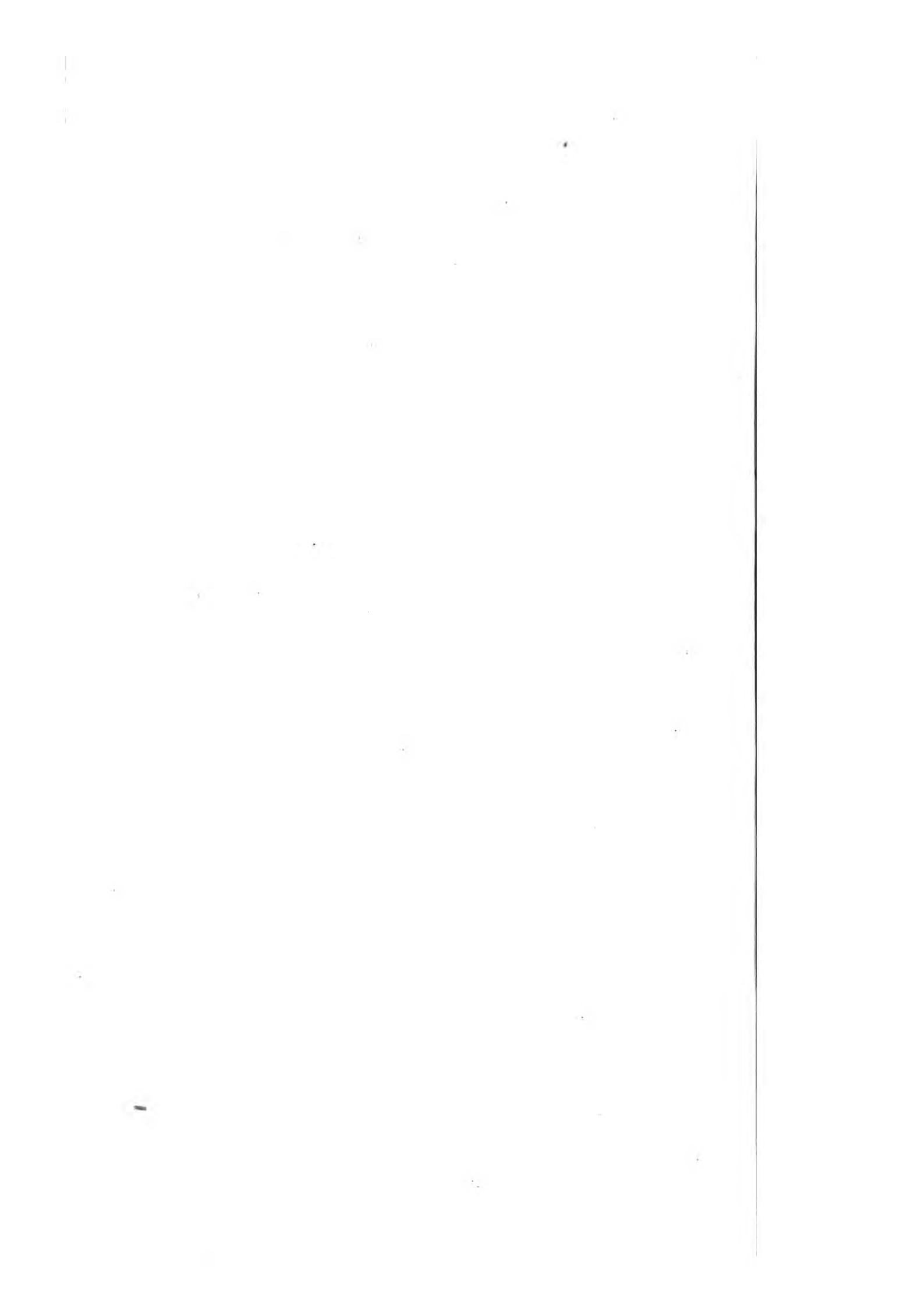
BONNAE. TYPE CAROLI GEORGI, VENT. TYP.

CHRISTIANO AVGVSTO BRANDIS

PHILOSOPHO PHILOLOGO

COLLEGAE INTEGERRIMO

A. MDCCLXIV

B (Bekkeri \aleph) codex membranaceus, quem E. D. Clarkius Patmo ex bibliotheca monasterii s. Ioannis ablatum in Bodleianam uniuersitatis Oxoniensis intulit (cf. Clarkii *travels* II 2 p. 348), ubi n. 39 notatur. scriptus est a. 895, non ut aiunt 896, quod docet subscriptio in fine addita (cf. Gaisfordii catal. codd. Clark. p. 69 Porsoni *tracts* p. 269 Schanzii nou. comment. Plat. p. 113)

ἐγγράφη χειρὶ ἰω̄ καλλιγράφου
 εὐτυχῶς ἀρεθῶν διακόνωι πα
 τρεῖ· νομισμάτων βυζαντί
 ων δέκα καὶ τριῶν μηνὶ νοεμ
 βρῶι· Ἰνδικτιῶν ἰδ̄ ἔτει κόσμου
 ςυδ βασιλείας λέοντος τοῦ φι
 λοχῦ υἱοῦ βασιλείου τοῦ ἀειμνήστου

contulit post Th. Gaisfordium (lect. Platon. Oxon. 1820 p. 90 sqq.) uir graece doctissimus Benjamin Iowettius, liberalitate non minus quam libertate animi insignis, qui lectiones diligentissime enotatas humanissime mecum communicauit. eas summa cum fide rettuli, nisi quod prosodiam neglectam hic illic notare supersedi. [nunc quod etiam accuratius referri potuerunt, Martini Schanzii meritum est, qui commentationum Platoniarum nou. p. 38 sqq. opera indefessa codicem quasi cum puluisculo excussit].

V (Bekkeri λ) codex membranaceus bibliothecae Vaticanae n. 225, qui inde a. f. 381b symposium exhibet. post Bekkerum accuratissime mihi contulit Eugenius Petersenus. habui praeterea uarias lectiones Bastii manu nitidissime descriptas.

C (Bekkeri Γ) codex bombycinus Coislinianus 155 bibliothecae Parisiensis, scriptus saec. XIV, in quo inde a fol. 149 b symposium legitur. post Bekkerum in usum meum officiose contulit summa diligentia Alfredus Holderus.

[V^bC^b lectiones cod. VC a Bekkero excerptae aut eiusdem silentio notatae. bvc correctores codicum BVC.]

ς cod. reliquorum uel plerique uel aliquot [praesertim Ξ Y aut DK].

[* asteriscus lectioni adpositus correctionem alterius editoris significat].

Locos Platonicos ab Ioanne Stobaeo in eclogas physicas relatos exhibui ad fidem codicis Borbonici n. 299 (Farnes. A), meliorum librorum archetypi, a Curtio Wachsmuthio conlati.

Hermannus Sauppius et Hermannus Vsenerus emendationes a se excogitatas amicissime mihi utendas concesserunt.

In scholiis recensendis adhibui copias a Siebenkeesio (anecd. graec. 1798 p. 49), Ruhnkenio (schol. in Platonem 1800 p. 43), Gaisfordio (catal. codd. Clark. 1812 p. 79) [et M. Schanzio nou. comm. Plat. p. 125], Bekkero (comment. crit. 1823 t. II p. 373) paratas.

B (Bekkeri \mathcal{A}) codex membranaceus, quem E. J. ...
bibliotheca monasterii s. Ioannis ablatum ...
uniuersitatis Oxoniensis intulit (cf. Clarkii *travels* I. 2. ...
n. 39 notatur. scriptus est a. 895, non ut aiunt 896. ...
subscriptio in fine addita (cf. Gaisfordii catal. codd. ...
Porsoni *tracts* p. 269 Schanzii nou. comment. Plat. p. 113,

*ἔγγραφη χειρὶ ἰῶ καλλιγράφου
εὐτυχῶς ἀρεθῶν διακόνοι πα
τρῆϊ νομισμάτων βυζαντί
ων δέκα καὶ τριῶν μηνὶ νοεμ
βρίου· ἰνδιξιῶν ἰδ' ἔτει κόσμου
588 βασιλείας λέοντος τοῦ μι
λοχῦ υἱοῦ βασιλείου τοῦ ἀειμνήστου*

contulit post Th. Gaisfordium (lect. Platon. Oxon. 1820 p. 90 sqq.)
uir graece doctissimus Benjamin Iowettius, liberalitate non
minus quam libertate animi insignis, qui lectiones diligentissime
enotatas humanissime mecum communicauit. eas summa cum fide
rettuli, nisi quod prosodiam neglectam hic illic notare supersedi.
[nunc quod etiam accuratius referri potuerunt, Martini Schanzii
meritum est, qui commentationum Platoniarum nou. p. 38 sqq.
opera indefessa codicem quasi cum puluisculo excussit].

V (Bekkeri \mathcal{A}) codex membranaceus bibliothecae Vaticanae n. 225,
qui inde a. f. 381b symposium exhibet. post Bekkerum accura-
tissime mihi contulit Eugenius Petersenus. habui praeterea
uarias lectiones Bastii manu nitidissime descriptas.

C (Bekkeri Γ) codex bombycinus Coislinianus 155 bibliothecae
risiensis, scriptus saec. XIV, in quo inde a fol. 149b symposium
legitur. post Bekkerum in usum meum officiose contulit
diligentia Alfredus Holderus.

[V^bC^b lectiones cod. VC a Bekkero excerptae
hvc correctores codicum BVC.]

cod. reliquorum uel plerique uel

lectioni adpositus cor

Platonicos ab Ioan

dem codicis Bo

ia Curtio

s Sauppi

tas amic

recense

Ruhr

d. C

342 sq.

ps. 1870

stgruss

der philol. gesellschaft zu Würzburg 1867 p. 86 sqq. et in nouis commentationibus Platonicis Wirceb. 1870, libro utilissimo), Ioannes Vahlenus (*zeitschr. f. d. Oesterreich. gymn.* 1872 t. XXIII p. 499 sqq. et in doctissimo poetices Aristotelicae commentario Berol. 1874 edito), Nic. Maduigius in aduersariis locos conuiuii multo cum fructu attigerunt. nuperrime denique, cum schedas meas operis pararem, Rettigii accessit editio assiduo labore maturata. in tanta multitudine et olim et nuper docte sciteque obseruatorum esse non pauca male inuenta, esse etiam nonnulla quae taedeat referre neque ea solius Hommelii, quis miretur? sed talia adnotari si qui reprehendunt, ei uereor ne neque discentium utilitati neque doctorum commodo satis consultum uelint. hi enim quasi iudices quam plenissimam actorum relationem iure suo postulant: illi examinandis corrigendi conaminibus iudicium exercebunt artique interpretandi assuefient, cuius principium dubitatio est. itaque etsi quaedam plane ridicula deleui, sciens tamen non pauca adposui, in quibus discatur quid distent aera lupinis. Cetera quae obseruanda editori religioso sunt, quid attinet dicere? quae tunc demum si praestita non fuerint, legentes animaduertere, praestita ne sentire quidem plerique soleant. ego, ut breui dicam, hoc agendum censui, ut qualem uoluisset Iahnus iterum prodire editionem suam, talem ego praestarem. ideo uel emendationem hodie mihi non minus quam olim certam p. 99, 8 quoniam Iahnio probare frustra nisus eram, recipere nolui. ceteroqui in lectione constituenda meo usus iudicio exemplar Bodleianum sic expressi, ut eius lectionem saltem uoluerim non nisi certa emendatione mutare. a quo instituto uno tantum loco p. 84, 10 recessi, ubi *σάλω* et paullo audacius *ἐπιδότης* scripsi, non tamquam ab ipso Platone dicta existimarem, sed ut simili quodam exemplo ratio artificii Gorgiani appareret. praeterea cum in uetustioribus Platonis libris olim fugam hiatus multo latius patuisse indicis non obscuris perspiciatur, etsi nolui ad modum Badhami apostrophum et coronidem usquequaque inculcare, tamen Bodleiani fidem procedendum ratus adscitis etiam Coisliniani et ultra ueterum scriptorum testimoniis sermonem leuigauit, ut primo aspectu, quo usque hiatum a Platone uitatum librorum memoria testetur, conspicuum cuique sit.

Sunt quorum me paeniteat. Herodiani auctoritati temere cedens p. 42, 13 *ἔρεσθαι* edidi, quo accentu cod. Coislinianus uti solet. ego tantam duco libri unici Bodleiani auctoritatem, ex ipsa eruditae antiquitatis paradisi repetendi, ut ne in his quidem mi-

nutiis, nisi erroris causa non lateat, inpune neglegatur (cf. quae in Fleckeiseni annali 1865 p. 237 sq. dixi). ille uero ut l. s. *ἐρέσθαι*, p. 87, 7 *ἐρέσθαι*, sic idem Phaedon. p. 78 B Alcib. I p. 119 C Menon. p. 71 A *ἐρέσθαι* Gaisfordio teste exhibet; idem *αἰσθέσθαι* Alcib. I p. 127 E et conu. p. 127, 20. 128, 5 *καταδαρθεῖν* (etsi qui ibi nuper *καταδάρθειν* scripsit, Rettigio testis paullo grauior adest quam quem aduocat scholiasta Aristoph. nub. 38, Didymus siue ut ex Nauckii inuento nuncupauit Boethus Milleri *mélanges de littérature grecque* p. 401, ab editore *καταδαρθῶ* corrigente non satis intellectus), contra eodem auctore p. 127, 21 *ἐξέγροσθαι* et scribendum fuit et a me scriptum est. nimirum incerto prosodiae usu, aliis infinitiuum ab ipso aoristo *ἠρόμην ἔδαρθον* repetentibus, aliis propter formae similitudinem ad infinitiui praesentis accentum delapsis, cum fons memoriae hodieque suppetat fidei profecto non multo minoris, quam qualibus ipse Herodianus usus paradosis stabilire solebat, quis illum temere et inconsulto neglegat? Porro ut p. 110, 21 *πλεῖν ἢ ἰκτῶ κοτύλας* scripsi, itidem p. 45, 22 debui *πλεῖν ἢ τρισμυρίους* corrigere, eorum memor quae post Dindorfium et Cobetum ipse in Fleckeiseni annali 1872 p. 741 exposueram. ex qua commentatiuncula etiam quo iure p. 127, 4 *δεῖν* participium reposuerim, rationes et testimonia cognosci possunt. Platonicis ibi locis addere liceret Politici p. 298 D *καὶ ἐὰν ναυμαχεῖν ἄρα δεῖν που*, quod exhibet Bodleianus, nisi *ΔΕΙΝ* ex *ΔΕΗΙ* natum esse probabilius esset quam contrarium. sed in Libanii apol. Socr. t. III p. 19, 5 *ἀλλ' οὐκ ἔγραψε μὲν οὐδὲ ἀνέγνω, εἶπε δὲ ἀπὸ στόματος οὕτως ὡς δεῖν μεθιστάναί τὴν πολιτείαν* participium a Reiskio male suspectatum esse *δεῖ* uel *δέοι* temptante aduerbium *οὕτως* indicio est. Iahnii ad uerba obelo confodienda paullo facilioris athethesin uellem etiam p. 77, 5 non probassem. scilicet in uerbis *πράττει δ' ἐναντία θεοῖς ἀπεχθάνεται* cum numeros poetae tragici sentire mihi uiderer in pedestrem sermonem solutos *πράττει δ' ἐναντί' ὅς θεοῖς ἀπήχθετο*, uersum existimabam ab erudito homine adscriptum ad illustrandam dictionis *ἐναντία πράττειν* uariam significationem. sed haec sententia, aduersum Amorem facere neminem posse nisi quem di plane perditum uelint, etsi argumentandi cursum paullisper moratur, tamen et apte illo loco addi potuit et eo facilius se scriptori offerebat, quo magis eam uersu siue alius poetae siue ipsius Agathonis tunc celebrem fuisse sumas. nam notum est et ueteribus iam obseruatum (cf. ad p. 43, 10. 83, 27), quantopere in conuiuio, maxime in Agathonis oratione Plato amet poe-

tarum flosculos et uersiculos sermoni intexere. ex quo genere etiam colon p. 83, 19 esse cum structura mutata et genetius licentia plane poetica cum uerbo κυβερνᾶν iunctus, tum ipsi numeri arguunt hiatu admissio (ut p. 82, 21 οὐδὲ Ἄρης) consulto obscurati

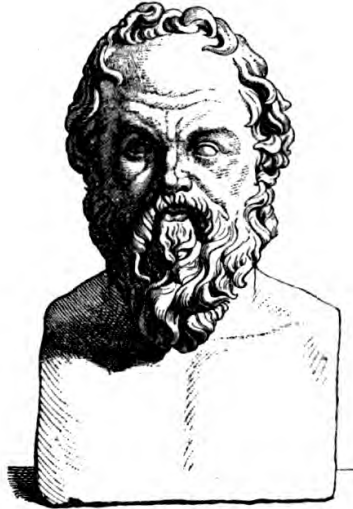
καὶ Ζεὺς κυβερνᾶν θεῶν τε κἀνθρώπων . . .

quid quod in Diotimae sermone p. 102, 5 integer hexameter legitur ex quodam oraculo, nisi fallor, sumptus? cuius uel aduerbium αἰεὶ in Bodleiano diphthongo solita carens indicium est:

καὶ κλέος ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι.

Denique in Aristophanis oratione quae ad locum desperatum p. 74, 3 proposui, deleri iubeo.

In corrigendis typographi speciminibus etsi mecum adulescentes aliquot docti, quibus meritam gratiam lubens etiam publice refero, diligentissime uersabantur, tamen uel sic operarum errores relictis sunt. p. 5 primo uersui numerus 178, non 188 ascribendus erat; p. 32 Eusebiani testimonii numerus LIX intercudit; in adn. ad p. 47, 5 Boeckhii nomen operae littera legitima priuarunt, tomum ClGr. eadem bis indicarunt. contra mea culpa est, quod ad p. 87, 30 Badhami coniecturam φύλαξον παρὰ σαντῶ μνησόμενος ὅπου δεήσει ad Euthyd. p. 93 propositam et ad p. 97, 22 Cobetianam (mnemos. n. s. III p. 199) ὁ μέγιστός τε καὶ σφοδρὸς ἔρωσ ὀβλίτος sum memorare.

TESTIMONIA DE PLATONIS SYMPOSIO

DE SYMPOSIUM LECTIONE TITVLO ARGVMENTO

I GELLIVS I 9, 8 „haec noster Taurus cum dixisset: Nunc autem, inquit, isti qui repente pedibus inlotis ad philosophos deuertunt, non est hoc satis, quod sunt omnino ἀθεώρητοι ἄμουσοι ἀγεωμέτρητοι, sed legem etiam dant, qua philosophari discant. alius ait: ‘hoc me primum doce’, item alius ‘hoc uolo’ inquit ‘discere, istud nolo’. hic a symposio Platonis incipere gessit propter Alcibiadae commissationem (p. 212 c sq.), ille a Phaetro propter Lysiae orationem. est etiam, inquit, pro Iuppiter, qui Platonem legere postulet non uitae ornandae, sed linguae orationisque comendae gratia nec ut modestior fiat sed ut lepidior“.

inter decem Platonis dialogos ab Iamblichio delectos (cf. Proclus in Alcibiad. I p. 11 Cr.), a Platonis certatim lectos et explanatos symposion septimum obtinuit locum, cf. prolegg. philosophiae Plat. 26 (t. VI p. 220 ed. C. F. Herm.).

mirum quod tam rara sunt commentariorum a Platonis ad symposion interpretandum scriptorum uestigia. qualis memoria nuper ex etymologio Florentino (cf. Milleri *mélanges de*

- II *lit. gr.* p. 315) prodiit, ubi etymologi magni verbis p. 821 de uoc. Ὠκεανός haec subiunguntur: Πορφύριος ἐν τῷ περὶ Ἑρωτος τοῦ ἐν συμποσίῳ· ἢ παρὰ τὸ ὠκέως ἀνύεσθαι παρ' αὐτὸν τὸν δρόμον τῶν ἀστέρων· οὕτως εὖρον ἐγώ. quae haud scio an Porphyrius a Phaedri oratione p. 178_B tractanda ad Homericum illud Ξ 201 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν delatus disseruerit.
- III LAERTIVS DIOG. III 49 τοῦ δὲ λόγου τοῦ Πλατωνικοῦ δύο εἰσὶν ἀνωτάτω χαρακτῆρες ὃ τε ὑψηλιτικὸς καὶ ὁ ζητητικὸς. διαιρεῖται δ' ὁ ὑψηλιτικὸς εἰς δύο ἄλλους χαρακτῆρας θεωρηματικόν τε καὶ πρακτικόν. καὶ τῶν ὁ μὲν θεωρηματικὸς εἰς τὸν φυσικὸν καὶ λογικόν, ὁ δὲ πρακτικὸς εἰς τὸν ἠθικὸν καὶ πολιτικόν..... εἰσὶ δὲ... τοῦ δ' ἠθικοῦ ἢ τε ἀπολογία καὶ 50 ὁ Κρίτων καὶ Φαίδων καὶ Φαῖδρος καὶ τὸ συμπόσιον κτλ.
- IV PROCLVS in Plat. de re p. p. 350 οἱ ἐκ τῶν πραγμάτων ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ἐπιγεγραμμένοι (ὑπογεγρα. ed. Bas. *) διάλογοι, καὶ μὴ ἐκ προσώπων ὡς ὁ Ἀλκιβιάδης ἢ Φαίδων, καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις ζητουμένων πραγμάτων, ἀλλ' οὐ τῶν περιστατικῶν, ὡς περὶ τὸ συμπόσιον, οὗτοι δ' οὖν πάντες ἀπὸ τοῦ προηγουμένου προβλήματος ἔχουσι (scr. ἔχουσι τὴν) ἐπιγραφὴν.
- V PLVTARCHVS quaest. conu. I prooem. p. 612 ἐπεὶ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἀτόπων ἢ λήθῃ τῷ ὄντι σοφῇ κατ' Εὐριπίδην εἶναι, τὸ δὲ ὅλως ἀμνημονεῖν τῶν ἐν οἴνῳ μὴ μόνον τῷ φιλοποιῷ λεγομένῳ μάχεσθαι τῆς τραπέζης, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀντιμαρτυροῦντας ἔχειν, Πλάτωνα καὶ Ξενοφῶντα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Σπένσιππον Ἐπίκουρόν τε καὶ Πρύτανιν καὶ Ἰερώνυμον καὶ Δίωνα τὸν ἐξ Ἀκαδημίας, ὡς ἄξιόν τινος (l. τι*) σπουδῆς πεποιημένους ἔργον ἀναγράψασθαι λόγους παρὰ πότον γενομένους —.
- VI PLVTARCH. ibid. VI prooem. p. 686 ἀλλ' ἕτερον οὐκ ἔλαττον ὑπῆρχε τοῦτο τοῖς παρὰ Πλάτωνι δειπνήσασιν, ἢ τῶν λαληθέντων παρὰ πότον ἀναθεώρησις· αἱ μὲν γὰρ τῶν ποθούντων (fort. ἠδυπαθούντων) ἠδοῦναι τὴν ἀνάμνησιν ἀνελεύθερον ἔχουσι καὶ ἄλλως ἐξίτηλον, ὡς περὶ ὄσμην ξύλων ἢ κνίσσαν ἐναπολειπομένην· προβλημάτων δὲ καὶ λόγων φιλοσόφων ὑποθέσεις αὐτοὺς τοὺς μεμνημένους εὐφραίνουσι ἀεὶ πρόσφατοι παροῦσαι καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐχ ἧττον ἐστιᾶσθαι (εἰς αἰτίαν legitur*) παρέχουσι τοῖς αὐτοῖς ἀκούοντας καὶ μεταλαμβάνοντας· ὅπου καὶ νῦν τῶν Σωκρατικῶν συμποσίων μετουσία καὶ ἀπόλαυσις ἐστὶ τοῖς φιλολόγοις, ὡς περὶ αὐτοῖς

ἐκείνοις τοῖς τότε δειπνοῦσι. καίτοι εἰ τὰ σωματικά τὰς ἡδονὰς παρεῖχον, ἔδει καὶ Ξενοφῶντα καὶ Πλάτωνα μὴ τῶν λαληθέντων ἀλλὰ τῶν παρατεθέντων ἐν Καλλίου καὶ Ἀγάθωνος ὄψων καὶ πεμμάτων καὶ τραγημάτων ἀπογραφὴν ἀπολιπεῖν· νῦν δ' ἐκεῖνα μὲν οὐδέποτε, καίπερ ὡς εἰκὸς ἐκ παρασκευῆς γεγόμενα καὶ δαπάνης, λόγου τινὸς ἠξιώθη, τὰ δὲ φιλοσοφηθέντα μετὰ παιδιᾶς σπουδάζοντες εἰς γραφὴν ἀπετίθεντο καὶ κατέλιπον παραδείγματα τοῦ μὴ μόνον συνεῖναι διὰ λόγων ἀλλήλοις παρὰ πότον ἀλλὰ καὶ μεμνησθαι τῶν λαληθέντων.

VII PHILO de uita contempl. 7 (t. II p. 480 Mang.) τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι συμποσίων τὰ περιβόητα καὶ σημειωδέστατα δύο ταῦτά ἐστιν, οἷς καὶ Σωκράτης παρετύγγανε, τὸ μὲν ἐν Καλλίου, ἠνίκά στεφανωθέντος Ἀυτολύκου τὰ ἐπινίκια εἰσιτάτο, τὸ δὲ ἐν Ἀγάθωνος· ἃ καὶ μνήμης ἠξίωσαν ἄνδρες τὰ τε ἦθη καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι, Ξενοφῶν τε καὶ Πλάτων. ἀνεγράψαντο γὰρ ὡς ἀξιωμακόμεντα, οἷς ὑπετόπασαν χρῆσθαι παραδείγμασι τοὺς ἔπειτα τῆς ἐν συμποσίοις ἐμμελοῦς διαγωγῆς. ἀλλ' ὅμως καὶ ταῦτα συγκρινόμενα τοῖς τῶν ἡμετέρων, οἳ τὸν θεωρητικὸν ἠσπάσαντο βίον (Essenos dicit), γέλως ἀναφανεῖται. ἡδονὰς μὲν οὖν ἔχει ἑκάτερον, ἀνθρωπικώτερον δὲ ἐστὶ τὸ Ξενοφῶντος· ἀλητρίδες γὰρ καὶ ὄρχησται καὶ θαυμαστοποιοὶ καὶ ποιηταὶ γελοίων ἐπὶ τῷ σκῶψαι καὶ χαριεντίσασθαι μέγα φρονοῦντές εἰσι, καὶ τινα ἄλλα τῶν ἐν ταῖς ἰλαρωτέραις ἀνέσεσι. τὸ δὲ Πλατωνικὸν ὄλον σχεδὸν ἐστὶ περὶ ἔρωτος, οὐκ ἀνδρῶν ἐπὶ γυναιξίν ἐπιμανέντων ἢ γυναικῶν ἀνδράσιν αὐτὸ μόνον — ἐπιτελοῦνται γὰρ αἱ ἐπιθυμίαι αὐταὶ νόμῳ φύσεως —, ἀλλὰ ἀνδρῶν ἄρσεσιν ἠλικία μόνον διαφέρουσι· καὶ γὰρ εἴ τι περὶ Ἐρωτος καὶ οὐρανοῦ Ἀφροδίτης κεκομψεῦσθαι δοκεῖ, χάριν ἀστεῖσμοῦ παρείληπται. τὸ γὰρ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος ὁ κοινὸς καὶ πάνδημος ἔρωτος διείληφεν, ἀνδρείαν μὲν τὴν βιωφελεστάτην ἀρετὴν κατὰ πόλεμον καὶ κατ' εἰρήνην ἀφαιρούμενος, θήλειαν δὲ νόσον ταῖς ψυχαῖς ἀπεργαζόμενος καὶ ἀνδρογύνους κατασκευάζων, οὗς ἐχρῆν πᾶσι τοῖς πρὸς ἀλκὴν ἐπιτηδεύμασι συγκροτεῖσθαι. λυμηράμενος δὲ τὴν παιδικὴν ἠλικίαν καὶ εἰς ἐρωμένης τάξιν καὶ διάθεσιν ἀγαθῶν ἐζημίωσε καὶ τοὺς ἐραστάς περὶ τὰ ἀναγκαιότατα, σῶμά τε καὶ ψυχὴν καὶ οὐσίαν· ἀνάγκη γὰρ τοῦ παιδεραστοῦ τὸν μὲν νοῦν τετάσθαι πρὸς τὰ παιδικὰ καὶ πρὸς ταῦτα μόνον ὄξυδερχοῦντα, πρὸς δὲ τὰ ἄλλα πάντα ἴδια τε καὶ κοινὰ τυφλούμενον ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας καὶ μάλιστα εἰ ἀποτυγχάνοι συντή-

κεσθαι· τὴν δὲ οὐσίαν ἐλαττοῦσθαι διχόθεν, ἕκ τε ἀμελείας καὶ τῶν εἰς τὸν ἐρώμενον ἀναλωμάτων. παραφύεται δὲ καὶ μεῖζον ἄλλο πάνδημον κακόν· ἐρημίαν γὰρ πόλεων καὶ σπᾶνιν τοῦ ἀρίστου γένους ἀνθρώπων καὶ στείρωσιν καὶ ἀγονίαν τεχνάζονται, οἳ μιμοῦνται τοὺς ἀνεπιστήμονας τῆς γεωργίας, σπείροντες ἀντὶ τῆς βαθυγείου πεδιάδος ἐφάλμους ἀρούρας ἢ λι- 481 θώδη καὶ ἀπόκροτα χωρία, ἃ πρὸς τῷ μηδὲν πεφυκέναι βλαστάειν καὶ τὰ βληθέντα φθείρει σπέρματα. σιωπῶ τὰ τῶν μύθων πλάσματα καὶ τοὺς δισωμάτους, οἳ κατ' ἀρχὰς προσφύντες ἀλλήλοις ἐρωτικάις δυνάμεσιν αὐθις οἷα μέρη συνελλυθέντα διεζεύχθησαν, τῆς ἀρμονίας ὑφ' ἧς συνείχοντο λυθείσης. εὐπαράγωγα γὰρ ταῦτα πάντα δυνάμενα τῇ καινότητι τῆς ἐπινοίας τὰ ὦτα δελεάζειν, ὧν ἕκ πολλοῦ τοῦ περιόντος οἳ Μωσέως γνώριμοι, μεμαθηκότες ἕκ πρώτης ἡλικίας ἐρᾶν ἀληθείας, καταφρονοῦσιν ἀνεξαπάτητοι διατελοῦντες.

DE CONVIVIIS INSTITVENDIS

VIII ATHENAEVS V 3 p. 186 D ἡμεῖς δὲ νῦν περὶ τῶν Ὀμηρικῶν συμποσίων λέξομεν. ἀφορίζει γὰρ αὐτῶν ὁ ποιητῆς χρόνους πρόσωπα αἰτίας. τοῦτο δὲ ὀρθῶς ἀπεμάξατο ὁ Ξενοφῶν καὶ Πλάτων, οἳ κατ' ἀρχὰς τῶν συγγραμμάτων ἐκτίθενται τὴν αἰτίαν τοῦ συμποσίου καὶ τίνες οἱ παρόντες. Ἐπίκουρος δὲ οὐ τόπον, οὐ χρόνον ἀφορίζει, οὐ προλέγει οὐδέν. ἔτι 187^A δὲ ὁ μὲν Ὀμηρος ἡλικίαις εἰσάγει διαφέροντας καὶ ταῖς προαιρέσεσι τοὺς κεκλημένους, Νέστορα καὶ Αἴαντα καὶ Ὀδυσσεά, τὸ μὲν καθόλου σύμπαντας τῆς ἀρετῆς ἀντεχομένους, εἶδει δὲ B διαφόροις ὁδοῖς ὠριμηκότας ἐπ' αὐτήν. ὁ δ' Ἐπίκουρος ἅπαντας εἰσήγαγε προφήτας ἀτόμων, καὶ ταῦτ' ἔχων παραδείγματα τὴν τε τοῦ ποιητοῦ τῶν συμποσίων ποικιλίαν καὶ τὴν Πλάτωνός τε καὶ Ξενοφώντος χάριν. ὧν ὁ μὲν Πλάτων τὸν μὲν Ἐρυξίμαχον ἰατρόν, τὸν δ' Ἀριστοφάνη ποιητήν, ἄλλον δ' ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως σπουδάζοντας εἰσήγαγε, Ξενοφῶν δὲ καὶ τινὰς ἰδιώτας συναρέμιξε. Ἐπίκουρος 177^B δὲ συμπόσιον φιλοσόφων μόνων (μόνον libri *) πεποιήται.

ἐδίδαξε δ' Ὀμηρος καὶ οὓς οὐ δεῖ καλεῖν, ἀλλ' αὐτομάτους ἵεναι πρεπόντως, ἐξ ἑνὸς τῶν ἀναγκαίων δεικνὺς τὴν τῶν ὁμοίων παρουσίαν (B 408) 'αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος'. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε ἀδελφὸν οὔτε γονέας οὔτε γυναῖκα κλητέον οὔτ' εἴ τις ἰσοτίμους (ἰσοτίμως libri: corr. Nauckius) τινὰς τούτοις ἄγει καὶ γὰρ ἂν ψυχρὸν εἶη καὶ ἄφιλον.

.... Πλάτων δ' ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ τῶν αὐτῶν λέγει οὕτως 188 A
 ἵνα καὶ ἀμείνωνος δίαταν' (p. 174B). Βακχυλίδης δὲ περὶ B
 Ἡρακλέους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήρυκος οἶκον, φησὶν
 (fr. 33)

ἔστη δ' ἐπὶ λάινον οὐδόν,
 τοὶ δὲ θοίνας ἔντυον, ὠδέ τ' ἔφα·
 αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν
 δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι
 φῶτες·

αἱ δὲ παροιμίαι ἢ μὲν φησὶν 'αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν
 ἐπὶ δαΐτας ἴασιν', ἢ δὲ 'αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας
 ἴασιν'. οὐ δεόντως γοῦν Πλάτων τὸν Μενέλεων ἐνόμισεν εἶναι
 δειλόν, ὃν ἀρήφιλον Ὅμηρος λέγει (P 1) καὶ μόνον ὑπὲρ C
 Πατρόκλου ἀριστεύσαντα (P), καὶ τῷ Ἐκτορι πρὸ πάντων πρό-
 θυμον μονομαχεῖν (H 94), καίπερ ὄντα τῇ ῥώμῃ καταδεέστερον,
 ἐφ' οὗ μόνου τῶν στρατευσαμένων εἶρηκεν 'ἐν δ' αὐτὸς κίεν
 ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς' (B 588). εἰ δὲ ὁ ἐχθρὸς ὁ βλα-
 σφημῶν αὐτὸν εἶρηκε 'μαλθακὸν αἰχμητήν' (P 587) καὶ διὰ
 τοῦτο Πλάτων τῷ ὄντι μαλθακὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνει (p. 174 c),
 οὐκ ἂν φθάνοι καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τιθεὶς ἐν τοῖς φαύλοις,
 ὃν αὐτὸς φησὶν εἶναι ἀγαθόν (Plato p. 174 c), εἴπερ εἰς αὐτὸν D
 εἴρηται τοῦτο τὸ ἔπος 'οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην
 δ' ἐλάφοιο' (A 225). οὐ γὰρ εἴ τι λέγεται παρ' Ὀμήρῳ, τοῦδ'
 Ὅμηρος λέγει· πῶς γὰρ ἂν εἴη μαλθακὸς Μενέλαος ὁ τὸν
 Ἐκτορα μόνος ἀπειρξας τοῦ Πατρόκλου (P 89) καὶ Εὐφορβον
 ἀποκτείνας τε καὶ σκυλεύσας ἐν μέσοις τοῖς Τρωσὶ (P 95);
 τὸ δὲ μηδὲ τὸν στίχον ὃν ἠτιᾶτο τελείως κατανοῆσαι ἄτοπον, E
 δι' οὗ 'βοὴν ἀγαθὸς' Μενέλαος λέγεται (B 408). τοῖς γὰρ
 ἀνδρειοτάτοις Ὅμηρος εἶωθεν ἐπιφωνεῖν, καλούντων τῶν πα-
 λαιῶν τὸν πόλεμον βοήν.

πάντα δ' ὡς ἀκριβῆς Ὅμηρος καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο οὐ παρέ-
 λιπε, τὸ δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωμάτιον καὶ λουσάμενον ἵνα
 πρὸς τὸ δεῖπνον ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης F
 (fr. 165), ἦκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἰδρωτὶ πολλῷ καὶ
 κοινορτῷ

καὶ πρὸ τοῦ θουᾶσθαι δὲ ἃ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς διδάσκει 179 B
 πάλιν Ὅμηρος, ἀπαρχὰς τῶν βρωμάτων νέμειν τοῖς θεοῖς.
 καὶ σπονδοποιεῖται γε τοὺς δαιτυμόνας. ἄπερ καὶ C D
 Πλάτων φυλάττει κατὰ τὸ συμπόσιον. μετὰ γὰρ τὸ δειπνήσαι
 σπονδὰς τέ φησι ποιῆσαι καὶ τὸν θεὸν παιωνίσαντας τοῖς

νομιζομένους γέρασι *** (p. 176 A). παραπλησίως δὲ καὶ Ξενοφῶν (copu. 2, 1). παρὰ δ' Ἐπικούρω οὐ σπονδή, οὐκ ὀπαρχὴ θεοῖς, ἀλλ' ὥσπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός (fr. 56) 'ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει'.

.... τὸν γὰρ οἶνον Ὅμηρος οὐκ ἠλεόν' (ξ 464) ὥσπερ F ἠλίθιον καλεῖ καὶ ματαιοποιόν, οὐδὲ κελεύει σκυθρωπὸν εἶναι μῆτε ἄδοντα μῆτε γελῶντα μῆτ' ἐρρύθμως ποτὲ καὶ πρὸς ὄρχησιν τρεπόμενον· οὐχ οὕτως ἀγροῖκος οὐδ' ἐπαρίστερός ἐστιν, ἀλλ' ἦδει τούτων ἐκάστου καὶ ποσότητος καὶ ποιότητος διαφορὰν. παρὰ δὲ τῷ Πλάτῳ νι τούτων οὐδὲν ἔμμετρον, 180 A ἀλλὰ πίνουσι μὲν τοσοῦτον ὥστε μηδὲ τοῖς ἰδίῳις ποσὶν ἴστασθαι. ὄρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην ὡς ἀσχημονεῖ (p. 212 D)· οἱ δ' ἄλλοι τὸν ὀκτακότυλον ψυκτῆρα πίνουσι (p. 214 A), προφάσεως λαβόμενοι, ἐπεὶ περ αὐτοὺς προείλκυσεν B Ἀλκιβιάδης, οὐχ ὥσπερ οἱ παρ' Ὁμήρῳ (I 177) 'αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἠθέλε θυμός'

ἐν δὲ τῷ Ἐπικούρου συμποσίῳ κολάκων ἐστὶν ἄγυρις 182 A ἀλλήλους ἐπαινούντων, τὸ δὲ Πλάτωνος πλήρῆς ἐστὶ μυκτηριστῶν ἀλλήλους τῶθαζόντων· τὸν γὰρ περὶ Ἀλκιβιάδου λόγον σιωπῶ*). παρὰ δ' Ὁμήρῳ κεκρότῃται τὰ σώφρονα συμποσία. οὔτε γὰρ κόλακα πρέπον ἐστὶν εἶναι οὔτε μυκτη- 187 C ριστῆν. πάλιν Ἐπίκουρος ἐν τῷ συμποσίῳ ζητεῖ περὶ δυσπεψίας, ὡστ' οἰωνίσασθαι· εἶθ' ἐξῆς περὶ πυρετῶν. τὴν μὲν γὰρ ἐπιτρέχουσαν τῇ λέξει ἀρρυθμίαν τί δεῖ καὶ λέγειν; Πλάτων δὲ — τὸν μὲν ὑπὸ τῆς λυγγὸς ὀχλούμενον καὶ θεραπευόμενον ἀνακογχυλιασμοῖς ὕδατος, ἐν δὲ ταῖς ὑποθήκαις τοῦ κάρφους, ἵνα τὴν ῥίνα κινήσας πτάρῃ (p. 185 c. 189 A), παρήμι· κωμωδεῖν γὰρ ἠθέλε καὶ διασύρειν — χλευάζει τε τὰ ἰσόκωλα τὰ Ἀγάθωνος καὶ τὰ ἀντίθετα (p. 198 c) καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην δὲ παράγει λέγοντα ὅτι πασχητιᾶ (p. 217 A). οὐ μόνον D δ' Ἀλκιβιάδην διασύρει, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην καὶ Εὐθύδημον καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν νέων (p. 222 B). τοῦτο δὲ κωμωδοῦντος ἐστὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν, τὸ τῆς Ἑλλάδος μουσεῖον. διότι τοίνυν κατέψευσται τῶν νεανίσκων, πάρεστι σκοπεῖν ἐξ E αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος· τὸν μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδην φησὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ παρακμάσαντα τότε πρῶτον ἀρξασθαι Σωκράτει λαλεῖν, ὅτε πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ τοῦ σώματος

*) ATHEN. XI p. 506 c ἃ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδου εἶρηκεν ἐν τῷ συμποσίῳ, οὐδ' εἰς φῶς λέγεσθαι (ἀγεσθαι Dobraeus ci.) ἐστὶν ἄξιον —.

ἐπιθυμηταί· λέγει γὰρ ταῦτα κατ' ἀρχὰς τοῦ διαλόγου*). τὰ δ' ἐν τῷ Χαρμίδῃ ἐναντιώματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ὁ βουλόμενος εἴσεται· ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν σκοτοδιניῶντα καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι καὶ γινόμενον ἔξεδρον καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτωκότα λέοντος ἀλκῆ (Charm. p. 155), ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι τῆς ὥρας αὐτοῦ (ibid. p. 154D). ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Ξενοφῶντος συμπόσιον, καίπερ ἐπαινούμενον, οὐκ ἐλάττους ἔχει τούτων ἐπιλήψεις. Καλλίας μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπειδὴ περ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Ἀντόλυκος Παναθήναια παγκράτιον ἐστεφανώθη. καὶ εὐθύς οἱ κατακλιθέντες τῷ παιδί προσέχουσι τὸν νοῦν, καὶ ταῦτα τοῦ πατρὸς παρακαθημένου (1, 8). ὥσπερ 188 A γὰρ, ὅταν φέγγος ἐν νυκτὶ παρῆ, πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τὸ Ἀντολίκου κάλλος πάντων ἐφέλκεται τὰς ὄψεις ἐφ' ἑαυτό. ἔπειτα τῶν παρόντων οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἔπασχέ τι τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνου· οἱ μὲν γε σιωπηλότεροι ἐγίνοντο, οἱ δὲ καὶ ἐσχηματίζοντο πως'. ἀλλ' οὐχ Ὅμηρος τοιοῦτόν τι εἰπεῖν ἐπεχείρησε καίπερ τῆς Ἑλένης παρουσίας. ὁ δὲ Σωκράτης τίνος χάριν τῶν ἀλητριῶν ἀνεχόμενος C καὶ τοῦ ὄρχουμένου παιδὸς καὶ κθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ τῆς κυβιστώσης γυναικὸς ἀπρεπῶς, τὸ μῦθον ἀπείπατο (2, 3); οὐδεὶς γὰρ ἂν αὐτοῦ ἀγελαστὶ ἠγέσχετο κατὰ νοῦν ἔχων ταῦτα τὰ ἔπη (Aristoph. nub. 104)

τοὺς ὠχριῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις,
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

καὶ μὴν ἀσύμφωνα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῇ ἀυστηρότητι. ὁ γὰρ δὴ Κριτόβουλος, μειράκιον ἀστεῖον, γέροντα καὶ διδάσκαλον D αὐτοῦ τὸν Σωκράτη σκώπτει ποτὲ τῶν σιληρῶν ἀσχίονα λέγων εἶναι (4, 19). ὁ δὲ αὐτῷ διαμορφοσκοπεῖται καὶ κριτὰς ἐλόμενος τὸν τε παῖδα καὶ τὴν ὄρχηστρίδα προτίθησι νικητήρια φιλήματα τῶν κριτῶν (5, 9). τίς οὖν τῶν νέων ἐντυχῶν τούτοις οὐκ ἐπιτριβήσεται μᾶλλον ἢ περ εἰς ἀρετὴν προαχθεῖ;

τὸ δὲ Πλάτωνος συμπόσιον οὐ συνέδριόν ἐστιν, οὐ βου- 192 A λευτήριον, οὐ λέσχη φιλοσόφων. Σωκράτης (p. 223 c) γὰρ οὐδὲ τοῦ συμποσίου ἀποστῆναι θέλει, καίτοι Ἐρυξιμάχου καὶ Φαίδρου καὶ ἄλλων τινῶν ἀποστάντων, ἀλλ' ἐργήγορε μετ' Ἀγάθωνος καὶ Ἀριστοφάνους καὶ πίνει ἐξ ἀργυροῦ φρέατος·

*) PLATO Alcib. I p. 103 A Ὡ παῖ Κλεινίου, οἰμαί σε θαυμάζειν, ὅτι πρῶτος ἔραστής σου γενόμενος τῶν ἄλλων πεπαυμένων μόνος οὐκ ἀπαλλάττομαι —.

καλῶς γάρ τις τὰ μεγάλα ποτήρια οὕτως ὠνόμασε (cf. XI p. 461 c). [πίνει τ' ἐκ τῆς φιάλης ἐπιδέξια.] φησὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς μὲν δύο νυστάζειν, καταδαρθεῖν δὲ πρότερον τὸν Ἀριστοφάνη, ἤδη δὲ ἡμέρας ὑποφαινούσης τὸν Ἀγάθωνα· B καὶ τὸν Σωκράτη κατακοιμήσαντα ἐκείνους ἀναστάντ' ἀπιέναι εἰς τὸ Λύκειον, ἐξόν, φησὶν ὁ Ἡρόδικος (ἐν τοῖς πρὸς τὸν φιλοσωκράτην cf. p. 215 F, infra p. 13), εἰς τοὺς Ὀμήρου Λαϊστρυγόνας (κ 84), 'ἐνθα κ' ἄνπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοῖς'.

IX SIMPLICIUS in Epictet. 33, 6 p. 266 καὶ γὰρ αἱ μὲν τῶν λογίων ἀνδρῶν ἐστιάσεις τροφὰς καὶ πόσεις καὶ τὰ ἐν συμποσίοις τερπνὰ πάρεργα ποιοῦνται, λόγων δὲ εἰσι κατὰ τὸ ἀληθὲς κοινωνίαι τε καὶ διατριβαί, ὡς δηλοῖ τὰ ὑπὸ Πλάτωνος καὶ Ξενοφῶντος καὶ Πλουτάρχου καὶ ἄλλων ἱστορηθέντα συμπόσια· αἱ δὲ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τρυφήν τεταμέναι καὶ τὰς σωματικὰς ἀπολαύσεις τῷ σιτισμῷ τῶν ἀλόγων ζῴων ἐοικασί. διὸ καλῶς εἴρηται, ὅτι ἢ χωρὶς λόγων τράπεζα φάτνης οὐδὲν διαφέρει.

X PLUTARCHVS quaest. conu. VII 6, 1 p. 707 B τὸ δὲ τῶν ἐπικλήτων ἔθος, οὗς νῦν σκιάς καλοῦσιν, οὐ κεκλημένους αὐτούς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀγομένους, ἐζητεῖτο πόθεν ἔσχε τὴν ἀρχήν· ἐδόκει δ' ἀπὸ Σωκράτους Ἀριστόδημον ἀναπείσαντος οὐ κεκλημένον εἰς Ἀγάθωνος ἵεναι σὺν αὐτῷ καὶ παθόντα τι γέλοιοι (p. 174 E)· ἔλαθε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπολειφθεὶς ὁ Σωκράτης, ὁ δὲ προεισηλθεν, ἀτεχνῶς σκιά προβαδίζουσα σώματος ἐξόπισθε τὸ φῶς ἔχοντος.

XI idem ibid. III 1, 1 p. 645 extr. οἱ μὲν ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἀγομένοι φίλων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔθει φιλανθρώπων τυγχάνουσι τῶν αὐτῶν, ὥσπερ Ἀριστόδημος ὑπὸ Σωκράτους εἰς Ἀγάθωνος ἀχθεὶς ἐστιῶγτος· εἰ δὲ τις ἀφ' αὐτοῦ βαδίζει, τούτῳ δεῖ τὴν θύραν κεκλειῆσθαι.

XII idem ibid. VII 7, 1 p. 710 B Περὶ ἀκροαμάτων ἐν Χαίρωνείᾳ λόγοι παρὰ πότον ἐγένοντο Διογενιανοῦ τοῦ Περγαμηνοῦ παρόντος, καὶ πράγματα εἴχομεν ἀμνόμενοι βαθυπώγωνα σοφιστὴν ἀπὸ τῆς στοᾶς, ὃς ἐπήγαγε τὸν Πλάτωνα κατηγοροῦντα τῶν ἀυλητρίσι χρωμένων παρ' οἶνον, ἀλλήλοις δὲ συγγίνεσθαι διὰ λόγου μὴ δυναμένων*). καίτοι

*) PLATO symp. p. 176 E. Protag. p. 347 c καὶ γὰρ δοκεῖ μοι τὸ περὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοίωτατον εἶναι τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν

παρὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παλαιστρας Φίλιππος ὁ Προυσιεὺς ἔαν ἐκέλευσε τοὺς παρ' Ἀγάθωνι δαιτυμόνας ἐκείνους παντὸς αὐλοῦ καὶ πηκτίδων ἐπιτερεπέστερα φθεγγομένους· οὐ γὰρ αὐλητρίδα παρόντων ἐκείνων ἐκπεσεῖν θαυμαστὸν ἦν, ἀλλὰ εἰ μὴ καὶ πότου καὶ σίτου λήθη κατελάμβανεν ὑφ' ἡδονῆς καὶ κηλήσεως τὸ συμπόσιον. καίτοι Ξενοφῶν οὐκ ἠσχύνθη, Σωκράτους καὶ Ἀντισθένης καὶ ἄλλων παρόντων τοιούτων τὸν γελωτοποιὸν φέρον Φίλιππον (2, 1), ὥσπερ Ὅμηρος τὸ κρόμμον ποτῶ ὄψον (Π. Α 630), ὑποδείξει τοῖς ἀνδράσι. Πλάτων δὲ τὸν τ' Ἀριστοφάνους λόγον περὶ τοῦ ἔρωτος ὡς κωμωδίαν ἐμβέβληκεν εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ τελευτῶν ἔξωθεν ἀναπετάσας τὴν αὐλειον ἐπάγει δρᾶμα τῶν ποικιλωτάτων, μεθύοντα καὶ κώμῳ χρώμενον ἐστεφανωμένον Ἀλκιβιάδην· εἶτα οἱ πρὸς Σωκράτην διαπληκτισμοὶ περὶ Ἀγάθωνος καὶ Σωκράτους ἐγκώμιον. ὧ φίλοι Χάριτες, ἄρα γε εἰπεῖν ὀσιόν ἐστιν, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος ἦκοντος εἰς τὸ συμπόσιον ἡρμοσμένην τὴν λύραν ἔχοντος, ἰκέτευσαν ἂν οἱ παρόντες ἐπισχεῖν τὸν θεόν, ἕως ὃ λόγος συμπερανθῆ καὶ λάβῃ τέλος; εἶτα ἐκεῖνοι μὲν οἱ ἄνδρες, ἔφη, τοσαύτην ἐν τῷ διαλέγεσθαι χάριν ἔχοντες ὅμως ἐχρῶντο τοῖς ἐπεισοδίοις καὶ διεποίκιλλον τὰ συμπόσια παιδιαῖς τοιαύταις, ἡμεῖς δὲ . . . ἐκβάλλωμεν τὴν τοιαύτην χάριν καὶ διατριβὴν ἐκ τῶν συμποσίων ἢ ἀπίωμεν ὥσπερ τὰς Σειρήνας ἐπιούσας φεύγοντες;

XIII HERMOGENES π. ἰδ. II 12, 1 t. III p. 392 W. τῆς δὲ παρὰ τῷ Πλάτωνι ἀφελείας πολλῶ ἢ παρὰ τούτῳ (Xenophonti) ἀφελεστέρα ἐστί, κατ' αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις τῶν πραγμάτων τοιαύτη γιγνομένη, οὐ μόνον κατὰ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐπόμενα τῇ λέξει. συμπόσια γοῦν ἀμφοτέροις ἐστὶ γεγραμμένα, ἀλλ' ὃ μὲν καὶ ὄρχηστρίδων εἰσόδους καὶ ὄρχημάτων εἶδη τινὰ καὶ φιλήματα καὶ πολλὰ τοιαῦτα λέγειν μεθ' ἡδονῆς οὐ παραιτεῖται· ὃ δὲ ταῦτα, ὡς αὐτὸς φησιν (p. 176 E), ἀφείς ταῖς γυναιξίν ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἄγει τὴν ἀφελειαν τῶν πραγμάτων.

φάυλων καὶ ἀγοραίων ἀνθρώπων. καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοισ δι' ἑαυτῶν συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ μηδὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς καὶ τῶν λόγων τῶν ἑαυτῶν ὑπὸ ἀπαιδευσίας τιμίας ποιούσι τὰς αὐλητρίδας, πολλοῦ μισθούμενοι ἀλλοτρίαν φωνὴν τὴν τῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἐκείνων φωνῆς ἀλλήλοισ σύεισιν· ὅπου δὲ καλοὶ καγαθοὶ συμποταὶ καὶ πεπαιδευμένοι εἰσίν, οὐκ ἂν ἴδοις οὔτ' αὐλητρίδας οὔτ' ὄρχηστρίδας οὔτε ψαλτοῖας ἀλλ' αὐτοὺς αὐτοῖς ἱκανοὺς ὄντας συνεῖναι ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων διὰ τῆς αὐτῶν φωνῆς, λέγοντάς τε καὶ ἀκούοντάς ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως, καὶ πάνυ πολὺν οἶνον πίνωσιν.

DE CONVIVIIS A PLATONE ET XENOPHONTE CERTATIM SCRIPTIS

- XIV ATHENAEVS XI 112 p. 504_E εἰς ταῦτά τις ἀποβλέπων τὰ τοῦ καλοῦ Ξενοφῶντος (conu. 2, 24—26) ἐπιγινώσκειν δυνίσκεται ἣν εἶχε πρὸς αὐτὸν ὁ λαμπρότατος Πλάτων ζηλοτυπίαν. ἢ τάχα φιλονείκως εἶχον ἀρχῆθεν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἄνδρες οὗτοι, αἰσθόμενοι τῆς ἰδίας ἐκάτερος ἀρετῆς, καὶ ἴσως καὶ περὶ πρωτείων διεφέροντο· οὐ μόνον ἔξ ὧν περὶ Κύρου εἰρήκασι τεκμαιρομένοις ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων. συμπόσια μὲν γὰρ γεγράφασιν ἀμφοτέροι, καὶ ἐν αὐτοῖς δὲ μὲν τὰς αὐλητρίδας ἐκβάλλει, δὲ δὲ εἰσάγει, καὶ δὲ μὲν, ὡς πρόκειται, παραιτεῖται πίνειν μεγάλοις ποτηρίοις, δὲ δὲ τὸν Σωκράτην παράγει τῷ ψυκτῆρι πίνοντα μέχρι τῆς ἕω (p. 214_A).
- XV LAERTIVS DIOG. III 34 ἔοικε δὲ καὶ Ξενοφῶν πρὸς αὐτὸν ἔχειν οὐκ εὐμενῶς. ὡσπερ γοῦν διαφιλονεικοῦντες τὰ ὅμοια γεγράφασι, συμπόσιον, Σωκράτους ἀπολογία, τὰ ἡθικά ἀπομνημονεύματα· εἶθ' ὁ μὲν πολιτείαν, ὁ δὲ Κύρου παιδείαν.

cf. GELLIVS XIV 3.

DE CONVIVII SERMONIBVS PLATONISQVE ARTE

- XVI MACROBIVS Saturn. I 1, 3 nam cum apud alios quibus sunt descripta conuiuia, tum in illo Platonis symposio non austiore aliqua de re conuiuarum sermo, sed Cupidinis*) uaria et lepida descriptio est, in quo quidem Socrates non artioribus ut solet nodis urguet atque implicat aduersarium, sed eludendi magis quam decertandi modo adprehensis dat elabendi prope atque effugiendi locum. oportet enim uersari in conuiuio sermones ut castitate integros, ita adpetibiles uenustate.
- XVII PLVTARCHVS quaest. conu. I 1, 3 p. 613 σοῦ δ' εἰπόντος οὐκ ἄξιον εἶναι Κράτῳ περὶ τούτων (philosophandum esse inter pocula) ἀντιλέγειν, ὅρον δὲ τινα καὶ χαρακτῆρα τῶν παρὰ πότον φιλοσοφουμένων ζητεῖν, ἔφην ἐγὼ πρῶτον, ὅτι μοι δοκεῖ σκεπτόν εἶναι τὸ τῶν παρόντων· ἂν μὲν γὰρ πλείονας ἔχη φιλολόγους τὸ συμπόσιον, ὡς τὸ Ἀγάθωνος Σωκράτης Φαίδρου Πανσανίας Ἐρξιμάχου καὶ τὸ Καλλίου Χαρμίδας Ἀντισθένης Ἐρμογένει ἐτέρους τούτοις παραπλησίους, ἀφήσομεν αὐτοὺς μύθῳ φιλοσοφεῖν, οὐχ ἦττον ταῖς Μούσαις

*) SERVIVS ad Verg. Aen. VI 444 sane sciendum loqui eum de amore generali, sicut etiam Plato in symposio tractat.

τὸν Διόνυσον ἢ ταῖς Νύμφαις κεραυνύντας· ἐκεῖναι μὲν γὰρ αὐτὸν τοῖς σώμασιν ἔλεων καὶ πρᾶον, αὐταὶ δὲ ταῖς ψυχαῖς μειλίχιον ὄντως καὶ χαριδότην ἐπέισάγουσι.

XVIII PLUTARCHVS *ibid.* I 1, 4 p. 614 c ὁρᾷς γὰρ ὅτι καὶ Πλάτων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ τέλους διαλεγόμενος καὶ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ καὶ ὅλως θεολογῶν οὐκ ἐντείνει τὴν ἀπόδειξιν οὐδ' ὑποκονίεται τὴν λαβὴν, ὡσπερ εἴωθεν, εὐτονον ποιῶν καὶ ἄφυκτον, ἀλλ' ὑγροτέροις λήμμασι καὶ παραδείγμασι καὶ μυθολογίαις προσάγεται τοὺς ἀνδρας.

XIX HERMOG. π. μεθόδου δειν. 36 t. III p. 444 W. συμποσίου Σωκρατικοῦ πλοκὴ σπουδαῖα καὶ γελοῖα καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα, ὡσπερ καὶ ἐν τῷ Ξενοφῶντος καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος συμποσίῳ.

IOSEPH RHACEND. *synops. rhet. t.* III p. 511 W. ἡ πλοκὴ δὲ τῶν Σωκρατικῶν συμποσίων — ὁ γὰρ Σωκράτης παρὰ Πλάτωνι τούτων κατήρξατο — σπουδαῖα καὶ γελοῖα καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα (sc. ἐστίν), ἐν οἷς καὶ (fort. κἂν*) διαφορὰν πολλὴν ἴδοι τις τοῦ Πλατωνικοῦ συμποσίου πρὸς τὸ τοῦ Ξενοφῶντος καὶ τὰ τῶν ἄλλων συμπόσια.

XX MENANDER *de or. demonstr.* 3 t. IX p. 134 W. χρηστέον γε μὴν καὶ τῷ συγγραφεῖ καὶ τῷ λογογράφῳ καὶ τούτων ἐκάστῳ εἶδει καὶ ὁμοῦ πᾶσιν, ὅπη καὶ Πλάτωνα περὶ τὴν γραφὴν ἄκρον καὶ ἄριστον εἶναι πεπιστεύκαμεν· ὁρῶμεν δὲ σχεδὸν πᾶσι τοῦτον (τοῦτον πᾶσι libri) τοῖς εἶδεσι κεχρημένον ἄλλῳ ἄλλοτε, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐνὶ βιβλίῳ τοῖς πλείστοις αὐτῶν, ἐν τῷ συμποσίῳ· ἃ μὲν γὰρ ὁ Φαῖδρος περὶ τοῦ Ἔρωτος γενεαλογεῖ, γενεαλογικοῦ τύπου ἂν εἶη, ἃ δὲ Ἀριστοφάνης κομψεύεται διὰ μύθου, τοῦ μυθολογικοῦ, ἃ δὲ Ἀγάθων, ὡσαύτως τοῦ μυθικοῦ, ἃ δ' αὖ Σωκράτης, αὐτὸ τοῦτο κατὰ πλάσιν — πλάττει γὰρ Πόρους καὶ Πενίας —, ἐγγυτάτω τοῦ φυσιολογικοῦ.

XXI *id. ibid.* 8 p. 150 Περὶ δὲ τῶν πεπλασμένων ταῦτα ἰστέον· πρώτον μὲν ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο περὶ τοὺς περιφανεῖς τῶν θεῶν ῥαδίως καὶ ὧν αἱ γενέσεις καὶ δυνάμεις πρόδηλοι, ἀλλὰ περὶ τοὺς ἀφανεστέρους ὡς τὰ πολλὰ θεοὺς καὶ δαίμονας· οἷον καὶ περὶ τὸν Ἔρωτα ὁ Πλάτων ποτὲ μὲν ὡς πρὸ γῆς ἐγένετο (p. 178 b), ποτὲ δὲ ὡς Ἀφροδίτης ἐστὶ παῖς (p. 180 d cf. Phaedr. p. 242 d), πάλιν δὲ πεπλασμένως (-νος libri) ὕστερον (p. 203) Πόρου καὶ Πενίας· καὶ πάλιν ὁ Πανσανίας (sic, hiat oratio), ὅτι τῇ τέχνῃ τῇ ἰατρικῇ ἐφέστηκεν ἡ δύναμις τοῦ Ἔρωτος (p. 186), καὶ

Ἀριστοφάνης, ὅτι συνάγει τὰ ἡμίτομα τῶν σωμάτων (p. 191 D)·
τούτους [γὰρ] τοὺς ἕμους ποικίλως σφόδρα πλάσας, τοὺς μὲν
περὶ φύσιν, τοὺς δὲ περὶ δύναμιν, τοὺς δὲ περὶ γένος.

- XXII IOANNES SIC. t. VI p. 222 W. εὐτελεῖς δὲ ἀλληγορίαί
εἰσίν, οἷον ὡς ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ δράματι τῆ Εἰρήνῃ δια-
πλάττει τὴν ἄνοδον τοῦ κανθάρου πρὸς τὸν Δία τῆς εἰρήνης
ἕνεκα, καὶ πάλιν παρὰ Πλάτωνι ἐν συμποσίῳ ὁ αὐτὸς κωμι-
κώτερον πεποιήται τοὺς περὶ Ἔρωτος (ἔρωτας libri) λόγους
διεξιῶν καὶ τὴν σύζευξιν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος.

DE NARRATIONIS PLATONICAE FIDE

- XXIII MACROBIUS Saturn. I 1, 5 nec mihi fraudi sit, si uni
aut alteri ex his quos coetus coegit matura aetas posterior sae-
culo Praetextati fuit. quod licito fieri Platonis dialogi testi-
monio sunt, quippe Socrate ita Parmenides antiquior, ut huius
pueritia uix illius adprehenderit senectutem, et tamen inter illos
de rebus arduis disputatur annos ergo coeuntium mitti in
digitos exemplo Platonis nobis suffragante non conuenit.

- XXIV ATHENAEVS V 55 p. 215c τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ἀπὸ φιλο-
σοφίας στρατηγοί. περὶ ὧν Δημοχάρης (στ. ὑπὲρ Σοφοκλέους
fr. 3 cf. XIII p. 610 F) ἔλεγεν ὡσπερ ἐκ θύμβρας οὐδεὶς ἂν
δύναιτο κατασκευάσαι λόγῃν, οὐδ' ἐκ Σωκράτους στρατιώτην
ἄμεμπτον' (cf. p. 187 D). ὁ γὰρ Πλάτων φησὶ τρεῖς στρατείας
στρατεύσασθαι Σωκράτη, τὴν μὲν εἰς Ποτίδαιαν, τὴν δὲ εἰς D
Ἀμφίπολιν, τὴν δὲ εἰς Βοιωτούς, ὅτε καὶ συνέβη τὴν ἐπὶ
Ἀθλίῳ μάχην γενέσθαι (apol. p. 28 E. symp. p. 219 E. 221 A).
μηδενὸς δὲ τοῦθ' ἱστορηκότος αὐτὸς καὶ ἀριστείων φησὶν αὐ-
τὸν τετυχηκέναι ἀπάντων τῶν Ἀθηναίων φυγόντων, πολλῶν δὲ
καὶ ἀπολομένων. πάντα δὲ ταῦτα ἐψευδολόγηται. ἡ μὲν γὰρ ἐπ'
Ἀμφίπολιν στρατεία γέγονεν ἐπὶ Ἀλκαίου ἄρχοντος (Ol. 89, 3)
Κλέωνος ἡγουμένου ἐξ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ὡς φησι Θουκυ-
δίδης (V 2). τούτων οὖν τῶν ἐπιλέκτων ἀνάγκη εἶναι καὶ
Σωκράτην, ᾧ πλὴν τρίβωνος καὶ βακτηρίας οὐδὲν ἦν. τίς οὖν E
εἶπεν ἱστοριογράφος ἢ ποιητής; ἢ ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σω-
κράτην παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην; τί γὰρ ἀσπίδι
ξύνθημα καὶ βακτηρία; πότε δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐστρατεύ-
σατο, ὡς ἐν τῷ Χαρμίδῃ εἴρηκεν ὁ Πλάτων (p. 153 A),
φάσκων (symp. p. 220 E) αὐτὸν καὶ τῶν ἀριστείων τότε Ἀλ-
κιβιάδῃ παραχωρῆσαι, τοῦτο οὔτε Θουκυδίδου ἀλλ' οὐδ'
Ἰσοκράτους εἰρηκότος ἐν τῷ περὶ τοῦ ζεύγους; ποίας δὲ

καὶ μάχης γενομένης ἔλαβε τὰ ἀριστεῖα Σωκράτης; καὶ τί πράξας ἐπιφανὲς καὶ διάσημον, καθόλου μάχης μηδεμιᾶς συμπεσοῦσης, ὡς ἰστόρηκε Θουκυδίδης; οὐκ ἀρκεσθεῖς δὲ ταύτῃ τῇ τερατολογίᾳ ὁ Πλάτων ἐπάγει καὶ τὴν ἐπὶ Δηλίῳ γενομένην, μᾶλλον δὲ πεπλασμένην ἀνδραγαθίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ Δήλιον ἠρέκει Σωκράτης, ὡς ἰστορεῖ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν τοῖς πρὸς τὸν φιλοσωκράτην, ἅμα τοῖς πολλοῖς ἀσημόνως ἂν ἔφυγε, Παγώνδου δύο τέλη περιπέμψαντος τῶν ἰππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον. τότε γὰρ οὐ μὲν πρὸς τὸ Δήλιον τῶν Ἀθηναίων ἔφυγον, οἱ δ' ἐπὶ θάλατταν, ἄλλοι δ' ἐπὶ Ὠρωπόν, οἱ δ' ἐπὶ Πάρνηθα τὸ ὄρος· Βοιωτοὶ δ' ἐφεπόμενοι ἔκτεινον, καὶ μάλιστα οἱ ἰππεῖς οἱ τε αὐτῶν καὶ Λοκρῶν (Thuc. IV 96). τοιοῦτου οὖν κυδοιμοῦ καὶ φόβου καταλαβόντος τοὺς Ἀθηναίους μόνος Σωκράτης βρενθύμενος καὶ τῶφθαλμῶ παραβάλλων εἰστήκει ἀναστέλλων τὸ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν ἰππικόν; καὶ ταύτης τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ οὐ Θουκυδίδης μέμνηται, οὐκ ἄλλος οὐδεὶς (οὔτε ἱστοριογράφος οὔτε add. Schweighaeuserus) ποιητής. πῶς δὲ καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παραχωρεῖ, τῷ μὴδ' ὅλως κεκοινωνηκότι ταύτης τῆς στρατείας; ἐν δὲ τῷ Κριτωνι*) ὁ τῇ Μνημοσύνῃ φίλος Πλάτων οὐδὲ ποιήσασθαι ποτε ἀποδημίαν τὸν Σωκράτη ἔξω τῆς εἰς Ἰσθμὸν πορείας εἴρηκε. καὶ Ἀντισθένης δ' ὁ Σωκρατικὸς περὶ τῶν ἀριστείων τὰ αὐτὰ τῷ Πλάτωνι ἰστορεῖ. 'οὐκ ἔστι δ' ἔτυμος λόγος οὗτος'. χαρίζεται γὰρ καὶ ὁ κύων οὗτος πολλὰ τῷ Σωκράτει ὄθεν οὐδετέρῳ αὐτῶν δεῖ πιστεῦειν, σκοπὸν ἔχοντας Θουκυδίδη. ὁ γὰρ Ἀντισθένης καὶ προσεπάγει τῇ ψευδογραφίᾳ λέγων οὕτως 'ἡμεῖς δὲ ἀκούομεν κὰν τῇ πρὸς Βοιωτοὺς μάχῃ τὰριστεῖά σε λαβεῖν. Εὐφήμει, ὦ ξένη· Ἀλκιβιάδου τὸ γέρας, οὐκ ἐμόν. Σοῦ γε δόντος, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν'. ὁ δὲ Πλάτωνος Σωκράτης εἰς Ποτίδαιαν λέγει παρεῖναι καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παρακεχωρημέναι. προτερεῖ δὲ κατὰ πάντας τοὺς ἱστορικοὺς τῆς ἐπὶ Δήλιον στρατείας ἢ περὶ Ποτίδαιαν, ἢς Φορμίων ἐστρατήγει.

*) PLATO Crit. p. 52 v οὐ γὰρ ἂν ποτε τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἀπάντων διαφερόντως ἐν αὐτῇ ἐπεδήμεις, εἰ μὴ σοι διαφερόντως ἤρεσκε καὶ οὐτ' ἐπὶ θεωρίαν πόποτι' ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες, ὅτι μὴ ἄπαξ εἰς Ἰσθμὸν, οὔτε ἄλλοσε οὐδαμῶσε, εἰ μὴ ποι στρατευσόμενος, οὐτ' ἄλλην ἀποδημίαν ἐποιήσω πόποτε, ὡσπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι κτέ. LAERTIUS DIOG. II 23 Ἴων δὲ ὁ Χίος καὶ νέον ὄντα (Socratem) εἰς Σάμον σὺν Ἀρχελάῳ ἀποδημῆσαι· καὶ Πυθῶδε ἐλθεῖν Ἀριστοτέλης φησὶν (fr. 4 Ros.)· ἀλλὰ καὶ εἰς Ἰσθμὸν, ὡς Φαβωρίνος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων.

Πάντ' οὖν ψεύδονται οἱ φιλόσοφοι καὶ πολλὰ παρὰ τοὺς χρόνους γράφοντες οὐκ αἰσθάνονται, καθάπερ οὐδ' ὁ καλὸς Ξε-^Dνοφῶν, ὃς ἐν τῷ συμποσίῳ ὑποτίθεται Καλλίαν τὸν Ἰπποκρίτου Ἀντολύκου τοῦ Λίκωνος ἐρωτῶντα καὶ νενικηκότος αὐτοῦ παγκράτιον ἐστίασιν ποιούμενον καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις δαιτυμόσι παρόντα (αὐτόν add. Casaubonus), τὸν ἴσως μηδὲ γεννηθέντα ἢ περὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὑπάρχοντα. ἔστι δ' οὗτος ὁ καιρὸς καθ' ὃν Ἀριστίων ἄρχων ἦν (Ol. 89, 4). ἐπὶ τούτου γὰρ Εὐπολις τὸν Ἀντολύκον διδάξας διὰ Δημοστράτου χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Ἀντολύκου. πάλιν ὁ Ξενοφῶν ποιεῖ τὸν Σωκράτη^E λέγοντα ἐν τῷ συμποσίῳ ταυτί (8, 32) 'καίτοι Πανσανίας γε ὁ Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ ἐραστὴς ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασίᾳ συγκαλινδουμένων εἴρηκεν ὡς καὶ στρατεύμα ἀλκιμώτατον ἂν γένοιτο ἐκ παιδικῶν καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ ἂν ἔφη οἴεσθαι μάλιστ' ἂν αἰδεῖσθαι ἀλλήλους ἀπολιπεῖν· θαυμαστὰ λέγων, εἴ γε οἱ ψόγου τε ἀφροντιστεῖν καὶ ἀναισχυντεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐθιζόμενοι, οὗτοι μάλιστ' αἰσχύνονται αἰσχρόν τι ποιεῖν'. ὅτι μὲν οὖν τούτων οὐδὲν εἴρηκε Πανσανίας, ἔξεστι^F μαθεῖν ἐκ τοῦ Πλάτωνος συμποσίου. Πανσανίου γὰρ οὐκ οἶδα σύγγραμμα, οὐδ' εἰσῆκται παρ' ἄλλῳ λαλῶν οὗτος περὶ χρήσεως ἐραστῶν καὶ παιδικῶν ἢ παρὰ Πλάτωνι· πλὴν εἴτε κατέψευσται τοῦτο Ξενοφῶν εἴτ' ἄλλως γεγραμμένῳ τῷ Πλάτωνος ἐνέτυχε συμποσίῳ, παρείσθω· τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους ἀστόχημα λεκτέον. Ἀριστίων, ἐφ' οὗ τὸ συμπόσιον ὑπόκειται συνηγμένον (Ol. 89, 4), πρὸ τεσσάρων ἐτῶν Εὐφήμου (Ol. 90, 4) πρότερος ἦρξε, καθ' ὃν Πλάτων τὰ Ἀγάθωνος νικητήρια γέγρα-²¹⁷φεν, ἐν οἷς Πανσανίας τὰ περὶ τῶν ἐρωτικῶν διεξέρχεται. θαυμαστὸν οὖν καὶ τερατῶδες, εἰ τὰ μήπω ῥηθέντα, μετὰ δὲ τέταρα ἔτη ἐπιχειρηθέντα παρ' Ἀγάθωνι Σωκράτης παρὰ Καλλία δειπνῶν εὐθύνει οὐ δεόντως ῥηθέντα.

Ὅλος δὲ ληρὸς ἐστὶ τῷ Πλάτωνι τὸ συμπόσιον. ὅτε γὰρ Ἀγάθων ἐνίκα, Πλάτων ἦν τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν. ὃ μὲν γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Εὐφήμου (Ol. 90, 4) στεφανοῦται Ἀθηναῖος, Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδημον ἄρξαντος (Ol. 87, 3). δύο δὲ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετήλ-^Bλαξεν ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ μετὰ Καλλίμαχον (Ol. 108, 1), ὃς ἐστὶν ὀγδοηκοστὸς καὶ δεύτερος. ἀπὸ δὲ Ἀπολλοδώρου καὶ τῆς Πλάτωνος γενέσεως τεσσαρεσκαιδέκατος ἐστὶν ἄρχων Εὐφήμος, ἐφ' οὗ τὰ ἐπινίκια Ἀγάθωνος ἐστιῶνται. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πλάτων δηλοῖ τὴν σενουσίαν ταύτην πρὸ πολλοῦ γεγονέναι,

λέγων οὕτως ἐν τῷ συμποσίῳ 'εἰ νεωστὶ ἐπιδεδήμηκε;' ^c
 (p. 172 c), καὶ προελθὼν φησιν 'ἀλλ' εἰπέ μοι ὁ 'Αγάθων'
 (p. 173 a). ὅτι δὲ πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρτάνει,
 δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν. κατὰ γὰρ τὸν εἰπόντα ποιητὴν 'ὅτι
 κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλωτταν ἔλθῃ' (add. αὐτὸ *) τοῦτο μὴ διακρίνας
 γράφει. οὐ γὰρ ἀγράφως τι ἔλεγεν, ἀλλὰ πάνυ ἐσκεμμένως.

XXV ARISTIDES or. 46 t. II p. 286 ἐν γὰρ τῷ συμποσίῳ συνάγει
 μὲν εἰς ταῦτόν 'Αριστοφάνη καὶ Σωκράτη καὶ 'Αγάθωνα,
 ἔτι μειράκιον ὄντα, ὡς φησι. προάγει δὲ εἰς τοσοῦτον τοὺς χρό- 287
 νους, ὥστε λέγων ὁ 'Αριστοφάνης, ἐπειδὴ τῆς λυγγὸς ἐπαύσατο,
 τὸν προβληθέντα λόγον μέμνηται καὶ οὗτος αὖ πάλιν 'Αρκά-
 δων ὑπὸ Λακεδαιμονίων διωκισμένων (p. 193 a).
 διωκίσθησαν δὲ Μαντινεῖς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἤδη τῆς εἰρήνης
 ὁμωμοσμένης (Ol. 98, 3). οὕτως ἐστὶ ταῦτ' ἐκείνων ἔτι νεώτερα.
 πῶς οὖν ἢ 'Αριστοφάνης ἂν εἴη λέγων ταῦτα ἢ Σωκράτης
 ἀκούων ἢ 'Αγάθων ἔτι μειράκιον περὶ τούτους τοὺς χρό-
 νους; πῶς δ' ἂν καὶ 'Αλκιβιάδης κωμάζοι παρ' αὐτούς, καὶ
 οὗτος νέος τε ὢν ἔτι καὶ καλός, ὃς πρότερος τοῦ Σωκράτους
 ἐτεθνήκει, βιούς τόσα καὶ τόσα ἔτη τὰ σύμπαντα; εἰ μὴ ἄρα
 ἐν τῷ 'Ηλυσίῳ πεδίῳ τὸ συμπόσιον συνεκροτεῖτο. τίς δὲ καὶ ἢ
 λυγξ ἢ τοῦ 'Αριστοφάνους; καὶ ποῦ σὺ τοῦτ' εἰήρησας; ἀλλ'
 οἶμαι λύζειν αὐτὸν ἔδει, ἵνα εἰς ἀπληστίαν σκωφθῇ. εἰ δέ τις
 τῇ Πλάτωνος δόξῃ περὶ πάντων ἰσχυρίζοιτο καὶ φάσκοι μὲν
 ζῆν Σωκράτη, ὅτε ὁ τῶν ἐν Κορίνθῳ καὶ Λεχαίῳ τετελευτη-
 κώτων ἐλέγετο ἐπιτάφιός, πίνειν δ' ἐν 'Αγάθωνος μετὰ τὴν εἰ-
 ρήνην, λύζειν δ' 'Αριστοφάνη ἐν τῷ συμποσίῳ, κωμάζειν δὲ
 'Αλκιβιάδην, μειράκια δ' εἶναι τμηκαῦτα 'Αγάθωνα καὶ 'Αλκι-
 βιάδην, ὁμοῦ δ' εἶναι πάντα χρήματα, πῶς οὐχὶ ληρήσει μὴ
 προσεξετάζων, εἴ τι καὶ κατ' ἐξουσίαν ἀνὴρ λέγοι, ἀλλ' ὥσπερ
 παῖς ἔμβραχυν τοῦτ' ἀρκεῖν ὑπολαμβάνων ὅ τι φαίη Πλάτων;

XXVI LAERTIUS DIOG. II 22 ἐστρατεύσατο γοῦν (Socrates) εἰς
 'Αμφίπολιν. καὶ Ξενοφῶντα ἀφ' ἵππου πεσόντα ἐν τῇ κατὰ
 'Αήλιον μάχῃ διέσωσεν ὑπολαβών· ὅτε καὶ πάντων φευγόντων ²³
 'Αθηναίων αὐτὸς ἠρέμα ἀνεχώρει, παρεπιστρεφόμενος ἡσυχῇ
 καὶ τηρῶν ἀμύνασθαι, εἴ τις οἱ ἐπέλθοι. ἐστρατεύσατο δὲ καὶ
 εἰς Ποτίδαιαν διὰ θαλάττης, πεζῇ γὰρ οὐκ ἐνῆν τοῦ πολέμου
 κωλύοντος· ὅτε καὶ μεῖναι διὰ νυκτὸς ὅλης ἐφ' ἐνὸς σχήματος
 αὐτὸν φασὶ καὶ ἀριστεύσαντα αὐτόθι παραχωρῆσαι 'Αλκιβιάδην
 τοῦ ἀριστείου· οὗ καὶ ἐρασθῆναί φησιν αὐτὸν 'Αρίστιππος ἐν
 τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τροφῆς.

AD PHAEDRI SENTENTIAM p. 179 A.

XXVII MAXIMVS TYR. diss. XXIV 2 p. 455 R. ἔλευθεροῦ τὰς Θήβας Ἐπαμεινώνδας ἀπὸ Λακεδαιμονίων στρατηγήματι ἐρωτικῶ· μεираκίων πολλῶν καλῶν ἐρασταὶ ἦσαν Θήβησι πολλοὶ νεανία· ὅπλα δούς Ἐπαμεινώνδας τοῖς ἐρασταῖς καὶ τοῖς ἐρωμένοις ξυνέταξε λόχον ἱερὸν τοῦ Ἔρωτος, δεινὸν καὶ ἄμαχον καὶ συνασπίζοντα ἀκριβῶς καὶ ἄρρηκτον, οἷον οὔτε ὁ Νέστωρ περὶ τὸ Ἴλιον συνεστήσατο ὁ δεινότατος τῶν στρατηγῶν οὔτε Ἡρακλεῖδαι ἔδει γὰρ ἕκαστον τῶν ἐραστῶν ἀριστεύειν καὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐν ὄψει τῶν παιδικῶν μαχόμενον καὶ δι' ἀνάγκην ὑπερμαχοῦντα τῶν φιλιάτων, ἣν δὲ καὶ τὰ μεираκία ἐφάμιλλα ταῖς ἀρεταῖς τοῖς ἐρασταῖς.

XXVIII PLVTARCHVS uit. Pelop. 18 p. 287 τὸν δ' ἱερὸν λόχον, ὡς φασι, συνετάξατο Γοργίδας πρῶτος ἐξ ἀνδρῶν ἐπιλέκτων τριακοσίων ἔνιοι δὲ φασιν ἐξ ἐραστῶν καὶ ἐρωμένων γενέσθαι τὸ σύστημα τοῦτο· καὶ Παμμένους ἀπομνημονεύεται τι μετὰ παιδιᾶς εἰρημένον· οὐ γὰρ ἔφη τακτικὸν εἶναι τὸν Ὀμήρου Νέστορα κελεύοντα κατὰ φύλα καὶ φρήτρας συλλοχίζεσθαι τοὺς Ἕλληνας, ὡς φρήτηρ φρήτηρφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις' (B 363), δέον ἐραστὴν καὶ ἐρώμενον τάττειν. φυλέτας μὲν γὰρ φυλετῶν καὶ φράτορας φρατόρων οὐ πολὺν λόγον ἔχειν ἐν τοῖς δεινοῖς, τὸ δ' ἐξ ἐρωτικῆς φιλίας συνηρμοσμένον στίφος ἀδιάλυτον εἶναι καὶ ἄρρηκτον, ὅταν οἱ μὲν ἀγαπῶντες τοὺς ἐρωμένους, οἱ δὲ αἰσχνόμενοι τοὺς ἐρῶντας ἐμμένωσι τοῖς δεινοῖς ὑπὲρ ἀλλήλων. καὶ τοῦτο θαυμαστὸν οὐκ ἔστιν, εἴ γε δὴ καὶ μὴ παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον ἐτέρων παρόντων εἰκὸς οὖν καὶ τὸν λόχον ἱερὸν προσαγορεύεσθαι, καθότι καὶ Πλάτων ἐνθεον φίλον τὸν ἐραστὴν προσεῖπε (p. 179 B. 180 B).

DE DIOTIMA (p. 201 D)

XXIX PROCLVS in Plat. de re publ. p. 420 καὶ τοῦτο Τιμαίῳ γνώριμον καὶ εὐπαράδεκτον εἰδῶτι τοὺς βίους τῶν Πυθαγορείων γυναικῶν, τῆς Θεανοῦς, τῆς Τιμόχας (τῆς τε Μύχας ed., cf. Iambl. uit. Pyth. 36), τῆς Διοτίμας αὐτῆς.

XXX idem ibid. p. 421 sq. εἰ δὲ ἐστὶν ἀληθὲς τὸ καὶ εἰς θηλείας ἵεναι ψυχὰς θεοειδεῖς, τίς μηχανὴ μὴ καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῶν εἶναι κοινὰς; ἢ μαντικὰς μὲν γενέσθαι γυναῖκας, ὡς καὶ ἄνδρας κατόχους τοῖς μαντικαῖς θεοῖς, ὡς τὰς προφήτιδας δώσομεν καὶ τελεστικὰς ἄλλας, ὡς τὴν Διοτίμαν τὴν Πλάτωνος, ὡς τὴν Θεοξένην τῶν βαρβάρων, ὡς τὴν Βερενίκην (Βρενικὴν

ed. Bas.) ἄλλην ταύτην μαγείας διδάσκαλον, σωφροσύνην δὲ καὶ ἀνδρείαν καὶ γνῶσιν αὐτῶν ἀφαιρήσομεν;

XXXI PROCLVS in Plat. Tim. p. 325 πρὸς δὲ καὶ ἄτοπον τὸν μὲν Σωκράτη παρὰ τῆς Διοτίμας τὰ ἐρωτικὰ μαθόντα δι' αὐτῶν ἀναπέμπεσθαι πρὸς τὸ αὐτοκαλόν, τὴν δὲ Διοτίμαν αὐτὴν τὴν ἀναγωγὸν καὶ τὴν σοφίαν διαφέρουσαν μὴ τυγχάνειν τοῦ αὐτοῦ τῆς ζωῆς εἶδους, διότι σῶμα περιέφερε γυναικεῖον.

XXXII ARISTIDES or. 46 t. II p. 127 ὥσπερ ἡ Διοτίμα δέκα ἔτη τῆς νόσου δυνηθεῖσα ἀναβαλέσθαι τῇ πόλει εἰς εὐεργεσίας μέρος, οἶμαι, κατέθετο καὶ οὐδεὶς ἐκείνην αἰτιᾶται τῶν ὕστερον συμβάντων, ἀλλὰ τοῦ μὲν μὴ πρότερον συμβῆναι πάντες ἂν εἰκότως, τοῦ δὲ ὅλως οὐδεὶς. οὐ γὰρ ἐκείνη ταῦτα ἐποίησεν, ἀλλ' εἰς ὅσον ἐξῆν ἐκώλυσεν· ὡστ' οὐδ' ἂν συμβεβηκὸς εἴη τὴν ἀρχὴν τό γε ἐκείνης μέρος. σὺ δὲ Μαντινικὴν μὲν ξένην καὶ Μιλησίαν (Menex. p. 235 E) ἐπίστασαι κοσμεῖν καὶ οὐστίνης ἂν σοι δοκῇ, πάντῃ ῥαδίως μεγάλων ἠξίωσας, τῶν δὲ Ἑλλήνων τοὺς ἄκρους καὶ παρὰ πᾶσι βεβοημένους ἐν φαύλῳ καθαιρεῖς, οὐδὲν διαφερόντως ἢ εἴ τις τινα τῶν μαγείρων ἄς ἀληθῶς ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν τυχόντων ἀνδραπόδων.

SCHOLION ARIST. t. III p. 468 Dind. μεῖζον ἐπήγαγε παράδειγμα τὴν Διοτίμαν τοῦ ἱατροῦ. αὕτη γὰρ τελεστικὴ φιλόσοφος οὕσα μέλλοντος λοιμοῦ κατασκήψειν τῇ πόλει σοφίαν τινὴ καὶ ἐπιστήμην λέγεται ἀναβολὴν ποιῆσαι τῆς νόσου. — Μαντινικὴν ξένην: αὐτὴν πάλιν σημαίνει Διοτίμαν, ἀπὸ γὰρ Μαντινείας τῆς Ἀρκαδίας ἦν. Μιλησίαν δὲ φησι τὴν Ἀσπασίαν· ταύτην δὲ θαυμάζει ὡς διδάσκαλον οὕσαν ῥητορικῆς. ἡ δὲ Διοτίμα ἰέρεια γέγονε τοῦ Λυκαίου Διὸς τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ. αὕτη δὲ μελλούσης τῆς νόσου, ἣς Θουκυδίδης (II 47) μέμνηται, ἐπισκήπτειν τοῖς Ἀθηναίοις, εὐξαμένη ἐκώλυσεν αὐτὴν εἰσελθεῖν ἐπὶ δέκα ἔτη.

XXXIII LVCIANVS imag. 18 δεύτερον δὲ καὶ τρίτον παράδειγμα Θεανῶ τε ἐκείνη καὶ ἡ Λεσβία μελοποιός, καὶ Διοτίμα ἐπὶ ταύταις, ἡ μὲν τὸ μεγαλόνουν, ἡ Θεανῶ, συμβαλλομένη εἰς τὴν γραφὴν, ἡ Σαπφῶ δὲ τὸ γλαφυρὸν τῆς προαιρέσεως· τῇ Διοτίμα δὲ οὐχ ἂν Σωκράτης ἐπήνεσεν αὐτὴν, εἰκνυῖα ἔσται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τε καὶ εὐβουλίαν.

XXXIV MAXIMVS TYR. diss. XXIV 4 p. 459 R. ἐπεὶ ταύτη βασιμυστέον τε καὶ ἀθρητέον τὸν ἐρωτικὸν καὶ λόγον καὶ ἄνδρα, ἐπιτολμητέον τοι καὶ περὶ Σωκράτους ἐκλογίσασθαι, τί ἦν αὐτῷ ταυτὶ τὰ θρυλούμενα ἐν τοῖς λόγοις, ὅποια ἅτα φησὶ

περὶ αὐτοῦ ἐκεῖνος, ὅτι ἐστὶ θεράπων τοῦ Ἔρωτος (Xenoph. conu. 8, 1 τοῦ θεοῦ τούτου θιασῶται?), καὶ λευκὴ στάθμη πρὸς τοὺς καλοὺς (Plat. Charm. p. 154 B), καὶ τὴν τέχνην δεινός (Theag. p. 128 B). ἀλλὰ καὶ διδασκάλους ἐπιγέγραπται τῆς τέχνης Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν καὶ Διοτίμαν τὴν Μαντινικήν. *ibid.* 7 p. 472 τὸν δὲ ἐν τῷ συμποσίῳ λόγον, εἰς Ἔρωτα ἔπαινον, Μαντινικῇ γυναικὶ ἀνατίθουσιν· ἀλλὰ εἴτε Μαντινική, εἴτε καὶ Λεσβία τις ἦν ἡ τοῦ λόγου μήτηρ, πάντως γε οὐκ ἴδιοι τοῦ Σωκράτους ἐρωτικοὶ λόγοι οὐδὲ πρῶτον.

XXXV *idem* XXXVIII 4 p. 225 καὶ αὐτὸς τηλικούτος ὢν παρ' ἐκείνην (Aspasiam) φοιτᾷς, καὶ οὐδὲ αὐτῇ σοὶ ἀρκεῖ διδάσκαλος, ἀλλ' ἐρανίζῃ παρὰ μὲν Διοτίμας τὰ ἐρωτικά, παρὰ δὲ κτέ.

XXXVI HIMERIVS decl. I 18 ἐλέγχει δὲ οὐδὲ αὐτῇ τῇ φύσει τὸ γένος· παρίστησι γὰρ τὴν Ἀσπασίαν τοῖς λόγοις· τοσοῦτον δὲ σοφία τὴν Μαντινικὴν ξένην νικᾷ, ὅσον Ἀθηναίων Ἀρκάδες λείπονται.

DE AMORE DAEMONE (p. 202 D)

XXXVII PROCLUS in Alcibiad. I p. 64 Cr. ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἔρως δαίμων ἐστὶ μέγας, ὡς φησιν ἡ Διοτίμα, καθ' ὅσον δὴ τὴν μεσότητα συμπληροῖ πάντων τε τῶν ἐραστῶν καὶ τῶν σπενδόντων ἐπ' ἐκεῖνα διὰ τοῦ ἔρωτος. τὸ γὰρ ἐραστὸν τὴν πρῶτην ἔχει τάξιν, τὸ δ' ἐρῶν ἐκείνου τὴν τρίτην, τὸ δὲ μέσον ἀμφοῖν ὁ ἔρως συμπληροῖ συνάγων καὶ συνδέων ἀλλήλοις τὸ τε ἐφετὸν καὶ τὸ ἐφιέμενον ἐκείνου καὶ πληρῶν ἀπὸ τοῦ κρείττονος τὸ καταδεέστερον καὶ ἐν μὲν τοῖς νοητοῖς καὶ κρυφίοις θεοῖς ἐκνίζων τῷ πρῶτῳ καὶ κρυφίῳ κάλλει τὸν νοῦν τὸν νοητὸν κατὰ τινα νοήσεως κρείττονα ζώην. *ibid.* p. 66 καὶ μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων εὐρῶν παρ' Ὀρφεῖ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν καὶ Ἔρωτα καὶ δαίμονα μέγαν ἀποκαλούμενον ἀγαπήσαι καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος τὸν τοιοῦτον ὕμνον. p. 67 εἰκότως ἄρα καὶ ἡ Διοτίμα δαίμονα μέγαν αὐτὸν ἀποκαλεῖ καὶ ὁ Σωκράτης συνάπτει τῷ περὶ ἔρωτος λόγῳ καὶ ἐραστῶν τὴν περὶ τοῦ Ἔρωτος καὶ τῆς δαιμονίας αἰτίας ἐπίδειξιν. ὥσπερ γὰρ ἅπαν τὸ δαιμόνιον ἐξήρηται τῆς ἐρωτικῆς μεσότητος, οὕτω δὴ καὶ ὁ περὶ τοῦ δαίμονος λόγος συνέπεται τῷ περὶ τοῦ Ἔρωτος καὶ ἔστιν ἐκεῖνῳ συγγενής· μέσος γὰρ καὶ ὁ Ἔρως ἐραστοῦ καὶ ἐρῶντος, καὶ ὁ δαίμων ἀνθρώπου καὶ θεοῦ.

XXXVIII *idem* in Tim. p. 287 καὶ γὰρ ἐν συμποσίῳ δαίμονα

τὸν Ἔρωτα προσείρηκεν ὡς ὀπαδὸν τῆς Ἀφροδίτης καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ Πόρου Θεοῦ ὡς ἀληθῶς ὄντος προεληλυθότα, καίτοι γε ἐν Φαίδρῳ (p. 242 D) Θεὸν αὐτὸν εἶναι τιθέμενος ὡς πρὸς τὴν ἀναγομένην ὑπ' αὐτοῦ ζώην. *ibid.* p. 305 καὶ τὸν Ἔρωτα ἐν συμποσίῳ προσειπεῖν ἀθάνατον οὐκ ἠξίωσεν, οὐ μὴν οὐδὲ θνητόν, ἀλλὰ τι μεταξὺ τούτων ἀμφοτέρων.

XXXIX ALCINOVS isag. 33 ὄθεν καὶ σωματοποιούμενον Ἔρωτα δαίμονά τινα μᾶλλον φατέον ἢπερ Θεὸν μηδέποτε ἐν γήινῳ σώματι γεγεννημένον, διαπορθεύοντα τὰ παρὰ Θεῶν ἀνθρώποις καὶ ἀνάπαλιν.

XI PROCLVS in Pl. Tim. p. 325 οἶδε γάρ τοι Σίβυλλα προελθοῦσα εἰς φῶς, καὶ τὴν τάξιν ἑαυτῆς καὶ ὡς ἐκ Θεῶν ἦκει δεδήλωκεν 'εἰμὶ δ' ἐγὼ μέσση τε Θεῶν' εἰποῦσα 'μέσση τ' ἀνθρώπων'.

DE DAEMONVM NATVRA (p. 202 E — 203 A)

XLI MINVCIVS FELIX Octau. 26 quid Plato? qui in symposio etiam suo naturam daemonum exprimere conatur? uult enim esse substantiam inter mortalem immortalemque id est inter corpus et spiritum mediam, terreni ponderis et caelestis leuitatis admixtione concretam, ex qua monet etiam † nos pro cupidinem (nasci prolubidinem *ci. M. Hauptius*) amoris et dicit informari et labi pectoribus humanis et sensum mouere et adfectus fingere et ardorem cupiditatis infundere.

LACTANTIUS inst. diu. II 14, 9 philosophi quoque de his (daemonibus) dixerunt. nam Plato etiam naturas eorum in symposio exprimere conatus est.

XLII PROCLVS in Alcib. I p. 46 καὶ ἔχεις τὴν ἑτέραν διαίρεσιν ἐν συμποσίῳ· τὸ γὰρ δαιμόνιον ἐκεῖ πού φησι μέσον εἶναι Θεῶν καὶ ἀνθρώπων. p. 63 τὰ γὰρ ἀπὸ Θεῶν ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἦκει διὰ μέσου τῶν δαιμόνων, ὡς ὁ τῆς Διοτίμας λόγος. p. 73 ὁ μὲν γὰρ δαίμων ἕτερος ἀνθρώπου, καθάπερ ἢ τε Διοτίμα λέγει, μέσον τι θεμένη τοὺς δαίμονας Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καὶ ὁ Σωκράτης κτέ.

XLIII PLVTARCHVS de Iside et Os. 26 p. 361 B ὁ τε Πλάτων ἐρμηνευτικὸν τὸ τοιοῦτον ὀνομάζει γένος καὶ διακονικὸν ἐν μέσῳ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, εὐχὰς μὲν ἐκεῖ καὶ δεήσεις ἀνθρώπων ἀναπέμποντας, ἐκεῖθεν δὲ μαντεῖα δεῦρο καὶ δόσεις ἀγαθῶν φέροντας.

idem de def. orac. 13 p. 416 F οὕτως οἱ δαιμόνων γένος μὴ ἀπολείποντες ἀνεπίμικτα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ποιοῦσι καὶ ἀσυνάλλακτα, τὴν ἐρμηνευτικὴν, ὡς Πλάτων ἔλεγεν, καὶ διακονικὴν ἀναιροῦντες φύσιν.

XLIV ARISTIDES or. 45 t. II p. 106 δοκεῖ (δοκεῖν codd. LN) δ' ἔμοιγε καὶ τὸ τῶν δαιμόνων γένος, εἰ δεῖ Πλάτωνι πιστεύειν, διαγγέλλον τε τοῖς θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν ταύτη (arte oratoria) κεχρησθαι [φημί].

XLV APVLEIVS de deo Socratis 4 nam, ut idem Plato ait, nullus deus miscetur hominibus, sed hoc praecipuum eorum sublimitatis est specimen, quod nulla adtrectatione nostra contaminatur. ib. 5 atqui si Platonis uera sententia est numquam se deum cum homine communicare, facilius me audierit lapis quam Iuppiter. 6 ceterum sunt quaedam diuinae mediae potestates inter summum aethera et infimas terras in isto intersitae spatio, per quas et desideria nostra et merita ad deos commeant. hos Graeci nomine δαίμονας nuncupant, inter homines caelicolasque uectores hinc precum, inde donorum, qui ultro citro portant hinc petitiones, inde suppetias, ceu quidam utrisque (utriusque libri *) interpretes et salutigeri. per hos eosdem, ut Plato in symposio autumat, cuncta denuntiata et magorum uaria miracula omnesque praesagiorum species reguntur.

AVGVSTINVS de ciu. dei VIII 18 frustra igitur eis (daemonibus) Apuleius et quicumque ita sentiunt hunc detulit honorem, sic eos in aere medios inter aetherium caelum terramque constituens, ut quoniam 'nullus deus miscetur homini', quod Platonem dixisse perhibent (scr. perhibet *), isti ad deos perferant preces hominum et inde ad homines inpetrata quae poscant.

XLVI PORPHYRIVS de abstin. II 38 ἐν δὲ τούτοις (τοῖς ἀγαθοῖς δαίμοσιν) ἀριθμητέον καὶ τοὺς πορθημένοντας, ὡς φησι Πλάτων, καὶ διαγγέλλοντας τὰ παρ' ἀνθρώπων θεοῖς καὶ τὰ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις, τὰς μὲν παρ' ἡμῶν εὐχὰς ὡς πρὸς δικαστὰς ἀναφέροντας τοὺς θεοὺς, τὰς δὲ ἐκείνων παραινέσεις καὶ νοουθεσίας μετὰ μαντειῶν ἐκφέροντας ἡμῖν.

XLVII APVLEIVS apolog. 43 quamquam Platoni credam, inter deos atque homines natura et loco medias quasdam diuorum potestates intersitas easque diuinationes cunctas et magorum miracula gubernare.

DE DIOTIMAE MYTHO (p. 203 B — E)

- XLVIII THEO progymn. 2 t. I p. 159 W. διηγήσεως δὲ παραδείγματα ἂν εἴη κάλλιστα τῶν μὲν μυθικῶν ἢ Πλάτωνος ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ τῆς γενέσεως τοῦ Ἔρωτος.
- XLIX PROCLVS theol. Plat. I 28 p. 67 ὥστε καὶ εἴ τινας γενέσεις ἐπὶ θεῶν μυθικοῖς πλάσμασιν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος λέγοντο, καθάπερ ἐν τῷ μύθῳ τῆς Διοτίμας ἢ τῆς Ἀφροδίτης γενέσεις ὑμνῆται καὶ τοῦ Ἔρωτος ἐν γενεθλίοις Ἀφροδίτης ἀπογεννωμένου, δεῖ μὴ λανθάνειν ὅπως τὰ τοιαῦτα λέγεται, καὶ ὡς ἐνδείξεως ἕνεκα συμβολικῆς ταῦτα σύγκειται.
- L THEMISTIVS or. 13 p. 161 D φησὶ γοῦν (Socrates) ἐν τοῖς Ἀγάθωνος ἐπινικίοις μετὰ τὸν πότον αὐτός τε ἀγαγόμενος εἰς τὸν ἔπαινον τοῦ ἔρωτος καὶ τοὺς συμπότας παρασκευάζων οὕτως ἀπαρακαλύπτως καὶ ἐκφανῶς (p. 177 E) 'οὐδὲν ἄλλο φημι ἐπίστασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά'. βαβαί, ὦ φίλε Σώκρατες, ὡς λίαν αὐθαδῶς καὶ πόρρω τῆς εἰωθυίας σοι εὐλαβείας, καὶ ἐγγύς τι Προδίκου τοῦ Κείου καὶ Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου, καὶ ὅσοι γυμναῖς ταῖς κεφαλαῖς ἀνεκῆ-162 ρυττον ἑαυτοὺς ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ. καὶ δῆτα Ἀρχέλαον μὲν τὸν σεαυτοῦ διδάσκαλον ἀποκρύπτεις καὶ οὐδεπώποτε ἐν λόγῳ τινὶ ἐποιήσω τὸν κληρονόμον τῆς ἀνωτάτω σοφίας, ὅτι σμικρὸν γε τὸ μάθημα καὶ ἀνθρωπικὸν ἐδόκει εἶναι, σάρκα καὶ ὀστοῦν καὶ μυελόν, εἰ δὲ βούλει, γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἔτι τὰ τούτων ἀρχεγονώτερα, ὅπη τε καὶ ὅπως γεννᾶται, μηδὲ φθειρόμενα, ἀλλὰ συνιόντα καὶ ἀπιόντα ἀπ' ἀλλήλων. τὴν δὲ μαντικὴν ξένην ὑμνεῖς καὶ διδάσκαλον σεαυτοῦ ἀποφαίνεις ἐρωτικῶν (p. 201 D), καὶ ἀποτείνεις μακρὸν καὶ πάγκαλον λόγον B γενέθλια τῆς (corr. Iahnus: γενέσθαι, τὰ τε codd.) Ἀφροδίτης καὶ δεῖπνον διεξιῶν καὶ Πόρου μέθην καὶ ὕπνον καὶ ἐπιβουλήν τῆς Πενίας καὶ κατακοίμησιν παρὰ τῷ Πόρῳ καὶ ἐντεῦθεν γενέσιν Ἔρωτος, ὃν θεὸν μὲν (οὐκ add. Iahnus) ὀνομάζεις, δαίμονα δὲ μέγαν καὶ μέγιστον τῶν ἄλλων δαιμόνων. τὰ μὲν δὴ ἄλλα σοι ὀνόματα ὅ τι νοεῖ τε (Dindorfius: νοεῖται codd.) καὶ ὅ τι βούλεται ἢ Ἀφροδίτη καὶ ὅ τι ἢ Πενία καὶ ὅ τι ὁ Πόρος καὶ ὅ τι ἢ μέθη τοῦ Πόρου, καὶ ὅσα ἐφεξῆς καταλέγεις, δῆλος εἶ ὅτι οὐ ταῦτα λέγεις ἀ οἱ πολλοὶ νῦν ἴσασιν ἐκ τῶν ὀνομάτων οἷς κέχρησαι (κέχρηται libri*), ἀλλ' ἕτερα δύσφραστα καὶ δυσεῖ-ο ρετα (δυσάρεστα libri*) καὶ τῷ μύθῳ ἐνδεδυκότα ὡς περ χιτωνίῳ, ὡς μὴ ἐπίδρομα εἶναι τοῖς παντάπασιν ἀμνήτοις.
- Τὰ μὲν δὴ ἄλλα, ὡς περ ἔφην, καθ' ἑαυτοὺς ἐπὶ σχολῆς

σοι ἐπαινεσόμεθα, ἃ δὲ τοῦ λόγου μάλιστα θαυμάσας ἔχω, ταῦτα καὶ νῦν σοι ἐν τῷ συλλόγῳ οὐκ ἀποκρύψομαι, ὡς ἀκριβῶς ἄρα ἐξήτασας καὶ ἐπεσκέψω τὴν μορφήν καὶ τὴν φύσιν τοῦ Ἔρωτος, ὅτι οὐχ οἷος τοῖς πολλοῖς δοκεῖ, τοιοῦτος καὶ τῷ ὄντι ἐστί, νέος καὶ ἀπαλὸς καὶ ἀβρός, ἀλλὰ τὸναντίον σκληρὸς καὶ αὐχμηρὸς καὶ θυραυλῶν ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὑπαίθρῳ τὰ πολλὰ καὶ ἐν ὁδοῖς διαιτώμενος καὶ ἐπιθυμητῆς ἀεὶ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ἴτης ἐπὶ τούτοις, σύντονος, θηρευτῆς δεινὸς (δεινῶς libri) πλέκων μηχανὰς ἐπὶ τῇ θήρᾳ, καὶ ἔτι φρόνιμος καὶ ἀεὶ φιλοσοφῶν. ὣν τὰ μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ Πόρου αὐτῷ (αὐτοῦ libri) παραγίνεται, τὰ δὲ ἐκ τῆς μητρὸς Πενίας. ταῦτα δὴ σου ἀκούων ἐκ μαιρακίου μοι ἐπάδοντος καὶ παιδεύοντος, καὶ ὅτι ἄλλο μὲν τὸ ἔραστόν, ἄλλο δὲ ὁ ἔρωσ, καὶ ἐκεῖ μὲν δεῖ 163 ζῆτεῖν τὴν νεότητα καὶ τὴν καλλονὴν καὶ τὸ ἀνευδεῆς καὶ τὸ πλήρες, τὸν δὲ ἔρωτα γινώσκειν ὅτι ἀπάντων τούτων ἐπιδεῆς· οὐ γὰρ ἂν ἐφίετο αὐτῶν, εἴπερ εἶχε· ταῦτά σου ἀκούων τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον ἀντεμαντευόμεν, ὡς θαυμαστὰ εἶη καὶ μᾶλλον ἀκόλουθα τὰ ἐκ τοῦ σοῦ λόγου, ὣν πείθουσιν ἡμᾶς οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ ζωγράφοι, καὶ προσφνέστερα τῷ ἔρωτι καὶ τῶν ἐρώντων· ἐμαυτῷ δὲ συμπεσόντα οὐδεπώποτε ἐνεώρων, ἀλλὰ β παρήλλαξε τοσοῦτων ἐνιαυτῶν ἀριθμὸς ἐπαινέτην μὲν τῶν λεγομένων, ἀπείρατον δὲ ὣν ἐπήγουν. οὔτε γὰρ ὁδὸν ἐμαυτῷ συνήδειν μακρὰν οὔτε πορείαν σύντονον οὔτε ὑπαίθρον δίαιταν οὔτε θυραυλίαν οὔτε σκληρόν τι καὶ αὐχμηρὸν ὑπομείνας οὔτε μηχανὰς ἐπὶ τῇ θήρᾳ πεπλεγμένας τοῦ κάλλους, ἀλλ' ἐπιθυμητὴν μὲν τῆς ἐρωτικῆς μελέτης οὐ φαῦλον ἐμαυτὸν ἠπιστάμη, ἀγωνιστὴν δὲ οὐκέτι καὶ ἀθλοφόρον. Νῦν δέ, ὧ μεγάλε, c ἀθρόον μοι ἀπήντηκεν ἅπαντα ἃ σὺ καταλέγεις, καὶ πλείονα ὣν καταλέγεις, δρόμος ἰσόδρομος σχεδὸν τῷ ἡλίῳ ἀπὸ Τίγρητος εἰς Ὠκεανόν, πόρος σύντονος, οἴκησις (πτῆσις libri *) χαμαιπετής, καὶ οἷόν ποτε θεῖν Ἔρωτα φῆς (Phaedr. p. 251E) ἡμέραι ἐπὶ ταῖς νυξὶν ἀκοίμητοι. χαμευνίας καὶ θυραυλίας διήγαγον ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπαίθροις ἀστρωτος καὶ ἀνυπόδετος, οὔτε ζῆν ἔχων ποτὲ ἀπεπλήσθην οὔτε ἀπεῖπον, ὡς (l. καὶ *) ἀπορῶν κατεργύην καὶ ἀνεβίων πολλάκις τῇ ἐνδείᾳ καὶ τῇ ἐλπίδι. σύμπαντα ἐν ἀπλῶς ἐν τῷ ἐμῷ ἔρωτι, ὅσα κατέλεξας καὶ τῇ μορφῇ ἀπάσῃ, καὶ ἡ φύσις τοῦ δαίμονος τούτου οὐκ οἶδα εἴ ποτε ἐν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ οὕτως ἐξέλαμψε καὶ ἐξεφάνη.

LI PLOTINVS enn. III 5, 2 (diss. XLIV) p. 292F περὶ δὲ τοῦ ὄν θεὸν τίθενται οὐ μόνον οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ

Θεολόγοι καὶ Πλάτων πολλαχοῦ Ἀφροδίτης Ἔρωτα λέγων καὶ α
 ἔργον αὐτῷ εἶναι καλῶν τε ἔφορον παιδῶν καὶ κινητικὸν τῶν
 ψυχῶν πρὸς τὸ ἐκεῖ κάλλος ἢ καὶ ἐπαύξειν τὴν ἤδη γενομένην 293
 πρὸς τὸ ἐκεῖ ὁρμήν, περὶ τούτου μάλιστα φιλοσοφητέον· καὶ
 δὴ καὶ ὅσα ἐν συμποσίῳ εἴρηται παραληπτέον, ἐν οἷς οὐκ
 (Ἀφροδίτης φησὶν αὐτὸν γενέσθαι, ἀλλ' ἐν add. Kirchhoffius)
 Ἀφροδίτης γενεθλίοις ἐκ τῆς Πενίας καὶ τοῦ Πόρου. ἔοικε δὲ
 ὁ λόγος καὶ περὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀπαιτήσῃ τι εἰπεῖν, εἴτ'
 οὖν ἐξ ἐκείνης εἴτε μετ' ἐκείνης γεγονέναι λέγεται ὁ Ἔρως.
 πρῶτον οὖν τίς ἢ Ἀφροδίτη· εἶτα πῶς ἢ ἐξ αὐτῆς ἢ σὺν αὐ-
 τῇ ἢ τίνα τρόπον ἔχει τὸν αὐτὸν τὸ ἐξ αὐτῆς τε ἅμα καὶ σὺν B
 αὐτῇ. λέγομεν δὴ τὴν Ἀφροδίτην εἶναι διττήν, τὴν μὲν οὐρα-
 νίαν οὐρανοῦ λέγοντες εἶναι, τὴν δὲ ἐκ Διὸς καὶ Διώνης, τὴν
 τῶν τῆδε ἐφαπτομένην ἔφορον γάμων· ἀμήτορα δὲ ἐκείνην καὶ
 ἐπέκεινα γάμων, ὅτι μηδὲ ἐν οὐρανῷ γάμοι. τὴν δὲ (l. δὴ*) C
 οὐρανίαν λεγομένην ἐκ Κρόνου νοῦ ὄντος ἐκείνου ἀνάγκη ψυ-
 χὴν θειοτάτην εἶναι εὐθύς ἐξ αὐτοῦ ἀκήρατον ἀκηράτου μεί-
 νασαν ἄνω, ὡς μηδὲ εἰς τὰ τῆδε ἐλθεῖν μήτε ἐθελήσασαν μήτε
 δυναμένην, ὅτι ἢ φύσεως μὴ κατὰ τὰ κάτω φῦσαν βαίνειν
 χωριστὴν οὐσάν τινα ὑπόστασιν καὶ ἀμέτοχον ἕλης οὐσίαν· ὅθεν
 αὐτὴν τούτῳ ἠνίκοντο, τῷ ἀμήτορα εἶναι· ἦν δὴ καὶ θεὸν ἄν
 τις δικαίως, οὐ δαίμονα εἴποι, ἀμικτον οὐσαν καὶ καθαρὰν ἐφ' D
 ἑαυτῆς μένουσαν. τὸ γὰρ εὐθύς ἐκ νοῦ πεφυκὸς καθαρὸν καὶ
 αὐτό, ἅτε ἰσχύον καθ' ἑαυτὸ τῷ ἐγγύθεν, ἅτε καὶ τῆς ἐπιθυ-
 μίας οὐσης αὐτῇ καὶ τῆς ἰδρύσεως πρὸς τὸ γεννησαν ἱκανὸν
 ὃν κατέχειν ἄνω. ὅθεν οὐδ' ἂν ἐκπέσοι ψυχὴ νοῦ ἐξηρητημένη
 πολὺ μᾶλλον ἢ ἥλιος ἂν ἔχοι ἐξ αὐτοῦ ὅσον αὐτὸν περιλάμπει
 φῶς τὸ ἐξ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν συνηρητημένον. ἐφεπομένη δὲ τῷ
 Κρόνῳ ἢ, εἰ βούλει, τῷ πατρὶ τοῦ Κρόνου Οὐρανῷ ἐνήρησέ E
 τε πρὸς αὐτὸν καὶ ὠκειώθη καὶ ἐρασθεῖσα Ἔρωτα ἐγέννησε καὶ
 μετὰ τούτου πρὸς αὐτὸν βλέπει καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ὑπόστα-
 σιν καὶ οὐσίαν εἰργάσατο καὶ ἄμφω ἐκεῖ βλέπει, καὶ ἡ γεινα-
 μένη καὶ ὁ καλὸς Ἔρως ὁ γεγεννημένος ὑπόστασις πρὸς ἄλλο
 καλὸν αἰεὶ τεταγμένη καὶ τὸ εἶναι ἐν τούτῳ ἔχουσα μεταξὺ F
 ὡσπερ ποθοῦντος καὶ ποθουμένου, ὀφθαλμὸς ὁ τοῦ ποθοῦντος
 παρέχων μὲν τῷ ἐρῶντι δι' αὐτοῦ τὸ ὄρᾶν τὸ ποθούμενον,
 προτρέχων δὲ αὐτὸς καὶ πρὶν ἐκείνῳ παρασχεῖν τὴν τοῦ ὄρᾶν
 δι' ὄργανου δύναμιν αὐτὸς πιμπλάμενος τοῦ θεάματος, πρότερος
 μὲν, οὐ μὴν ὁμοίως ὄρῶν τῷ ἐνστηρίζειν μὲν ἐκείνῳ τὸ ὄραμα,
 αὐτὸν δὲ καρποῦσθαι τὴν θεάν τοῦ καλοῦ αὐτὸν παραθέουσαν.

- G** Ὑπόστασιν δὲ εἶναι καὶ οὐσίαν ἐξ οὐσίας ἐλάττω μὲν τῆς ποιησαμένης, οὐσαν δὲ ὁμῶς, ἀπιστεῖν οὐ προσήκει. καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ ἐκείνη οὐσία ἦν γενομένη ἐξ ἐνεργείας τῆς πρὸ αὐτῆς
294 καὶ ζῶσα καὶ τῆς τῶν ὄντων οὐσίας καὶ πρὸς ἐκεῖνο ὁρώσης, ὃ πρώτη ἦν οὐσία, καὶ σφόδρα ὁρώσης. καὶ πρῶτον ἦν ὄραμα αὐτῇ τοῦτο καὶ ἑώρα ὡς πρὸς ἀγαθὸν αὐτῆς καὶ ἔχαιρεν ὁρώσα, καὶ τὸ ὄραμα τοιοῦτον ἦν, ὡς μὴ πάρεργον τὴν θεάν ποιεῖσθαι τὸ ὁρῶν, ὡς τῇ οἶον ἠδονῇ καὶ τάσει τῇ πρὸς αὐτὸ καὶ σφοδρότητι τῆς θεάς γεννησαί τι παρ' αὐτῆς ἄξιον αὐτῆς καὶ τοῦ ὁράματος. ἐξ οὖν τοῦ ἐνεργοῦντος συντόνως περὶ τὸ ὁρώμενον
B καὶ ἐκ τοῦ οἶον ἀπορρέοντος ἀπὸ τοῦ ὁρωμένου ὄμμα πληρωθέν, οἶον μετ' εἰδώλου ὄρασις, Ἔρωσ ἐγένετο τάχα πού καὶ τῆς προσηγορίας ἐντεῦθεν μᾶλλον αὐτῷ γεγενημένης, ὅτι ἐξ ὁράσεως τὴν ὑπόστασιν ἔχει· ἐπεὶ τό γε πάθος ἀπὸ τούτου ἔχοι ἂν τὴν ἐπωνυμίαν, εἴπερ πρότερον οὐσία μὴ οὐσίας, καίτοι τό γε πάθος ἐρᾶν λέγεται, καὶ εἴπερ ἔρωσ αὐτὸν ἔχει τοῦδε·
C ἀπλῶς δὲ οὐκ ἂν λέγοιτο ἔρωσ. ὁ μὲν δὲ τῆς ἄνω ψυχῆς Ἔρωσ τοιοῦτος ἂν εἴη, ὁρῶν καὶ αὐτὸς ἄνω, ἅτε ὁπαδὸς ὢν ἐκείνης καὶ ἐξ ἐκείνης καὶ παρ' ἐκείνης γεγενημένος καὶ θεῶν ἀρκούμενος θεά. χωριστὴν δὲ ἐκείνην τὴν ψυχὴν λέγοντες τὴν πρῶτως ἐλλάμπουσαν τῷ οὐρανῷ χωριστὸν καὶ τὸν Ἔρωτα τοῦτον θησόμεθα, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οὐρανίαν τὴν ψυχὴν εἵπομεν·
D ἐπεὶ καὶ ἐν ἡμῖν λέγοντες τὸ ἐν ἡμῖν ἄριστον εἶναι χωριστὸν ὁμῶς τιθέμεθα αὐτὸ εἶναι· μόνον ἐκεῖ ἔστω, οὐ ἡ ψυχὴ ἢ ἀκήρατος. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦδε τοῦ παντὸς ψυχὴν εἶναι ἔδει, ὑπέστη μετὰ ταύτης ἤδη καὶ ὁ ἄλλος Ἔρωσ ὄμμα καὶ ταύτης ἐξ ὁρέξεως καὶ αὐτὸς (Kirchhoffius: αὐτῆς codd.) γεγενημένος. τοῦ δὲ κόσμου οὐσα ἢ Ἀφροδίτη αὕτη (Kirchhoffius: αὐτὴ codd.) καὶ οὐ μόνον ψυχὴ οὐδὲ ἀπλῶς ψυχὴ καὶ τὸν ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ Ἔρωτα ἐγεννήσατο ἐφαπτόμενον ἤδη καὶ αὐτὸν γάμων καί, καθ' ὅσον ἐφάπτεται καὶ αὐτὸς τῆς ὁρέξεως τῆς ἄνω, κατὰ τοσοῦτον κινουῦντα καὶ τὰς τῶν νέων ψυχὰς καὶ τὴν ψυχὴν ἣ συντέτακται ἀναστρέφοντα, καθ' ὅσον καὶ αὐτὴ εἰς μνήμην ἐκείνων πέφυκεν ἵεναι. πᾶσα γὰρ ἐφίεται τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἡ μεμιγμένη καὶ ἡ τινὸς γενομένη· ἐπεὶ καὶ αὕτη ἐφεξῆς ἐκείνη καὶ ἐξ ἐκείνης.
F Ἄρ' οὖν καὶ ἐκάστη ψυχὴ ἔχει ἔρωτα τοιοῦτον ἐν οὐσίᾳ καὶ ὑποστάσει; ἢ διὰ τί ἡ μὲν ὅλη ἔξει καὶ ἡ τοῦ παντὸς ὑποστάντα τὸν ἔρωτα, ἢ δὲ ἐκάστου ἡμῶν οὐ; πρὸς δὲ καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις ἅπασιν; ἢ (καὶ libri*) ἄρα ὁ ἔρωσ οὗτός ἐστιν ὁ δαί-

μων, ὃν φασιν ἐκάστῳ συνέπεσθαι, ὁ αὐτοῦ ἐκάστου ἔρωσι; οὗτος γὰρ ἂν εἴη καὶ ὁ ἐμποιῶν τὰς ἐπιθυμίας κατὰ φύσιν ἐκάστης τῆς ψυχῆς, ὀριγνωμένης ἀνάλογον ἐκάστης πρὸς τὴν αὐτῆς φύσιν καὶ τὸν ἔρωτα γεννώσης εἰς τε ἀξίαν καὶ πρὸς οὐσίαν. ἐχέτω δὴ ἢ μὲν ὅλη ὅλον, αἱ δὲ ἐν μέρει τὸν αὐτῆς ἐκάστη. καθ' ὅσον δὲ ἐκάστη πρὸς τὴν ὅλην ἔχει οὐκ ἀποτε-
 τμημένη, ἐμπεριεχομένη δέ, ὡς εἶναι πάσας μίαν, καὶ ὁ ἔρωσι
 ἐκάστος πρὸς τὸν πάντα ἂν ἔχοι· συνεῖναι δ' αὖ καὶ τὸν ἐν 295
 μέρει τῆ ἐν μέρει καὶ τῆ ὅλη τὸν μέγαν ἐκείνον καὶ τὸν ἐν τῷ
 παντὶ τῷ παντὶ πανταχοῦ αὐτοῦ καὶ πολλοὺς αὖ τὸν ἕνα τοῦ-
 τον γίγνεσθαι καὶ εἶναι φαινόμενον πανταχοῦ τοῦ παντός, οὗ
 ἂν θέλη, σχηματιζόμενον μέρεσιν ἑαυτοῦ καὶ φανταζόμενον, εἰ
 θέλοι. οἴεσθαι δὲ χρὴ καὶ Ἀφροδίτας ἐν τῷ ὅλῳ πολλὰς, δαί-
 μονας ἐν αὐτῷ γενομένας μετ' ἔρωσι, ῥυείσας ἐξ Ἀφροδίτης
 τινὸς ὅλης, ἐν μέρει πολλὰς ἐκείνης ἐξηρητημένας μετὰ ἰδίων
 ἐρώτων, εἶπερ ψυχὴ μήτηρ ἔρωσι, Ἀφροδίτη δὲ ψυχὴ, ἔρωσι
 δὲ ἐνέργεια ψυχῆς ἀγαθοῦ ὀριγνωμένης. ἄγων τοίνυν ἐκάστην
 οὗτος ὁ ἔρωσι πρὸς τὴν ἀγαθοῦ φύσιν ὁ μὲν τῆς ἄνω θεοῦ ἂν
 εἴη, ὃς αἰεὶ ψυχὴν ἐκείνῳ συνάπτει, δαίμων δ' ὁ τῆς μεμιγμένης.

Ἀλλὰ τίς ἢ δαίμονος καὶ ὅλως ἢ δαιμόνων φύσις, περὶ ἧς
 καὶ ἐν συμποσίῳ λέγεται, ἢ τε τῶν ἄλλων καὶ ἢ αὐτοῦ τοῦ
 Ἐρωσι, ὃς (Kirchhoffius: ὡς codd.) ἐκ Πενίας καὶ Πόρου (τοῦ
 add. Boissonadius ad Procl. in Crat. p. 76) Μήτιδος ἐστι γεγεν-
 νημένος ἐν τοῖς Ἀφροδίτης γενεθλίοις; τὸ μὲν οὖν τὸν κόσμον
 ὑπονοεῖν λέγεσθαι τόνδε τῷ Πλάτῳ τὸν Ἐρωσι, ἀλλὰ μὴ τοῦ
 κόσμου τὸν ἐν αὐτῷ ἐκφύοντα Ἐρωσι, πολλὰ τὰ ἐναντιούμενα
 τῆ δόξῃ ἔχει, τοῦ μὲν κόσμου λεγομένου εὐδαίμονος θεοῦ καὶ
 αὐτάρκους εἶναι, τοῦ δὲ Ἐρωσι τούτου ὁμολογουμένου τῷ
 ἀνδρὶ οὔτε θεοῦ οὔτε αὐτάρκους, αἰεὶ δὲ ἐνδεοῦς εἶναι. εἶτα
 ἀνάγκη, εἶπερ ὁ κόσμος ἐστὶν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ἢ δὲ
 ψυχὴ τοῦ κόσμου ἢ Ἀφροδίτη ἐστὶν αὐτῷ, μέρος τὸ κύριον τοῦ
 Ἐρωσι τὴν Ἀφροδίτην εἶναι· ἢ, εἰ κόσμος ἢ ψυχὴ ἐστὶν αὐ-
 τοῦ, ὡσπερ καὶ ἀνθρώπος ἢ ἀνθρώπου ψυχὴ, τὸν Ἐρωσι τὴν
 Ἀφροδίτην εἶναι. εἶτα διὰ τί οὗτος μὲν δαίμων ὢν ὁ κόσμος
 ἐστὶ, οἱ δὲ ἄλλοι δαίμονες — δηλὸν γὰρ ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς οὐ-
 σίας εἰσὶν — οὐ καὶ αὐτοὶ ἔσσονται; καὶ ὁ κόσμος ἐστὶ σύστασις
 αὐτὸ τοῦτο ἐκ δαιμόνων. ὁ δὲ ἔφορος καλῶν παιδῶν λεχθεὶς
 εἶναι πῶς ἂν ὁ κόσμος εἴη; τὸ δὲ ἄστρωτον καὶ ἀνυπόδητον
 καὶ ἄοικον πῶς ἂν ἐφαρμόσειε μὴ οὐ (fort. ἐφαρμόσειεν, εἰ
 μὴ οὖν*) γλίσχρως καὶ ἀπαδόντως;

F Ἄλλὰ τί δὴ χρὴ λέγειν περὶ τοῦ Ἔρωτος καὶ τῆς λεγομέ-
 νης γενέσεως αὐτοῦ; δῆλον δὴ ὅτι δεῖ λαβεῖν τίς ἢ Πενία καὶ
 τίς ὁ Πόρος καὶ πῶς ἀρμόσουσιν οὗτοι γονεῖς εἶναι αὐτῷ.
 δῆλον δὲ ὅτι δεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις δαίμοσι τούτους ἀρμόσαι, εἴ-
 περ δεῖ φύσιν εἶναι καὶ οὐσίαν μίαν καθὼ δαίμονες δαιμόνων,
 εἰ μὴ κοινὸν ὄνομα ἔξουσι μόνον. λάβωμεν τοίνυν πῆ ποτε
 G διορίζομεν θεοὺς δαιμόνων καὶ εἰ πολλάκις καὶ δαίμονας θεοὺς
 λέγομεν εἶναι, ἀλλ' ὅταν γε τὸ μὲν ἕτερον, τὸ δὲ ἕτερον λέ-
 γομεν αὐτῶν εἶναι γένος. τὸ μὲν δὴ θεῶν ἀπαθές λέγομεν
 καὶ νομίζομεν γένος, δαίμοσι δὲ προστίθεμεν πάθη αἰδίους λέ-
 296 γοντες, ἐφεξῆς τοῖς θεοῖς, ἤδη πρὸς ἡμᾶς, μεταξὺ θεῶν τε καὶ
 τοῦ ἡμετέρου γένους. πῆ δὴ οὖν οὐκ ἔμειναν ἀπαθεῖς οὗτοι,
 πῆ δὲ κατέβησαν τῇ φύσει πρὸς τὸ χεῖρον; καὶ δὴ καὶ τοῦτο
 σκεπτέον, πότερα δαίμων ἐν τῷ νοητῷ οὐδὲ εἰς καὶ αὐτὸ ἐν τῷ
 κόσμῳ τούτῳ δαίμονες μόνον, θεὸς δὲ ἐν τῷ νοητῷ ἀφορίζε-
 ται, ἢ εἰσὶ καὶ ἐνταῦθα θεοὶ καὶ ὁ κόσμος θεός, ὥσπερ σύ-
 νηθες λέγειν, τρίτος καὶ οἱ μέχρι σελήνης ἕκαστος θεός. βέλ-
 B τιον δὲ μηδένα ἐν τῷ νοητῷ δαίμονα λέγειν, ἀλλά, καὶ εἰ αὐτο-
 δαίμων, θεὸν καὶ τοῦτον εἶναι, καὶ αὐτὸ ἐν τῷ αἰσθητῷ τοὺς
 μᾶλλον σελήνης θεοὺς τοὺς ὄρατοὺς θεοὺς δευτέρους μετ' ἐκεί-
 νους καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς νοητοὺς, ἐξηρημένους ἐκείνων,
 ὥσπερ αἰγλήν περὶ ἕκαστον ἄστρον. τοὺς δὲ δαίμονας τί; ἀρὰ
 γε ψυχῆς ἐν κόσμῳ γενομένης τὸ ἀφ' ἐκάστης ἵχνος; διὰ τί δὲ
 C τῆς ἐν κόσμῳ; ὅτι ἢ καθαρὰ θεὸν γεννᾷ καὶ θεὸν ἔφαμεν τὸν
 ταύτης ἔρωτα. πρῶτον δὴ διὰ τί οὐ πάντες οἱ δαίμονες ἔρω-
 τες; εἶτα πῶς οὐ καθαρὸι καὶ οὗτοι ὕλης; ἢ ἔρωτες μὲν οἱ
 γεννώνται ψυχῆς ἐφιεμένης τοῦ ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ καὶ γεννώσι
 πᾶσαι τοῦτον τὸν δαίμονα αἰ ἐν τῷδε, οἱ δὲ ἄλλοι δαίμονες
 ἀπὸ ψυχῆς μὲν καὶ οὗτοι τῆς τοῦ παντός, δυνάμει δὲ ἑτέροις
 γεννώμενοι κατὰ χρεῖαν τοῦ ὅλου συμπληροῦσι καὶ συνδιοικοῦσι
 (Kirchhoffius: συμπληροῦσαν καὶ συνδιοικοῦσαν codd.) τῷ
 D παντὶ ἕκαστα. ἔδει γὰρ ἀρκεῖν τὴν ψυχὴν τοῦ παντός τῷ
 παντὶ γεννήσασαν δυνάμει δαιμόνων καὶ προσφόρους τῷ ἑαν-
 τῆς ὅλῳ. ἀλλὰ πῶς καὶ τίνος ὕλης μετέχουσιν; οὐ γὰρ δὴ τῆς
 σωματικῆς, ἢ ζῶα αἰσθητὰ ἔσται. καὶ γὰρ εἰ σώματα προσλαμ-
 βάνουσιν ἀέρινα ἢ πύρινα, ἀλλὰ δεῖ γε πρότερον διάφορον αὐ-
 E τῶν τὴν φύσιν εἶναι, ἵνα καὶ μετάσχωσι σώματος· οὐ γὰρ εὐ-
 θὺς τὸ καθαρὸν πάντῃ σώματι μίγνυται, καίτοι πολλοῖς δοκεῖ
 ἢ οὐσία τοῦ δαίμονος καθ' ὅσον δαίμων μετὰ τίνος σώματος,
 ἢ ἀέρος ἢ πυρός, εἶναι. ἀλλὰ διὰ τί ἢ μὲν σώματι μίγνυται,

ἡ δὲ οὐ, εἰ μὴ τις εἴη τῇ μιγνυμένη αἰτία; τίς οὖν ἡ αἰτία; ὕλην δεῖ νοητὴν ὑποθέσθαι, ἵνα τὸ κοινωησαν ἐκείνης ἡμῆ καὶ εἰς ταύτην τὴν τῶν σωμάτων δι' αὐτῆς.

Διὸ καὶ ἐν τῇ γενεσεί τοῦ Ἔρωτος ὁ Πλάτων φησὶ τὸν **Ε** Πόρον τὴν μέθην ἔχειν τοῦ νέκταρος, οἴνου οὐπω ὄντος, ὡς πρὸ τοῦ αἰσθητοῦ τοῦ Ἔρωτος γενομένου καὶ τῆς Πενίας μετεχούσης φύσεως νοητοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰδώλου νοητοῦ οὐδ' ἐκεῖθεν ἐμφαντασθέντος, ἀλλ' ἐκεῖ γενομένης καὶ συμμιχθείσης, ὡς ἐξ εἶδους καὶ ἀοριστίας, ἣν ἔχει (Kirchhoffius: ἔχουσα codd.) ἡ ψυχὴ πρὶν τυχεῖν τοῦ ἀγαθοῦ, μαντευομένη δέ τι εἶναι κατὰ **Γ** ἀόριστον καὶ ἀπειρον φάντασμα, τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἔρωτος τεκούσης. λόγος οὖν γενόμενος ἐν οὐ λόγῳ, ἀορίστῳ δὲ ἐφέ- 297 σει καὶ ὑποστάσει ἀμυδρῶ, ἐποίησε τὸ γενόμενον οὐ τέλειον οὐδὲ ἱκανόν, ἐλλιπὲς δέ, ἅτε ἐξ ἐφέσεως ἀορίστου καὶ λόγου ἱκανοῦ γεγενημένον. καὶ ἔστι λόγος οὗτος οὐ καθαρὸς, ἅτε ἔχων ἐν αὐτῷ ἔφεσιν ἀόριστον καὶ ἄλογον καὶ ἀπειρον· οὐ γὰρ μήποτε πληρῶσεται, ἕως ἂν ἔχη ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ ἀορίστου φύσιν. ἐξήρηται δὲ ψυχῆς ὡς ἐξ ἐκείνης μὲν γενόμενος ὡς ἀρχῆς, μῖγμα δὲ ὢν ἐκ λόγου οὐ μείναντος ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ μι- **Β** χθέντος ἀοριστίας, οὐκ αὐτοῦ ἀνακραθέντος ἐκείνη, ἀλλὰ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐκείνη. καὶ ἔστιν ὁ ἔρως οἶον οἶστρος ἀπορος τῇ ἑαυτοῦ φύσει· διὸ καὶ τυγχάνων ἀπορος πάλιν. οὐ γὰρ ἔχει πληροῦσθαι διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ μῖγμα· μόνον γὰρ πληροῦται ἀληθῶς ὅτι- **Π** περ καὶ πεπλήρωται τῇ ἑαυτοῦ φύσει· ὁ δὲ διὰ τὴν συνοῦσαν **Γ** ἔνδειαν ἐφίεται, κὰν παραχρῆμα πληρωθῆ, οὐ στέγει· ἐπεὶ καὶ τὸ ἀμήχανον (Kirchhoffius: εὐμήχανον codd.) αὐτῷ διὰ τὴν ἔνδειαν, τὸ δὲ ποριστικὸν διὰ τὴν τοῦ λόγου φύσιν. δεῖ δὲ καὶ πᾶν τὸ δαιμόνιον τοιοῦτον νομίζειν καὶ ἐκ τοιούτων· καὶ γὰρ ἕκαστον ἐφ' ᾧ τέτακται ποριστικὸν ἐκείνου καὶ ἐφιέμενον ἐκείνου καὶ συγγενὲς καὶ ταύτῃ τῷ Ἔρωτι καὶ οὐ πλήρες οὐδ' αὐτό, ἐφιέμενον δὲ τινος τῶν ἐν μέρει ὡς ἀγαθῶν· ὄθεν καὶ **Δ** τοὺς ἐνταῦθα ἀγαθοὺς ὃν ἔχουσιν ἔρωτα τοῦ ἀπλῶς ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ὄντως ἔχειν οὐκ ἔρωτα τινὰ ἔχοντας, τοὺς δὲ κατ' ἄλλους δαίμονας τεταγμένους· κατ' ἄλλον δὲ ἄλλον δαίμονα τετάχθαι· ὃν ἀπλῶς εἶχον ἀργὸν ἀφέντας, ἐνεργοῦντας δὲ κατ' ἄλλον δαίμονα, ὃν εἴλοντο κατὰ τὸ σύμφωνον μέρος τοῦ ἐνεργοῦντος ἐν αὐτοῖς [ψυχῆς del. Kirchhoffius]. οἱ δὲ κακῶν ἐφιέμενοι ταῖς κακαῖς ἐγγενομέναις ἐπιθυμίαις ἐπέδησαν **Ε** πάντας τοὺς ἐν αὐτοῖς ἔρωτας, ὡς περ καὶ λόγον τὸν ὀρθόν, ὅστις σύμφυτος, κακαῖς ταῖς ἐπιγενομέναις δόξαις. οἱ μὲν

οὐν φύσει ἔρωτες καὶ κατὰ φύσιν καλοί· καὶ οἱ μὲν ἐλάτ-
 τονος ψυχῆς ἐλάττους εἰς ἀξίαν καὶ δύναμιν, οἱ δὲ κρείττους
 πάντες ἐν οὐσίᾳ· οἱ δὲ παρὰ φύσιν σφαλέντων πάθη ταῦτα
 καὶ οὐδαμῆ οὐσία οὐδὲ ὑποστάσεις οὐσιώδεις οὐ παρὰ ψυχῆς
 ἔτι γεννώμενα, ἀλλὰ συννφιστάμενα κακία ψυχῆς ὁμοια γεννώ-
 σης ἐν διαθέσει καὶ ἔξοσιν ἤδη. καὶ γὰρ ὅλως κινδυνεύει τὰ
 μὲν ἀγαθὰ τὰ ἀληθῆ κατὰ φύσιν ψυχῆς ἐνεργούσης ἐν ὠρισμέ-
 γνοις οὐσία εἶναι, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἐξ αὐτῆς ἐνεργεῖν, οὐδὲν δ'
 ἄλλο ἢ πάθη εἶναι· ὡσπερ ψευδῆ νοήματα οὐκ ἔχοντα τὰς ὑπ'
 αὐτὰ οὐσίας, καθάπερ τὰ ἀληθῆ ὄντως καὶ αἰδία καὶ ὠρισμένα
 298 ὁμοῦ τὸ νοεῖν καὶ τὸ νοητὸν καὶ τὸ εἶναι ἔχοντα οὐ μόνον ἐν
 τῷ ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκάστω περὶ τὸ νοητὸν ὄντως * * καὶ
 νοῦν τὸν ἐν ἐκάστω εἶδει καὶ ἐν ἐκάστω ἡμῶν τίθεσθαι καθα-
 ρῶς νόησιν καὶ νοητὸν καὶ μὴ ὁμοῦ καὶ ἡμῶν τοῦτο καὶ ἀπλῶς.
 ὅθεν καὶ τῶν ἀπλῶν ἡμῖν ὁ ἔρωσ· καὶ γὰρ αἱ νοήσεις· καὶ εἴ-
 τινος τῶν ἐν μέρει, κατὰ συμβεβηκός, ὡσπερ εἰ τότε τὸ τρί-
 B γωνον δύο ὀρθὰς θεωρεῖ καθ' ὅσον ἀπλῶς τρίγωνον.

Ἄλλὰ τίς ὁ Ζεὺς, οὗ τὸν κῆπον λέγει, εἰς ὃν εἰσηλθεν ὁ
 Πόρος, καὶ τίς ὁ κῆπος οὗτος; ἢ μὲν γὰρ Ἀφροδίτη ψυχὴ ἦν
 ἡμῖν, λόγος δὲ ἐλέγετο τῶν πάντων ὁ Πόρος. ταῦτα δὲ τί δεῖ
 τίθεσθαι, τὸν Δία καὶ τὸν κῆπον αὐτοῦ; οὐδὲ γὰρ ψυχὴν δεῖ
 τίθεσθαι τὸν Δία, τὴν Ἀφροδίτην τοῦτο θέντας. δεῖ δὲ λαβεῖν
 C καὶ ἐνταῦθα παρὰ Πλάτωνος τὸν Δία ἐκ μὲν Φαίδρου (p. 246 E)
 'ἡγεμόνα μέγαν' λέγοντος αὐτοῦ τοῦτον τὸν θεόν, ἐν ἄλλοις
 (legg. III p. 692 A epist. VII p. 334 D) δὲ τρίτον, οἶμαι, τοῦτον·
 σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Φιλήβῳ (p. 30 D), ἡνίκ' ἂν φῆ ἐν τῷ Δι
 εἶναι 'βασιλικὴν μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν'. εἰ οὖν ὁ Ζεὺς
 νοῦς ἐστὶ μέγας καὶ ψυχὴ καὶ ἐν τοῖς αἰτίοις τάττεται, κατὰ δὲ
 D τὸ κρείττον δεῖ τάττειν διὰ τε τὰ ἄλλα καὶ ὅτι αἴτιον καὶ τὸ
 βασιλικὸν δὲ καὶ τὸ ἡγούμενον, ὁ μὲν ἐστὶ κατὰ τὸν νοῦν, ἡ δὲ
 Ἀφροδίτη αὐτοῦ οὐσα καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ σὺν αὐτῷ κατὰ τὴν
 ψυχὴν τετάσσεται, κατὰ τὸ καλὸν καὶ ἀγλαὸν καὶ τὸ τῆς ψυχῆς
 ἄκακον καὶ ἀβρὸν Ἀφροδίτη λεχθεῖσα. καὶ γὰρ εἰ κατὰ μὲν
 τὸν νοῦν τοὺς ἄρρενας τάττομεν τῶν θεῶν, κατὰ δὲ τὰς ψυχὰς
 E αὐτῶν τὰς θηλείας λέγομεν, ὡς νῦν ἐκάστω ψυχῆς συνούσης,
 εἴη ἂν καὶ ταύτη ἡ ψυχὴ τοῦ Διὸς ἢ Ἀφροδίτη πάλιν μαρ-
 τυροῦντων τούτῳ τῷ λόγῳ ἱερέων τε καὶ θεολόγων, οἱ εἰς
 ταῦτ' Ἦραν καὶ Ἀφροδίτην ἄγουσι καὶ τὸν τῆς Ἀφροδίτης
 ἀστέρα ἐν οὐρανῷ Ἦρας λέγουσιν.

Ὁ οὖν Πόρος λόγος ὧν τῶν ἐν τῷ νοητῷ καὶ νῦ καὶ μᾶλ-

λον κεχυμένος και οἶον ἀπλωθεῖς περὶ ψυχὴν ἂν γένοιτο και ἐν ψυχῇ. τὸ γὰρ ἐν νῶ συνεσπειραμένον και οὐ παρὰ ἄλλου F εἰς ταῦτόν * * * τούτῳ δὲ μεθύοντι ἐπακτόν τὸ τῆς πληρωσεως. τὸ δ' ἐκεῖ πληρούμενον (Kirchhoffius: πληροῦν codd.) τοῦ νέκταρος τί ἂν εἴη ἢ λόγος ἀπὸ κρείττονος ἀρχῆς πεσὼν εἰς ἐλάττονα; ἐν οὖν τῇ ψυχῇ ἀπὸ νοῦ ὁ λόγος οὗτος, ὅτε ἢ Ἐφροδίτη λέγεται γεγονέναι, εἰσρueῖς εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ. κῆπος δὲ πᾶς ἀγλαΐσμα και πλούτου ἐγκαλλώπισμα. ἀγλαΐζεται G δὲ τῷ τοῦ Διὸς λόγῳ και τὰ καλλωπίσματα αὐτοῦ, τὰ παρὰ τοῦ νοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ψυχὴν ἐλθόντα ἀγλαΐσματα. ἢ τί ἂν 299 εἴη ὁ κῆπος τοῦ Διὸς ἢ τὰ ἀγάλματα αὐτοῦ και τὰ ἀγλαΐσματα; τί δ' ἂν εἴη τὰ ἀγλαΐσματα αὐτοῦ και τὰ κοσμήματα ἢ οἱ λόγοι οἱ παρ' αὐτοῦ ῥυέντες; ὁμοῦ δὴ (Kirchhoffius: δὲ codd.) οἱ λόγοι, ὁ Πόρος, ἢ εὐπορία και ὁ πλοῦτος τῶν καλῶν ἐν ἐκφάνσει ἤδη, και τοῦτό ἐστι τὸ μεθύειν τῷ νέκταρι. τί γὰρ θεοῖς νέκταρ ἢ ὁ τὸ θεῖον κομίζεται; κομίζεται δὲ τὸ ὑποβε- B βηκὸς νοῦ, λόγον· νοῦς δὲ ἑαυτὸν ἔχει ἐν κόρῳ και οὐ μεθύει ἔχων· οὐ γὰρ ἐπακτόν τι ἔχει. ὁ δὲ λόγος νοῦ γέννημα και ὑπόστασις μετὰ νοῦν και οὐκέτι αὐτοῦ ὦν, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ, ἐν τῷ τοῦ Διὸς κῆπῳ λέγεται κεῖσθαι τότε κείμενος, ὅτε ἢ Ἐφροδίτη ἐν τοῖς οὖσιν ὑποστῆναι λέγεται. δεῖ δὲ τοὺς μύθους, εἴτερ τοῦτο ἔσονται, και μερίζειν χρόνοις ἃ λέγουσι και δια- ρεῖν ἀπ' ἀλλήλων πολλὰ τῶν ὄντων ὁμοῦ μὲν ὄντα, τάξει δὲ C ἢ δυνάμει διεστῶτα, ὅπου και οἱ λόγοι και γενέσεις τῶν ἀγεννήτων ποιοῦσι και τὰ ὁμοῦ ὄντα και αὐτοὶ διαιροῦσι και διδάξαντες ὡς δύνανται τῷ νοήσαντι ἤδη συγχωροῦσι συναρεῖν. ἢ δὲ συναίρεσις· ψυχὴ νῶ συνοῦσα και παρὰ νοῦ ὑποστᾶσα και αὐτῶν λόγων πληρωθεῖσα και καλῇ καλοῖς κοσμηθεῖσα και εὐπορίας πληρωθεῖσα, ὡς εἶναι ἐν αὐτῇ ὄραν πολλὰ ἀγλαΐσματα D και τῶν καλῶν ἀπάντων εἰκόνας, Ἐφροδίτη μὲν ἐστι τὸ πᾶν, οἱ δὲ ἐν αὐτῇ λόγοι πάντες εὐπορία και Πόρος, ἀπὸ τῶν ἄνω ῥυέντος (Kirchhoffius: ῥυέντες codd.) τοῦ ἐκεῖ νέκταρος· τὰ δὲ ἐν αὐτῇ ἀγλαΐσματα ὡς ἂν ἐν ζωῇ κείμενα κῆπος Διὸς λέγεται και εὔδειν ἐκεῖ ὁ Πόρος οἷς ἐπληρώθη βεβαρημένος. ζωῆς δὲ φανείσης και οὔσης ἀεὶ ἐν τοῖς οὖσιν ἐστιᾶσθαι οἱ E θεοὶ λέγονται ὡς ἂν ἐν τοιαύτῃ μακαριότητι ὄντες. ἀεὶ δὲ οὕτως ὑπέστη ὅδε ἐξ ἀνάγκης ἐκ τῆς ψυχῆς ἐφέσεως πρὸς τὸ κρείττον και τὸ ἀγαθόν και ἦν ἀεὶ ἐξ οὔπερ και ψυχὴ ἔρωσ. ἐστι δὲ οὗτος μικτόν τι χρῆμα μετέχον μὲν ἐνδεΐας ἢ πληροῦσθαι θέλει, οὐκ ἄμοιρον δὲ εὐπορίας ἢ οὐ ἔχει τὸ ἐλλεῖπον

ζητεῖ· οὐ γὰρ δὴ τὸ πάμπαν ἄμοιρον τοῦ ἀγαθοῦ τὸ ἀγαθὸν ἂν ποτε ζητήσειεν. ἐκ Πόρου οὖν καὶ Πενίας λέγεται εἶναι, ἧ^F (Kirchhoffius: ἡ codd.) ἡ ἔλλειψις καὶ ἡ ἔφεσις καὶ τῶν λόγων ἡ μνήμη ὁμοῦ συνελθόντα ἐν ψυχῇ ἐγέννησε τὴν ἐνέργειαν τὴν πρὸς τὸ ἀγαθόν, ἔρωτα τοῦτον ὄντα. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῶ Πενία, ὅτι αἰεὶ ἡ ἔφεσις ἐνδεοῦς· ὕλη δὲ ἡ Πενία, ὅτι καὶ ἡ ὕλη ἐνδεῆς τὰ πάντα καὶ τὸ ἀόριστον τῆς τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιθυ-^G μίας· οὐ γὰρ μορφή τις οὐδὲ λόγος ἐν τῷ ἐφιεμένῳ τούτου· ὑλικώτερον τὸ ἐφιέμενον καθ' ὅσον ἐφίεται ποιεῖ· τὸ δὲ πρὸς αὐτὸ εἶδός ἐστι μόνον ἐν αὐτῷ μένον· καὶ δέξασθαι δὲ ἐφιέμενον ὕλην τῷ ἐπιόντι τὸ δεξιόμενον παρασκευάζει. οὕτω τοι³⁰⁰ ὁ Ἔρως ὑλικός τις ἐστι καὶ δαίμων οὗτός ἐστιν ἐκ ψυχῆς, καθ' ὅσον ἐλλείπει τῷ ἀγαθῷ, ἐφίεται δέ, γεγεννημένος.

LII PLOTINVS enn. III 6 (diss. XXV), 14 p. 317 τί οὖν; μὴ οὔσης (sc. τῆς ὕλης) οὐδὲν ὑπέστη ἄν; ἢ οὐδὲ εἶδωλον κατόπτρου μὴ ὄντος ἢ τινος τοιούτου. τὸ γὰρ ἐν ἑτέρῳ πεφυκὸς γίνεσθαι ἐκείνου μὴ ὄντος οὐκ ἂν γένοιτο· τοῦτο γὰρ φύσις εἰκόνοσ τὸ ἐν ἑτέρῳ. εἰ μὲν γὰρ τι ἀπειρή τῶν ποιούντων, καὶ ἄνευ τοῦ ἐν ἑτέρῳ ἦν ἄν. ἐπεὶ δὲ μένει ἐκεῖνα, εἰ ἐμφαντα-^B σθήσεται ἐν ἄλλῳ, δεῖ τὸ ἄλλο εἶναι ἔδραν παρέχον τῷ οὐκ ἐλθόντι, τῇ δ' αὐτοῦ παρουσίᾳ καὶ τῇ τόλμῃ καὶ οἶον προσαιτήσῃ καὶ πενία οἶον βιασάμενον λαβεῖν καὶ ἀπατηθὲν τῇ οὐ λήψει, ἵνα μένη καὶ ἡ Πενία καὶ αἰεὶ προσαιτῇ. ἐπεὶ γὰρ ἀπαξ ὑπέστη, ὁ μὲν μῦθος αὐτὴν ποιεῖ προσαιτοῦσαν ἐνδεικνύμενος αὐτῆς τὴν φύσιν ὅτι ἀγαθοῦ ἔρημος. αἰτεῖ τε ὁ προσαιτῶν^C οὐχ ἂ ἔχει ὁ διδούς, ἀλλ' ἀγαπᾷ ὁ τι ἂν λάβῃ· ὥστε καὶ τοῦτο ἐνδείκνυσθαι, ὡς ἕτερον τὸ ἐν αὐτῇ φανταζόμενον, τό τ' ὄνομα ὡς οὐ πληρουμένης. τὸ δὲ τῷ Πόρῳ συγγίνεσθαι οὐ τῷ ὄντι δηλοῦντός ἐστι συγγίνεσθαι οὐδὲ τῷ κόρῳ, ἀλλὰ τινι πράγματι εὐμηχάνῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ τῇ σοφίᾳ τοῦ φαντάσματος. ἐπεὶ γὰρ οὐχ οἶόν τε τοῦ ὄντος πάντῃ μὴ μετέχειν ὁ τι περ ὀπωσοῦν^D ἔξω ὄν αὐτοῦ ἐστίν· αὕτη γὰρ (τοῦ add. Kirchhoffius) ὄντος φύσις τὸ (Kirchhoffius: τὰ codd.) ὄντα ποιεῖν· τὸ δὲ πάντῃ μὴ ὄν ἄμικτον τῷ ὄντι, θαῦμα τὸ χρῆμα γίνεται πῶς μὴ μετέχον μετέχει καὶ πῶς οἶον παρὰ τῆς γειτνιασεως ἔχει τι, καίπερ τῇ αὐτοῦ φύσει μὲν οἶον κολλᾶσθαι ἀδυνατοῦν. ἀπολισθαίνει οὖν ὡς ἂν ἀπὸ φύσεως ἀλλοτριᾶς ὃ ἔλαβεν ἄν, οἶον^E ἡγῶ ἀπὸ τόπων λείων καὶ ὁμαλῶν· ὅτι μὴ μένει ἐκεῖ, τούτῳ καὶ ἐφαντάσθη ἐκεῖ κάκειθεν εἶναι. εἰ δ' ἦν μετασχοῦσα καὶ οὕτω δεξαμένη, ὡσπερ τις ἀξιοῖ, καταποθὲν ἂν εἰς αὐτὴν τὸ

προσελθὸν ἔδν. νῦν δὲ φαίνεται, ὅτι μὴ κατεπόθη, ἀλλ' ἔμει-
 νεν ἢ αὐτὴ οὐδὲν δεξαμένη, ἀλλ' ἐπισχοῦσα τὴν πρόοδον ὡς
 ἔδρα ἀπωθουμένη καὶ εἰς τὸ αὐτὸ τῶν προσιόντων κάκει μι-
 γνυμένων ὑποδοχὴ, οἷον ὅσα πρὸς ἥλιον πῦρ ζητοῦντες λαβεῖν
 ἰστᾶσι λεία, τὰ δὲ καὶ πληροῦντες ὕδατος, ἵνα μὴ διέλθῃ κω-
 λυμένη ὑπὸ τοῦ ἔνδον ἐναντίου ἢ φλόξ, ἔξω δὲ συνίσταται.
 γίνεται οὖν αἰτία τῆς γενέσεως οὕτω καὶ τὰ ἐν αὐτῇ συνιστά-
 μενα τοιοῦτον συνίσταται τρόπον.

- LIII PROCLVS in Pl. Timaeum p. 6 καὶ μὴν καὶ ἡ ἐστίασις
 καὶ ἡ δαῖς προσήκοντά ἐστιν ὀνόματα τοῖς θεοῖς καὶ οὐχ ἡμι-
 στα τοῖς ἐγκοσμίοις. συνανάσι γὰρ τοῖς ἀπολύτοις θεοῖς ἐπὶ
 δαῖτά τε καὶ θοίνην, ὡς φησιν ὁ ἐν τῷ Φαίδρῳ Σωκράτης
 (p. 247 A), καὶ ἡ ἐστίασις ἢ ἐν τοῖς γενεθλίοις τῆς Ἀφροδίτης
 παρὰ τῷ μεγάλῳ γίνεται Δί.
- LIV PROCLVS in Plat. Crat. (p. 398 c) 119 p. 75 ὅτι εἰκότως οἱ
 ἥρωες ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ Ἔρωτος· εἶπερ ὁ μὲν Ἔρως
 δαίμων μέγας, συνεργούντων δὲ τῶν δαιμόνων οἱ ἥρωες τίκτονται,
 καὶ διότι ὁ Ἔρως ἐκ τοῦ Πόρου ἀμείνονος ὄντος καὶ τῆς Πε-
 νίας ὑποδοχῆς οὔσης καὶ χείρονος τεχθεῖς καὶ τοὺς ἥρωας ἀνα-
 λόγως ἐκ διαφερόντων παράγει γενῶν.
- LV PROCLVS in Alcib. I p. 236 ἢ μὲν οὖν Πενία ἢ ἐν ἡμῖν
 αἰτία τῆς ἀπορίας ἐστὶ καὶ Ἔρως ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἐγείρει τῆς
 τελείας γνώσεως, ὁ δὲ Πόρος ἐν τῷ ὄντι καὶ (h. l. fenestra est
 in cod. D) τῆς ψυχῆς Μήτιδος ὦν υἱός. ἄνωθεν γὰρ πρόεισι
 τὸ οὐσιῶδες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ θείου νοῦ, τὸ δὲ δυνάμει τὸ ἐν
 ἡμῖν ἢ πενία καὶ ἢ ἀοριστία τῆς ζωῆς. ὅταν οὖν ἐγερωθῶμεν
 εἰς τὸν ἔρωτα τῆς ἑαυτῶν γνώσεως, τότε καὶ τὸν ἐν ἡμῖν πό-
 ρον θεώμεθα καὶ τὸν διάκρησμον ὅλον τὸν ψυχικόν.
- LVI HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 161 σύμφωνα δὲ ἐστὶ τὰ
 λεγόμενα τοῖς λεχθεῖσιν ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ τῆς γενέσεως
 τοῦ Ἔρωτος, ἐνθα ἔλεγεν ἐκ Πενίας καὶ Πόρου γεγενῆσθαι τὸν
 Ἔρωτα· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστι τῶν εὐπόρων θεῶν τῶν αἰεὶ ἡνω-
 μένων τοῖς πρώτοις αἰτίοις, οὔτε μὴν τῆς ὕλης καὶ τῆς ἐν-
 δείας ἀλλὰ τῶν μέσων, τὴν μεσότητα βουλόμενος αὐτοῦ ἐκ-
 φῆναι, ἐκ Πενίας καὶ Πόρου αὐτὸν εἶπε· καὶ ἐνταῦθα οὖν
 (Phaedr. p. 251 c) μικτὴν τινα αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν παραδίδωσι
 τὴν ἐξ ἡδονῆς καὶ λύπης.
- LVII PROCLVS theol. Platon. I 28 p. 68 ἀλλὰ τὸ μὲν πατρικὸν
 μονοειδὲς παρὰ Πλάτωνι . . . τὸ δὲ αὐτὸ μητρικὸν δυοειδὲς,
 καὶ ποτὲ μὲν ὡς κρεῖττον τῶν γεννημάτων, ποτὲ δὲ ὡς ὑφει-

μένον κατὰ τὴν οὐσίαν ἐν τοῖς μύθοις προτείνεται, καθάπερ ἐν συμποσίῳ τὴν Πενίαν τοῦ Ἔρωτος μητέρα λέγουσι (sic)· καὶ οὐκ ἐν τοῖς μυθικοῖς πλάσμασι μόνον ἀλλὰ καὶ τῇ φιλοσόφῳ θεωρίᾳ τῶν ὄντων, ὡς περ ἐν Τιμαίῳ (p. 49 A. 50 D al.) γέγραπται.

LVIII ORIGINES c. Cels. IV 39 p. 189 (t. I p. 532 D Ruaei) φέρει, ἀντιπαραθῶμεν ἐκ τοῦ συμποσίου Πλάτωνος τὰ εἰρημένα περὶ τοῦ Ἔρωτος τῷ Σωκράτει καὶ ὡς σεμνότερα πάντων τῶν ἐν τῷ συμποσίῳ εἰπόντων περὶ αὐτοῦ τῷ Σωκράτει περιτεθέντα. οὕτω δ' ἔχει ἡ Πλάτωνος λέξις. 'ὅτ' ἐγένετο ἐν 190 μέσῳ ἐστίν' (p. 203 B-E). ἄρα γὰρ οἱ ἐντυγχάνοντες τούτοις, ἐὰν μὲν τὴν κακοήθειαν τοῦ Κέλσου μιμῶνται, ὅπερ Χριστιανῶν ἀπειρή, καταγέλαστον τοῦ μύθου καὶ ἐν χλεύῃ θήσονται τὸν τηλικούτον Πλάτωνα· ἐὰν δὲ τὰ ἐν μύθου σχήματι λεγόμενα φιλοσόφως ἐξετάζοντες δυνηθῶσιν εὐρεῖν τὸ βούλημα τοῦ Πλάτωνος, (θαυμάσονται deesse ci. Boherellus) τίνα τρόπον δεδύνηται τὰ μεγάλα ἐαυτῷ φαινόμενα δόγματα κρύψαι μὲν διὰ τοὺς πολλοὺς ἐν τῷ τοῦ μύθου σχήματι, εἰπεῖν δ' ὡς ἐχρῆν τοῖς εἰδόσιν ἀπὸ μύθων εὐρίσκειν τὸ περὶ ἀληθείας τοῦ ταῦτα συντάξαντος βούλημα. τοῦτον δὲ τὸν παρὰ Πλάτων μῦθον ἐξεθέμην διὰ τὸν παρ' αὐτῷ τοῦ Διὸς κῆπον, παραπλήσιόν τι ἔχειν δοκοῦντα τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν Πενίαν τῷ ἐκεῖ ὄφει παραβαλλομένην, καὶ τὸν ὑπὸ τῆς Πενίας ἐπιβουλεύομενον Πόρον τῷ ἀνθρώπῳ ἐπιβουλευομένῳ ὑπὸ τοῦ ὄφews. οὐ πάνυ δὲ δῆλον, πότερον κατὰ συντηχίαν ἐπιπέπτωκε τούτοις ὁ Πλάτων, ἢ ὡς οἴονται τινες, ἐν τῇ εἰς Αἴγυπτον ἀποδημία συντηχῶν καὶ τοῖς τὰ Ἰουδαίων φιλοσοφοῦσι καὶ μαθῶν τίνα παρ' αὐτῶν τὰ μὲν τίνα τετήρηκε, τὰ δὲ παρεποίησε φυλαξάμενος προσκόψαι τοῖς Ἑλλησιν ἐκ τοῦ πάντη τὰ τῆς Ἰουδαίων τηρῆσαι φιλοσοφίας, διαβεβλημένων παρὰ τοῖς πολλοῖς διὰ τὸ ξενίζον τῶν νόμων καὶ τὴν ἰδιότροπον κατ' αὐτοὺς πολιτείαν (Numenii dicta referre uidetur).

EUSEBIVS praep. euang. XII 11 p. 584c Μωσέως κατὰ τινὰς ἀπορρήτους λόγους ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως Θεοῦ τίνα παράδεισον γεγονέναι φάντος, καὶ τούτῳ τὸν ἄνθρωπον ἠπατήσθαι διὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τοῦ ὄφews· ἀντικρὺς μονονουχὶ τὰ ῥήματα μεταποιήσας ὁ Πλάτων, ἐπάκουσον οἷα δ' ἐν συμποσίῳ καὶ αὐτὸς ἀλληγορῶν τέθεικεν· ἀντὶ μὲν τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ κῆπον Διὸς ὀνομάσας, ἀντὶ δὲ τοῦ ὄφews καὶ τῆς πρὸς αὐτοῦ γενομένης ἀπάτης Πενίαν ἐπιβουλεύουσαν ὑποθέμενος, ἀντὶ δὲ τοῦ πρώτου ἀνδρός, ὃν ἡ τοῦ Θεοῦ μητις

τε καὶ πρόνοια υἱὸν ὡσπερ ἀρτιγενῆ προὔβλεβλητο, υἱὸν Μήτιδος Πόρον ἀποκαλέσας· ἀντὶ δὲ τοῦ φάναι ὀπηγίκα συνίστατο ὅδε ὁ κόσμος ὅτε ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη· εἰπὼν, οὕτω τὸν κόσμον ἀλληγορήσας τοῦ περὶ αὐτὸν κάλλους ἕνεκα. λέγει δ' οὖν αὐτοῖς ῥήμασιν τάδε (p. 203 B)· ὅτε ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἔρωτα· τοιαῦτα μὲν δὴ τινα καὶ ἐν τούτοις ὁ Πλάτων ἐμπερῶς Μωσεῖ ὑπηγίξατο. πάλιν εἰρηκότος Μωσέως (Gen. 2, 20 sq.) τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐκ ἦν βοηθὸς ὅμοιος αὐτῷ. καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἕκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ, καὶ ὑπνωσε καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα ἀντ' αὐτῆς. καὶ ὠκοδόμησε κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, εἰς γυναικα' μὴ συνεῖς ὁ Πλάτων οἷα εἴρηται διανοία δηλὸς μὲν ἐστὶν οὐκ ἀγνοήσας τὸν λόγον· Ἀριστοφάνει δ' αὐτόν, οἷα κωμωδῶ χλευάζειν εἰωθότι καὶ τὰ σεμνὰ τῶν πραγμάτων, ἀνατίθησιν, ἐν συμποσίῳ τάδε λέγοντα αὐτόν εισάγων (p. 189 D) ὁ δὲ . . . καὶ τοῦ θήλεος'. εἶθ' ἐξῆς διασύρας τὰ αὐτῷ συνίθη ἐπιφέρει λέγων (p. 190 D)· ταῦτ' εἰπὼν . . . ἰᾶσθαι ἐκέλευεν'.

LX IOANNES LYDVS de menss. p. 117 Bk. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ φησὶ τοῖς τῆς Ἀφροδίτης γενεθλίοις τὴν Πενίαν προσαιτοῦσαν ἀνελεθεῖν, καὶ λάθρα τῷ Πόρῳ μεθυσθέντι τοῦ νέκταρος ἐπιβουλεύσαι, καὶ οὕτως κνηθῆναι τὸν Ἔρωτα (tantum ecce. Cramerī anecd. Par. t. I p. 330, 31)· ὅθεν Μωυσῆς ὁ πολὺς περὶ τῆς ἀνθρωπογονίας ἀλληγορεῖ.

DE GRADIBVS AMORIS (p. 210 A — 211 D).

LXI PLVTARCHVS quaest. Platon. 3, 2 p. 1002 E τὸ δὲ μέγιστον, αὐτὸς ἐν συμποσίῳ διδάσκων, πῶς δεῖ τοῖς ἐρωτικοῖς χρῆσθαι, μετέγοντα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν καλῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ παρεγγυᾶ μῆτε σώματός τινος μῆτ' ἐπιτηδεύματος μῆτ' ἐπιστήμης κάλλει μιᾶς ὑποτετάχθαι καὶ δουλεύειν, ἀλλ' ἀποστάντα τῆς περὶ ταῦτα μικρολογίας ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ καλοῦ πέλαγος τρέπεσθαι.

LXII THEMISTIVS or. 13 p. 168 c καὶ οἱ Σωκράτους ἀναβασμοὶ οὐκ εἶων ἀτρέμα ἔχειν. ἀλλὰ τί γάρ φησιν ὁ τῆς πορείας τῆς ἐρωτικῆς ἐπιστήμων; ἄρχεσθαι μὲν ἄφ' ἑνὸς καλοῦ τῆς μελέτης καὶ τούτῳ ἐγγενῶν καὶ ἐντίκτειν λόγους καλοῦς, ἔπειτα καὶ αὐτὸν κατανοῆσαι, ὅτι τὸ ἐφ' ὄψωυν τῷ ἐφ' ἑτέρῳ ἀδελφόν ἐστι καὶ συγγενές.

LXIII PLOTINVS enn. I 6, 1 (diss. I) p. 50 ἔστι δὲ καὶ προϊοῦσι πρὸς τὸ ἄνω ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως καὶ ἐπιτηδεύματα καλά

καὶ πράξεις καὶ ἔξεις καὶ ἐπιστήμαί τε καὶ τὸ τῶν ἀρετῶν κάλλος.

LXIV PORPHYRIUS ad Marc. 10 ἀφ' ὧν ὀρμώμενος καὶ ὁ Θεὸς Πλάτων ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ τὰς ἀνακλήσεις πεποιήται.

LXV PROCLUS in Alcib. I p. 330 διὸ δὴ καὶ οἱ ἐρωτικοὶ παρακελεύονται μετὰ τὸ αἰσθητὸν καλὸν (καλὰ ed. Cr.) ἄγειν τοὺς ἐρωμένους ἐπὶ τὸ ἐν πράξεσι καὶ ἐπιτηδεύμασι καὶ ἐπιστήμασι καὶ ἀρεταῖς κάλλος κακεῖ γυμνάζειν τὸ ἐρωτικὸν ὄρημα τῆς ψυχῆς, εἰθ' οὕτως ἐπὶ νοῦν καὶ τὸ ἐκεῖ πρωτουργὸν καὶ θεῖον κάλλος ἀνατείνεσθαι, ὡς ὄντος δηλαδὴ τοῦ καλοῦ καὶ ἐν τούτοις, ἃ φάμεν εἶναι τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ.

LXVI CLEMENS ALEX. Strom. V p. 260, 30 εἰκότως τοίνυν καὶ Πλάτων ἐθίζει τὰς βελτίστας φύσεις ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸ μάθημα, ὃ ἐν τῷ πρόσθεν ἔφαμεν εἶναι μέγιστον, ἰδεῖν τε τὰγαθὸν καὶ ἀναβῆναι ἐκείνην τὴν ἀνάβασιν. *ibid.* p. 249, 19 ἐὰν ἐπιχειρῇ τις ἄνευ πασῶν τῶν αἰσθήσεων διὰ τοῦ λόγου ἐπ' αὐτὸ ὃ ἔστιν ἕκαστον ὀρμῶν καὶ μὴ ἀποστατεῖν τῶν ὄντων πρὶν ἐπαναβαίνειν ἐπὶ τὰ ὑπερκείμενα αὐτῷ (scr. αὐτό*), ὃ ἔστιν ἀγαθόν, αὐτῇ νοήσει λάβῃ, ἐπ' αὐτῷ γινόμενος τῷ τοῦ νοητοῦ τέλει κατὰ Πλάτωνα.

LXVII CYRILLVS c. Iulianum I p. 97 D συμβῆναι δὲ τούτοις φάμεν καὶ τὸν αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος λόγον· ἔφη γὰρ ὅτι ἀπὸ τοῦ κάλλους τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὸ νοητὸν τοῦ Θεοῦ κάλλος ἀναφοιτῆσαι δεήσει, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐν τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ δεῖ θεωρεῖν.

LXVIII PORPHYRIUS uit. Plotini 23 οὕτως δὲ μάλιστα τούτῳ τῷ δαιμονίῳ φωτὶ (Plotino) πολλάκις ἀνάγοντι ἑαυτὸν εἰς τὸν πρῶτον καὶ ἐπέκεινα Θεὸν ταῖς ἐννοίαις [καὶ deleo*] κατὰ τὰς ἐν τῷ συμποσίῳ ὑφηγημένας ὁδοὺς τῷ Πλάτῳ ἐφάνη ἐκεῖνος ὁ Θεὸς ὃ μῆτε μορφὴν μῆτε τινὰ ἰδέαν ἔχων, ὑπὲρ δὲ νοῦν καὶ πᾶν τὸ νοητὸν ἰδρυμένος.

DE ALCIBIADE

LXIX MAXIMVS TYR. diss. III 8ῃ p. 40 R. ἐρᾷς ὧ Σώκρατες Ἀλκιβιάδου καὶ μετὰ τοῦτον Φαίδρου καὶ μετ' ἐκεῖνον Χαρμίδου· ἐρᾷς ὧ Σώκρατες, καὶ σε οὐ λανθάνει κάλλος Ἀττικόν. ἀλλ' ὁμολόγησον αὐτοῦ τὴν αἰτίαν καὶ μὴ φοβηθῆς τὴν ἀδοξίαν· ἔξεστι καὶ μεθ' ἡδονῆς σωφρόνως ἐρᾶν, ὡς ἔξεστι καὶ μετὰ λύπης ἀκολάστως ἐρᾶν. εἰ δὲ καὶ χωρὶς ἡδονῆς ἐρᾷς, καὶ

ψυχῆς μόνης, καὶ σώματος οὐκ ἐρᾶς, ἐράσθητι Θεαυτήτου. ἀλλ' οὐκ ἐρᾶς, σιμὸς γὰρ ἦν. ἐράσθητι Χαιρεφῶντος· ἀλλ' οὐκ ἐρᾶς, ὠχρὸς γὰρ ἦν. ἐράσθητι Ἀριστοδήμου· ἀλλ' οὐκ ἐρᾶς, αἰσχροὺς γὰρ ἦν.

LXX THEMISTIVS or. 29 p. 348_A ἐπεὶ καὶ τὸν Κλεινίου Ἀλκιβιάδην οὐ κωμῶδει Πλάτων ἐν τῷ συνδείπνῳ ἐξομολογούμενον πρὸς τοὺς συμπότας ὅτι ἔτοιμος ἦν πάντα χαρίζεσθαι τῷ διδασκάλῳ, ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ λόγος ὑπερήφανος ὕμνος ἐστὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκιβιάδου· τοῦ μὲν ὅτι μόνου ἔάλω, τοῦ δὲ ὅτι μόνος οὐχ ἔάλω Ἀλκιβιάδου. εἰ δὲ ὁ μὲν πρὸς ἅπαντα εἶκεν, ὁ δὲ πρὸς μηδὲν ἐποίει ἀμείνω, Ἀλκιβιάδου μὲν ἔπαινος ἦν, Σωκράτους δὲ κατηγορία.

LXXI QUINTIL. VIII 4, 23 nec mihi uidetur in symposio Plato, cum Alcibiadem confitentem de se, quid a Socrate pati uoluerit narrat, ut illum culparet haec tradidisse, sed ut Socratis inuictam continentiam ostenderet, quae corrumpi speciosissimi hominis tam obuia uoluntate non posset.

LXXII PORPHYRIVS uit. Plot. 15 ὅτε δὲ ὁ ῥήτωρ Διοφάνης ἀνεγνώ ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου τοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Πλάτωνος ἀπολογία, δογματίζων χρῆναι ἀρετῆς ἕνεκα μαθήσεως εἰς συνοσίαν αὐτὸν παρέχειν ἐρῶντι ἀφροδισίου μίξεως τῷ καθηγεμόνι, ἦξε μὲν (Plotinus) πολλάκις ἀναστὰς ἀπαλλαγῆναι τῆς συνόδου, ἐπισχὼν δ' ἑαυτὸν μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ἀκουστηρίου ἔμοι Πορφυρίῳ ἀντιγράψαι προσέταξε. μὴ θέλοντος δὲ τοῦ Διοφάνους τὸ βιβλίον δοῦναι, διὰ τῆς μνήμης ἀναληφθέντων τῶν ἐπιχειρημάτων ἀντιγράψας ἐγὼ καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκροατῶν συνηγμένων ἀναγνοὺς τοσοῦτον τὸν Πλωτῖνον ἠΰφρανα, ὡς κὰν ταῖς συνοσίαις συνεχῶς ἐπιλέγειν 'βάλλ' οὕτως, αἰ κέν τι φῶως ἀνδρεσσι γένηαι' (Hom. Θ 282).

LXXIII PLVTARCHVS uit. Alcib. 4 p. 193 ἤδη δὲ πολλῶν καὶ γενναίων ἀθροισμένων καὶ περιεπόντων οἱ μὲν ἄλλοι καταφανεῖς ἦσαν τὴν λαμπρότητα τῆς ὥρας ἐκπεπληγμένοι καὶ θεραπέυοντες, ὁ δὲ Σωκράτους ἔρωσ μέγα μαρτύριον ἦν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐφυΐας τοῦ παιδός, ἦν ἐμφαινομένην τῷ εἶδει καὶ διαλάμπουσαν ἐνορῶν, φοβούμενος δὲ τὸν πλοῦτον καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸν προκαταλαμβάνοντα κολακείας καὶ χάρισιν ἀστῶν καὶ ξένων καὶ συμμάχων ὄχλον οἷος ἦν ἀμύνειν καὶ μὴ περιορᾶν ὡς φυτόν ἐν ἀνθει τὸν οἰκεῖον καρπὸν ἀποβάλλον καὶ διαφθεῖρον. οὐδένα γὰρ ἢ τύχη περιέσχεν ἔξωθεν καὶ περιέφραξε τοῖς λεγομένοις ἀγαθοῖς τοσοῦτον ὥστ' ἄτροτον

ὑπὸ φιλοσοφίας γενέσθαι καὶ λόγοις ἀπρόσιτον, παρρησίαν καὶ δηγμὸν ἔχουσιν· οἷς Ἀλκιβιάδης εὐθύς ἐξ ἀρχῆς θροπτόμενος καὶ ἀποκλειόμενος ὑπὸ τῶν πρὸς χάριν ἐξομιλούντων εἰσακοῦσαι τοῦ νοουθετοῦντος καὶ παιδεύοντος, ὅμως ὑπ' εὐφύϊας ἐγνώρισε Σωκράτη καὶ προσήκατο διασχῶν τοὺς πλουσίους καὶ ἐνδόξους ἔραστὰς. ταχὺ δὲ ποιησάμενος συνήθη καὶ λόγων ἀκούσας οὐχ ἡδονὴν ἀνανδρον ἔραστοῦ θηρεύοντος οὐδὲ φιλημάτων καὶ ψεύσεως προσαιτοῦντος ἀλλ' ἐλέγχοντος τὸ σαθρὸν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ πιεζοῦντος τὸν κενὸν καὶ ἀνόητον τῦφον ἔπηξ' ἀλέκτωρ δοῦλος ὡς κλίνας πτερόν' (Phrynichi fr. 16 p. 561 Nauck.)· καὶ τὸ μὲν Σωκράτους ἡγήσατο πρᾶγμα τῷ ὄντι θεῶν ὑπηρεσίαν (symp. p. 217A) εἰς νέων ἐπιμέλειαν εἶναι καὶ σωτηρίαν· καταφρονῶν δ' αὐτὸς ἑαυτοῦ, θαυμάζων δ' ἐκεῖνον, ἀγαπῶν δὲ τὴν φιλοφροσύνην, αἰσχυρόμενος δὲ τὴν ἀρετὴν ἐλάνθανεν εἰδωλον ἔρωτος, ὡς φησιν ὁ Πλάτων (Phaedr. p. 255D), ἀντέρωτα κτώμενος, ὥστε θαυμάζειν ἅπαντας ὁρῶντας αὐτὸν Σωκράτει μὲν συνδειπνοῦντα (symp. p. 217C. 219E) καὶ συμπαλαίοντα (symp. p. 217C) καὶ συσκηνοῦντα (test. LXXVIII p. 38), τοῖς δ' ἄλλοις ἔρασταῖς χαλεπὸν ὄντα καὶ δυσχεῖρωτον, ἐνίοις δὲ καὶ παντάπασι σοβαρῶς προσφερόμενον, ὥσπερ Ἀνύτῳ τῷ Ἀνθεμίωνος C. 6 ὁ δὲ Σωκράτους ἔρωσ πολλοὺς ἔχων καὶ μεγάλους ἀνταγωνιστὰς πῆ μὲν ἐκράτει τοῦ Ἀλκιβιάδου, δι' εὐφύϊαν ἀπτομένων τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν στρεφόντων καὶ δάκρυα ἐκχεόντων (symp. p. 215E. 218A), ἔστι δ' ὅτε καὶ τοῖς κόλαξι πολλὰς ἡδονὰς ὑποβάλλουσιν ἐνδιδούς ἑαυτὸν ἀπωλίσθαι τοῦ Σωκράτους καὶ δραπετεύων ἀτεχνῶς ἐκνηγεῖτο, πρὸς μόνον ἐκεῖνον ἔχων τὸ αἰδεῖσθαι καὶ τὸ φοβεῖσθαι, τῶν δ' ἄλλων ὑπερορῶν..... ὥσπερ οἶν ὁ σίδηρος ἐν τῷ πυρὶ μαλασσόμενος αὐθις ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ πυκνοῦται καὶ σύνεισι τοῖς μορίοις εἰς αὐτόν, οὕτως ἐκεῖνον ὁ Σωκράτης θρύψεως διάπλεων καὶ χανότητος ὁσάκις ἂν λάβοι, πιέζων τῷ λόγῳ καὶ συστέλλων ταπεινὸν ἐποίει καὶ ἄτολμον, ἡλικίων ἐνδεής ἐστι καὶ ἀτελής πρὸς ἀρετὴν, μανθάνοντα.

LXXIV ATHEN. V 61 p. 219A ἀλλὰ μὴν οὐδὲν ὧν ὁ Πλάτων εἶρηκε περὶ Σωκράτους τῶν κωμικῶν τις εἶρηκεν, οὔτε... οὐθ' ὡς Ἀλκιβιάδης (Ἀλκιβιάδης libri*) συνεκοιμήθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν γενόμενος γλαϊναν. καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο ἐκκωδωνισθῆναι ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ κατὰ Πλάτωνα· οὐ γὰρ ἂν εἰσῆγε τοῦτ' Ἀριστοφάνης ὡς τοὺς νέους διαφθείροντος.

Ἄσπασία μέντοι ἢ σοφὴ τοῦ Σωκράτους διδάσκαλος τῶν ἡγετο-
ρικῶν λόγων (Plat. Menex. p. 236) ἐν τοῖς εἰσφερομένοις ὡς
αὐτῆς ἔπεσιν, ἅπερ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος (cf. p. 215 F, supra
p. 13) παρέθετο, φησὶν οὕτως·

Σώκρατες, οὐκ ἔλαθές με πόθῳ δηχθεῖς φρένα τὴν σὴν
παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου. ἀλλ' ὑπάκουσον,
εἰ βούλει σοι ἔχειν εὖ παιδικά, μηδ' ἀπιθήσης
ἀγγέλῳ ἀλλὰ πιθοῦ, καὶ σοὶ πολὺ βέλτιον ἔσται.

Καγὼ ὅπως ἤκουσα, χαρᾶς ὑπο σῶμα λιπαίνω
ἰδρωῶτι, βλεφάρων δὲ ῥόος (γῆος libri: corr. Meinek.) πέσεν D
οὐκ ἀθελήτως.

Στέλλον, πλησάμενος θυμὸν μούσης κατόχοιο,
ἦ τόνδ' αἰρήσεις ᾧδῆς δεινοῖσι (ωσι δεινῆ cod. Marc.) πό-
θοισιν.

ἀμφοῖν γὰρ φιλίας ἢδ' ἀρχῆ· τῆδε καθέξεις
αὐτόν, προσβάλλον ἀκοαῖς ὀπτῆρια θυμοῦ.

κνηγεῖ οὖν ὁ καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων τὴν Μι-
λησίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς θηρεύεται, ὡς ὁ Πλάτων ἔφη (p. 217 c),
λινοστατούμενος ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. καὶ μὴν οὐ διαλείπει γε
κλαίων, ὡς ἂν οἶμαι δυσήμερῶν· ἰδοῦσα γὰρ αὐτόν ἐν οἴῳ ἦν E
καταστήματι, Ἄσπασία φησὶν·

τίπτε δεδάκρυσαι, φίλε Σώκρατες; ἦ σ' ἀνακινεῖ
στέρνοις ἐνναίων σκηπτὸς πόθος, ὄμμασι θρασυθεῖς
παιδὸς ἀκινήτου (ἀνικήτου libri, corr. Mein.); τὸν ἐγὼ τιθα-
σὸν σοι ὑπέστην

ποιῆσαι.

ὅτι δὲ ὄντως ἦρα τοῦ Ἀλκιβιάδου, δῆλον ποιεῖ Πλάτων ἐν τῷ
Πρωταγόρᾳ, καίτοι μικρὸν ἀπολείποντος τῶν τριάκοντα ἐτῶν·
λέγει δ' οὕτως· ἴπόθεν, ᾧ Σώκρατες, φαίνει; ἦ δηλαδὴ ἀπὸ F
κνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὄραν; καὶ μὴν μοι καὶ
πρόην ἰδόντι καλὸς ἐφαίνετο ὁ ἀνὴρ ἔτι, ἀνὴρ μέντοι, ᾧ Σώ-
κρατες, ὡς γ' ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρησθαι, καὶ πώγωνος ἦδη
ὑποπιμπλάμενος κτλ. (Plat. Prot. p. 309 A).

LXXV CORNELIVS NEPOS Alcib. 2 ineunte adulescentia amatus
est a multis more Graecorum, in eis a Socrate, de quo men-
tionem facit Plato in symposio. namque eum induxit com-
memorantem se pernoctasse cum Socrate neque aliter ab eo
surrexisse ac filius a parente debuerit.

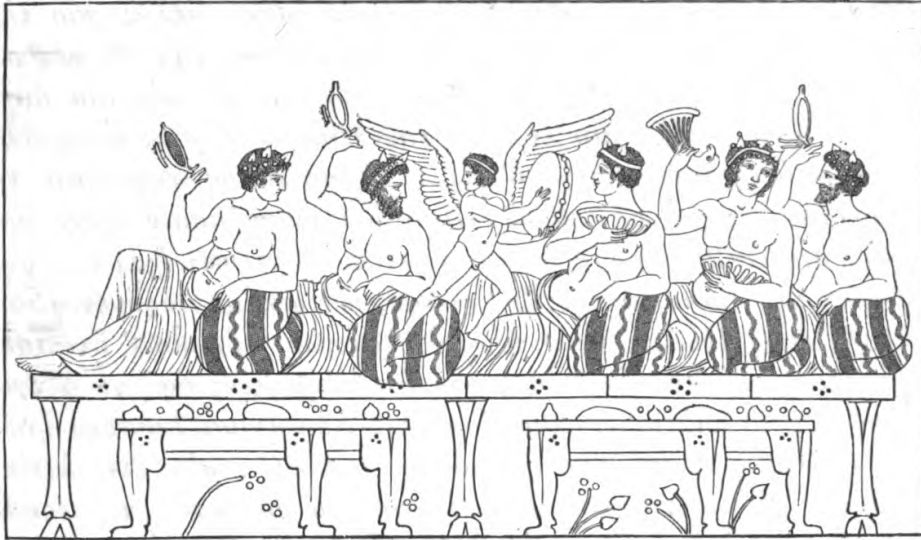
LXXVI ARRIANVS Epict. dissert. II 18, 22 ἄπελθε πρὸς Σωκράτη,
καὶ ἴδε αὐτόν συγκατακείμενον Ἀλκιβιάδῃ καὶ διαπαίζοντα

αὐτοῦ τὴν ὄραν· ἐνθυμήθητι οἷαν νίκην ποτὲ ἔγνω ἐκεῖνος νενικηκότα ἑαυτὸν, οἷα Ὀλύμπια, πόστος ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο, ἵνα τις νῆ τοὺς θεοὺς δικαίως ἀσπάζηται αὐτόν· χαῖρε, παράδοξε, οὐχὶ τοὺς σαπρούς τούτους παίκτης καὶ παγκρατιαστάς νικήσας οὐδὲ τοὺς ὁμοίους αὐτοῖς τοὺς μονομάχους. ταῦτα ἀντιτιθεῖς νικήσεις τὴν φαντασίαν, οὐχ ἔλκυσθήσῃ ὑπ' αὐτῆς.

LXXVII LAERTIVS DIOG. II 31 καὶ τὸ κάλλος ὑπερεῖδεν (Socrates) Ἀλκιβιάδου κατὰ τινος.

LXXVIII * PLVTARCHVS uit. Alcib. 7 p. 194 ἔτι δὲ μεिरάκιον ὦν (Alcibiades) ἐστρατεύσατο τὴν εἰς Ποτίδαιαν στρατείαν καὶ Σωκράτη σύσκηρον εἶχε καὶ παραστάτην ἐν τοῖς ἀγῶσιν (symp. p. 219 E). ἰσχυρᾶς δὲ γενομένης μάχης ἡρίστευσαν μὲν ἀμφοτέρω, τοῦ δ' Ἀλκιβιάδου τραύματι περιπεσόντος ὁ Σωκράτης προσέστη καὶ ἤμυνε καὶ μάλιστα δὴ προδήλως ἔσωσεν αὐτόν μετὰ τῶν ὀπλων. ἐγένετο μὲν οὖν τῷ δικαιοτάτῳ λόγῳ Σωκράτους τὸ ἀριστεῖον· ἐπεὶ δ' οἱ στρατηγοὶ διὰ τὸ ἀξίωμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ σπουδάζοντες ἐφαίνοντο προσθεῖναι τὴν δόξαν, ὁ Σωκράτης βουλόμενος αὔξεσθαι τὸ φιλότιμον ἐν τοῖς καλοῖς αὐτοῦ πρῶτος ἐμαρτύρει καὶ παρεκάλει στεφανοῦν ἐκεῖνον καὶ δίδοναι τὴν πανοπλίαν (cf. symp. p. 220 E). ἔτι δὲ τῆς ἐπὶ Δηλίῳ μάχης γενομένης καὶ φευγόντων Ἀθηναίων ἔχων ἵππον ὁ Ἀλκιβιάδης, τοῦ δὲ Σωκράτους πεζῆ μετ' ὀλίγων ἀποχωροῦντος, οὐ παρήλασεν ἰδιάν, ἀλλὰ παρέπεμψε καὶ περιήμυνεν ἐπικειμένων τῶν πολεμίων καὶ πολλοὺς ἀναιρούντων (symp. p. 221 A). καὶ ταῦτα μὲν ὕστερον ἐπράχθη.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Δοκῶ μοι περὶ ὧν πυνθάνεσθε οὐκ ἀμελέτητος εἶναι. 172
καὶ γὰρ ἐτύγχανον πρώην εἰς ἄστυ οἴκοθεν ἀνιὼν Φαληρόθεν.
τῶν οὖν γνωρίμων τις ὀπισθεν κατιδὼν με πόρρωθεν ἐκάλεσε
καὶ παίζων ἅμα τῇ κλήσει ὦ Φαληρεὺς, ἔφη, οὗτος [Ἀπολλό-
δωρος], οὐ περιμενεῖς; καὶ γὰρ ἐπιστὰς περιέμεινα καὶ ὅς ὦ πολ-
λόδωρε, ἔφη, καὶ μὴν καὶ ἔναγχός σε ἐζήτουν βουλόμενος δια-
πυθέσθαι τὴν Ἀγάθωνος ξυνοσίαν καὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκι-Β

ADNOTATIO CRITICA Συμπόσιον ἢ περὶ ἔρωτος ἠθικός, in marg.
περὶ ἀγαθοῦ Β συμπόσιον ἢ περὶ ἀγαθοῦ ἠθικός V συμπόσιον ἢ περὶ
ἔρωτος C συμπόσιον ἢ περὶ ἀγαθοῦ ἠθικός Laert. Diog. III 58.

2 πρώην B: πρώην VC § | 3 τίς B | ὀπισθε C | 4 ὦ] ὁ § | Ἀπολλό-
δώρος suspectavit Badhamus | 5 οὐ] οὐ σύ Sauppis | περιμενεῖς B περι-
μένεις V | περιέμεινα V | ὦ Ἀπολλόδωρε Schanzius festgr. p. 104: ἀπολλό-
δώρε libri | Ἀπολλόδωρε ... 6 ἐζήτουν om C | 6 καὶ post μὴν om C^b |
βουλόμενος] ἀλώμενος C | 7 ξυνοσίαν C: συνουσίαν BV

2 SCHOL. Φάληρον δῆμος Αἰανίδης, ἐξ οὗ Ἀπολλόδωρος. | 6 —
p. 40, 2 expressit Methodius conu. uirg. p. 1 Εὐκαιρότατα ἐπέστης,
ὦ Γρηγόριον· καὶ γὰρ ἔναγχός σε ἐζήτουν, βουλόμενος μαθεῖν τὴν Μαο-
κέλλης συνουσίαν καὶ Θεοπάτρας καὶ τῶν λοιπῶν παρθένων τῶν τότε ἐν
τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων περὶ τῶν τῆς ἀγνείας λόγων, τίνες ἦσαν. |
7 SCHOL. B (cf. Gaisf. lect. Plat. p. 173) Ἀγάθων τραγωδί(ας ποιητῆς)
ἐπὶ μαλακία (σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει τῷ Γηρυ)τάδῃ. ἦν δ' οὗτος

βιάδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τότε [ἐν τῷ συνδείπνῳ] παραγενο-
 μένων, περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων τίνες ἦσαν. ἄλλος γὰρ τίς
 μοι διηγείτο ἀκηκῶς Φοίνικος τοῦ Φιλίππου, ἔφη δὲ καὶ σὲ
 εἰδέναι· ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν εἶχε σαφὲς λέγειν. σὺ οὖν μοι διή-
 γησαι· δικαιοτάτος γὰρ εἶ τοὺς τοῦ ἐταίρου λόγους ἀπαγγέλ-
 λειν. πρότερον δέ μοι, ἢ δ' ὅς, εἶπέ, σὺ αὐτὸς παρεγένου τῇ
 συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὐ; καὶ γὰρ εἶπον ὅτι Παντάπασιν ἔοικέ σοι
 οὐδὲν διηγείσθαι σαφὲς ὁ διηγούμενος, εἰ νεωστὶ ἤγει τὴν συ-
 νουσίαν γεγονέναι ταύτην ἢν ἐρωτᾷς, ὥστε καμὲ παραγενέσθαι.
 Ἐγὼγ', ἔφη. Πόθεν, ἢν δ' ἐγώ, ὦ Γλαύκων; οὐκ οἶσθ' ὅτι πολ-
 λῶν ἐτῶν Ἀγάθων [ἐνθάδε] οὐκ ἐπιδεδήμηκεν; ἀφ' οὗ δ' ἐγὼ
 Σωκράτει συνδιατρίβω καὶ ἐπιμελὲς πεποίημαι ἐκάστης ἡμέ-
 ρας εἰδέναι ὅ τι ἂν λέγῃ ἢ πράττῃ, οὐδέπω τρία ἔτη ἐστίν.
 173 πρὸ τοῦ δὲ περιτρέχων ὅπη τύχοιμι καὶ οἰόμενός τι ποιεῖν
 ἀθλιώτερος ἢ ὄτουον, οὐχ ἤτιον ἢ σὺ νυνί, οἰόμενος δεῖν¹⁵
 πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν. καὶ ὅς Μὴ σκῶπτ',
 ἔφη, ἀλλ' εἶπέ μοι πότε ἐγένετο ἡ συνουσία αὕτη. καὶ γὰρ εἶ-

1 ἐν τῷ συνδείπνῳ seclisit Baiterus τῶν τότε ... παραγενομένων
 damnat Badhamus | συνδείπνοι B, Methodius: δείπνω V συνδειπνεῖν
 C | 6 εἶπέ ex εἶπέ b | 7 ἢ B: ἢ VC s | 8 οὐθὲν BV: οὐδὲν C s | εἰ νε-
 ωστὶ 11 ἐπιδεδήμηκεν affert Athenaeus V p. 217 B | ἡγῆ s | 9 καμὲ
 Athenaeus: καὶ ἐμὲ BVC | 10 ἔγωγ' ἔφη Badhamus: ἔγωγε δὲ libri ἐγὼ γὰρ
 ἔφη Athenaeus | ἢν B | ὦ Γλαύκων Athenaeus | 11 ἐνθάδε om. Athenaeus |
 12 σ[ωκρατ]ει cum rasura C | 13 πράττει B πράττει C πράττει V | ἐστὶ bVC |
 14 προιοῦ C | 15 ἢ VC, in rasura B: ἢν ve | νυνί C | 16 σκῶπτ' V | 17
 ἀλλ' p. 41, 2 Ἀγάθων Athenaeus V p. 217 C | πότε C, Athe-
 naeus: πότε BV

(Τισαμενοῦ) παῖς Ἀθηναῖος, γεγονὼς παιδικὰ Πανσανίου τοῦ τραγικ(οῦ)
 [καὶ Εὐριπίδου τοῦ τραγικοῦ Cramerus, μεθ' οὗ add. schol. Luc.] καὶ
 πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾤχετο, ὡς Μαρσύας (ὁ add. Cram.) νεώτερος.
 ἐμμεῖτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ δῆτορος. lacunas explet
 schol. Lucian. rhet. graec. 11 cf. Crameri anecd. Oxon. IV p. 269. |
 SCHOL. ARIST. ran. 84 φασὶν ὅτι τὸ Πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἐστιάσει
 αὐτοῦ (Agathonis) γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλοσόφων παρ' αὐτῷ
 καταχθέντων. | 6 SCHOL. VEN. A ad A 219 ῥ': δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔφη ἢ καὶ
 κνανέησιν' (A 528). καὶ οσημεῖται Ἀρίσταρχος, ὅτι ὁ μὲν Ὀμηρος
 ἀεὶ ἐπὶ προσημεμένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ δηλοῦν τὸ ἔφη, ὁ δὲ Πλά-
 των μετ' αὐτὸν (αὐτὸν liber) ἐπιφέρει τὸν λόγον. | 15 SCHOL. ἢ Ἀτα-
 κὸν τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἔα συνηρημένον. σημαίνει δὲ τὸ ἔα τὸ ἱπῆρχον.
 ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἢν κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν. Ὀμηρος (A 321) 'εἰ
 τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτέ με γῆρας ἰκάνει'. CHOEROB. dict. p. 602
 Gaisf. οἱ Ἀθηναῖοι συναροῦσι τὸ εἰ καὶ ἄ εἰς ἢ καὶ λέγουσι χωρὶς
 τοῦ ν ἢ ἀντὶ τοῦ ἱπῆρχον. . . . καὶ παρὰ Πλάτωνι ἡ χρῆσις εὐρηται. |

πον ὅτι Παίδων ὄντων ἡμῶν ἔτι, ὅτε τῇ πρώτῃ τραγωδίᾳ ἐνί-
 κησεν Ἀγάθων, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ τὰ ἐπινίκια ἔθνευ αὐτός τε καὶ
 οἱ χορευταί. Πάνυ, ἔφη, ἄρα πάλαι, ὡς ἔοικεν. ἀλλὰ τίς σοι
 5 διηγείτο; ἢ αὐτὸς Σωκράτης; Οὐ μὰ τὸν Δία, ἦν δ' ἐγώ, ἀλλ' ^B
 ὅσπερ Φοίνικι· Ἀριστόδημος ἦν τις, Κυδαθηναίεύς, σμικρός,
 ἀνυπόδητος αἰεὶ· παρεγεγόνει δ' ἐν τῇ συνοσίᾳ, Σωκράτους
 ἐραστής ὢν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ μέν-
 τοι ἀλλὰ καὶ Σωκράτη γε ἔνια ἤδη ἀνηρόμην ὢν ἐκείνου ἤκουσα
 καὶ μοι ὠμολόγει καθάπερ ἐκεῖνος διηγείτο. Τί οὖν, ἔφη, οὐ
 10 διηγῆσω μοι; πάντως γε ἢ ὁδὸς ἢ εἰς ἄστν ἐπιτηδεῖα πορευο-
 μένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν. Οὕτω δὴ ἰόντες ἅμα τοὺς λό-
 γους περὶ αὐτῶν ἐποιούμεθα, ὥστε, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον, οὐκ ^C
 ἀμελετήτως ἔχω. εἰ οὖν δεῖ καὶ ὑμῖν διηγῆσασθαι ταῦτα, χρὴ
 ποιεῖν. καὶ γὰρ ἔγωγε καὶ ἄλλως, ὅταν μὲν τινος περὶ φιλο-
 15 σοφίας λόγους ἢ αὐτὸς ποιῶμαι ἢ ἄλλων ἀκούω, χωρὶς τοῦ
 οἴεσθαι ὠφελεῖσθαι ὑπερφυῶς ὡς χαίρω· ὅταν δὲ ἄλλους τι-
 νὰς, ἄλλως τε καὶ τοὺς ὑμετέρους τοὺς τῶν πλουσίων καὶ χρη-
 ματιστικῶν, αὐτὸς τε ἄχθομαι ὑμᾶς τε τοὺς ἐταίρους ἐλεῶ,
 ὅτι οἴεσθ' εἰ ποιεῖν οὐδὲν ποιοῦντες. καὶ ἴσως αὖ ὑμεῖς ἐμὲ
 20 ἠγεῖσθε κακοδαίμονα εἶναι, καὶ οἴομαι ὑμᾶς ἀληθῆ οἴεσθαι· ^D
 ἐγὼ μὲντοι ὑμᾶς οὐκ οἴομαι ἀλλ' εὖ οἶδα. — Αἰεὶ ὅμοιος εἶ, ὃ
 Ἀπολλόδωρε· αἰεὶ γὰρ σαντόν τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους,

1 ἔτι ὄντων ἡμῶν Athenaeus ἡμῶν ὄντων ἔτι C^b | τὸ πρῶτον
 Vsener mus. rhen. XXV p. 581 sq. | πρώτη om. Athenaeus | 2 τῇ ὑστε-
 ραίᾳ τὰ ἐπινίκια ἔθνευ Priscianus XVIII 290 p. 1207 | ἢ ἢ ἢ C | τὰ ἐπινίκια
 Cobetus uar. lect. p. 140 | 3 ἄρα BV | τί C τίς c | 4 ἢ B: ἢ VC § | Οὐ C |
 ἄλλοσπερ B | 5 κυδ||αθηναίεύς V | 6 ἀνυπόδητος τ' Astius | αἰεὶ C ἀ|| εἰ B
 αἰεὶ V | παρεγεγόνει §: παραγεγόνει BVC | 8 καὶ om C | 10 γε *] δὲ BVC
 om § | 12 περὶ αὐτῶν suspecta * | 13 δεῖ] δοκεῖ Hirschigius zeitschr. f. d.
 alterthumsw. 1851 p. 325 | διηγῆσασθαι, ταῦτα χρὴ interpungi solet * |
 17 πλ[ουσιῶν] cum rasura aut macula B | χρηματιστικῶν § | 19 ὅ, τι C |
 ὑ]μεῖς V cum ras. | 20 ἠγεῖσθαι BV | 21 et 22 et p. 42, 4 αἰεὶ BV:
 αἰεὶ C

1 SCHOL. ARIST. thesmoph. 32 ἐπειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν
 (Agatho), ἀλλὰ τρισὶν (scr. πέντε) πρὸ τούτων (ante ol. 92, 1) ἔτε-
 σιν. ATHEN. V 57 p. 217 A (test. XXIV p. 14) | 5 SCHOL. Κυδα-
 θήναιον δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς — καλεῖται δὲ καὶ
 Κύδαθον —, ἐξ οὗ Ἀριστόδημος. | 5 XENOPHO comm. Socr. I 4, 2
 Ἀριστόδημον τὸν Μικρὸν ἐπικαλούμενον. cf. testim. LXIX p. 35 | 20
 PLVT. Cat. min. 46 ἐταῖρος αὐτοῦ καὶ ζηλωτής, οἷος ὁ Φαλη-
 ρεύς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖται περὶ Σωκράτην γενέσθαι τὸ πα-
 λαίον, ἐμπαθῆς καὶ παρακεκνηκῶς πρὸς τὸν λόγον, οὐ σχέδην οὐδὲ
 πρῶως, ἀλλ' ἄκρατον αὐτοῦ καταψάμενον ὥσπερ οἶνον καὶ μανικώτερον.

καὶ δοκεῖς μοι ἀτεχνῶς πάντας ἀθλίους ἡγεῖσθαι πλὴν Σωκρά-
τους, ἀπὸ σαυτοῦ ἀρξάμενος. καὶ ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν
ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μανικὸς καλεῖσθαι, οὐκ οἶδ' ἔγωγε· ἐν
μὲν γὰρ τοῖς λόγοις αἰεὶ τοιοῦτος εἶ· σαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις
E ἀγριαίνεις πλὴν Σωκράτους. — Ὡ φίλτατε, καὶ δῆλόν γε δὴ⁵
ὅτι οὕτω διανοούμενος καὶ περὶ ἑμαυτοῦ καὶ περὶ ὑμῶν μαί-
νομαι καὶ παραπαίω. — Οὐκ ἄξιον περὶ τούτων, ὡς πολλόδωρε,
νῦν ἐρίζειν· ἀλλ' ὅπερ ἐδεόμεθά σου, μὴ ἄλλως ποιήσης, ἀλλὰ
διήγησαι, τίνες ἦσαν οἱ λόγοι. — Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοῦδε
174 τινές· μᾶλλον δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν, ὡς ἐκεῖνος διηγείτο, καὶ ἐγὼ¹⁰
πειράσομαι διηγῆσασθαι.

Ἔφη γάρ οἱ Σωκράτῃ ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύ-2
τας ὑποδεδεμένον, ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει· καὶ ἔῤεσθαι αὐ-
τόν, ὅποι ἴοι οὕτω καλὸς γεγεννημένος. καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι Ἐπὶ
δειπνον εἰς Ἀγάθωνος. χθὲς γὰρ αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπι-15
κίοις φοβηθεῖς τὸν ὄχλον, ὡμολόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι·
ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. ἀλλὰ σὺ, ἦ
B δ' ὅς, πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἵεναι ἀκλητος ἐπὶ δεῖπνον;
καγὼ, ἔφη, εἶπον ὅτι Οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύης. Ἐπον τοί-
νυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβάλλοντες,²⁰
ὡς ἄρα καὶ Ἀγάθων' ἐπὶ δαίτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγαθοί. Ὀμη-

2 ἀρξάμενος Hirschigius | ὁπόθεν ποτε sine acc. B ὁποθέν ποτε V |
3 μανικὸς ε: μαλακὸς BVC | οὐκ] εὐ Bastius krit. vers. p. 4 | οἶδ' C:
οἶδα BV | 4 μὲν γε Badhamus μέντ' ἄρα Maduigijs aduers. I p. 396 |
7 ὡ Ἀπολλόδωρε cum Bekkero Schanzius festgr. p. 104 legitque Metho-
dus p. 4: ὡ om. libri | 8 ἀλλόπερ V | 9 τοιοῦδέ τινες B τοιοῦδέ τινες C |
12 γὰρ B γάρ b | βλαύτας b: βλαυτάς BV κλαύτας C | 13 ἃ . . . ἐποίει
delebat Hirschigius l. s. p. 351 | καὶ ἔ Voegelinus mus. Heluet. nou. VI
p. 339: καὶ libri | ἐρέσθαι B | 14 ὅπη C^b | 16 εἰς τὴν σήμερον ε εἰς τὴν
τήμερον Hirschigius | 17 δὴ] δὲ Iahnus ediderat | παρὰ τοῦ (τὸν c) καλοῦ
(καλὸν c) C | ἴοιμι Hirschigius | 18 ἐθέλειν an delebat Cobetus apud Meh-
lerum ad Xenoph. conu. p. 55 nou. lect. p. 108 (mnemos. IV p. 304), Iah-
nius | ἀνίεναι BVC: correxit Stephanus | 20 ἵνα . . . p. 43, 6 ἀμείνωνος
δαίταν Athenaeus V p. 178 A | μεταβαλόντες C^b | 21 Ἀγάθων' Lach-
mannus praef. Babr. p. XIX: ἀγαθῶν BVC Athenaeus | ἴασιν b C: ἰᾶσιν
BV^b

12 λελουμένον] ATHENAEVS V p. 178 E (testim. VIII p. 5). | SCHOL.
βλαύτας· ὑποδήματα. οἱ δὲ βλαυτία, σανδάλια ἰσχνά. | 12. 17
LAEVTIVS DIOG. II 28 καίτοι ἐνίστε πρὸς τοὺς καιροὺς ἀμοιττόμενος
(Socrates) καὶ λαμπρὰ ἠμπόσητο, καθάπερ ἐν τῷ Πλάτωνος συμπο-
σίῳ παρ' Ἀγάθωνα βαδίζων. | 20 SCHOL. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ
δειλῶν ἐπὶ δαίτας ἴασι. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρησθαι ἐπὶ Ἡρα-
κλεῖ, ὅς ὅτε εἰσιῶντο τῷ Κήνκι ξένοι ἐπέστη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυ-

ρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖραι ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν· ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα τὰ πολεμικά, τὸν δὲ Μενέλεων μαλ-
 5 θακὸν αἰχμητὴν, θυσίαν ποιουμένου καὶ ἐστιῶντος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀκλήτον ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν Μενέλεων ἐπὶ τὴν θοίνην, χεῖρω ὄντα ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνονος. ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη Ἴσως μέντοι κινδυνεύσω καὶ ἐγὼ οὐχ ὡς σὺ λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ καθ' Ὅμηρον φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοίνην ἀκλήτος. ὄρα οὖν, ἄγων με τί ἀπολογήσει· ὡς ἐγὼ μὲν
 10 οὐχ ὁμολογήσω ἀκλήτος ἦκειν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ κεκλημένος. Ἐν τε δὴ' ἔφη ἔρχομένω πρὸς ὃ τοῦ βουλευσόμεθα ὅ τι ἐροῦμεν. ἀλλ' ἴωμεν.

Τοιαῦτ' ἄττα σφᾶς ἔφη διαλεχθέντας ἰέναι. τὸν οὖν Σωκράτη ἑαυτῷ πως προσέχοντα τὸν νοῦν κατὰ τὴν ὁδὸν πορεύε-
 15 σθαι ὑπολειπόμενον καὶ περιμένοντος οὗ κελεύειν προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν, ἐπειδὴ δ' ἐγενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τῆς Ἀγάθωνος,

2 εἰς αὐτὴν (om. τὴν παροιμίαν) Athenaeus | διαφερόντως et 3 ἄνδρα om. Athenaeus | 3 πολέμια, τὸν Μενέλαον δὲ Athenaeus | 3 et 5 μενέλαον C | 4 καὶ ἐστιῶντος om. Athenaeus | ἐστιῶντος B | 5 ἐλθόντα τὸν χεῖρονα ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνονος δίαιταν Athenaeus | 6 ἀκούσας ταῦτα C | 8 et 13 ἰέναι B | 9 θοίνην ex θοινήν B | ὄρα Badhamus: ἄρα BV ἄρ' C | ἀγαθῶν Creuzerus ad Plotin. de pulchr. p. 518 | με τί Astius: με τι B μέ τι VC | ἐγωγε οὐχ C^b | 10 σύν... 12 ἴωμεν schol. Luciani somn. 1 p. 189 Iac. σύν... 11 ἐροῦμεν Hermogenes π. ἰδ. II 4 | 11 ὃ τοῦ Gottleberus anim. ad Plat. Phaed. p. 119: ὁδοῦ libri, testatur schol. Luc., om. Hermogenes | 12 ἀλλ' ἔωμεν BV ἀλλὰ ἴωμεν C | 13 σφᾶς B | 14 πῶς B | 16 δ' ἔ Baiterus δὲ ἔ Cobetus nou. lect. p. 471 (mnem. VI p. 403): δὲ libri

λαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως (fr. 169)

οἷδ' αὐθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
 λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι
 κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν.

καὶ Εὐπολις ἐν χρυσῷ γένει (fr. 289). ΖΕΝΟΒ. II 19 αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴενται· οὕτως Ἡράκλειτος (Ἡσίοδος Schneidewinus) ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὡς Ἡρακλέους ἐπιφοιτήσαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Κήνκος τοῦ Τραχινίου καὶ οὕτως εἰπόντος. Εὐπολις δὲ ἐν χρυσῷ γένει ἑτέρως φησὶν ἔχειν τὴν παροιμίαν ἑαυτομάτοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ συμποσίῳ οὕτως αὐτῇ (αὐτῷ libri: corr. Schneidew.) ἐχρήσατο. ATHEN. V p. 177c—178e (testim. VIII p. 5). | 3 HOMER. P 586 οἶον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ μαλθακὸς αἰχμητής. | 4 HOMER. B 404 κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστήας Παναχαιῶν, — 408 αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. | 10 HOMER. K 224 σύν τε δὴ' ἐρχομένω καὶ τε πρὸς ὃ τοῦ ἐνόησεν ὅπως κέρδος ἔη. | HERMOGENES π. ἰδ. II 4 t. III p. 320 W. τὸ δ' αὐτὸ

Ε ἀνερωγμένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν, καὶ τι ἔφη αὐτόθι γε-
 λοῖον παθεῖν. οἷ μὲν γὰρ εὐθύς παῖδά τινα τῶν ἐνδοθεν ἀπαν-
 τήσαντα ἄγειν οὐ κατέκειντο οἱ ἄλλοι, καὶ καταλαμβάνειν ἤδη
 μέλλοντας δειπνεῖν· εὐθύς δ' οὖν ὡς ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα, Ω,
 φάναι, Ἀριστόδημε, εἰς καλὸν ἦκεις, ὅπως συνδειπνήσης· εἰ δ' 5
 ἄλλου τινὸς ἕνεκα ἦλθες, εἰς αὐθις ἀναβαλοῦ, ὡς καὶ χθὲς ζη-
 τῶν σε, ἵνα καλέσαιμι, οὐχ οἷός τ' ἦ ἰδεῖν. ἀλλὰ Σωκράτη
 ἡμῖν πῶς οὐκ ἄγεις; Καὶ ἐγὼ, ἔφη, μεταστρεφόμενος οὐδαμοῦ
 ὁρῶ Σωκράτη ἐπόμενον. εἶπον οὖν, ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους
 ἦκοιμι, κληθεὶς ὑπ' ἐκείνου δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον. Καλῶς, ἔφη, ποιῶν 10
 175 σύ· ἀλλὰ ποῦ ἐστὶν οὗτος; Ὅπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσῆει· ἀλλὰ θαν-
 μάζω καὶ αὐτός, ποῦ ἂν εἴη. Οὐ σκέψει, ἔφη, παῖ, φάναι τὸν Ἀγά-
 θωνα, καὶ εἰσάξεις Σωκράτη; σὺ δ', ἦ δ' ὅς, Ἀριστόδημε, παρ'
 Ἐρυξίμαχον κατακλίνου. καὶ ἔ μὲν ἔφη ἀπονίξειν τὸν παῖδα, ἵνα 3
 κατακέοιτο· ἄλλον δέ τινα τῶν παιδῶν ἦκειν ἀγγέλλοντα, ὅτι Σω- 15
 κράτης οὗτος ἀναχωρήσας ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἔστηκεν
 καὶ οὐ καλοῦντος οὐκ ἐθέλει εἰσιέναι. Ἀποπόν γ', ἔφη, λέγεις· οὐκ
 Β οὖν καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ ἀφήσεις; Καὶ ὁς ἔφη εἰπεῖν Μηδαμῶς,
 ἀλλ' ἔατε αὐτόν. ἔθος γὰρ τι τοῦτ' ἔχει ἐνίοτε ἀποστὰς ὅποι
 ἂν τύχη ἔστηκεν. ἦξει δ' αὐτίκα, ὡς ἐγὼ οἶμαι. μὴ οὖν κι- 20
 νεῖτε, ἀλλ' ἔατε. Ἄλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, εἰ σοὶ δοκεῖ, φάναι
 τὸν Ἀγάθωνα. ἀλλ' ἡμᾶς, ὧ παῖδες, τοὺς ἄλλους ἐστιᾶτε.
 πάντως παρατίθετε ὃ τι ἂν βούλησθε, † ἐπειδὴν τις ὑμῖν μὴ

1 ἀνερωγμένην BVC | καὶ τί C | 2 τῶν ἐνδοθεν Porsonus ad Eur.
 Med. 734: ἐνδοθεν libri. τῶν ἐνδον sec. Photium ediderat Iahnus | 4 οὐ
 φάναι B | 5 συνδειπνήσεις Bekkerus | 7 οἷός τ' η C: οἷός τ' ἦν c οἷός τε
 BV | 8 οὐδαμοῦ C | 10 ἦκοιμι ex ἦκοιμη B | καλῶς γ' ἔφη C^b | 11 ἐστὶν
 B: ἐστὶν VC | εἰσῆει BVC εἰσῆει Cobetus nou. lect. p. 221 | 12 ὅπου Hir-
 schigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 325 | φάναι B ut solet | 14 ἔ μὲν Ba-
 stius krit. vers. p. 10: ἐμὲ libri | 15 κατακέοιτο V oi super η scripto | Σω-
 κράτης del. Hirschigius l. s. | 16 ἐν τῷ Stephanus: ἐν τῷ libri ἐν του
 Maduigius adu. I p. 75 | ἔστηκεν B: ἔστηκε VC | 17 καὶ σοῦ C κάμοῦ 5 |
 οὐκ οὖν cum litura supra οὖν B οὐκ οὖν VC | 18 κάλεις b | ἀφήσης C^b |
 19 ἔατε . . . ἔχει Priscianus XVIII 293 p. 1208 | τοῦτο Prisc. | ἐνίοτε . . .
 20 ἔστηκεν delet Voegelinus | ὅπη C | 20 τύχη BV τύχοι C | ἐγῶμαι 5 |
 21 εἴ σοι B(V?)C | φάναι B ἔφη φάναι C | 23 ἐπειδὴν τις BV ἐπει-
 δὴν τις C: ἐπέει, τῶν, τις Hommelius ἐπέει τις L. Schmidtus ind. lect.
 Marburg. hib. 1871 p. VIII sq. ἐπέει τίσις (postea ἐφεστήχοι) Vermehren
 Platon. studien p. 44. εἴ γ' ὁ ταμίης Vsener conl. Aristoph. uesp. 613 |
 μὴ ἐφ.] οὐ μὴ ἐφεστήκη L. Schmidtus l. s.

(suauitatem) αἴτιον οἶμαι τοῦ καὶ τὰς παραπλοκάς τῶν ποιημάτων ἐν
 λόγῳ ἡδονὴν ἔχειν, οἷον 'σύν τε . . . ἐροῦμεν'. | 1 sqq. cf. testim.
 X. XI. | 2 ΡΗΟΤΙΝΣ οἷ· περιπωμένως ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, ὀξυτόνως
 δὲ τὸ οὕτοι. συμποσίῳ 'οἷ μὲν γὰρ . . . ἀπαντήσαντα'. | 14 ΑΤΗΕ-

ἐφροστίκει· ὃ ἐγὼ οὐδεπώποτε ἐποίησα· νῦν οὖν, νομίζοντες καὶ ἐμὲ ἰφ' ὑμῶν κεκλήσθαι ἐπὶ δεῖπνον καὶ τοῦσδε τοὺς ἄλλοιους, θεραπεύετε, ἵν' ὑμᾶς ἐπαινῶμεν.

4 Μετὰ ταῦτ' ἔφη σφᾶς μὲν δειπνεῖν, τὸν δὲ Σωκράτη οὐκ εἰσιέναι. τὸν οὖν Ἀγάθωνα πολλάκις κελεύειν μεταπέμψασθαι τὸν Σωκράτη, ἔ δὲ οὐκ ἔαν. ἤκειν οὖν αὐτὸν οὐ πολὺν χρόνον, ὡς εἰώθει, διατρίψαντα, ἀλλὰ μάλιστα σφᾶς μεσοῦν δειπνοῦντας. τὸν οὖν Ἀγάθωνα, τυγχάνειν γὰρ ἔσχατον κατακείμενον μόνον, Δεῦρ', ἔφη φάναι, Σώκρατες, παρ' ἐμὲ κατάκεισο, 10 ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ἀπολαίσω, ὃ σοὶ προσέστη ἔν τοις προθύροις. δῆλον γὰρ ὅτι εὗρες αὐτὸ καὶ ἔχεις· οὐ γὰρ ἂν προαπέστης. καὶ τὸν Σωκράτη καθίζεσθαι καὶ εἰπεῖν ὅτι Εὐδ' ἂν ἔχοι, φάναι, ὃ Ἀγάθων, εἰ τοιοῦτον εἴη ἡ σοφία, ὥστ' ἐκ τοῦ πληρεστέρου εἰς τὸν κενώτερον ρεῖν ἡμῶν, ἐὰν ἀπτώμεθα 15 ἀλλήλων, ὥσπερ τὸ ἐν ταῖς κύλιξιν ὕδωρ τὸ διὰ τοῦ ἐρίου ῥέον ἐκ τῆς πληρεστέρας εἰς τὴν κενωτέραν. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει καὶ ἡ σοφία, πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν· οἶμαι γὰρ με παρὰ σοῦ πολλῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθήσεσθαι. ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ φάυλη τις ἂν εἴη καὶ ἀμφισβητήσιμος, ὥσπερ 20 ὄναρ οὔσα, ἡ δὲ σὴ λαμπρά τε καὶ πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχουσα, εἴ γε παρὰ σοῦ νέου ὄντος οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψεν καὶ ἐφανῆς ἐγένετο πρώην ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίοις. Ὑβριστῆς εἶ, ἔφη, ὃ Σώκρατες, ὃ Ἀγάθων. καὶ ταῦτα μὲν καὶ

1 ἐφροστίκει BV ἐφροστίχοι C ἐφροστίκη ε: latet ἐφροστίχην * cf. ἐφροστίκει p. 220 A | 4 ταῦτ' C: ταῦτα BV | σφᾶς B | 6 ε b: ε B ó V om C τὸν addit c, Bekkerus | 7 μάλιστα pr V | 9 φάναι post ἐμέ collocat C | 10 σοφοῦ BV: σοφοῦ ἀπτόμενος C σοφοῦ ἀπτόμενός σου ε | σ[ο]ι cum ras. B | προσέστη ἔν*] πρόσσεστιν ἐν BV προσέστη ἐν C ε | 12 καθίζεσθαι C | 14 εἰς τὸν C: εἰς τὸ BV b | 15 ἐρίου] ὄργάνου Cornarius ὕλιστηρίου uel ἡθηνίου Fischerus | 16 ἐκ τῆς... κενωτέραν del. Voegelinus | κενωτέραν par-oemiographus | 17 τιμῶμαι BV τιμῶ μὲν Stallbaumius | 18 με del. Vsener | ἡ μὲν... 19 ἀμφισβητήσιμος etymol. Vossianum ap. Gaisfordum ad etym. m. p. 239 | 19 τίς B | τίς δ' ἂν εἴη /// eraso, ut conicio, ἡ C | 20 ἡ γε C | 21 ἐξέλαμψεν B: ἐξέλαμψε VC | 22 πρώην B: πρώην VC | 23 ὑβριστῆς post Σώκρατες ponit C | καὶ] ἀλλὰ ε

NAEVS I p. 23 c κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι, ὡς ἐν συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων.

16 APPEND. PROV. II 48 ἐκ τῆς πληρεστάτης εἰς τὴν κενωτέραν· χρη μεταλαγγάνειν τοὺς οὐκ ἔχοντας παρὰ τῶν ἐχόντων. Πλάτων. cf. PLVT. quaest. conu. I 2, 6 p. 618 ἐν δέ που κατίδω πλούσιον μεγαλόδωρον, ἄξω πρὸς αὐτὸν ἐκ γωνίας τινὸς ἀναστήσας πένητα χρηστόν, ἵν' ὥσπερ ἐκ πλήρους κύλικος εἰς κενὴν ἀπορροή τις γένηται.

ὀλίγον ὕστερον διαδικασόμεθα ἐγὼ τε καὶ σύ [περὶ τῆς σοφίας],
δικαστῆ χρώμενοι τῷ Διονύσῳ· νῦν δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον πρῶτα
τρέπου.

176 Μετὰ ταῦτ', ἔφη, κατακλινέντος τοῦ Σωκράτους καὶ δει-
πνήσαντος καὶ τῶν ἄλλων, σπονδὰς τε σφᾶς ποιήσασθαι καὶ
ἄσαντας τὸν θεὸν καὶ τᾶλλα τὰ νομιζόμενα τρέπεσθαι πρὸς τὸν
πότον· τὸν οὖν Πανσανίαν ἔφη λόγου τοιοῦτου τινὸς κατάρ-
χειν. Εἶεν, ὦνδρες, φάναι, τίνα τρόπον ῥᾶστα πίομεθα; ἐγὼ
μὲν οὖν λέγω ὑμῖν, ὅτι τῷ ὄντι πάνν χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ
χθῆς πότου καὶ δέομαι ἀναψυχῆς τινός, οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν¹⁰
B τοὺς πολλοὺς· παρῆστε γὰρ χθῆς· σκοπεῖσθε οὖν, τίνι τρόπῳ
ἂν ὡς ῥᾶστα πίνοιμεν. τὸν οὖν Ἀριστοφάνη εἰπεῖν, Τοῦτο
μέντοι εὐ λέγεις, ὦ Πανσανία, τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάζε-
σθαι ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως· καὶ γὰρ αὐτὸς εἰμι τῶν χθῆς
βεβαπτισμένων. ἀκούσαντα οὖν αὐτῶν ἔφη Ἐρυξίμαχον τὸν Ἀκου-¹⁵
μενοῦ Ἡ καλῶς, φάναι, λέγετε. καὶ ἔτι ἐνός δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι,
πῶς ἔχει πρὸς τὸ [ἐρρῶσθαι] πίνειν Ἀγάθων. Οὐδαμῶς, φάναι,
C οὐδ' αὐτὸς ἔρρωμαι. Ἐρμαιον ἂν εἴη ἡμῖν, ἢ δ' ὅς, ὡς ἔοι-
κεν, ἐμοὶ τε καὶ Ἀριστοδήμῳ καὶ Φαίδρῳ καὶ τοῖσδε, εἰ ὑμεῖς
οἱ δυνατώτατοι πίνειν νῦν ἀπειρήκατε· ἡμεῖς μὲν γὰρ αἰεὶ ἀδύ-²⁰
νατοι. Σωκράτη δ' ἔξαιρῶ λόγον· ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφοτέρα,
ὥστ' ἐξαρκέσει αὐτῷ ὁπότερ' ἂν ποιῶμεν. ἐπειδὴ οὖν μοι δο-
κεῖ οὐδεὶς τῶν παρόντων προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ πολὺν πί-
νειν οἶνον, ἴσως ἂν ἐγὼ περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι, οἷόν ἐστι, τὰ-
ληθῆ λέγων ἦττον ἂν εἶην ἀηδής. ἐμοὶ γὰρ δὴ τοῦτο γε οἶμαι²⁵

1 περὶ τῆς σοφίας del. G. A. Hirschigius | 4 ταῦτ' C: ταῦτα BV |
6 ἄ[ισ]αντας cum ras. B | καὶ τᾶλλα B καὶ τᾶλλα V καὶ τᾶλλα C: κατὰ Astius,
Iahnus el. Athen. V p. 179 D (testim. VIII p. 5 sq.) | 8 ὦνδρες Saup-
pius: ἄνδρες libri | ῥᾶστα] ἠδιστα s | ποιόμεθα pr V πίομεθα C | 11
παρῆστε γὰρ χθῆς lex. Vindob. | παρῆτε in marg. b παρῆσαν C^b | 13 πα-
ρασκευάσασθαι C | 14 ῥαστώ[ν]ην cum ras. B | καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς C^b |
15 αὐτὸν (erasa supra o littera, fort. ω B) ἔφη τὸν ἐρυξ. BV | ἀκου-
μένου BVC^b | 17 ἐρρῶσθαι expunxit Cobetus apud Mehlerum ad Xen.
conu. p. 55 nou. lect. p. 108 (mnem. IV p. 304) | 18 ἔρμαιον B | 19
εἶ] καὶ C | ἡμεῖς C^b | 20 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | 21 ἐξαιρῶ BV^b C^b | καὶ om C |
25 εἶη C: corr c | ἀηδής B ἀηλής V: corr. bv

6 PLVT. quaest. conu. I 1, 5 p. 615 πρῶτον μὲν ἦδον ὠδὴν
τοῦ θεοῦ κοινῶς ἅπαντες μιᾷ φωνῇ παιανίζοντες. | 8 SCHOL. ῥᾶστα·
τὸ ἠδιστα ἐνταῦθα σημαίνει. | 11 LEXICON VINDOB. p. 98 Nauck. ἦτε
ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχετε. οἱ δὲ Ἀτικοὶ μετὰ τοῦ ὁ γράφουσι. Πλάτων
'παρῆστε γὰρ χθῆς'.

κατάδηλον γεγονέναι ἐκ τῆς ἰατρικῆς, ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώ- D
ποις ἢ μέθη ἐστίν· καὶ οὐτ' αὐτὸς ἐκὼν εἶναι πόρρω ἐθελή-
σαιμ' ἂν πιεῖν οὐτ' ἄλλω συμβουλευσάμι, ἄλλως τε καὶ κραι-
παλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας. Ἄλλὰ μὴν, ἔφη φάναι ὑπο-
5 λαβόντα Φαῖδρον τὸν Μυρρινοῦσιον, ἔγωγέ σοι εἶωθα πείθε-
σθαι ἄλλως τε καὶ ἄτι' ἂν περὶ ἰατρικῆς λέγῃς· νῦν δ', ἂν εὖ
βουλεύονται, καὶ οἱ λοιποί. ταῦτα δὲ ἀκούσαντας συγχωρεῖν E
πάντας μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνου-
σίαν, ἀλλ' οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν.

5 Ἐπειδὴ τοίνυν, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, τοῦτο μὲν δέδοκται,
πίνειν ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται, ἐπάναγκες δὲ μηδὲν εἶναι, τὸ
μετὰ τοῦτο εἰσηγοῦμαι τὴν μὲν ἄρτι εἰσελθοῦσαν ἀλχητρίδα
χαίρειν ἔαν, ἀυλοῦσαν ἑαυτῇ ἢ ἂν βούληται ταῖς γυναιξὶ ταῖς
ἔνδον, ἡμᾶς δὲ διὰ λόγων ἀλλήλοις συνεῖναι τὸ τήμερον· καὶ
15 δι' οἶων λόγων, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω ὑμῖν εἰσηγήσασθαι. φάναι 177
δὲ πάντας, καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν εἰσηγεῖσθαι. εἰ-
πεῖν οὖν τὸν Ἐρυξίμαχον ὅτι Ἡ μὲν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ
κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλὰ
Φαίδρου τοῦδε, ὃν μέλλω λέγειν. Φαῖδρος γὰρ ἕκαστοτε πρὸς
20 με ἀγανακτῶν λέγει Οὐ δεινόν, φησὶν, ὦ Ἐρυξίμαχε, ἄλλοις μὲν
τισὶ θεῶν ὕμνους καὶ παιῶνας εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιη-
μένους, τῷ δ' Ἐρωτι, τηλικούτῳ ὄντι καὶ τοσοῦτῳ θεῷ, μηδ'

2 ἔστιν B: ἐστὶ VC | 2 et 3 οὐτ' C: οὐτε BV | ἐθελήσαιμ' C: ἐθε-
λήσαιμι BV | 3 κραιπαλῶντα b: κραιπαλοῦντα BV κραιπαλῶντ' C | 5 φαι-
δρον B, V | μυρρινοῦσιον C | σοι ex se corr. C | 6 ἂν C, Bastius *krit.*
vers. p. 13: αὐ BV | βουλεύονται c, Bastius: βούλωνται BVC βούλονται
ε | νῦν δ' αὐ βούλοιντ' ἂν Thierschius spec. p. 5 | 7 λοιποί V | δὲ καὶ ἀκούσ.
C | ἀκούσαντος V | 12 ἀυλοῦσα B | 13 ἢ ἂν B: ἔαν C ἔαν δὲ c | 15 βού-
λεσθ[ε] cum ras. V | 16 καὶ ante βούλ. del. Hermannus Iahnus καὶ βού-
λεσθαι del. Voegelinus | καὶ ante κελ. om V | 20 οὐδυνόν in litura V |
21 παιῶνας BVC^b παιᾶνας b | πεποιημένα C | 22 δ' C: δὲ BV | μηδ'
ἔνα V μηδένα C: μηδὲ ἔνα B?

3 ΤΙΜΑΕΥΣ κραιπαλῶντα· ἔτι ἀπὸ τῆς μέθης βαρυνόμε-
νον. | 5 SCHOL. Μυρρινοῦσσα (Μυρρινοῦς libri*: cf. Boekhius
ad CIGr. I p. 297 t. I p. 403) δῆμος Αἰγιίδος, ἀφ' ἧς ὁ Φαῖδρος. |
12 HERMOG. π. ἰδ. II 12, 1 p. 392, 24 W. (testim. XIII), cf. test.
VII p. 3. XII. XIV. | 18 EURIPIDES Melanipp. fr. 488 Nauck. οὐκ ἐμὸς
ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα. ARISTID. or. 45 t. II p. 33 καὶ μὴν
οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος ἔφη ὁ Πλάτων, τὸ τοῦ Εὐριπίδου προσπαίζων. |
21 SCHOL. παιᾶνας: ἢ τοῖς λεγομένοις παιᾶνας, ὕμνους εἰς Ἀπόλ-
λωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ· ἢ Παιήονα τὸν τῶν θεῶν ἰατρόν· ἢ
παιῶνας, ὡς νῦν, ὡδὰς ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ διὰ τοῦ ὦ, ἔξ οὗ καὶ
παιωνίξειν.

B Ἐνα πώποτε τοσοῦτων γεγονότων ποιητῶν πεποιημένοι μηδὲν
 ἐγκώμιον· εἰ δὲ βούλει αὐτὸ σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς,
 Ἡρακλέους μὲν καὶ ἄλλων ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν,
 ὡσπερ ὁ βέλτιστος Πρόδικος· καὶ τοῦτο μὲν ἦν καὶ θαυ-
 μαστόν, ἀλλ' ἐγώ γε ἤδη τινὶ ἐνέτυχον βιβλίῳ, ἐν ᾧ ἐνῆσαν ἄλλες⁵
 C ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφέλειαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
 συχνὰ ἴδοις ἂν ἐγκεκωμιασμένα· τὸ οὖν τοιούτων μὲν πέρι
 πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι, Ἐρωτα δὲ μηδένα πω ἀνθρώπων
 τετολμημένα εἰς ταυτηνὴν τὴν ἡμέραν ἀξίως ἐμνήσαι, ἀλλ' οὐ-
 τως ἡμελήται τοσοῦτος θεός· ταῦτα δὲ μοι δοκεῖ εὖ λέγειν¹⁰
 Φαῖδρος. ἐγὼ οὖν ἐπιθυμῶ ἅμα μὲν τούτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν
 καὶ χαρίσασθαι, ἅμα δ' ἐν τῷ παρόντι πρέπον μοι δοκεῖ εἶναι
 ἡμῖν τοῖς παροῦσι κοσμησαί τὸν θεόν. εἰ οὖν ξυνδοκεῖ καὶ
 D ὑμῖν, γένοιτ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἰκανὴ διατριβή· δοκεῖ γάρ μοι
 χρῆναι ἕκαστον ἡμῶν λόγον εἰπεῖν ἔπαινον Ἐρωτος ἐπιδέξια¹⁵
 ὡς ἂν δύνηται κάλλιστον, ἄρχειν δὲ Φαῖδρον πρῶτον, ἐπειδὴ
 καὶ πρῶτος κατάκειται καὶ ἔστιν ἅμα πατὴρ τοῦ λόγου. Οὐ-
 δεῖς σοι, αὐτὸν Ἐρμύξίμαχε, φάναι τὸν Σωκράτη, ἐναντία ψηφιεῖται·
 οὔτε γὰρ ἂν που ἐγὼ ἀποφίσειμι, ὅς οὐδὲν φημι ἄλλο ἐπί-
 E στασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά, οὔτε που Ἀγάθων καὶ Πανσανίας, οὐδὲ²⁰
 μὲν Ἀριστοφάνης, ᾧ περὶ Διόνυσον καὶ Ἀφροδίτην πᾶσα ἡ
 διατριβή, οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τουτωνῶν ὧν ἐγὼ ὀρώ. καίτοι οὐκ

1 μηδὲν] μηδὲ Valckenarius diatr. in Eurip. p. 157 | 3 συγγράφειν
 C: συγγράφειν BV | 4 Πρόδικος, τοῦτο μὲν καὶ ἦν θαυμαστόν Thiers-
 schius p. 6 | 5 ἐγὼ pr C^b | βιβλίῳ ἀνδρὸς σοφοῦ ἐν C | 7 πέρι πολ-
 λούς πολλὴν Hirschigius misc. phil. III p. 76 | 9 ἀξίως C^b: ἀξίῳ BV |
 ἀλλ' ὅτι οὕτως Wyttenbachius bibl. crit. III 12 p. 10 | 10 ἡμελησθαι
 τοσοῦτον θεόν Stephanus, debebat ἡμελησθαι [τοσοῦτος θεός] | post θεός
 aut interrogationis aut exclamationis signum ponunt | λέγειν] ψέγειν ci.
 Badhamus | 11 τουτωὶ Badhamus | 12 εἶναι ἡμῖν in litura V | 15 ἔπαινον
 περὶ Ἐρωτος Hirschigius misc. phil. III p. 83 | ἐπιδέξια B ἐπιδέξια V
 ἐπὶ δέξια C | 16 ἀρχειν] λέγειν Hirschigius | δὲ πρῶτον Φαῖδρον s | 17
 καὶ ἔστιν B | 19 οὐδὲ (sic) φημι . . . ἐρωτικά Themistius or. 13 p. 161
 D | 20 οὔτε πω C | 21 ἡ om C | 22 οὐδ' C: οὐδὲ BV | τουτωνῶν pr B

5 MOERIS βιβλία διὰ τοῦ ἰ, ὡς Πλάτων, Ἀτακοί· βυβλία,
 ὡς Δημοσθένης, κοινόν. | 17 PLUTARCHVS quaest. Platon. 2, 1 p. 1000 F
 ἢ τῇ μεταφορᾷ χρώμενος, ὡσπερ εἶωθε, τὸν αἴτιον πατέρα τοῦ κόσμου
 κέκληκεν; ὡς τῶν ἐρωτικῶν λόγων πατέρα Φαῖδρον ἐν συμποσίῳ
 προσεῖπεν, εἰσηγητὴν αἰτῶν γενόμενον. | 19 THEMIST. or. 13 p. 161 D
 (test. L p. 21). MAXIMVS TYR. diss. XXIV 4 καὶ τὸ μὲν ἄλλα ἅπαντα
 ἀποποιεῖται εἰδέναι, καὶ τοὺς περὶ ἀρετῆς λόγους καὶ τὰς περὶ θεῶν
 δόξας καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα, ἐφ' οἷς οἱ σοφισταὶ ἐκόμωσαν· τὴν δὲ
 ἐρωτικὴν τέχνην ὑποδύς, ταύτης καὶ ἐπιστήμων εἶναι καὶ πραγμα-
 τεύεσθαι περὶ αὐτὴν ἔλεγε.

ἐξ ἴσου γίγνεται ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις κατακειμένοις· ἀλλ' ἐὰν οἱ πρόσθεν ἱκανῶς καὶ καλῶς εἴπωσιν, ἐξαρκέσει ὑμῖν. ἀλλὰ τύχη ἀγαθῆ καταρχέτω Φαῖδρος καὶ ἐγκωμιαζέτω τὸν Ἔρωτα.

Ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄρα ξυνέφασάν τε καὶ ἐκέ-
 5 λενον ἄπερ ὁ Σωκράτης. πάντων μὲν οὖν ἅ ἕκαστος εἶπεν, 178
 οὔτε πάνν ὁ Ἀριστόδημος ἐμέμνητο οὔτ' αὖ ἐγὼ ἅ ἐκεῖνος ἔλεγε
 πάντα· ἅ δὲ μάλιστα καὶ ὧν ἔδοξέ μοι ἀξιωμασιμόνευτον, τού-
 των ὑμῖν ἐρῶ ἕκαστον τὸν λόγον.

6 Πρῶτον μὲν γάρ, ὡσπερ λέγω, ἔφη Φαῖδρον ἀρξάμενον
 10 ἐνθὲνδε ποθὲν λέγειν, ὅτι μέγας θεὸς εἶη ὁ Ἔρως καὶ θαυμα-
 στὸς ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς, πολλαχῆ μὲν καὶ ἄλλῃ, οὐχ
 ἥμιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. τὸ γὰρ ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι^B
 τῶν θεῶν τίμιον, ἧ δ' ὅς. τεκμήριον δὲ τούτου· γονῆς γὰρ
 Ἔρωτος οὔτ' εἰσὶν οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ἰδιώτου
 15 οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ' Ἡσίοδος πρῶτον μὲν χάος φησὶ γενέσθαι,
 αὐτὰρ ἔπειτα

Γαῖ' εὐρύτερονος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
 ἧδ' Ἔρος·

2 ὑμῖν* | ἡμῖν libri | 4 ταῦτα Vsener | ἄρα] ἅμα Wytttenbachius bibl.
 crit. I, 1 p. 49 | 7 ἀξιωμασιμονεύτων b recent. m. ἀξιωμασιμόνευτον εἶναι
 C ἀξιωμασιμόνευτα εἶναι s | 8 ἕκαστον ἐμὸν που τὸν λόγον C ἕκαστα
 (recisis τὸν λ.) Badhamus | 9 ἔφη ... p. 50, 6 ἔστιν Ioannes Stob. ecl.
 I 9, 12 | 10 ἐνθὲνδε ποθὲν C | εἶη οὗτος ὁ ἔρως C | 11 ἄλλοι Stobaeus |
 12 πρεσβυτάτοις C | 13 τὸν θεὸν s | ἧ δ' ὅς del. Creuzerus zur gesch.
 der griech. u. röm. litt. p. 127 quasi natum ex adscripto ἡσίοδος, τί-
 μιον ὄνειδος ci. idem ad Plotin. de pulchr. p. 521 cf. Reisigius ad Soph.
 Oed. Col. p. CIX | γοναὶ γὰρ s Stobaeus | 14 Ἔρωτος ... p. 50, 1 χάος]
 χάος οὔτ' εἰσὶν ... ἀλλ' Ἡσίοδος πρῶτον μὲν χάος γενέσθαι φησὶ, μετὰ
 δὲ τὸ χάος ci. Badhamus | 14 λέγεται C | 15 γίνεσθαι Stobaeus | 16 αὐτὰρ
 .. 18 Ἔρος om Stobaeus | 17 Γαῖ' .. Ἔρος del. Hermannus | 18 ἧδ' ἀέρος C

15 ARISTOTELES metaph. A 4 p. 984 2^b 3 ὑποπεύσεις δ' ἂν
 τις Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, κὰν εἴ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ
 ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὐσιν ἔθηκεν ὡς ἀρχήν, οἷον καὶ Παρμενίδης·
 καὶ γὰρ οὗτος κατασκευάζων τὴν τοῦ παντὸς γένεσιν 'πρώτιστον μὲν'
 φησὶν 'Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων' (131 K. 139 St.), Ἡσίοδος δὲ
 'πάντων μὲν ἀθανάτοισιν' (theog. 116. 117. 120), ὡς δέον ἐν
 τοῖς οὐσιν ὑπάρχειν τιν' αἰτίαν ἧτις κινήσει καὶ συνάξει τὰ πράγματα.
 PLUTARCHVS erot. 13 p. 756 F διὸ Παρμενίδης μὲν ἀποφαίνει τὸν
 Ἔρωτα τῶν Ἀφροδίτης [ἔργων] πρεσβύτατον, ἐν τῇ κοσμογονίᾳ
 γράφων 'πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων'. Ἡσίοδος
 δὲ φυσικώτερον ἐμοὶ δοκεῖ ποιεῖν Ἔρωτα πάντων προγενέστατον, ἵνα
 πάντα δι' ἐκεῖνον μετὰσχῃ γενέσεως. | 15 HESIODVS theog. 116

ἧτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένει, αὐτὰρ ἔπειτα

117 Γαῖ' εὐρύτερονος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ

120 ἧδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,

[φησὶ μετὰ τὸ χάος δύο τούτω γενέσθαι, Γῆν τε καὶ Ἔρωτα.
Παρμενίδης δὲ τὴν γένεσιν λέγει

πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων.]

οἱ Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλειως ὁμολογεῖ. οὕτω πόλλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρωτος ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι. πρεσβύτατος δὲ ὧν μεγίστων ἀγαθῶν ἡμῖν αἰτίος ἐστίν. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔχω εἰπεῖν ὅ τι μεῖζόν ἐστιν ἀγαθὸν εὐθύς νέφ' ὄντι ἢ ἐραστῆς χρηστὸς καὶ ἐραστῆ παιδικά. ὃ γὰρ χρὴ ἀνθρώποις ἡγεῖσθαι παντὸς τοῦ βίου τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι, τοῦτο οὕτε συγγένεια οἷα τε ἐμποιεῖν οὕτω καλῶς οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος οὐτ' ἄλλο οὐδέν, ὡς ἔρωτος. λέγω δὲ δὴ τί τοῦτο; τὴν ἐπὶ μὲν τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν· οὐ

1 φησὶ... 3 πάντων *damnarunt editores Turicenses*, φησὶ... Ἔρωτα cum Hommelio secluserat Iahnus. Schanzius *spec. crit.* p. 44 sic succurrit ut transpositis post p. 49, 18 Ἔρωτος uerbis l. 4 Ἡσιόδῳ... ὁμολογεῖ adiungeret ὅς φησὶ μετὰ κτλ | φησὶ om Stobaeus | 2 Παρμενίδης... 3 πάντων om Stobaeus, del. Heynius *abh. d. akad. d. inschr.* I p. 377 Wunderus *philol.* VI p. 692 | *παρμενίδης* BV: corr. b rec. | τὴν Γένεσιν λέγει incluserat Iahnus, τὴν γένεσιν del. Rettigius | 4 Ἀκουσίλειως σύμφησιν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις εἶναι, πρεσβυτάτος τε ὧν Stobaeus | οὕτως πανταχόθεν C | 5 πρεσβυτάτοις C | εἶναι, πρὸς δὲ τούτω τῶν μεγίστων Bastius *krit. vers.* p. 17 | 6 μεγίστων] μέγιστος C μέγιστός τε καὶ μεγίστων Badhamus | αἰτίος ἡμῖν Stobaeus | 8 ἐραστῆ ἢ παιδικά cum Hommelio et Hirschigio *ztschr. f. d. aw.* 1851 p. 326 ediderat Iahnus | 9 μέλουσι pr V | 10 συγγένεια V εὐγένεια Wyttenbachius *ep. crit.* p. 9 Rettigius | οἷα τε C | οὕτω καλῶς] οὕτω καλῶς οὔτε κάλλος ἢ οὕτως οὔτε κάλλος Reundersius Iacobsius

λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν. |

4 DAMASCIVS de princ. 124 p. 383 Ἀκουσίλαος δὲ (fr. hist. gr. I p. 100) χάος μὲν ὑποτίθεσθαι μοι δοκεῖ τὴν πρώτην ἀρχήν, ὡς πάντη ἀγνωστον, τὰς δὲ δύο μετὰ τὴν μίαν, Ἐρεβος μὲν τὴν ἄφρονα, τὴν δὲ θήλειαν Νύκτα, ταύτην μὲν ἀντὶ ἀπειρίας, ἐκείνην δὲ ἀντὶ πέφατος. ἐκ δὲ τούτων φησὶ μυχθέντων Αἰθέρα γενέσθαι καὶ Ἔρωτα καὶ Μῆτιν, τὰς τρεῖς ταύτας νοητὰς ὑποστάσεις, τὴν μὲν ἄφραν Αἰθέρα ποιῶν, τὴν δὲ μέσην Ἔρωτα κατὰ τὴν φυσικὴν μεσότητα τοῦ ἔρωτος, τὴν δὲ τρίτην Μῆτιν κατ' αὐτὸν ἤδη τὸν πολυτίμητον νοῦν. παράγει δὲ ἐπὶ τούτοις ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων θεῶν πολλὴν ἀριθμὸν κατὰ τὴν Εὐδήμου ἱστορίαν. PHILODEMVS π. εὐσεβ. p. 61 Gomp. ἐμὲ μὲν (ποι)ν ἐκ Νυκτὸς καὶ (Ταρ)τάρου λέγεται (τὰ π)άντα, ἐν δὲ π(οῖν) ἐξ Αἰδου καὶ Αἰ(θέ)ρος· ὁ δὲ τὴν Τι(τανο)μαχίαν γρά(ψας) ἐξ Αἰθέρος φη(σίν), Ἀκουσί(λ)αος (δ' ἐκ) Χάους πρώτου (τᾶλ)λα. SCHOL. THEOCR. 13, 1 Ἀκουσίλαος Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος (sc. υἱὸν Ἔρωτα λέγει). | 5 πρεσβύτατος: PHILOD. l. s. p. 44 Σάτυρος Ἐ(ρωτά) φησὶ βασιλεῖ(σαι) προ(ῶ)των.

γὰρ ἔστιν ἄνευ τούτων οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην μεγάλη καὶ καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι. φημὶ τοίνυν ἐγὼ ἄνδρα ὅστις ἐρᾷ, εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γίγνοιτο ἢ πάσχων ὑπὸ του δι' ἀνανδρίαν μὴ ἀμυνόμενος, οὔτ' ἂν ὑπὸ πατρὸς ὀφθέντα οὔτως ἀλγῆσαι οὔθ' ὑπὸ ἐταίρων οὔθ' ὑπ' ἄλλου οὐδενός, ὡς ὑπὸ παιδικῶν. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ τὸν ἐρώμενον ὀρωμεν, ὅτι διαφε-^E ρόντως τοὺς ἐραστὰς αἰσχύνεται, ὅταν ὀφθῆ ἔν αἰσχροῦ τινῶν. εἰ οὖν μηχανή τις γένοιτο ὥστε πόλιν γενέσθαι [ἢ στρατόπεδον] ἐραστῶν τε καὶ παιδικῶν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκίσειαν τὴν ἑαυτῶν, καὶ ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσχροῶν καὶ φιλοτιμιούμενοι πρὸς ἀλλήλους· καὶ μαχόμενοί γ' αὖ μετ' ἀλ-¹⁷⁹ λήλων οἱ τοιοῦτοι νικῶεν ἂν ὀλίγοι ὄντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάντας ἀνθρώπους. ἐρῶν γὰρ ἀνὴρ ὑπὸ παιδικῶν ὀφθῆναι ἢ λιπῶν τάξιν ἢ ὄπλα ἀποβαλὼν ἤττον ἂν δὴ που δέξαιτο ἢ ὑπὸ πάντων τῶν ἄλλων, καὶ πρὸ τούτου τεθνάναι ἂν πολλάκις ἔλοιτο· καὶ μὴν ἐγκαταλιπεῖν γε τὰ παιδικὰ ἢ μὴ βοηθῆσαι κινδυνεύοντι * * οὐδεὶς οὔτω κακός, ὄντιν' οὐκ ἂν αὐτὸς ὁ Ἔρωσ ἐνθεὸν ποιήσειε πρὸς ἀρετήν, ὡςθ' ὁμοιον εἶναι τῷ ἀρίστῳ φύσει· καὶ ἀτεχνῶς δ' ἔφη Ὀμηρος, μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις^B 20 τῶν ἡρώων τὸν θεόν, τοῦτο ὁ Ἔρωσ τοῖς ἐρωῶσι παρέχει γιγνώ- 7 μενον παρ' αὐτοῦ. καὶ μὴν ὑπεραποθνήσκειν γε μόνοι ἐθέ-

1 γὰρ ἔστιν BC | 3 ὑπὸ τοῦ pr B | 5 οὔθ' ... οὔθ' C: οὔτε ... οὔτε BV | οὐδ' ἐνός B | 7 τὸν ἐραστήν Hirschigius *ztschr. f. d. aw.* 1851 p. 326 | τινῶν BC: τινὲ V? | 8 ἢ στρατόπεδον secluserit Iahnus | 9 ἐξ ἐραστῶν Hirschigius | 10 ἑαυτῶν] ἑαυτῶν πόλιν Hirschigius | καὶ (ante ἀπεχ) *] ἢ libri: cum Rueckerto del. Iahnus Badhamus | καὶ ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλοτιμιούμενοι Astius | 11 αὖ Vermehren p. 47: ἂν libri | 15 καὶ del. et πρὸ ... ἔλοιτο post 17 κινδυνεύοντι ponit Heusdius init. philos. Plat. I p. 109 | 16 καὶ μὴν μὴ ἐγκαταλιπεῖν ... ἢ βοηθῆσαι Badhamus | μὴν] μὴ C^b | 17 hiatus ante οὐδεὶς notauit *, sic fere explendum τίς ἂν τολμήσειεν ἐραστής; οὐδὲ γὰρ | κακὸς pr V | ὄντιν' C: ὄντινα B ὄντινα V | 18 ποιήσειε C: ποιήσειεν BV | ὡςθ' C: ὡςτιε BV | 20 ἡρώων B | ἐρωῶσι πα- ρέ]χει cum rasura (fuerat fort. ἐρωτῶσι) V, ἐρωῶσι πᾶσι παρ. Orellius ad Isocr. or. de permut. p. 325 | 21 αὐτοῦ B αὐτοῦ V | ὑπεραποθνήσκειν B

11 XENOPHO conu. 8, 32 καίτοι Πανσανίας γ' ὁ Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ ἐραστής ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασία ἐγκαλινδονμένων εἴρηκεν, ὡς καὶ στρατεύματα ἀλκιμώτατον ἂν γένοιτο ἐκ παιδικῶν τε καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ ἂν ἔφη οἶεσθαι μάλιστα αἰδεῖσθαι ἀλλήλους ἀπολείπειν, θαυμασιὰ λέγων, εἴ γ' οἱ ψόγου τ' ἀφρονιστεῖν καὶ ἀναισχυντεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐθιζόμενοι οὗτοι μάλιστ' αἰσχύνονται αἰσχρὸν τι ποιεῖν. cf. testim. XXIV p. 14. XXVII sequ. cum PLVT. quaest. conu. I 2, 6 p. 618. | 18 PLVT. uit. Pelop. 18 (testim. XXVIII extr.) | 19 HOMER. K 482 ὡς φάτο. τῷ δ' ἐμπνευσε μένος γλαυκῶ- πος Ἀθήνη. O 262 ὡς εἰπὼν ἐμπνευσε μένος μέγα ποιμένη λαῶν.

λουσιν οἱ ἔρῳντες, οὐχ ὅτι ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες. τοῦ-
του δὲ καὶ ἡ Πελοπίου θυγάτηρ Ἄλκηστις ἱκανὴν μαρτυρίαν παρ-
έχεται [ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου] εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐθελήσασα
μόνη ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν, ὄντων αὐτῷ πατρὸς
C τε καὶ μητρὸς· οὗς ἐκείνη τοσοῦτον ἵπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ 5
τὸν ἔρωτα, ὥστ' ἀποδείξαι αὐτοὺς ἄλλοτρίους ὄντας τῷ νείῃ
καὶ ὀνόματι μόνον προσήκοντας. καὶ τοῦτ' ἐργασαμένη τὸ ἔρ-
γον οὕτω καλὸν ἔδοξεν ἐργάσασθαι οὐ μόνον ἀνθρώποις ἀλλὰ
καὶ θεοῖς, ὥστε πολλῶν πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασαμένων εὐαρι-
θμήτοις δὴ τισιν ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί, ἐξ Ἄιδου ἀνεῖ-
10 ναι πάλιν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τὴν ἐκείνης ἀνεῖσαν ἀγασθέντες τῷ
D ἔργῳ· οὕτω καὶ θεοὶ τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδὴν τε καὶ ἀρε-
τὴν μάλιστα τιμῶσιν. Ὀρφέα δὲ τὸν Οἰάγρου ἀτελεῖ ἀπέπεμ-
ψαν ἐξ Ἄιδου, φάσμα δείξαντες τῆς γυναικὸς ἐφ' ἣν ἦκεν, αὐ-
τὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακίσεσθαι ἐδόκει, ἅτε ὢν κίθαρω-
15 δός, καὶ οὐ τολμᾶν ἔνεκα τοῦ ἔρωτος ἀποθνήσκειν ὥσπερ Ἄλ-
κηστις, ἀλλὰ διαμηχανᾶσθαι ζῶν εἰσιέναι εἰς Ἄιδου. τοιγάρτοι

1 οὐχ ὅτι Fischerus: οὐ μόνον ὅτι BVC οὐ μόνον οἱ Stephanus |
αἱ om. C^b | τοῦτου] δοκεῖ Vermehren p. 48 | 2 παρέχεσθαι Vermehren |
3 ὑπὲρ ... Ἕλληνας damnat Badhamus | ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου del. Wol-
fius, post εἰς τοὺς Ἕλληνας ponit Bastius krit. vers. p. 106, ὑπὲρ τοῦδε
del. et τοῦ λόγου post l. 2 δὲ posuit Stephanus, ὑπὲρ τοῦδε del. Wytt-
enbachius sel. princ. hist. p. 360 Winckelmannus praef. Plat. dial. spur. p.
XI | 4 αὐτῆς BV post ἀνδρὸς collocatum C | 6 ὥστ' C: ὥστε BV | 7
μόνον C^b | 9 πολλῶν καὶ πολλὰ καλὰ V | κατεργασαμένων Methodius p.
109 | 10 ἔδοξαν V | ἔδοσαν δὴ τοῦτο C | τοῦτο τὸ γέρας s | Ἄιδου C ut
solet | 11 τῷ ἔργῳ del. Baiterus, τῷ ... 12 θεοὶ itemque 13 μάλιστα τι-
μῶσιν secludit Badhamus | 14 φάντασμα C | 15 κίθαρωδός BVC | 16 ἀπο-
θνήσκειν B | 17 διαμηχανᾶσθαι s | ζῶν εἰέναι C^b

2 SCHOL. ἡ περὶ τῆς Ἄλκηστιδος ὑπόθεσις τοιαύτη τις ἔσαν
(Δικαιάρχου inscribunt Euripidis codd.)· Ἀπόλλων ἠιήσατο παρὰ
τῶν Μοιρῶν, ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτῶν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ
ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζῆση. καὶ
δὴ Ἄλκηστις ἡ γυνὴ τοῦ Ἄδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν
γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ
ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν
παρὰ τινος θεράποντος τὸ περὶ τὴν Ἄλκηστιν ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν
τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν
γυναῖκα, τὸν δὲ Ἄδμητον ἠξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι
γὰρ αὐτὴν πάλης αἶθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἦν
ἐπένθει. Ἄλλως (Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις Euripi-
dis editores) Ἄλκηστις ἡ Πελοπίου θυγάτηρ, ὑπομείνας ὑπὲρ τοῦ
ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ
διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυ-
ναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ ἐπέθεσαν καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐ-
 τοῦ ὑπὸ γυναικῶν γενέσθαι, οὐχ ὡσπερ Ἀχιλλέα τὸν τῆς Θέ-
 τιδος υἱὸν ἐτίμησαν καὶ εἰς μακάρων νήσους ἀπέπεμψαν, ὅτι
 πεπνυμένος παρὰ τῆς μητρὸς ὡς ἀποθανοῖτ' ἀποκτείνας Ἐκτορα,
 5 μὴ ἀποκτείνας δὲ τοῦτον οὐκ ἄδ' ἔλθων γηραιὸς τελευτήσοι, ἐτόλ-
 μησεν ἔλῃσθαι βοηθήσας τῷ ἔραστῇ Πατρόκλῳ καὶ τιμωρήσας
 οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν ἀλλὰ καὶ ἐπαποθανεῖν τετελευτηκότι· 180
 ὄθεν δὴ καὶ ὑπεραγασθέντες οἱ θεοὶ διαφερόντως αὐτὸν ἐτί-
 μησαν, ὅτι τὸν ἔραστην οὕτω περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο. Αἰσχύλος
 10 δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἔραῖν, ὃς ἦν καλλίων
 οὐ μόνον Πατρόκλου ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἔτι
 ἀγένειος, ἔπειτα νεώτερος πολὺ, ὡς φησὶν Ὅμηρος. ἀλλὰ γὰρ
 τῷ ὄντι μάλιστα μὲν ταύτην τὴν ἀρετὴν οἱ θεοὶ τιμῶσιν τὴν
 περὶ τὸν ἔρωτα, μᾶλλον μέντοι θαναμάζουσιν καὶ ἄγανται καὶ B
 15 εὖ ποιοῦσιν, ὅταν ὁ ἐρώμενος τὸν ἔραστην ἀγαπᾷ, ἢ ὅταν ὁ
 ἔραστής τὰ παιδικά. θειότερον γὰρ ἔραστής παιδικῶν· ἔνθεος
 γάρ ἐστι. διὰ ταῦτα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τῆς Ἀλκήστιδος μᾶλλον
 ἐτίμησαν, εἰς μακάρων νήσους ἀποπέμψαντες. οὕτω δὴ ἔγωγέ
 φημι Ἐρωτα θεῶν καὶ πρεσβύτατον καὶ τιμιώτατον καὶ κυριώ-
 20 τατον εἶναι εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν ἀνθρώποις καὶ
 ζῶσι καὶ τελευτήσασιν.

4 ἀποθάνοιτο ζ: ἀποθάνοι BVC, Iahnus | 5 μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο
 C | οὐκ ἄδ' ἔλθων BV | 7 καὶ ἀποθανεῖν C | 8 καὶ om C | 9 ἐποιεῖτο
 ex ἐποιήτο corr. V | αἰσχύλος B αἰσχῦλος V | Αἰσχύλος . . . 12 Ὅμηρος
 del. Valekenarius diatr. Eurip. p. 13 ad Callimachi eleg. p. 218 | 11 καὶ
 ἔτι ἀγένειος post 12 πολὺ transponenda esse ci. E. Petersenus | ἀλλ' ἄρα
 καὶ C | ἡρώων B | 12 ὡς φ[η]σὶν cum ras. B | 13 τιμῶσιν et 14 θαναμά-
 ζουσιν B: sine v VC | 15 ἐρωτώμενος V | 16 θειότερον γὰρ: uerbis ἔρα-
 στής . . . 17 ἐστι seclusis Badhamus | 17 τῆς Ἀλκήστιδος del. aut τὸν τῆς
 Θέτιδος scr. Schuetzius opp. p. 119, damnabat Badhamus ad Plat. Eu-
 thyd. p. 94 | 18 ἔγωγε φημι BV | 19 καὶ post θεῶν om C | κυριώτερον
 C | 20 εἶναι om C | ἀρετῆ[ς] ex ἀρετὴν V | 21 τελευτήσασιν V τελευτή-
 σασι BC τετελευτήσασιν V^b

9 ATHEN. XIII p. 601A καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητῆς καὶ
 Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θεάτρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ
 μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν
 παίδων. XENOPHO conu. 8, 31 καὶ Ἀχιλλεὺς Ὁμήρῳ πεποιήται οὐχ
 ὡς παιδικῶς Πατρόκλῳ, ἀλλ' ὡς ἐταίρῳ ἀποθανόντι ἐκπρεπέστατα
 τιμωρήσας. | AESCHYLVS in Myrmidonibus, cf. fr. 131. 132 N. | 10
 HOMER. II. B 673 Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν τῶν
 ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. | 12 HOMERVS II. A 786
 τέκνον ἐμὸν, γενεῆ μὲν ὑπέρτερός ἐσιν Ἀχιλλεύς, πρεσβύτερος δὲ σύ
 ἐσοι. | 16 cf. ad p. 51, 18.

C Φαῖδρον μὲν τοιοῦτόν τινα λόγον ἔφη εἰπεῖν, μετὰ δὲ δ
 Φαῖδρον ἄλλους τινὰς εἶναι, ὧν οὐ πάνυ διεμνημόνευεν· οὗς
 παρῆς τὸν Πausανίου λόγον διηγείτο. εἰπεῖν δ' αὐτὸν ὅτι Οὐ
 καλῶς μοι δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, προβεβλήσθαι ἡμῖν ὁ λόγος, τὸ
 ἀπλῶς οὕτως παρηγγέλθαι ἐγκωμιάζειν Ἔρωτα. εἰ μὲν γὰρ εἷς
 ἦν ὁ Ἔρωσ, καλῶς ἂν εἶχε· νῦν δὲ οὐ γὰρ ἔστιν εἷς· μὴ
 ὄντος δὲ ἐνὸς ὀρθότερόν· ἐστι πρότερον προρρηθῆναι ὁποῖον
 D δεῖ ἐπαινεῖν. ἐγὼ οὖν πειράσομαι τοῦτο ἐπανορθώσασθαι,
 πρῶτον μὲν Ἔρωτα φράσαι ὃν δεῖ ἐπαινεῖν, ἔπειτα ἐπαινεῖσαι
 ἀξίως τοῦ Θεοῦ. πάντες γὰρ ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνευ Ἔρω-
 10 τος Ἀφροδίτη. μιᾶς μὲν οὖν οὔσης εἷς ἂν ἦν Ἔρωσ· ἐπεὶ δὲ
 δὴ δύο ἔστων, δύο ἀνάγκη καὶ Ἔρωτε εἶναι. πῶς δ' οὐ δύο
 τὸ θεῶ; ἢ μὲν γέ που πρεσβυτέρα καὶ ἀμῆτωρ Οὐρανοῦ θυ-
 γάτηρ, ἦν δὴ καὶ οὐρανια ἐπονομάζομεν· ἢ δὲ νεωτέρα Διὸς
 E καὶ Διώνης, ἦν δὴ πάνδημον καλοῦμεν. ἀναγκαῖον δὴ καὶ 15
 Ἔρωτα τὸν μὲν τῇ ἑτέρᾳ συνεργὸν πάνδημον ὀρθῶς καλεῖσθαι,
 τὸν δ' οὐράνιον. [ἐπαινεῖν μὲν οἷν δεῖ πάντας θεοὺς] ἃ δ' οἷν

2 εἶναι del. Hirschigius | διεμνημόνευε BV | 4 δοκεῖ παυσανίας
 ὦ φαῖδρε C | προβεβ[λ]ῆσθαι cum ras. V | 7 ὀπότερον Hermannus | 10 πάν-
 τες 17 οὐράνιον Ioannes Stobaeus ecl. I 9, 13 | 10 ἄνευ Ἔρωτος Ἀφρο-
 δίτης. Ἀφροδίτης δὲ μιᾶς Graserus spec. aduers. p. 27 | 11 ἢς μιᾶς Ruec-
 kertus | οὖν om C | 12 δὴ om C^b | ἔστιον B | ἔρωτας Stobaeus | 13 τὰ
 Stobaeus | θεῶ Cobetus nou. lect. p. 27 (mnemos. IV p. 123): θεά b VC
 Stobaeus θεά ut uidetur B | μὲν γὰρ που C | 15 διώνης BV | post πάν-
 δημον tres litteras erasas C | 17 τὸν δ' C: τὸν δὲ BV | ἐπαινεῖν
 θεοὺς del. Orellius ad Isoer. de permut. p. 326 | οὖν οὐ δεῖ πάντα· ἃ
 Bastius krit. vers. p. 24 οὖν οὐ δεῖ πάντα γ' ὁμοίως· ἃ Vermehren p. 49 |
 δ' del. Orellius l. s. | alterum οὖν del. Astius

11 XENOPHO CONIUI. 8, 9 εἰ μὲν οὖν μία ἔστιν Ἀφροδίτη ἢ διτταί,
 οὐκ οἶδα — καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει —,
 ὅτι γε μέντοι χωρὶς ἑκατέρᾳ βωμοὶ τε καὶ ναοὶ εἰσι καὶ θυσίαι, τῇ
 μὲν πανδήμῳ ἁρδιονογότεραι, τῇ δ' οὐρανια ἀγνώτεραι, οἶδα. εἰκά-
 σειας δ' ἂν καὶ τοὺς ἔρωτας τὴν μὲν πάνδημον τῶν σωμάτων ἐπι-
 πέμπειν, τὴν δ' οὐρανια τῆς ψυχῆς τε καὶ τῆς φιλίας καὶ τῶν κα-
 λῶν ἔργων. | 13 APVLEIUS apol. 12 mitto enim dicere alta illa et
 diuina Platonis et (platonice libri*) rarissimo cuique piorum (phi-
 losophorum Iahnus) ignara, ceterum omnibus profanis incognita:
 geminam esse Venerem deam, proprio quamque amore et diuersis
 amatoribus pollentes. earum alteram uulgariam, quae sit percita
 populari amore, non modo humanis animis, uerum etiam pecuinis
 et ferinis ad libidinem imperitare, ui (ut libri*) immodica trucique
 percussorum animalium serua corpora complexu uincientem: alteram
 uero caelitem Venerem, praedita quae sit optimatium amore, solis
 hominibus et eorum paucis curare, nullis ad turpitudinem stimulis

ἐκάτερος εἴληχε πειρατέον εἰπεῖν. πᾶσα γὰρ πράξις ᾧδ' ἔχει·
 αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς πραττομένη οὔτε καλὴ οὔτ' αἰσχρά· οἷον ὁ νῦν 181
 ἡμεῖς ποιοῦμεν, ἢ πίνειν ἢ ἄδειν ἢ διαλέγεσθαι, οὐκ ἔστι τοῦτων
 αὐτὸ καλὸν οὐδέν, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει ὡς ἂν πραχθῆ, τοιοῦτον
 5 ἀπέβη· καλῶς μὲν γὰρ πραττόμενον καὶ ὀρθῶς καλὸν γίγνεται,
 μὴ ὀρθῶς δὲ αἰσχρόν. οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν· καὶ ὁ Ἔρωσ οὐ
 πᾶς ἔστι καλὸς οὐδ' ἄξιός ἐγκωμιάζεσθαι, ἀλλ' ὁ καλῶς προ-

1 πᾶσα p. 56, 1 ἐρᾶν Gellius XVII 20, 3 Ioannes Stobaeus
 flor. V 130 πᾶσα 2 αἰσχρά Proclus in Alcib. I p. 215 | ᾧδ' B ωδ'
 VC: ᾧδ' Stobaeus ωδε Gellius, Proclus | 2 αὐτῆς Gellius | πραττομένη
 cum libris Gellius Stobaeus, om Proclus: ταττομένη ci. I. Bernaysius, del.
 cum Stephano Iahnus | καλὴ ἐστὶν οὔτ' Proclus | οὔτ' C, Procli cod.
 Aug.: οὔτε BV | ὁ om Gellii libri | 4 αὐτὸ καθ' αὐτὸ καλὸν C, Sto-
 baeus | ἐν πράξει Stobaeus | τοιοῦτον Gellius Stobaeus: τοιοῦτο BVC | 6
 οὔτω δὲ Gellius | οὐ in litura C | 7 ἐστὶν Gellius | οὐδ' Stobaeus: οὐδὲ
 BVC | ἀλλὰ BV | καλῶς | καλὸς BV

uel illecebris sectatores suos percellentem. quippe amorem eius
 non amoenum et lascium, sed contra incomptum et serium pul-
 chritudine honestatis uirtutes amatoribus suis conciliare, et si
 quando decora corpora commendet, a contumacia eorum procul
 absterrere. neque enim quicquam aliud in corporum forma dili-
 gendum, quam quod commoneat diuinos animos eius pulchritudinis,
 quam prius ueram et sinceram inter deos uidere. PLOTINVS enn.
 III 5, 2 p. 293_B (testim. p. 23).

1 GELLIVS XVII 20 symposium Platonis apud philo-
 sophum Taurum legebatur. uerba illa Pausaniae inter conuiuas
 Amorem uice sua laudantis, ea uerba ita rursus amauimus, ut
 meminisse etiam studuerimus. sunt adeo quae meminimus uerba
 haec: πᾶσα γὰρ ἐρᾶν. haec uerba ubi lecta sunt, atque
 ibi Taurus mihi 'heus', inquit 'tu, rhetorisce' — sic enim me
 [in principio] recens in diatribam acceptum appellitabat, existi-
 mans eloquentiae unius extundendae gratia Athenas uenisse — 'ui-
 desne' inquit 'enthymema crebrum et coruscum et conuexum bre-
 uibusque et rotundis numeris cum quadam aequabili circumactione
 deuinctum? habesne nobis dicere in libris rhetorum uestrorum
 tam apte tamque modulate compositam orationem? sed hos' inquit
 'tamen numeros censeo uideas ὀδοῦ πάρεργον. ad ipsa enim Pla-
 tonis penetralia ipsarumque rerum pondera et dignitates pergen-
 dum est, non ad uocularum eius amoenitatem nec ad uerborum
 uenustates deuersitandum'. haec admonitio Tauri de orationis
 Platonicae modulis non modo non repressit, sed instinxit etiam
 nos ad elegantiam graecae orationis uerbis latinis adfectandam.
 atque uti quaedam animalium parua et uilia ad imitandum sunt
 quas res cumque audierint uiderintue petulantia, proinde nos ea
 quae in Platonis oratione demiramur, non aemulari quidem sed
 lineas umbrasque facere ausi sumus. uelut ipsum hoc est quod

τρέπων ἐρᾶν. ὁ μὲν οὖν τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς 9
 B πάνδημός ἐστι καὶ ἐξεργάζεται ὅ τι ἂν τύχη· καὶ οὗτός ἐστιν
 ὃν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρῶσιν. ἐρῶσιν δὲ οἱ τοιοῦτοι
 πρῶτον μὲν οὐχ ἥττον γυναικῶν ἢ παιδῶν, ἔπειτα, ὧν καὶ
 ἐρῶσι, τῶν σωμάτων μᾶλλον ἢ τῶν ψυχῶν, ἔπειτα ὡς ἂν δύ- 5
 νωνται ἀνοητοτάτων, πρὸς τὸ διαπράξασθαι μόνον βλέποντες,
 ἀμελοῦντες δὲ τοῦ καλῶς ἢ μῆ. ὄθεν δὴ ξυμβαίνει αὐτοῖς,
 ὅ τι ἂν τύχῃσι, τοῦτο πράττειν, ὁμοίως μὲν ἀγαθόν, ὁμοίως
 C δὲ τούναντίον. ἔστι γὰρ καὶ τοιαύτης θεοῦ, νεωτέρας τε οὔσης
 πολὺ ἢ τῆς ἐτέρας καὶ μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει καὶ θήλεος 10
 καὶ ἄρρενος. ὁ δὲ τῆς οὐρανίας, πρῶτον μὲν οὐ μετεχούσης
 θήλεος ἀλλ' ἄρρενος μόνον [καὶ ἔστιν οὗτος ὁ τῶν παιδῶν
 ἔρωσ], ἔπειτα πρεσβυτέρας, ὑβρεως ἀμοίρου· ὄθεν δὴ ἐπὶ τὸ
 ἄρρεν τρέπονται οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἐπιπνοι, τὸ φύσει
 ἐρρωμενέστερον καὶ νοῦν μᾶλλον ἔχον ἀγαπῶντες. καὶ τις ἂν 15
 γνοίη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παιδεραστία τοὺς εἰλικρινῶς ὑπὸ τούτου
 D τοῦ ἔρωτος ὠρμημένους. οὐ γὰρ ἐρῶσι παῖδων, ἀλλ' ἐπειδὴν
 ἤδη ἄρχονται νοῦν ἴσχειν· τοῦτο δὲ πλησιάζει τῷ γενειάσκειν.
 παρεσκευασμένοι γάρ, οἶμαι, εἰσὶν οἱ ἐντεῦθεν ἀρχόμενοι ἐρᾶν
 ὡς τὸν βίον ἅπαντα ξυνεσόμενοι καὶ κοινῇ συμβιωσόμενοι, ἀλλ' 20
 οὐκ ἐξαπατήσαντες, ἐν ἀφροσύνῃ λαβόντες ὡς νέον, καταγελά-
 σαντες οἰχίσεσθαι ἐπ' ἄλλον ἀποτρέχοντες. χρῆν δὲ καὶ νόμον

3 ἐρῶσι δὲ VC | 6 ἀνοητάτως s Schuetzius opp. p. 120 | 9 τοι-
 αύτης*] ἀπὸ τῆς libri | 10 ἢ b ἢ B | 11 ὁ δὲ] οὐδέ C | 12 καὶ ἔστιν
 ... ἔρωσ del. Schuetzius l. s., u. παιδῶν in παιδεραστῶν mutato post
 15 ἀγαπῶντες transponit Vermehren p. 53 | 13 ἄμοιρος cum Ficino Ba-
 stius Badhamus | 16 εἰλικρινῶς BV | 17 ἀλλ' ἢ ἐπειδὴν Stephanus | 18
 ἄρχονται V | τοῦτο ... γενειάσκειν del. Schuetzius opp. p. 120 | 19 παρα-
 σκευασμένοι C | 22 χρῆν ... p. 57, 3 σώματος Ioannes Stob. flor. LII 17 |
 χρην B χρην V

ex isdem illis uerbis eius effinximus. 'Omne' inquit 'omnino factum
 sic sese habet: neque turpe est, quantum in eo est, neque ho-
 nestum, uelut est, quas nunc facimus ipsi res, bibere cantare
 disserere. nihil namque horum ipsum ex sese honestum est; quali
 cum fieret modo factum est, tale extitit: si recte honesteque
 factum est, tum honestum fit; sin parum recte, turpe fit: sic
 amare. sic amor non honestus omnis neque omnis laude dignus,
 sed qui facit nos ut honeste amemus'. | 3 HERMIAS in Plat. Phaedr.
 p. 76 οἱ δὲ ἀπὸ τῆς στοῦς πρότερον μὲν ἔλεγον τὸ ἀπλοῦν ἡγεῖσθαι
 τὸ πρᾶγμα, νῦν δ' ἤκουσα ἐκείνων, ὅτι διπλοῦν φασιν εἶναι καὶ
 αὐτοὶ τὸν ἔρωτα, τὸν μὲν ἀστεῖον, τὸν δὲ φαῦλον, ἐπιθυμίαν τε (δὲ
 libri: corr. Iahnus) καὶ ὄρεξιν συνοουσίας, κατὰ τὸν Πανσανίαν καὶ
 τὸν τραγωδῶν τὸν εἰπόντα 'δισσὰ πνεύματα πνεῖς, Ἔρωσ' (fr. adesp. 151).

εἶναι μὴ ἐρᾶν παίδων, ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολλὴ σπουδὴ ἀνη-
 λίσκετο· τὸ γὰρ τῶν παίδων [τέλος] ἄδηλον οἷ τελευτᾷ κακίας
 καὶ ἀρετῆς ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοὶ τὸν
 νόμον τοῦτον αὐτοῖς ἐκόντες τίθενται, χρῆν δὲ καὶ τού-
 5 τους τοὺς πανδήμους ἐραστὰς προσαναγκάζειν τὸ τοιοῦτον,
 ὥσπερ καὶ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν προσαναγκάζομεν αὐτοὺς
 καθ' ὅσον δυνάμεθα μὴ ἐρᾶν· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ καὶ τὸ ὄνει- 182
 δος πεποιηκότες, ὥστε τινὰς τολμᾶν λέγειν ὡς αἰσχρὸν χαρί-
 ζεσθαι ἐρασταῖς· λέγουσι δὲ εἰς τούτους ἀποβλέποντες, ὁρῶν-
 10 τες αὐτῶν τὴν ἀκαιρίαν καὶ ἀδικίαν, ἐπεὶ οὐ δὴ πού κοσμίως
 γε καὶ νομίμως ὀτιοῦν πραττόμενον ψόγον ἂν δικαίως φέροι.
 καὶ δὴ καὶ ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πόλεσι
 νοῆσαι ῥᾴδιος, ἀπλῶς γὰρ ὤριστα· ὁ δ' ἐνθάδε [καὶ ἐν Λα-
 κεδάιοι] ποικίλος. ἐν Ἡλίδι μὲν γὰρ καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ Β

1 παῖδας Marklandus ad Lys. p. 535 (435) | 2 τέλος del. Badhamus | κακίας ἢ ἀρετῆς editores Stobaei | 4 χρῆν BV χρῆ C | 7 δυνάμεθα an δυνάμεθα V incertum | 8 ὥστε τινὰς BC ὥστε τινὰς V? | 10 καὶ τὴν ἀδικίαν C | 11 γε] τε ε | οὐ οὖν πραττόμενον V ὀτιοῦν πράγμα πραττόμενον C | 12 νόμος ὁ ἐν Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 326 | 13 καὶ ἐν Λακεδαίμοι del. Winckelmannus Baiterus | καὶ ὁ ἐν C | 14 ηλίδι pr B ἡλίδι V^b

8 LYSIAS in Plat. Phaedr. p. 232_E καὶ μὲν δὴ τῶν μὲν ἐρώντων πολλοὶ πρότερον τοῦ σώματος ἐπεθύμησαν ἢ τὸν τρόπον ἔγνωσαν καὶ τῶν ἄλλων οἰκείων ἔμπειροι ἐγένοντο, ὥστε ἄδηλον, εἰ ἔτι τότε βουλήσονται γίλοι εἶναι, ἐπειδὴν τῆς ἐπιθυμίας παύσονται. 233_E ἀλλ' ἴσως προσήκει οὐ τοῖς σφόδρα δεομένοις χαρίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς μάλιστα ἀποδοῦναι χάριν δυναμένοις κτλ. | 14 XENOPHO conu. 8, 34 καὶ μαρτύρια δὲ ἐπήγετο (Pausanias), ὡς ταῦτ' ἐγνωκότες εἶεν καὶ Θεβαῖοι (cf. supra ad p. 51, 11) καὶ Ἡλεῖοι. συγκαθεύδοντας γοῦν αὐτοῖς ὁμῶς παρατάττεσθαι ἔφη τὰ παιδικὰ εἰς τὸν ἀγῶνα· οὐδὲν τοῦτο σημεῖον λέγων ὁμοιον. ἐκείνοις μὲν γὰρ ταῦτα νόμιμα, ἡμῖν δ' ἐπονείδιστα. δοκοῦσι δ' ἔμοιγ' οἱ μὲν παραταττόμενοι ἀπιστοῦσιν εοικέναι, μὴ χωρὶς γενόμενοι οἱ ἐρώμενοι οὐκ ἀποτελῶσι τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. Λακεδαιμόνιοι δ' οἱ νομίζοντες, ἐὰν καὶ ὀρεχθῆ τις σώματος, μηδενὸς ἂν ἔτι καλοῦ κάγαθοῦ τοῦτον τυχεῖν, οὕτω τελέως τοὺς ἐρωμένους ἀγαθὸν ἀπεργάζονται, ὥστε καὶ μετὰ ξένων, κἂν μὴ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ταχθῶσι τῷ ἐραστῇ, ὁμοίως αἰδοῦνται τοὺς παρόντας ἀπολείπειν· θεῶν γὰρ οὐ τὴν Ἀναίδειαν ἀλλὰ τὴν Αἰδῶ νομίζουσι. MAXIMVS TYRIVS diss. XXVI 8 p. 27 R. διὰ τοῦτο ἐγὼ ἐπαινῶ τὸν Κρητῶν νόμον . . . , τὸν δὲ Ἡλείων μέμφομαι τῆς ἔξουσίας. . . . τὰ δὲ Ἡλείων οὐ λέγω. LIBANVS or. 63 t. III p. 380, 15 Βοιωτοῖς δὲ ποῖος ὀρηστῆς εἶθηκε κάλλιστον νόμον εἶναι τὸν κάκιστον, ἐρασιῆ χαρίσασθαι; τὴν δ' Ἡλιν τίς ἐπεισε τούτοις αὐτοῖς χρήσασθαι καὶ τὸν ἐπὶ τοὺς νέους δρόμον ἀνοῖξαι τοῖς περὶ τὰ κάλλη κεκινημένοις;

οὐ μὴ σοφοὶ λέγειν, ἀπλῶς νενομοθέτηται καλὸν τὸ χαρίζεσθαι
 ἔρασταῖς, καὶ οὐκ ἂν τις εἴποι οὔτε νέος οὔτε παλαιὸς ὡς αἰ-
 σχρὸν, ἔν', οἶμαι, μὴ πράγματ' ἔχουσιν λόγῳ πειρώμενοι πεί-
 θειν τοὺς νέους, ἅτε ἀδύνατοι λέγειν· τῆς δὲ Ἰωνίας καὶ ἄλ-
 λοθι πολλαχοῦ αἰσchrὸν νενομίσται, ὅσοι ὑπὸ βαρβάρους οἰκοῦσιν.⁵
 τοῖς γὰρ βαρβάρους διὰ τὰς τυραννίδας αἰσchrὸν τοῦτό τε καὶ ἡ
 φιλοσοφία καὶ ἡ φιλογυμναστία· οὐ γὰρ, οἶμαι, συμφέρει τοῖς
 ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχομένων, οὐδὲ
 φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας, ἧ δὴ μάλιστα φιλεῖ τὰ τε καλὰ
 πάντα [καὶ] ὁ ἔρως ἐμποιεῖν. ἔργῳ δὲ τοῦτο ἔμαθον καὶ οἱ ἐν-¹⁰
 θάδε τύραννοι· ὁ γὰρ Ἀριστογείτονος ἔρως καὶ ἡ Ἀρμοδίου
 φιλία βέβαιος γενομένη κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. οὕτως οὐ
 μὲν αἰσchrὸν ἐτέθη χαρίζεσθαι ἔρασταῖς, κακία τῶν θεμένων
 D κεῖται, τῶν μὲν ἀρχόντων πλεονεξία, τῶν δ' ἀρχομένων ἀναν-
 δρία· οὐ δὲ καλὸν ἀπλῶς ἐνομίσθη, διὰ τὴν τῶν θεμένων τῆς¹⁵
 ψυχῆς ἀργίαν. ἐνθάδε δὲ πολὺ τούτων κάλλιον νενομοθέτηται
 καί, ὅπερ εἶπον, οὐ ῥάδιον κατανοῆσαι. ἐνθυμηθέντι γὰρ ὅτι¹⁰
 λέγεται κάλλιον τὸ φανερώς ἐρᾶν τοῦ λάθρα, καὶ μάλιστα τῶν
 γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων, κἂν αἰσchrίους ἄλλων ὦσι, καὶ ὅτι αὐ
 ἡ παρακέλευσις τῷ ἐρῶντι παρὰ πάντων θαυμαστή, οὐχ ὡς τι²⁰
 E αἰσchrὸν ποιοῦντι, καὶ ἐλόντι καλὸν δοκεῖ εἶναι καὶ μὴ ἐλόντι
 αἰσchrὸν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν ἐλεῖν ἐξουσίαν ὁ νόμος δέδωκε
 τῷ ἔραστῇ θαυμαστά ἔργα ἐργαζομένῳ ἐπαινεῖσθαι, ἃ εἴ τις τολ-
 μίῃ ποιεῖν ἄλλ' ὅτιοῦν διώκων καὶ βουλόμενος διαπράξασθαι
 183 πλὴν τοῦτο † φιλοσοφίας, τὰ μέγιστα καρποῖτ' ἂν ὀνειδή. εἰ γὰρ²⁵

1 οὐ bC: οὐ BV | 3 ἔν' C: ἔνα BV | ἔχουσιν B: ἔχουσι VC |
 4 τοῖς δὲ Ἰωνίας Astius τῆ δὲ Ἰωνία Thierschius spec. p. 45 | Ἰωνίας
 πολλαχοῦ καὶ ἄλλοθι αἰσchrὸν Stephanus | 5 νενομίσται καὶ (uel μάλιστα
 δὲ) ὅσοι Rueckertus | οἰκοῦσιν B: οἰκοῦσι VC | 6 τοῦτό τε Hermannus:
 τοῦτό γε BV(C?) | 7 [φιλο]γυμναστία cum rasura B | 8 γίγνεσθαι scri-
 pserat Iahnus | τῶν ἀρχομένων ταῖς ψυχαῖς ci. Badhamus. genetiui fort.
 traiecti ex l. 9 | 9 μάλιστα ante ὁ ἔρως collocabat Astius | καλὰ*] ἄλλα
 libri | 10 πάντα] ταῦτα Schleiermacherus | καὶ del. Badhamus, καλὰ
 idem ci. praef. p. V | 11 ἀριστογείτονος B | 12 οὐ bC: ου B οὐ V | 14 δ'
 C: δὲ BV | 15 οὐ δὲ C: οὐδὲ BV | 16 ἐνθάδε δε B: ἐνθάδε VC | πολὺ
 ex πολὴν corr. C | 17 κατανοῆσαι, ἐνθυμηθέντι γε ὅτι Badhamus ad Eu-
 thyd. p. 94 | 19 κἂν] καὶ ἂν C | ὦσιν ὅτι καὶ αὐ C | 21 ἐλόντι τὸ καλὸν
 C | 23 ἃ εἴ bC: ἃεῖ B αεῖ V | 23 τολμύῃ B | ἄλλοτιον B ἄλλοτιῶν V |
 25 φιλοσοφίας nondum sanatum: τῆς ἀπορίας Rueckertus φλυαρίας Creuzerus
 zur gesch. d. griech. u. roem. litt. p. 129 φληναφίας Schenkelius ztschr. f. d.
 oestr. gymn. 1861 t. XII p. 603 φιλοπονίας M. Hertzius ind. lectt. Vratislau.

11 MAXIMVS TYR. diss. XXIV 2 p. 454 R. uestigia Platonis
 secutus rem enarrat.

ἢ χρήματα βουλόμενος παρά του λαβεῖν ἢ ἀρχὴν ἄρξαι ἢ τιν' ἄλλην δύναμιν ἐθέλοι ποιεῖν οἷά περ οἱ ἐρασταὶ πρὸς τὰ παιδικά, ἱκετείας τε καὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσι ποιούμενοι [καὶ ὄρκους ὀμνύντες] καὶ κοιμήσεις ἐπὶ θύραις καὶ ἐθέλοντες δουλείας δουλεύειν οἷας οὐδ' ἂν δοῦλος οὐδεὶς, ἐμποδίζοιτ' ἂν μὴ πράττειν οὕτω τὴν πράξιν καὶ ὑπὸ φίλων καὶ ὑπ' ἐχθρῶν, τῶν μὲν ὀνειδιζόντων κολακείας καὶ ἀνελευθερίας, B τῶν δὲ νοουθετούντων καὶ αἰσχυνομένων ὑπὲρ αὐτοῦ· τῷ δ' ἐρῶντι πάντα ταῦτα ποιοῦντι χάρις ἔπεται, καὶ δέδοται ὑπὸ 10 τοῦ νόμου ἄνευ ὀνειδους πράττειν, ὡς πάγκαλόν τι πράγμα διαπραττομένου. ὃ δὲ δεινότατον, ὡς γε λέγουσιν οἱ πολλοί, ὅτι καὶ ὀμνύντι μόνῳ ξυγγνώμῃ παρὰ θεῶν ἐκβάντι τὸν ὄρκον· ἀφροδίσιον γὰρ ὄρκον οὗ φασιν εἶναι. οὕτω καὶ

1870 p. 6 φίλοις ὀφθεῖς Badhamus praef. p. V, cum Bekkero et Teuffelio mus. rhen. XVI p. 312 deleuerat Iahnus. resecto τοῦτο pronomine φιλίας Hermannus φιλεραστίας Vermehren p. 59. Fort. πλὴν τούτου, φιλίας

1 παρά του B παρά του V | ἄρξαι del. Vermehren | ἄρξαι δὴ τιν' ἐθέλοι Badhamus reiectis ἄλλην δύναμιν | τιν' C: τινά BV | 2 ἐθέλει C | 3 ἱκετείας V | δεήσεσιν B | 4 καὶ ὄρκους ὀμνύντες suspectavit Voegelinus, ὀμνύντες del. Hertzius l. s. p. 9 | καὶ κοιμήσεις ἐπὶ θύραις secluserat Iahnus | ἐθέλονται δουλείας δουλεύοντες Astius | 5 δουλείας om. V | ἐμποδίζοιτ' C: ἐμποδίζοιτο BV | 6 ὑπ' C: ὑπὸ BV | 7 ἀνελευθερίας V | 8 αὐτοῦ Orellius ad Isocr. de permut. p. 327: αὐτῶν B αὐτῶν VC | 9 ταῦτα πάντα C | ἐπεται B ἐπέσται V^b ἐπέσται C^b | 10 πάγκαλόν γε πράγμα C | 11 διαπραττομένου | ὃ δὲ . . . p. 60, 2 ἐνθάδε Ioannes Stob. flor. LXIII 30 ὃ δὲ . . . 60, 2 ἐρῶντι Cyrillus adu. Iulian. VI p. 187 C | 12 ὀμνύντι pr B | μόνον Stobaeus | ξυγγνώμῃ Stobaeus: συγγνώμῃ BVC | τῶν ὄρκον B τῶν ὄρκων C | 13 γὰρ ὄρκον ὄρκον οὗ Hertzius l. s. p. 10 | οὗ φασιν B | εἶναι libri Stobaeus Cyrillus: εἶναι ἐμποίημον cum Osanno ad Cornut. p. 321 ediderat Iahnus | οὕτω καὶ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι |, Cyrillus

3 BEKKERI ANECD. p. 407, 28 ἀντιβόλησις· δέησις καὶ ἱκεσία, ἀντὶ τοῦ παράκλησις. Πλάτων ἐν συμποσίῳ καὶ ἐν τῇ ἀπολογία (p. 37 A). ὀνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς χεῖρας προβάλλειν τοῖς ἐναντίοις τοὺς ἱκετεύοντας. | 13 SCHOL. ἀφροδίσιος (γὰρ add. Grotius ad. Ioa. Stob. flor. XXVIII 2) ὄρκος οὐκ ἐμποίησιμος· ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὀμνύντων πολλάκις καὶ ἐπισηκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Ἡσίοδος (fr. 5 G. 175 M.) λέγων

ἔκ τοῦδ' ὄρκον ἔθηκεν ἀμείνονα (ἀπήμονα G. Hermannus opp. VI p. 257) ἀνθρώποισι

νοσημίδιον ἔργων πέρι (περὶ uolg.) Κύπριδος, καὶ Πλάτων ἐν συμποσίῳ. HESYCHIVS ἀφροδίσιος ὄρκος παροίμια, ἣν καὶ ἀναγράφουσιν ἀφροδίσιος ὄρκος οὐ δάκνει. πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλασε τὰ περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ. ἄμμοσεν, ἀλλὰ * *. APOLLODOR. II 1, 3 Ἡσίοδος καὶ Ἀκουσίλαος Πειρηῆνος αὐτὴν (Io sc.) φασιν εἶναι· ταύτην ἱερωσίην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθαιρε, φωραθεῖς <δὲ> ἰφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λεικὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. διό φησιν

οὐ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασιν τῷ ἐρωῶντι, ὡς ὁ νόμος φησὶν ὁ ἐνθάδε. ταύτη μὲν οὖν οἰηθεὶς ἂν τις πάγκαλον νομίζεσθαι ἐν τῇδε τῇ πόλει καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ τὸ φίλους γίνεσθαι τοῖς ἐρασταῖς. ἐπειδὴν δὲ παιδαγωγοὺς ἐπιστήσαντες οἱ πατέρες τοῖς ἐρωμένοις μὴ ἐῷσι διαλέγεσθαι τοὺς ἐραστὰς καὶ τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα προστεταγμένα ἦ, ἡλικιωταὶ δὲ καὶ ἑταῖροι ὄνειδίζουσιν, εἴαν τι ὁρῶσι τοιοῦτο ^D γιγνόμενον, καὶ τοὺς ὄνειδίζοντας αὐτοὶ οἱ πρεσβύτεροι μὴ διακωλύουσι μηδὲ λοιδοροῦσιν ὡς οὐκ ὀρθῶς λέγοντας, εἰς δὲ ταῦτα τις αὐτὸν βλέψας ἠγγήσεται ἂν πάλιν αἰσχιστον τὸ τοιοῦτον ἐν-¹⁰θάδε νομίζεσθαι. τὸ δ', οἴμαι, ᾧδ' ἔχει. οὐκ ἀπλοῦν ἐστίν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη, οὔτε καλὸν εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὔτ' αἰσχρὸν, ἀλλὰ καλῶς μὲν πραττόμενον καλόν, αἰσχροῦ δ' αἰσχροῦν. αἰσχρὸν μὲν οὖν ἐστὶ πονηρῷ τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι, καλὸν δὲ χρηστῷ τε καὶ χρηστῶς. πονηρὸς δ' ἐστὶν ἐκεῖ-¹⁵νος ὁ ἐραστής ὁ πάνδημος, ὁ τοῦ σώματος μᾶλλον ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν. καὶ γὰρ οὐδὲ μόνιμός ἐστιν, ἅτε οὐ μόνιμου ἐρῶν πράγματος· ἅμα γὰρ τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι, οὔτε ἦρα, 'οἴχεται ἀποπτάμενος', πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις καταισχύνας. ὁ δὲ τοῦ ἡθους χρηστοῦ ὄντος ἐραστής διὰ βίου ²⁰ μένει, ἅτε μόνιμῳ συντακεί. τοίτους δὲ βούλεται ὁ ἡμέτερος ¹⁸⁴ νόμος εὖ καὶ καλῶς βασανίζειν [καὶ τοῖς μὲν χαρίσασθαι, τοὺς

1 πεποιήκασιν ante πᾶσαν collocat Cyrillus | πεποιήκασιν B | 3 τῇδε B | 4 ἐπειδὴν δε BV | 6 τοὺς ἐραστὰς Orellius ad Isocr. de permut. p. 327: τοῖς ἐρασταῖς BVC | καὶ ... ἦ damnauerat Iahnus | ἦ C: οἱ BV | 7 ἕτεροι BVC^b: em. Heindorfius ad Phaedrum p. 210 | ὁρῶσιν τοιοῦτον B utroque ν eraso | 9 λέγοντας ante ὡς ponit C | δέ] δὴ ε | ταῦτα τίς B | 11 δ' C: δὲ BV | ᾧδ' B | οὐχ del. Bastius krit. vers. p. 31 | ἀπλῶς Astius | ἐστίν B: ἐστίν VC | 12 ἐξαρχῆς B | post ἐλέχθη distinctionem tollit Voegelinus | οὔτ' αὐτὸ καλὸν εἶναι καὶ καθ' C | εἶναι del. Stephanus Astius | καθ' αὐτὸ οὐδὲν οὔτε Badhamus praef. p.V | οὔτ' C: οὔτε BV | 13 δ' C: δὲ BV | 14 αἰσχρὸν μὲν Stephanus: αἰσχροῦς μὲν BVC, Iahnus | 15 καλὸν BVC: καλῶς ε, Iahnus | χρηστῶς Saupprius: καλῶς BVC | 16 μᾶλλον ἐρῶν ἢ τῆς ψυχῆς C | 17 οὐ BVC: οὐδὲ ε om C | πράγματος ἐρῶν C | 18 λήγοντος Sydenhamus | 20 τοῦ χρηστοῦ ἡθους ὄντος C | 22 καὶ τοῖς p. 61, 1 διαφεύγειν del. Badhamus ad Euthyd. p. 94 Voegelinus

Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοῖς γιγνομένοις ὄρκους ὑπὲρ ἐρωτος. **DIOGENIAN.** III 37 ἀφροδίσιος ὄρκος | οὐκ ἐμποίνιμος· ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶν. **CORNVTVS** n. d. 24 ἀκύρους δὲ καὶ οὐκ ἐμποινίμους ἔφασαν τοὺς ἀφροδίσιους ὄρκους εἶναι, παρ' ὅσον κἂν ἡ ἑραδία (Venus) παρασχεθῆναι, μεθ' ὄρκων ἐπάγεσθαι συμβέβηκε τοὺς πειρωῶντας οἷς ἂν πειρωῶσι.

19 HOMER. II. B 70 ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ὄχεται ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὑπνος ἀνῆκεν. | 22 SCHOL. βασανίζειν· δοκιμάζειν, διακρίνειν.

δὲ διαφεύγειν]. διὰ ταῦτα οὖν τοῖς μὲν διώκειν παρακελεύεται, τοῖς δὲ φεύγειν, ἀγωνοθετῶν καὶ βασανίζων, ποτέρων ποτ' ἐστὶν ὁ ἐρῶν [καὶ ποτέρων ὁ ἐρώμενος]. οὕτω δὲ [ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας] πρῶτον μὲν τὸ ἀλίσκεσθαι ταχὺ αἰσχρὸν νενόμισται, ἵνα χρόνος ἐγγένηται, ὅς δὴ δοκεῖ τὰ πολλὰ καλῶς βασανίζειν ἔπειτα τὸ ὑπὸ χρημάτων καὶ ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἀλῶναι Β αἰσχρὸν, ἐάν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ καὶ μὴ καρτερήσῃ, ἂν τ' εὐεργετούμενος [εἰς χρήματα ἢ εἰς διαπραγαίεις πολιτικὰς] μὴ καταφρονήσῃ· οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τούτων οὔτε βέβαιον οὔτε μόνιμον εἶναι, χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ' αὐτῶν γενναίαν φιλίαν. μία δὲ λείπεται τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ ὁδός, εἰ μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἐραστῇ παιδικά. ὡς γὰρ ἡμῖν νόμος, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐρασταῖς ἦν δουλεύειν ἐθελοντὰς ἠγνιστοῦν δουλείαν παιδικοῖς μὴ κολακείαν εἶναι μηδὲ ἐπονείδιστον, οὕτω δὲ καὶ ἄλλη μία ἐρωμένῳ δουλεία ἐκούσιος λείπεται οὐκ ἐπονείδιστος· αὕτη δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν ἀρετήν. νενόμισται γὰρ δὲ ἡμῖν, ἐάν τις ἐθέλῃ τινὰ θεραπεύειν ἡγούμενος δι' ἐκεῖνον ἀμείνων ἔσεσθαι ἢ κατὰ σοφίαν τινὰ ἢ κατ' ἄλλο ὅτιοῦν μέρος ἀρετῆς, αὕτη αὖ ἡ ἐθελοδοουλεία οὐκ αἰσχρὰ εἶναι οὐδὲ κολακεία. δεῖ δὲ τὸ νόμῳ τούτῳ ξυμβαλεῖν εἰς ταῦτό, τὸν τε περὶ τὴν παι-

1 διαφυγεῖν Hirschigius | διὰ ταῦτα ... 3 ἐρώμενος del. Schuetzius opp. p. 121 Astius | τοὺς μὲν corr. C^b | 2 τοὺς δὲ C^b | ποτέρω (ν add. b) ποτε B ποτέρω ποτ' V | ποτέ ἐστιν C | 3 καὶ . . . ἐρώμενος expuncti*, καὶ ποτ. del. Bastius krit. vers. p. 34 | δὲ καὶ ὑπὸ C | ὑπὸ . . . αἰτίας del. Baiterus | 6 τὸ ἢ ὑπὸ χρημάτων ἢ ὑπὸ Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 327 | 7 αἰσχρὸν del. Hirschigius | 8 εἰς . . . πολιτικὰς del. Hirschigius | 9 οὔτε νόμιμον Wolfius | 12 ὡς γὰρ*] ἔστι γὰρ libri | ἔστι γὰρ . . . 19 κολακεία Iouannes Stob. flor. V 131 | ὥσπερ γὰρ ἡμῖν νόμος ἐπὶ Badhamus ad Euthyd. p. 91 ὥσπερ γὰρ ἐπὶ (deletis ἔστι . . . νόμος) Vermehren p. 62 | ὥσπερ VC Stobaeus: ὅσπερ B, Iahnus ediderat | 13 ἐθελοντὰς Stobaeus: ἐθέλοντα BVC ἐθελοντῆν Bastius krit. vers. p. 35 ἐθέλοντι Badhamus | ἠγνιστοῦν οὖν B ἠγνιστοῦν C | 14 εἶναι post ἐπονείδ. exhibit Stobaeus | 15 ἄλλη V τούτοις ἄλλη Badhamus τούτοις (del. ἄλλη) uel ἄλλος ἢ τούτοις Schuetzius opp. p. 121 | ἐρωμένῳ*] μῶν BV μόνον C: μόνη ζ, manu recentissima supra scripsit b, Stobaeus et sic Iahnus quoque ediderat. νομίμη Bastius krit. vers. p. 36 νόμῳ cum Ficino Winckelmannus παιδικῶν Vermehren p. 63. deleuit Rueckertus damnatoque simul u. δουλεία Badhamus | 16 δ' ἐστὶν BV Stobaeus: δέ ἐστὶν C, Iahnus | 17 τίς τινὰ θέλῃ Stobaeus | ἐκεῖνο BV | 18 τινὰ del. Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 328 | κατ' C: κατὰ BV | 19 ἐθελ[οδοουλεία οὐ]κ cum rasura V | εἶναι] ἐστὶν Stobaeus 20 τῷ νόμῳ τούτῳ B | ξυμβαλεῖν C Stobaeus: συμβαλεῖν BV | παιδαραστίαν V

μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῆς Λυδῆς λίθου δι' ἧς ὁ χρυσὸς βασανίζεται, τούτεστι δοκιμάζεται. | 5 SIMONIDES fr. 175 Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνον οὐδενὸς ἔργου, ὅς καὶ ὑπὸ στέροισι ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

D δερασίαν καὶ τὸν περὶ τὴν φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρε-
 τήν, εἰ μέλλει ξυμβαίνειν καλὸν γενέσθαι τὸ ἐραστῆ παιδικὰ
 χαρίσασθαι. ὅταν γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν ἐραστής τε καὶ παι-
 δικά, νόμον ἔχων ἑκάτερος, ὁ μὲν [χαρισσαμένοις] παιδικοῖς ὑπη-
 ρειῶν ὅτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν, ὁ δὲ τῷ ποιοῦντι αὐτὸν⁵
 σοφὸν τε καὶ ἀγαθὸν δικαίως αὖ ὅτιοῦν ἂν ὑπουργεῖν, καὶ ὁ μὲν
 δυνάμενος εἰς φρόνησιν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ξυμβalέσθαι,
 E ὁ δὲ δεόμενος παιδεύειν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι,
 τότε δὴ τούτων ξυνιόντων εἰς ταῦτὸν τῶν νόμων μοναχοῦ ἐν-
 ταῦθα ξυμπίπτει τὸ καλὸν εἶναι παιδικὰ ἐραστῆ χαρίσασθαι,¹⁰
 ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ. ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐξαπατηθῆναι οὐδὲν αἰ-
 σχρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχύνῃ
 185 φέρεται καὶ μὴ. εἰ γὰρ τις ἐραστῆ ὡς πλουσίῳ πλούτου ἕνεκα
 χαρισάμενος ἐξαπατηθεῖ καὶ μὴ λάβοι χρήματα, ἀναφανέντος
 τοῦ ἐραστοῦ πένητος, οὐδὲν ἤτιον αἰσχρόν· δοκεῖ γὰρ ὁ τοιοῦ-¹⁵
 τος τό γε αὐτοῦ ἐπιδειξαι, ὅτι ἕνεκα χρημάτων ὅτιοῦν ἂν ὄψο-
 οῦν ὑπηρετοῖ, τοῦτο δ' οὐ καλόν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ λόγον
 καὶ εἴ τις ὡς ἀγαθῷ χαρισάμενος καὶ αὐτὸς ὡς ἀμείνων ἐσό-
 μενος διὰ τὴν φιλίαν τοῦ ἐραστοῦ ἐξαπατηθεῖ, ἀναφανέντος
 B ἐκείνου κακοῦ καὶ οὐ κεκτημένου ἀρετῆν, ὁμῶς καλὴ ἢ ἀπάτη·²⁰
 δοκεῖ γὰρ αὖ καὶ οὗτος τὸ καθ' αὐτὸν δεδηλωκέναι, ὅτι ἀρετῆς
 γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι πᾶν ἂν παντὶ προθυμηθεῖν,
 τοῦτο δ' αὖ πάντων κάλλιστον. οὕτω πάντως γε καλὸν ἀρε-
 τῆς ἕνεκα χαρίζεσθαι. αὐτός ἐστιν ὁ τῆς οὐρανίας θεοῦ ἔρωσ

1 τὴν σοφίαν Hirschigius | 2 ξυμβαίνειν Hirschigius: ξυμβαίνει V
 ξυμβῆναι BC | τὸ C: τῷ B τῷ V | 4 χαρισσαμένοις expunxi*: τοῖς χαρι-
 σαμένοις Hirschigius χαρισ. τοῖς Baiterus | 5 ἂν] ἂν οὖν B οὖν V | ὑπη-
 ρειῶν Bastius krit. vers. p. 117 | αὐτὸν Sauppis | 6 καὶ ἀγαθὸν C: καὶ
 ἀγαθὸν BV | ὑπουργῶν ante δικαίως inseruit Rettigius, ante ὑπουργεῖν
 olim Baiterus | ἂν] αὖ V^b αὖ punctis adpositis del. B | ὑπουργεῖν ζ: ὑπουρ-
 γῶν BVC^b. Iahnus | 7 ξυμβalέσθαι BV: ξυμβάλλεσθαι C, Iahnus | 8 δεό-
 μενος Schuetzius opp. p. 121: δεόμενος εἰς BVC | 9 τότε δὲ Wolfius |
 τῶν νόμων del. Bastius krit. vers. p. 117 | 15 οὐδὲν τι ἤτιον Hirschigius |
 16 αὐτοῦ BVC | ὅτιοῦν ἂν V | ὅτιοῦν B | 17 δ' C: δὲ BV | 18 καὶ] καὶ
 Hirschigius misc. phil. III p. 82 | χαρισόμενος ci. Stephanus | 19 τοῦ C:
 om BV | 20 κα[χ]οῦ cum litura C | 21 αὖ om C | 23 δ' αὖ C: δὲ αὖ
 BV | οὕτω ... p. 63, 4 πανδήμου Ioannes Stob. ecl. I 9, 14 | οὕτω πᾶν
 πάντως Stobaeus | ἀρετῆς γ' ἕνεκα C^b ἕνεκα ἀρετῆς Stobaeus

24 — p. 63, 4 PHILOSTR. imag. I 6 Μῆλα Ἐρωτες ἰδὸν τρυγᾶσιν·
 εἰ δὲ πλήθος αὐτῶν, μὴ θανατώσῃς· Νυμφῶν γὰρ δὴ παῖδες οὗτοι
 γίνονται, τὸ θνητὸν ἅπαν διακυβερονῶντες, πολλοὶ διὰ πολλά, ὧν
 ἐρώσιν ἄνθρωποι, τὸν δὲ οὐρανόφωτον ἐν τῷ οὐρανῷ πρόαιτιν
 τὰ θεῖα.

καὶ οὐράνιος καὶ πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις, πολλὴν ἐπιμέλειαν ἀναγκάζων ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετὴν τὸν τ' ἐρωῶντα αὐτὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐρώμενον· οἱ δ' ἕτεροι πάντες τῆς ἐτέρας, ὡς τῆς πανδήμου. ταῦτά σοι, ἔφη, ὡς ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ὡς Φαί-
5 δρε, περὶ Ἑρωτος συμβάλλομαι.

Πανσανίου δὲ παυσάμενον — διδάσκουσι γὰρ με ἴσα λέγειν οὕτως οἱ σοφοί — ἔφη ὁ Ἀριστόδημος δεῖν μὲν Ἀριστοφάνη λέγειν, τυχεῖν δ' αὐτῷ τινα ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἢ ὑπὸ τινος ἄλλου λύγγα ἐπιπεπτωκυῖαν καὶ οὐχ οἶόν τε εἶναι λέγειν,
10 ἀλλ' εἰπεῖν αὐτόν — ἐν τῇ κάτω γὰρ αὐτοῦ τὸν ἰατρὸν Ἑριξί-^D

2 ἀρετὴν· τὸν B | τ' C: τε BV | ἐρωτα Stobaeus | 3 αὐτοῦ BV αὐτοῦ τε Astius | τοῦ ἐρωμένου Bastius krit. vers. p. 37 Astius | 5 συμβάλλομαι C, Methodius conu. uirg. p. 132 cf. 50: συμβάλλομεν BV | 6 Πανσανίου . . . 7 σοφοί Hermogenes π. ἰδ. I 12 t. III p. 284 W. id. π. μεθ. δειν. 13 p. 418, Πανσανίου δὲ παυσ. anon. de figuris t. VIII p. 639. 710 W. schol. Hermog. t. VII p. 1040 W. Stephanus in Cramerianec. Par. I p. 312 | 7 οὕτως ex οὕτωσ corr. V, om Hermog. p. 284 | 8 δ' C: δὲ BV | 10 τῶν ἰατρῶν BV

4 SCHOL. ἐκ τοῦ παραχρῆμα· ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἐκ τοῦ προχείρου. | 8 ATHEN. V p. 187 c (testim. VIII p. 6). ARISTID. OR. 47 II p. 330 οὐκ Ἀριστοφάνει μὲν λύγγα προσάπτει οὐδὲν πρὸς λόγον, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς πρᾶγμα ἄχαρι καὶ ἀπᾶδον τῶν περὶ Ἑρωτος λόγων; OLYMPIOD. uirg. Plat. 3 ἐκωμώδησε δ' αὐτόν (Aristophanem Plato) ἐν τῷ συμποσίῳ τῷ διαλόγῳ ὡς κωμωδίαν ὠφεληθεῖς· καὶ γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὑμνοῦντα τὸν Ἑρωτα εἰσάγει αὐτὸν μεταξὺ λυγγῶν περιπεσόντα καὶ μὴ δυνάμενον πληρῶσαι τὸν ὕμνον. cf. testim. XXV. | 9 SCHOL. τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ πλήρωσιν ἢ κένωσιν ἢ ψύξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δῆξιν δοσιμέων ἰγρῶν καὶ φαρμακωδῶν ταῖς ποιότησιν· οὐς ἐὰν ἐμῶσιν, αὐτίκα παύονται λίζοντες. πολλοὶ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπερῶν πύοντες ἢ αὐτὸ τὸ πέπερι, ἐὰν εὐθέως ἐπιπίωσιν οἶνον, αὐτίκα λίζουσι. καὶ τροφῆς δὲ διαφθορείσης εἰς δακνώδη ποιότητα λίζουσι ἐνιοί. καὶ ὀργώσαντες δὲ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἐνιοί λίζουσι, καὶ μάλιστα γὰρ τοῖς παισὶ συμβαίνει λύζειν συνεχῶς ἐπὶ τῇ τοῦ στομάχου ψύξει καὶ τῇ τῆς τροφῆς διαφθορᾷ. γίνεται δὲ λυγμὸς καὶ ἐν πυρετοῖς καὶ μάλιστα φλεγμαινόντος στομάχου ἢ ἐτέρου σπλάγγνου. ψύξεως μὲν οὖν προσηγησαμένης τοῦ λυγμοῦ ἐπιτίθει τῷ στομάχῳ ἐν ἐρίῳ ἔλαιον, ἐν ᾧ ἐψῶμεν κύμινον, πήγανον, ἀψίνθιον· δίδου δὲ ποτὸν πήγανον μετ' οἴνου ἢ σεύτλου ἠψημένου μελικράτω. καλὸν δὲ καὶ τὸ σκιλλητὸν ἥξος καταρροφούμενον. τὸ δὲ καστόρειον καὶ τοῖς διὰ ψύξιν λίζουσι τελείως δίδου, καὶ τοῖς ἐπὶ πλήθει χυμῶν τοῦτο πάσχουσι, δι' ὄξυκράτου κεράττα ἰ. ἦ. ὅταν δὲ ὑπὸ πληρώσεως λυγμὸς γένηται, ἔμετος τούτοις ἴαμα καὶ τῶν ἄκρων τριψίς καὶ πνεύματος κατοχὴ (cf. Galen. de comp. medic. sec. loc. VIII t. XIII p. 154 sq. Kuehn. de rem. parab. III t. XIV p. 565 K.).

μαχον κατακεῖσθαι — Ὡς ἔρουξίμαχε, δίκαιος εἶ ἢ παῦσαί με τῆς λυγγὸς ἢ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἕως ἂν ἐγὼ παύσωμαι. καὶ τὸν ἔρουξίμαχον εἰπεῖν Ἄλλὰ ποιήσω ἀμφοτέρωτα ταῦτα· ἐγὼ μὲν γὰρ ἐρῶ ἐν τῷ σῶ μέρει, σὺ δ' ἐπειδὴν παύσῃ, ἐν τῷ ἐμῷ· ἐν ᾧ δ' ἂν ἐγὼ λέγω, εἴ μὲν σοι ἐθέλη ἀπνευστὶ ἔχοντι⁵ πολὺν χρόνον παύεσθαι ἢ λύξ· εἰ δὲ μή, ὕδατι ἀνακογχυλιά-
 186 εσον. εἰ δ' ἄρα πάνυ ἰσχυρὰ ἔστιν, ἀναλαβὼν τι τοιοῦτον οἶψο κνήσας ἂν τὴν ῥίνα, πτάρε· καὶ εἴαν τοῦτο ποιήσῃς ἅπαξ ἢ δὶς, καὶ εἰ πάνυ ἰσχυρὰ ἔστι, παύσεται. Οὐκ ἂν φθάνοις λέγων, φάναι τὸν Ἀριστοφάνη· ἐγὼ δὲ ταῦτα ποιήσω. 10

Εἰπεῖν δὴ τὸν ἔρουξίμαχον· Δοκεῖ τοίνυν μοι ἀναγκαῖον¹²
 186 εἶναι, ἐπειδὴ Πανσανίας ὀρμήσας ἐπὶ τὸν λόγον καλῶς οὐχ ἱκανῶς ἀπετέλεσε, [δεῖν] ἐμὲ πειρᾶσθαι τέλος ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ διπλοῦν εἶναι τὸν ἔρωτα δοκεῖ μοι καλῶς διελέσθαι· ὅτι δὲ οὐ μόνον ἔστιν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων¹⁵ πρὸς τοὺς καλοὺς ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλ-

1 παύσαι B παύσαι V | 5 εἴ μὲν ... 9 παύσεται Ioannes Stob. flor. C 28 | 6 πολὺν libri, Stobaeus: οὐ πολὺν cum Saupprio ediderat Iahnus | παύσασθαι Stobaeus | 7 ἀναλαβὼν τί B λαβὼν τι Stobaeus | 7 τοιοῦτον ζ, Stobaeus: τοιοῦτο BVC | ὅψο Cobetus nou. lect. p. 623 (mnemos. VII p. 163) | 8 κνήσας Wytttenbachius bibl. crit. I 2 p. 50: κνήσας BVC Stobaeus cf. Athenaeus p. 187 c (test. p. 6) κνήσαιο editores Stobaei, Luzacius lectt. Att. p. 125 | πτάρε V πταρῶν libri Stobaei | 10 φάναι] εἰπεῖν C | 11 δὴ] δὲ C | ἀναγκαῖον εἶναι del Schanzius NCPI. p. 83 | 12 καλῶς οὐχὶ καλῶς Schanzius ztschr. f. östr. gymn. 1869 t. XX p. 86 NCPI. p. 49 | 13 δεῖν non legebat Methodius p. 28* | δεῖν ἐμὲ del. Hirschgius misc. philol. et paedag. III p. 74 Iahnus Schanzius | 14 τὸ μὲν ... p. 65, 10 νοσῶδει Ioannes Stob. ecl. I 9, 15 | 15 ὅτι ... ἔστιν] οὐχ ὅτι δὲ Badhamus ad Euthyd. p. 92 οὐ τι μόνον δ' edidit, οὐ τι δὲ μόνον proposuit idem praef. p. VI

6 SCHOL. ἀνακογχυλιάσαι· τὸ κλύσαι τὴν φάρυγγα, ὃ λέγομεν ἀναγαρογαρίσαι. ΤΙΜ. ἀνακογχυλιάσαι· ἀναγαρογαρίσαι. | 9 SCHOL. οὐκ ἂν φθάνοις· ἐπὶ τῶν εἰς πέρας ἀγόντων ἀξίωσιν, τινὸς μὴπω πέρας ἐπιθέντος αὐτῇ. | 11 — p. 65, 6 imitatur METHODIUS conu. uirg. 2, 1 p. 28 Εἰπεῖν οὖν ἔφη τὴν Θεοφίλαν· Οὐκοῖν δοκεῖ μοι ἀναγκαῖον εἶναι, ἐπειδὴ καλῶς ἡ Μαρκέλλα ὀρμήσασα ἐπὶ τὸν λόγον οὐχ ἱκανῶς ἐπλήρωσεν, ἐμὲ πειρᾶσθαι (δεῖ addit ed. L. Allatii, om. libri) τέλος ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ εἰς παρθενίαν ἐκ προβάσεως προκόψαι τὸν ἀνθρώπον δοκεῖ μοι καλῶς διελέσθαι, τὸ δὲ μηκέτι χρῆναι λέγειν τούτῳ τεῦθεν τεκνογονεῖν οὐ καλῶς. ἐγὼ γὰρ καθωρακέναι μοι δοκῶ σαφῶς ἀπὸ τῶν γραφῶν, ὅτι παρθενίας ἐλθούσης ὁ λόγος οὐκ ἀνεῖλε πάντῃ τὴν τεκνογονίαν ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ τῆς Γενέσεως, ἵνα δὴ καὶ προσβεύομεν μᾶλλον τὴν γραφήν. ἢ γὰρ ἀπόφαισι τοῦ Θεοῦ κτλ.

λοις, τοῖς τε σώμασι τῶν πάντων ζώων καὶ τοῖς ἐν τῇ γῆ φρο-
 μένοις καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐν πᾶσι τοῖς οὐσι, καθεωρακέαι
 μοι δοκῶ ἐκ [τῆς ἰατρικῆς] τῆς ἡμετέρας τέχνης, ὡς μέγας καὶ
 θαυμαστός καὶ ἐπὶ πᾶν ὁ θεὸς τείνει καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ B
 5 κατὰ θεῖα πράγματα. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς λέγων, ἵνα
 καὶ πρεσβεύωμεν τὴν τέχνην. καὶ γὰρ φύσις τῶν σωμάτων τὸν
 διπλοῦν Ἔρωτα τοῦτον ἔχει. τὸ γὰρ ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ
 τὸ νοσοῦν ὁμολογουμένως ἕτερόν τε καὶ ἀνόμοιον ἐστὶ, τὸ δ'
 ἀνόμοιον ἀνομοίων ἐπιθυμεῖ καὶ ἐρᾷ. ἄλλος μὲν οὖν ὁ ἐπὶ τῷ
 10 ὑγιεινῷ ἔρωσι, ἄλλος δὲ ὁ ἐπὶ τῷ νοσῶδει. ἔστιν δὴ, ὡσπερ
 ἄρτι Πανσανίας ἔλεγεν, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καλὸν χαρίζεσθαι τῶν C
 ἀνθρώπων, τοῖς δ' ἀκολάστοις αἰσχρόν, οὕτω καὶ ἐν αὐτοῖς
 τοῖς σώμασι τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐκάστου τοῦ σώματος καὶ ὑγιει-
 νοῖς καλὸν χαρίζεσθαι καὶ δεῖ, καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ὄνομα τὸ
 15 ἰατρικόν, τοῖς δὲ κακοῖς καὶ νοσῶδεσιν αἰσχρόν τε καὶ δεῖ ἀχα-
 ριστεῖν, εἰ μέλλει τις τεχνικὸς εἶναι. ἔστι γὰρ ἰατρικὴ, ὡς ἐν
 κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς
 πλησμονὴν καὶ κένωσιν, καὶ ὁ διαγιγνώσκων ἐν τούτοις τὸν κα-
 λὸν τε καὶ αἰσχρόν ἔρωτα, οὗτός ἐστιν ὁ ἰατρικώτατος, καὶ ὁ D
 20 μεταβάλλειν ποιῶν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ἔρωτος τὸν ἕτερον
 κτᾶσθαι, καὶ οἷς μὴ ἔνεστιν [ἔρωσι], δεῖ δ' ἐγγενέσθαι, ἐπιστά-
 μενος ἐμποιῆσαι καὶ ἐνόητα ἐξελεῖν, ἀγαθὸς ἂν εἴη δημιουργός.

1 πάντων τῶν Hirschigius | ζώων B | 3 τῆς ἰατρικῆς del. Na-
 berus observat. critic. in Plat. p. 4 | ὡς] ὡς καὶ cum Ficino Stepha-
 nus | 4 καὶ κατὰ τὰνθρώπινα Stobaeus καὶ τὰνθρώπινα C^b | 5 κατὰ om
 C κατὰ τὰ Stobaeus | 6 καὶ ante πρεσβ. om Stobaeus | πρεσβεύω μου
 τὴν Badhamus | καὶ γὰρ *] ἡ γὰρ libri Stobaeus ἢ τε γὰρ Saupprius |
 7 ἔχη B ἔχη V^b | 8 ὁμολογοῦμεν ὡς C^b ὁμολογουμένως ὡς Stobaeus
 Gaisfordi | τέ] τι Stobaeus, Thierschius spec. crit. p. 14 | δ' C: δὲ BV |
 10 ὑγιεινῷ ἔρωσι bC: ὑγιεινοερος B ὑγιεῖ νοερός V | ἔστι δὴ C ἐτι δὲ
 Badhamus | 11 ἔλεγεν B: ἔλεγε VC | τῶν ἀνθρώπων del. Thierschius
 l. s. | 12 δ' B: δὲ VC | 13 σώμασιν B: σώμασι VC | 14 δεῖ] δὴ V | 16
 μέλλει τις B | 18 τὸν fort. delendum * | 20 τὸν] καὶ τὸν C^b | 21 κτή-
 σασθαι C | ἔρωσι seclusi *, debebat saltem ἄτερος scribi

2 SCHOL. ὡς ἔπος εἰπεῖν· ὡς φαίνεται, ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. τοῦτο
 σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος
 εἰπεῖν, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἐπὶ δὲ καὶ διὰ
 μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν· σημαίνει δὲ
 τὸ αὐτό. οἱ δὲ φασὶν ἀντὶ τοῦ ὡς φαίνεται κεῖσθαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς
 ἐν λόγῳ εἰπεῖν. | 6 SCHOL. πρεσβεύωμεν· προτιμῶμεν, μεγαλί-
 νωμεν. | 19 HIPPOCRATES de morbo sacro p. 344 L. ὅστις δὲ ἐπίσταται
 ἐν ἀνθρώποισι τὴν τοιαύτην μεταβολὴν καὶ δύναται ὑγρὸν καὶ ξηρὸν

δει γὰρ δὴ τὰ ἐχθιστα ὄντα ἐν τῷ σώματι φίλα οἷόν τ' εἶναι
 ποιεῖν καὶ ἐρᾶν ἀλλήλων· ἔστι δὲ ἐχθιστα τὰ ἐναντιώτατα,
 ψυχρὸν θερμῷ, πικρὸν γλυκεῖ, ξηρὸν ὑγρῷ, πάντα τὰ τοιαῦτα·
 E τούτοις ἐπιστηθεὶς ἔρωτα ἐμποιεῖσαι καὶ ὁμόνοιαν ὁ ἡμέτερος
 πρόγονος Ἀσκληπιός, ὡς φασιν οἶδε οἱ ποιηταὶ καὶ ἐγὼ πει-⁵
 θομαι, συνέστησεν τὴν ἡμετέραν τέχνην. ἢ τε οὖν ἰατρική,
 ὡς περ λέγω, πᾶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου κυβερνᾶται, ὡσαύτως
 187 δὲ καὶ γυμναστική καὶ γεωργία. μουσική δὲ καὶ παντὶ κατὰ-
 δηλὸς τῷ καὶ σμικρὸν προσέχοντι τὸν νοῦν, ὅτι κατὰ ταῦτα ἔχει
 τούτοις· ὡς περ ἴσως καὶ Ἡράκλειτος βούλεται λέγειν, ἐπει-¹⁰
 τοῖς γε ῥήμασιν οὐ καλῶς λέγει. τὸ ἐν γὰρ φησι διαφερόμενον
 αὐτὸ αὐτῷ ξυμφέρεσθαι, ὡς περ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας.
 ἔστι δὲ πολλὴ ἀλογία ἁρμονίαν φάναι διαφέρεσθαι ἢ ἐκ δια-

1 φίλα Hirschigius | 3 πικρὸν γλυκεῖ del. Thierschius spec. crit.
 p. 15 Voegelinus | πάντα] καὶ πάντα Wolfius, postea del. idem | 5 ὡς
 φασίν B | 6 συνέστησεν B | ἢ γε οὖν edidit Astius a. 1809, in uersione
 reiecit | 7 τοῦ θεοῦ circumscrispsit Badhamus | 8 καὶ γεωργία cum Saup-
 rio del. Iahnus et Voegelinus | 9 σμικρῷ pr V | σμικρὸν ἔχοντι νοῦν
 Hirschigius misc. phil. et paed. III p. 68 | κατὰ ταῦτα B V | 11 τὸ ὄν uel
 τὸ πᾶν Astius | 12 ὡς περ] καὶ ὡς περ V | ἁρμονίαν τοῦ ὀξέος τε καὶ βα-
 ρέος Bastius krit. vers. p. 41 Gladischius ztschr. f. d. aw. 1846 p. 961,
 1848 p. 217 | λύρας] νέυρας Bergkuis ztschr. f. d. aw. 1847 p. 35

ποιεῖν καὶ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὑπὸ διαίτης τὸν ἄνθρωπον, οὗτος καὶ
 ταύτην τὴν νοῦσον ἰῶτο ἄν. || 1 THEO SMYRN. mathem. p. 15 Bull.
 καὶ τοῦτο τὸ μέγιστον ἔργον θεοῦ κατὰ μουσικήν τε καὶ ἰατρικήν, τὰ
 ἐχθρὰ φίλα ποιεῖν. | 6—8 PLATO legg. X p. 889 D αἱ δὲ τι καὶ
 σπουδαῖον ἄρα γεννώσι τῶν τεχνῶν, εἶναι ταύτας, ὁπόσαι τῇ φύσει
 ἐκοίνωσαν τὴν αὐτῶν δύναμιν, οἷον αὐτὴ ἰατρική καὶ γεωργική καὶ
 γυμναστική. | 11 PLATO soph. p. 242 D Ἰάδες δὲ καὶ Σικελαὶ πανε-
 ῦστερον Μοῦσαι ξυννεοήκασιν, ὅτι συμπλέκειν ἀσφαλέστατον ἀμφοτέρω
 καὶ λέγειν, ὡς τὸ ὄν πολλά τε καὶ ἐν ἔσπν, ἐχθρὰ δὲ καὶ φίλα
 συνέχεται. διαφερόμενον γὰρ αἰεὶ ξυμφέρεται, φασὶν αἱ συντονώτεροι
 τῶν Μουσῶν. ARISTOT. eth. Nicom. Θ 2 p. 1155^b4 Ἡράκλειτος
 τὸ ἀντίξουν συμφέρον καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἁρμονίαν
 καὶ πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι. de mundo 5 p. 396^b20 τὸ παρὰ τῷ
 σκοτεινῷ λεγόμενον Ἡρακλείτῳ συνάψειας οὔλα καὶ οὐχὶ οὔλα,
 συμφερόμενον καὶ διαφερόμενον, συνᾶδον καὶ διαᾶδον, καὶ ἐκ πάντων
 ἐν, καὶ ἐξ ἐνὸς πάντα. | 12 HIPPOLYT. ref. haer. IX 9 Ἡράκλειτος ...
 ἐπιμέμμεται ὡδὲ πως οὐ ξυνίασιν ὅπως διαφερόμενον ἐνωτῷ ὁμολο-
 γεῖ· παλίντροπος ἁρμονίη ὅπως περ τόξου καὶ λύρης. PLVT. de Is.
 et Osir. 45 p. 369 B παλίντροπος γὰρ ἁρμονίη κόσμου ὡς περ λύρης
 καὶ τόξου καθ' Ἡράκλειτον. de tranq. an. 15 p. 473 F πα-
 λίντροπος γὰρ ἁρμονίη κόσμου ὡς περ λύρης καὶ τόξου. de animae
 procr. e Tim. 27 p. 1026 B Ἡράκλειτος δὲ παλίντροπον ἁρμο-

φερομένων ἔτι εἶναι. ἀλλ' ἴσως τόδε ἐβούλετο λέγειν, ὅτι ἐκ
 διαφερομένων πρότερον τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος, ἔπειτα ἕστερον **B**
 ὁμολογησάντων γέγονεν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης. οὐ γὰρ δὴ
 που ἐκ διαφερομένων γε ἔτι τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος ἀρμονία ἂν
 5 εἶη. ἡ γὰρ ἀρμονία συμφωνία ἐστίν, συμφωνία δὲ ὁμολογία τις·
 ὁμολογίαν δὲ ἐκ διαφερομένων, ἕως ἂν διαφέρωνται, ἀδύνατον
 εἶναι· διαφερόμενον δὲ αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦν ἀδύνατον ἀρμό-
 σαι, ὥσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος, ἐκ
 διενηνεγμένων πρότερον, ἕστερον δὲ ὁμολογησάντων γέγονε. **C**
 10 τὴν δὲ ὁμολογίαν πᾶσι τούτοις, ὥσπερ ἐκεῖ ἡ ἰατρικὴ, ἐνταῦθα
 ἡ μουσικὴ ἐντίθησιν, ἔρωτα καὶ ὁμόνοιαν ἀλλήλων ἐμποιήσασα·
 καὶ ἔστιν αὖ μουσικὴ περὶ ἀρμονίαν καὶ ῥυθμὸν ἐρωτικῶν
 ἐπιστήμη. καὶ ἐν μὲν γε αὐτῇ τῇ συστάσει ἀρμονίας τε καὶ
 ῥυθμοῦ οὐδὲν χαλεπὸν τὰ ἐρωτικὰ διαγιγνώσκειν, οὐδὲ ὁ δι-
 15 πλοῦς ἔρως ἐνταῦθά πω ἔστιν· ἀλλ' ἐπειδὴν δέη πρὸς τοὺς
 ἀνθρώπους καταχρῆσθαι ῥυθμῷ τε καὶ ἀρμονίᾳ ἢ ποιοῦντα, **D**
 ὃ δὴ μελοποιίαν καλοῦσιν, ἢ χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημέ-
 νοις μέλεσι τε καὶ μέτροις, ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη, ἐνταῦθα δὴ
 καὶ χαλεπὸν καὶ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ δεῖ. πάλιν γὰρ ἦκει ὁ
 20 αὐτὸς λόγος, ὅτι τοῖς μὲν κοσμίοις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἂν
 κοσμιώτεροι γίγνοιτο οἱ μήπω ὄντες, δεῖ χαρίζεσθαι καὶ φν-
 λάττειν τὸν τούτων ἔρωτα, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ καλός, ὁ οὐρά-
 μιος, ὁ τῆς Οὐρανίας Μούσης Ἔρως· ὁ δὲ Πολυμνίας ὁ πάνδη- **E**

1 ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | 3 τέχνης ἢ ἀρμονία. οὐ ξ | 4 γε om V |
 ἀρμονί' ἂν V | 5 ἔστιν B ἔστι VC | συμφωνία] ἀρμονία C^b | 8 ἐκ post
 βραδέος om. ξ | 11 ὁμόνοιαν] ἀρμονίαν Wolfius | ἀλλήλοις C | 12 περὶ]
 τῶν περὶ Astius | 13 αὐτῇ V | 14 οὐδὲ ... 15 ἔστιν cum Schuetzio opp.
 p. 121 del. Iahnus | 15 πω Badhamus, Maduigijs adu. I p. 396: πῶς
 BC^b πῶς V | 18 παιδεία ex παιδεία b | 21 καὶ φάττειν C^b | 23 Μούσης
 cum Saupprio del. Iahnus

νίην κόσμον ὀκωσπερ λύρης καὶ τόξου. SIMPLICIUS in Arist.
 phys. I f. 11^r ὡς Ἡράκλειτος τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν εἰς ταῦτον
 λέγων συνέναι δίκην τόξου καὶ λύρας. ὃς καὶ ἐδόκει θέσιν λέγειν
 διὰ τὸ οὕτως ἀδιορίστως φάναι. ἐνεδείκνυτο δὲ τὴν ἐν τῇ γενέσει
 ἐναρμόνιον μίξιν τῶν ἐναντίων. PORPHYR. de antro nymph. 29 διὰ
 τοῦτο παλίντονος ἡ ἀρμονία καὶ τοξεύει διὰ τῶν ἐναντίων. || 3 THEO
 SMYRN. math. p. 15 καὶ οἱ Πυθαγορικοὶ δέ, οἷς πολλαχῇ ἔπεται Πλά-
 των, τὴν μουσικὴν φασιν ἐναντίων συναρμογὴν καὶ τῶν πολλῶν
 ἐνωσιν καὶ τῶν δίχα φρονούντων συμφρόνησιν, οὐ γὰρ ῥυθμῶν μόνον
 καὶ μέλους συντακτικὴν, ἀλλ' ἀπλῶς παντὸς συστήματος· τέλος γὰρ
 αὐτῆς τὸ ἐνοῦν τε καὶ συναρμόζειν.

μος, ὃν δεῖ εὐλαβούμενον προσφέρειν οἷς ἂν προσφέρῃ, ὅπως
 ἂν τὴν μὲν ἡδονὴν αὐτοῦ καρπώσῃται, ἀκολασίαν δὲ μηδεμίαν
 ἐμποιήσῃ, ὥσπερ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ τέχνῃ μέγα ἔργον ταῖς περὶ
 τὴν ὀψοποιικὴν τέχνην ἐπιθυμίαις καλῶς χρῆσθαι, ὥστ' ἄνευ
 νόσου τὴν ἡδονὴν καρπώσασθαι. καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν⁵
 ἰατρικῇ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ τοῖς ἀνθρωπείοις καὶ τοῖς
 θείοις, καθ' ὅσον παρέρκει, φυλακτέον ἐκάτερον τὸν Ἔρωτα·
 188 ἔνεστον γάρ. ἐπεὶ καὶ ἡ τῶν ὥρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ξύστασις¹³
 μεστή ἐστὶν ἀμφοτέρων τούτων, καὶ ἐπειδὴν μὲν πρὸς ἄλληλα
 τοῦ κοσμίου τύχῃ ἔρωτος ἂ νῦν δὴ ἐγὼ ἔλεγον, τὰ τε θερμὰ¹⁰
 καὶ τὰ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρὰ, καὶ ἀρμονίαν καὶ κρᾶσιν
 λάβῃ σῶφρονα, ἥκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀνθρώ-
 ποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζώοις τε καὶ φυτοῖς, καὶ οὐδὲν ἠδίκησεν·
 ὅταν δὲ ὁ μετὰ τῆς ὑβρεως Ἔρωτος ἐγκρατέστερος περὶ τὰς τοῦ
 Β ἐνιαυτοῦ ὥρας γένηται, διέφθειρέ τε πολλὰ καὶ ἠδίκησεν. οἷ¹⁵
 τε γὰρ λοιμοὶ φιλοῦσι γίνεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων καὶ ἄλλα
 ἀνόμοια πολλὰ νοσήματα καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς φυτοῖς· καὶ
 γὰρ πάχνη καὶ χάλαζαι καὶ ἐρυσίβαι ἐκ πλεονεξίας καὶ ἀκο-
 σμίας περὶ ἄλληλα τῶν τοιούτων γίνεται ἐρωτικῶν, ὧν ἐπι-
 στήμη περὶ ἄστρον τε φορᾶς καὶ ἐνιαυτῶν ὥρας ἀστρονομία²⁰
 καλεῖται. ἔτι τοίνυν καὶ θυσίαι πᾶσαι καὶ οἷς μαντικὴ ἐπι-
 C σταιτεῖ — ταῦτα δ' ἐστὶν ἡ περὶ θεοῦς τε καὶ ἀνθρώπων πρὸς
 ἀλλήλους κοινωνία — οὐ περὶ ἄλλο τί ἐστὶν ἢ περὶ Ἔρωτος

2 μηδὲ μίαν B | 3 ἔργον ταῖς b C: ἐργῶντες BV | 7 καθ' ὅσον BC |
 παρέρκει ε: παρήκει BVC^b | 8 ἐπεὶ . . . p. 69, 13 θεοῖς Ioa. Stobaeus
 ecl. I 9, 16 | ξύστασις Stobaeus: σύστασις libri | 10 δὴ λέγω Stobaeus δὴ
 ἔλεγον Wolfius | 11 καὶ τὰ ξηρὰ καὶ ξηρὰ Stobaeus | 13 ζώοις B | 14 περὶ] καὶ
 περὶ Stobaeus | 15 διέφθειρέ C^b Stobaeus: διαφθείρει BV | 16 ἄλλα (ἄλλ'
 C?) ἀνόμοια BVC ἄλλα ἀνόμοια καὶ Stobaeus: ἄλλ' ἂν ὅμοια Orellius ad
 Isocr. de permut. p. 330 ἄλλ' αὐτὸ ὅμοια Hermannus Voegelinus ἄλλα δὴ ὅμοια
 Sauppius ἄλλ' ὅμοια Schuetzius opp. p. 122 ἄλλ' ἄττα ὅμοια Astius Iahnus,
 ἄλλ' ἀνθρώποις καὶ ὅμοια Pflugkius sched. crit. p. 14 ἄλλα ἄνομα Som-
 mer n. jahrb. f. phil. XIV p. 70 ἄλλα παντοῖα τε cum Ficino Reynder-
 sius ἄλλα παντοῖα Winckelmannus ἄλλ' ἀνήγντα Stallbaumius. cf. Vahle-
 nus ad Aristot. poet. p. 208 | 18 ἐρυσίβαι BC ἐρυσύβαι Stobaeus | 19 γί-
 γνεται del. Sauppius γίνονται edidit Canterus in Stobaeo | ὧν . . . 21
 καλεῖται del. Schuetzius opp. p. 122 | 20 φορᾶς C^b | καὶ ἐνιαυτῶν
 ὥρας del. Bastius krit. vers. p. 45 | ἐνιαυτῶν ὅρους Creuzerus fr. hist.
 gr. p. 124 | 21 καὶ αἱ θυσίαι ἅπασαι (πᾶσαι Stob.) C Stob. | οἷς ἡ μαν-
 τικὴ cum Fischerō Astius | 22 ἐπισταιτεῖ τὴν τέχνην, ταῦτα Stobaeus | ταῦτα
 . . . κοινωνία del. Schuetzius opp. p. 123 | 23 ἄλλο τι B

18 ΤΙΜ. ἐρυσίβη μιλιώδης δρόσος· πάχνη δὲ δρόσος
 χιονώδης.

φυλακὴν τε καὶ ἰασιν. πᾶσα γὰρ ἢ ἀσέβεια φιλεῖ γίνεσθαι, εἴ μὴ τις τῷ κοσμίῳ Ἐρωτι χαρίζεται μηδὲ τιμᾶ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύῃ ἐν παντὶ ἔργῳ, ἀλλὰ τὸν ἕτερον, καὶ περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελευτηκότας καὶ περὶ θεοὺς· ἃ δὴ προστέ-
 5 τακται τῇ μαντικῇ ἐπισκοπεῖν [τοὺς Ἐρωτας] καὶ ἰατρεύειν, καὶ ἔστιν αὖ ἡ μαντικὴ φιλίας θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργοῦ γὰρ τῷ ἐπίστασθαι τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐρωτικά, ὅσα τείνει πρὸς θέμιν καὶ εὐσέβειαν. οὕτω πολλὴν καὶ μεγάλην, μᾶλλον δὲ πᾶσαν δύναμιν ἔχει ξυκλήβδην μὲν ὁ πᾶς Ἐρως, ὁ δὲ περὶ
 10 τὰγαθὰ μετὰ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ἀποτελούμενος, καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ θεοῖς, οὗτος τὴν μεγίστην δύναμιν ἔχει καὶ πᾶσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν παρασκευάζει καὶ ἀλλήλοις δυναμένους ὀμιλεῖν καὶ φίλους εἶναι καὶ τοῖς κρείττοσιν [ἡμῶν θεοῖς]. Ἴσως μὲν οὖν καὶ ἐγὼ τὸν Ἐρωτα ἐπαινῶν πολλὰ παραλείπω, E
 15 οὐ μέντοι ἐκὼν γε. ἀλλ' εἴ τι ἐξέλιπον, σὸν ἔργον, ὧ Ἀριστόφανες, ἀναπληρῶσαι· ἢ εἴ πως ἄλλως ἐν νῶ ἔχεις ἐγκωμιάζειν τὸν θεόν, ἐγκωμιάζε, ἐπειδὴ καὶ τῆς λυγγὸς πέπαυσαι.

Ἐκδεξάμενον οὖν ἔφη εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη ὅτι Καὶ 189
 μάλ' ἐπαύσατο, οὐ μέντοι πρὶν γε τὸν πταρμὸν προσενεχθῆναι
 20 αὐτῆ, ὥστε με θαυμάζειν, εἴ τὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπιθυμεῖ τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷον καὶ ὁ πταρμός ἐστιν· πᾶν γὰρ εὐθύς ἐπαύσατο, ἐπειδὴ αὐτῷ τὸν πταρμὸν προσήνεγκα. καὶ τὸν Ἐρυξίμαχον, ὦ γὰθέ, φάναι, Ἀριστόφανες, ὄρα τί ποιεῖς. γελωτοποιεῖς μέλλων λέγειν καὶ φύλακά με
 25 τοῦ λόγου ἀναγκάζεις γίνεσθαι τοῦ σεαυτοῦ, εἴ μὴ τι γελοῖον B εἴπῃς, ἐξόν σοι ἐν εἰρήνῃ λέγειν· καὶ τὸν Ἀριστοφάνη γελᾶσαντα εἰπεῖν Eὐ λέγεις, ὧ Ἐρυξίμαχε, καὶ μοι ἔστω ἄρρητα

1 ἢ om. Stobaeus | 2 εἴ μὴτε ἐν τῷ Stobaeus | μὴ δὲ B | 3 πρεσβεύῃ μὲν ἐν Pflugkii sched. crit. p. 10 | τὸν ἕτερον Stobaeus: περὶ τὸν (τον B) ἕτερον BVC περιπιῶς τὸν ἕτερον Kochius ad Antonin. Lib. p. 132 περιπιτότερον Pflugkii θεραπεύῃ τὸν ἕτερον Winckelmannus ad Philebum p. XII περὶ τὸν ἕτερον ἢ Rettigius | 4 ἃ] περὶ ἃ Vermehren | προτέτακται C, Stobaeus | 5 τοὺς Ἐρωτας del. Hermannus: τοὺς ἐρωτῶντας conl. Vermehren p. 67 sq. | 7 κατ' BC: κατὰ V? | 8 εὐσέβειαν Stobaeus: ἀσέβειαν BVC | 10 τὰ ἀγαθὰ C | 12 δυναμένοις s, Stobaeus δυναμέν[οις] cum ras. C | 13 φίλοις s, Stobaeus | εἶναι τοῖς Rueckertus | ἡμῶν θεοῖς glossema seclusi* | 16 ἐν νῶ in litura C, νῶ item V | 19 ἐπαύσαντο V | 20 αὐτ[ῆ] cum ras. b | ὥστε με BC | 21 ἐστιν B: ἐστι VC | 22 αὐτῷ αὐτὸν pr. C^b | 23 ἐρυξίμαχον V | ὦγαθέ φάναι (ex φάναι b) ὦγαθέ (ὦγαθέ V) ἀριστόφανες BV, cf. Schanzius festgr. p. 107: Ἀριστόφανες del. Saupprius | 24 γελωτο ποιεῖς B

21 SCHOL. B γαργαλισμῶν οἷον· σημ. διὰ σύνταξιν.

τὰ εἰρημένα. ἀλλὰ μὴ με φύλαττε, ὡς ἐγὼ φοβοῦμαι περὶ τῶν μελλόντων ῥηθήσεσθαι, οὐ τι μὴ γελοῖα εἴπω, τοῦτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη καὶ τῆς ἡμετέρας Μούσης ἐπιχώριον, ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα. Βαλὼν γε, φάναι, ὧ Ἀριστόφανες, οἷε ἐκφρεύεσθαι; ἀλλὰ πρόσεχε τὸν νοῦν καὶ οὕτως λέγε ὡς δώσων⁵ ο λόγον· ἴσως μέντοι, ἂν δόξη μοι, ἀφίσω σε.

Καὶ μὴν, ὧ Ἐρυξίμαχε, εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἄλλη γέ¹⁴ πη ἐν νῶ ἔχω λέγειν, ἢ ἢ σὺ τε καὶ Πανσανίας εἰπέτην. ἐμοὶ γὰρ δοκοῦσιν ἄνθρωποι παντάπασι τὴν τοῦ Ἔρωτος δύναμιν οὐκ ἠσθῆσθαι, ἐπεὶ αἰσθανόμενοι γε μέγιστ' ἂν αὐτοῦ ἱερά¹⁰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς, καὶ θυσίας ἂν ποιεῖν μεγίστας, οὐχ ὥσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίγνεται περὶ αὐτόν, δέον πάντων μάλιστα γίνεσθαι. ἔστι γὰρ θεῶν φιλανθρωπότατος, ἐπίκουρος¹⁵ τε ὢν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρὸς τούτων, ὧν ἰαθέντων μεγίστη εὐδαιμονία ἂν τῷ ἀνθρωπείῳ γένει εἴη. ἐγὼ οὖν πειράσομαι ὑμῖν εἰσηγήσασθαι τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε. δεῖ δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς. ἢ γὰρ πᾶλαι ἡμῶν φύσις οὐχ αὐτῆ ἦν, ἢ περ νῦν, ἀλλ' ἄλλοια. πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν τὰ γένη τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὥσπερ νῦν δύο, ἄρρεν²⁰ καὶ θῆλυ, ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν κοινὸν ὃν ἀμφοτέρων τούτων, οὗ νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται· ἀνδρόγυνον γὰρ τότε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος, νῦν δ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν ὄνειδει ὄνομα κείμενον. ἔπειτα ὅλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος²⁵ στρογγύλον, νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλω ἔχον, χεῖρας δὲ τέτρα-

1 μὴ γε Badhamus | 2 ἠτηθήσεσθαι B (in quo tamen ἠτ litterae in extremo uersu solitum spatium excedunt), V ἠδη ῥηθήσεσθαι Rettigius | 5 οὕτως BC: οὕτω uolg. | 8 ἢ ἢ//// B ἢ ἢ b | 9 ἄνθρωποι Bekkerus: ἄνθρωποι BVC οἱ ἄνθρωποι s | παντάπασιν post ἔρωτος C | 11 ποιεῖσθαι Hirschigius | 15 εὐδαιμονί' ἂν C | 17 δεῖ . . . 24 θήλεος Eusebius praep. eu. XII 12 p. 585c | 18 ἢ γὰρ . . . p. 76, 3 ἀνίπτεται Ioa. Stobaeus flor. LXIII 35 | 19 αὐτῆ B αὐτῆ V ἢ αὐτῆ Eusebius: αὐτῆ C, Stobaeus | ην] ἔστι Stobaei A | ἀλλὰ ἄλλη Eusebius | 20 ἦν γένη Stobaeus | δύο om. Stobaeus | 21 ἀλλὰ τρίτον Stobaeus, Eusebii codices aliquot | ὃν om. Stobaeus Eusebius | 22 οὐ bC: οὐ BV | οὐ νῦν . . . 25 κείμενον del. Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 329 | μὲν γὰρ τότε Stobaeus | 23 τότε Eusebius Stobaeus: ἐν τότε BVC | 24 καὶ τοῦ θήλεος V^b Eusebius | νῦν δὲ BV Stobaeus | ἀλλῆ ἐν (ἐν b) ὃν εἶδει B ἀλλ' ἢ ἐν ὃν εἶδει V | 26 νῶτόν τε καὶ Stobaeus

4 ZENOB. II 71 βαλὼν φεύξεσθαι ὀίει· πρὸς τοὺς κακὸν τι δράσαντας καὶ οἰομένους φυγεῖν. | 18 sqq. IOANNES Sic. t. VI p. 222 W. (testim. XXII), cf. test. XIX—XXI. | 25 PHILO t. II p. 481 (test. VII p. 4).

ρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσίν, καὶ πρόσωπα δὺ' ἐπ'
 ἀνένη κυκλοτερεῖ, ὅμοια πάντη· κεφαλὴν δ' ἐπ' ἀμφοτέροις 190
 τοῖς προσώποις ἐναντίοις κειμένοις μίαν καὶ ὠτα τέτταρα καὶ
 αἰδοῖα δύο καὶ τάλλα πάντα ὡς ἀπὸ τούτων ἂν τις εἰκάσειεν.
 5 ἐπορεύετο δὲ καὶ ὄρθον ὥσπερ νῦν ὀπότερωσε βουληθείη, καὶ
 ὀπότε ταχὺ ὀρμήσειεν θεῖν, ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες εἰς ὄρθον
 τὰ σκέλη περιφερόμενοι [κυβιστῶσι κύκλω], ὁκτῶ τότε οὔσι τοῖς
 μέλεσιν ἀπεριδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλω. ἦν δὲ διὰ ταῦτα
 τρία τὰ γένη καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν B
 10 ἄρχην ἔκγονον, τὸ δὲ θεῖν τῆς γῆς, τὸ δ' ἀμφοτέρων μετέχον
 τῆς σελήνης [ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων μετέχει]· περιφερῆ
 δὲ δὴ ἦν καὶ αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν
 ὅμοια εἶναι. ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην καὶ τὰ
 φρονήματα μεγάλα εἶχον. ἐπεχείρησαν δὲ τοῖς θεοῖς, καὶ ὁ
 15 λέγει Ὅμηρος περὶ Ἐφιάλτου τε καὶ Ὠτῶν, περὶ ἐκείνων λέγε-

1 τὰ σκέλη ἴσα Hirschigius | ἴσα C | χερσίν B: χερσὶ VC | δὺ' B
 δὺ' V: δύο C, Stobaeus | 3 κειμένοις om. Stobaeus | 4 ὡς] ὅσα Stobaeus | 5
 ὀπότερωσ idem | 6 ὀρμήσειε||| (ν er.) θεῖν B ὀρμήσειεν ἐλθεῖν C | εἰς
 ς: καὶ εἰς BV^bC Stobaeus | ὄρθα ὄντα σκέλη Stobaeus | 7 κυβιστῶσι κύ-
 κλω del. Sauppius Badhamus | τότε ὁκτῶ C, Stobaeus | 8 ἄπερ εἰδόμενοι
 BV corr. b ἐπεριδόμενοι ci. Stephanus | 10 τὸ δ' C: τὸ δὲ BV Sto-
 baeus | 11 ὅτι ... μετέχει del. Iahnus | μετεῖχεν Stobaeus | 12 δὴ om.
 Stobaeus | 13 οὖν om pr C^b | 15 ἐφιάλτου V

6 SCHOL. κυβιστητῆρ ὁ ὀρχηστής, καὶ κυβιστῶν τὸ ὀρχεῖσθαι. |
 9 PROCLUS in Plat. Tim. p. 326 οὕτω δὴ καὶ σεληνιακὴν ψυχὴν
 εἰς ἀνδρὸς κατέναι φύσιν, καθὰ τὴν Μουσαίου φασί, καὶ ἀπολλωνια-
 κὴν (ἡλιακὴν Iahnus) εἰς γυναικός, καθάπερ ἰστοροῦσι τὴν Σίβυλλαν.
 καὶ δηλοῖ τὸ μὲν διηρηθῆσθαι καὶ ἐκείνας κατὰ τὸ ἄρρεν καὶ θεῖν καὶ τὸ
 κοινὸν ἐκ τούτων ὁ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν συμποσίῳ μῦθος (cf.
 ib. p. 329). HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 80 ἐπεὶ οὖν οἱ θεολόγοι εἰς
 ἄρρεν καὶ θεῖν διαιροῦσι τοὺς θεοὺς καὶ τῶν ψυχῶν αἱ μὲν τοῖσδε,
 αἱ δὲ τοῖσδε προσήκουσι τῶν θεῶν, ὡς ἐν συμποσίῳ εἴρηκεν ἐν τῷ
 Ἀριστοφάνους. | 15 HOM. Od. λ 308 Ὠτῶν τ' ἀντίθεον τηλέκλει-
 τόν τ' Ἐφιάλτην, ... 313 οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
 φυλόπιδα στήσειν πολυάκρος πολέμοιο. | Mvsonivs Ioannis Stob. flor.
 LXVII 20 ἐπεὶ τοῦ χάριν ὁ τοῦ ἀνθρώπου δημιουργὸς πρῶτον μὲν
 εἶπε δίχα τὸ γένος ἡμῶν, εἶτ' ἐποίησεν αὐτῷ διττὰ αἰδοῖα, τὸ μὲν
 εἶναι θεῖος τὸ δὲ ἄρρενος, εἶτα δὲ ἐνεποίησεν ἐπιθυμίαν ἰσχυρὰν
 ἑκατέρῳ πατέρου τῆς θ' ὁμιλίας καὶ τῆς κοινωνίας καὶ πόθον ἰσχυρὸν
 ἀμφοῖν ἀλλήλων ἐνεκέρασεν, τῷ μὲν ἄρρενι τοῦ θεῖος, τῷ δὲ θεῖνι
 τοῦ ἄρρενος; ἄρ' οὖν οὐ γινώσκον, ὅτι ἐβούλετο συνεῖναι τε αὐτῷ
 καὶ συζῆν καὶ τὰ πρὸς τὸν βίον ἀλλήλοισιν συμμηχανᾶσθαι καὶ γένεσιν
 παιδῶν καὶ τροφὴν ἅμα ποιῆσθαι, ὡς ἂν τὸ γένος ἡμῶν αἰδῖον ἦ;

οιται, τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν, ὡς ἐπιθη-
 σομένων τοῖς θεοῖς. ὁ οὖν Ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ ἐβουλεύ-15
 οντο, ὅ τι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι, καὶ ἠπόρουν· οὔτε γὰρ ὅπως
 ἀποκτείναιεν εἶχον καὶ ὡσπερ τοὺς Γίγαντας κεραυνώσαντες τὸ
 γένος ἀφανίσαιεν — αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ ἱερά τὰ παρὰ τῶν⁵
 ἀνθρώπων ἠφανίζετο — οὐθ' ὅπως ἐῶεν ἀσελγαίνειν. μόγις
 δὲ ὁ Ζεὺς ἐννοήσας λέγει ὅτι Δοκῶ μοι, ἔφη, ἔχειν μηχανήν,
 ὡς ἂν εἶέν τε ἀνθρώποι καὶ παύσαιντο τῆς ἀκολασίας ἀσθενέ-
 D στεροι γενόμενοι. νῦν μὲν γὰρ αὐτοὺς, ἔφη, διατεμῶ δίχα ἑκα-
 στον· καὶ ἅμα μὲν ἀσθενέστεροι ἔσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι¹⁰
 ἡμῖν διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι, καὶ βαδιοῦνται
 ὄρθοι ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. ἐὰν δ' ἔτι δοκῶσιν ἀσελγαίνειν καὶ
 μὴ ἴθελωσιν ἡσυχίαν ἄγειν, πάλιν αὖ, ἔφη, τεμῶ δίχα, ὡστ' ἐφ'
 ἐνὸς πορεύονται σκέλους ἀσκολίζοντες. ταῦτ' εἰπὼν ἔτεμνε
 τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὡσπερ οἱ τὰ ὅα τέμνοντες καὶ μέλλον-¹⁵
 E τες ταριχεύειν, ἢ ὡσπερ τὰ ῥὰ ταῖς θριξίν· ὄντινα δὲ τέμοι,

2 ὁ γοῦν Stobaei A | 4 ἀποκτείναιεν et 5 ἀφανίσαιεν Hirschigius | 5
 καὶ τὰ Stobaeus: καὶ BVC | 6 οὔτε BV Stob. | ἐῶμεν pr C^b | ἀσ[ελ]γαίνειν
 cum corr. C | μόγις δὲ Stobaeus | 8 εἰεν τε pr B εἰ εἶέν τε C ἰῶνται Stobaeus |
 ἀνθρώποι Voegelinus p. 296 | 11 καὶ om C | 12 δ' ἔτι ζ: δέτι B δέτι
 V^bC^b | 13 θέλωσιν BV Stobaeus ἐθέλωσιν C | αὖ om Stobaeus | 14 ἐνώς
 V | πορεύσ[οι]ται cum corr. C | ἀσκολίζοντες Stobaeus ἀσκολιάζοντες ζ |
 ταῦτ' εἰπὼν ὁ παρ' αὐτῷ Ζεὺς ἔτεμνε . . . 16 θριξίν Eusebius praep. eu.
 XII p. 585 D | ταῦτ' C Eus.: ταῦτα BV | ἔτεμνε Stobaeus | 15 ὡσπερ . . .
 ταριχεύειν Photius Suidas | ὅα Ruhnkenius ad Tim. p. 189 Toupus
 emend. in Suid. et Hesych. II p. 231: ὡὰ B ὡὰ V^bC Stobaeus Photius
 ὡτα Eusebius | καὶ del. Badhamus | 16 ταριχεύειν Photius Suidas | η . . .
 θριξίν cum Sydenhamio del. Iahnus | τὰ BV: οἱ τὰ C, Stobaeus | ὡὰ
 B | θριξὶ διαιροῦντες Toupus

14 SCHOL. ἀσκολιάζειν κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκοὺς ἄλλεσθαι
 ἀηλιμμένους, ἐφ' οὓς ἐπήδων γελοίου ἐνεκα (eadem Hesych. u. ἀσκολ-
 ιάζεις). πνὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν συμπεφυκόσι τοῖς σκέλεσιν ἀλλομένων.
 ἤδη δὲ παθεῖται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι τὸ νεῦρον (τὸν ἕτερον Bekkerus)
 τῶν ποδῶν ἀνέχοντα, ἢ ὡς νῦν, ἐπὶ σκέλους ἐνὸς βαίνοντα. ἔστι δὲ
 καὶ τὸ χωλαίνειν. TIM. SUID. ἀσκολίζοντες· ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐφαλ-
 λόμενοι, ἢ στερούμενοι (ὑστερούμενοι Suid.) τῶν κατὰ φύσιν. HESYCH.
 ἀσκολίζοντες· ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἀλλόμενοι. | 15 POLLUX VI 79 ἦν δὲ
 τρογάλια κάρουα μυρτίδες μέσπιλα, ἃ καὶ ὅα καλεῖται· καὶ τοῦνομα
 ἔστι παρὰ Πλάτωνι τοῦτο, ὡς παρ' Ἀρχιλόγῳ ἐκεῖνο. TIM. PHOT.
 SUID. ὅα· ἀκροδρύων εἶδος μήλοισ μικροῖς ἐμφερές. | 16 PHOT. SUID.
 ταριχεύειν [ταριχεύειν]· ὡσπερ . . . ταριχεύειν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ
 ξηραίνειν. | PLUTARCH. amator. 24 p. 770 B οἷσθα τοὺς παιδικοὺς
 ἔρωτας ὡς (εἰς add. Wyttenbachius) ἀβεβαιότητα πολλὰ λέγουσι καὶ
 σκώπτουσι λέγοντες, ὡσπερ ῥὸν αὐτῶν τριχὶ διαιρεῖσθαι τὴν φιλίαν.

τὸν Ἀπόλλω ἐκέλευεν τό τε πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ ἀνχένος ἡμισυ πρὸς τὴν τομήν, ἵνα θεώμενος τὴν αὐτοῦ τμησιν κοσμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὰλλα ἰᾶσθαι ἐκέλευεν. ὁ δὲ τό τε πρόσωπον μετέστρεφε καὶ ξυνέλκων παν-
 5 ταχόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὡσπερ τὰ σύσπαστα βαλλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατὰ μέσῃν τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. καὶ τὰς μὲν ἄλλας ῥυτί-
 10 δας τὰς πολλὰς ἐξελέαινε καὶ τὰ στήθη διήρθρου, ἔχων τι τοι-
 οὔτον ὄργανον οἷον οἱ σκυτοτόμοι περὶ τὸν καλάποδα λεαι-
 10 νοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας· ὀλίγας δὲ κατέλιπε, τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλόν, μνημεῖον εἶναι τοῦ πα-
 λαιοῦ πάθους. ἐπειδὴ οὖν ἡ φύσις δίχα ἐτμήθη, ἐπόθουν ἕκα-
 στον τὸ ἡμισυ τῷ αὐτοῦ ξυνεῖναι, καὶ περιβάλλοντες τὰς
 χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις, ἐπιθνημοῦντες ξυμφῦναι,
 15 ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας διὰ τὸ μηδὲν B
 ἐθέλειν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν. καὶ ὁπότε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων, τὸ δὲ λειφθεῖν, τὸ λειφθέν ἄλλο ἐζήτει καὶ ξυνεπλέ-
 κετο, εἴτε γυναικὸς τῆς ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει, ὃ δὴ νῦν γυναῖκα
 καλοῦμεν, εἴτ' ἄνδρός· καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἐλέησας δὲ ὁ
 20 Ζεὺς ἄλλην μηχανὴν πορίζεται καὶ μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰ-

1 ἀπόλλωνα Eusebius, Stobaei A | ἐκέλευεν τὸ B ἐκελεύετο uolebat b ἐκέλευσε τό V, Stobaei A | καὶ ... 2 ἡμισυ cum Sauppio del. Iahnus | καὶ τὸ] ἀπὸ C κατὰ τὸ Vermehren p. 69 | 2 τμήν C^b | αὐτοῦ BC Stobaeus | 3 τὰ ἄλλα Eusebius | ἐκέλευσεν V | 4 ξυνέλκων Stobaeus: συνέλκων BVC | 6 συσπαστὰ B | βαλλάντια b rec.: βάλλοντῶ BVC βαλάντια C | ἐν στόμα B ἐνστομα V | ἀπέδεισε Stobaeus | 7 τὸν del. Hommelius | ὀ[μφ]αλὸν cum corr. C | 8 τὰς om Stobaeus | τί B | 9 ὄργανον del. Creuzerus ad Plotin. de pulchr. p. 525 | καλάποδα Pollux Stobaeus: καλόποδα BV καλώποδα C | 12 ἐπειδὴ ... 14 ξυμφῦναι Priscianus XVII 159 p. 1100 | ἐπὶ οὖν Stobaeus | ἐπόθουν Vermehren p. 70: ποθοῦν libri | ἕκαστοι τῷ ἡμίσει τῷ αὐτοῦ ξυνεῖναι Vermehren | 13 τῷ*] τὸ libri, Stob. τε Priscianus | αὐτοῦ B αὐτοῦ C om. Priscianus | ξυνεῖναι BV: ξυνήει C, Stobaeus Priscianus, del. Rettigius | 14 ἀμπλεκόμενοι Stobaeus | ξυμφῦναι Stobaeus Priscianus: συμφῦναι BVC | 15 ἀπεθνήσκον B | ὑπὸ τοῦ λιμοῦ C, Stobaeus ὑπὸ τῆς λιμοῦ ε | 16 ὁπότε τι B | 17 τὸ δὲ b τότε B | λειφθεῖν V^b | ξυνεπλέκετο Stobaeus συνεπλέκετο BVC | 18 ἡμισείας Stobaeus | 19 εἴτ' C: εἴτε BV Stobaeus | ἀπώλλυντο bC: ἀπολλυντο B, V ἀπώλλυτο Stobaeus

9 POLLUX X 141 σκυτοτόμου δὲ σκευή ... καὶ καλάπους ἐν τῷ συμποσίῳ. | 12 PHILO de opif. mundi 53 p. 36 Mang. ἔρωσ δ' ἐπιγενόμενος καθάπερ ἑνὸς ζώου διττὰ τμήματα διεστηκότα συναγαγὼν εἰς ταῦτον ἀρμόττεται, πόθον ἐνιδρουσίμενος ἑκατέρω τῆς πρὸς θάτερον κοινωνίας εἰς τὴν τοῦ ὁμοίου γένεσιν.

δοῖα εἰς τὸ πρόσθεν· τέως γὰρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον καὶ ἐγέν-
 ονων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν ὥσπερ οἱ τέτ-
 τιγες. μετέθηκέ τε οὖν † οὕτω αὐτῶν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ διὰ
 τούτων τὴν γέννησιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησεν, διὰ τοῦ ἄρρενος ἐν
 τῷ θήλει, τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ ἅμα μὲν εἰ ἀνήρ⁵
 γυναικὶ ἐντύχοι, γεννῶεν καὶ γίγνοιτο γένος, ἅμα δ' εἰ καὶ
 ἄρρην ἄρρени, πλησμονὴ γοῦν γίγνοιτο τῆς συνουσίας καὶ δια-
 παύοιντο καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποντο καὶ τοῦ ἄλλου βίου ἐπι-
 μελοῖντο. ἔστι δὲ οὖν ἐκ τόσου ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων τοῖς
 D ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας φύσεως συναγωγεὺς καὶ ἐπιχειρῶν¹⁰
 ποιῆσαι ἐν ἐκ δυοῖν καὶ ἰάσασθαι τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην.
 ἕκαστος οὖν ἡμῶν ἔστιν ἀνθρώπου ξύμβολον, ἅτε τετμημένος¹⁶
 ὥσπερ αἱ ψῆτται, ἐξ ἐνὸς δύο. ζητεῖ δὲ αἰεὶ τὸ αὐτοῦ ἕκαστος
 ξύμβολον. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμημᾶ εἰσιν,
 ὃ δὴ τότε ἀνδρόγυνον ἔκαλεῖτο, φιλογύναικές τ' εἰσὶ καὶ οἱ¹⁵
 πολλοὶ τῶν μοιχῶν ἐκ τούτου τοῦ γένους γεγόνασιν, καὶ ὅσαι
 E αὐ γυναικὲς φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι [ἐκ τούτου τοῦ γένους
 γίνονται]· ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν γυναικὸς τμημᾶ εἰσιν, οὐ
 πάνυ αὐταὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν προσέχουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον

1 et 3 πρόσθε C^b | 3 τε] δὲ Astius | οὕτω (sic BVC) αὐτῶν non-
 dum emendata. fort. ὁμοῦ πάντων* | αὐτῶν del. Rueckertus αὐτὰ ε | αὐ-
 τῶν εἰς τὸ πρόσθεν del. Iahnus | ἔμπροσθεν Stobaeus | 4 τούτου Sto-
 baeus | γέννησιν Vermehren p. 71: γένεσιν BVC, Stobaeus | ἐν] νέαν
 Stobaeus | ἐποίησεν B: ἐποίησε VC | διὰ ... θήλει del. Iahnus | 6 καὶ
 σῶν (uel ἔτι) γίγνοιτο Rueckertus | γένοιτο Stobaeus | γένος*] τὸ γένος
 libri, Stob. τόκος Vermehren ὁ γόνος Hommelius | 7 ἄρρην C^b Sto-
 baeus | διαπαύοιντο C | 10 συναγωγὸς Stobaeus | 11 ἵνα Stobaei A |
 12 οὖν] immo γοῦν* | ἡμῶν om V | σύμβολον Stobaeus | 13 αἰεὶ BV αἰεὶ
 C | αὐτοῦ VC | ἕκαστον BV | 14 σύμβολον C, Stob. | τμηματός Stobaeus |
 15 φιλογυναικῆς B | τέ εἰσι BVC Stob. | 16 γεγόνασιν B γεγόνασι VC |
 17 φιλομοιχεύτριαι Stobaeus | ἐκ ... γίνονται del. Badhamus | 18 γίνον-
 ται sic BV | [τμη]μα cum corr. C | 19 προσέχουσι C

10 MENANDER de or. demonstr. 8 t. IX p. 150 W. (test. XXI). |
 13 SCHOL. ἰχθύδιόν τι τῶν πλατέων ἢ ψῆττα, ἐκ δύο δερμάτων
 συγκείσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὃ πνευ σαυδάλιον καλοῦσιν, οἱ δὲ
 βούγλωσσον (eadem fere Suidas u. ψῆττα)· κακῶς δέ· ἄλλα γὰρ
 ἔστι ταῦτα. TIM. PHOT. SVID. ψίτται· ἰχθύων εἶδος (γένος Suid.). |
 17 HERMOG. π. ἰδ. II 5 t. III p. 324 W. καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ φίλαν-
 δρόν που τὴν Ἀταλάντην εἶπε (fr. 1003) διὰ τὸ ἀσπάζεσθαι σὺν
 ἀνδράσι εἶναι, ἡμῶν πάλιν ἐπ' ἄλλον πράγματος ταπτόντων τοῦνομα
 τοῦτο . . . καὶ τὸ παρὰ Εὐριπίδῃ δὲ (Androm. 229) τοιοῦτόν ἐστι· 'μὴ
 τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρία, γύναι, ὑπερβάλης', φησί. σχεδὸν γὰρ
 τοῦναντίον νῦν ἢ λέξις αὕτη σημαίνει ἢ τῆς φιλανδρίας ἢ ἥπερ

πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμένοι εἰσὶ, καὶ αἱ ἑταιρίστριαι ἐκ τού-
του τοῦ γένους γίνονται. ὅσοι δ' ἄρρενος τμημά εἰσι, τὰ ἄρ-
ρενα διώκουσι, καὶ τέως μὲν ἂν παῖδες ὦσιν, ἅτε τεμάχια ὄντα
τοῦ ἄρρενος, φιλοῦσι τοὺς ἄνδρας καὶ χαίρουσι ξυγκατακείμενοι
5 καὶ ξυμπεπλεγμένοι τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἰσὶν οὗτοι οἱ βέλτιστοι 192
τῶν παίδων καὶ μειρακίων, ἅτε ἀνδρειότατοι ὄντες φύσει. φασὶ
δὲ δὴ τινες αὐτοὺς ἀναισχύντους εἶναι, ψευδόμενοι· οὐ γὰρ ὑπ'
ἀναισχυντίας τοῦτο δρῶσιν, ἀλλ' ὑπὸ θάρρους καὶ ἀνδρείας καὶ
ἀρρενωπίας, τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι. μέγα δὲ τεκμή-
10 ριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνον ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικά
ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι. ἐπειδὴν δὲ ἀνδρωθῶσι, παιδεραστοῦσι καὶ
πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσέχουσι τὸν νοῦν φύσει B
[ἀλλ' ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκάζονται], ἀλλ' ἐξαρχεῖ αὐτοῖς μετ'
ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις. πάντως μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος παιδε-
15 ραστῆς τε καὶ φιλεραστῆς γίγνεται, αἰεὶ τὸ ξυγγενὲς ἀσπαζόμε-
νος. ὅταν μὲν οὖν καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ ἐντύχη τῷ αὐτοῦ ἡμίσει
καὶ ὁ παιδεραστῆς καὶ ἄλλος πᾶς, τότε καὶ θαυμαστὰ ἐκπλήτ-
τονται φιλίᾳ τε καὶ οἰκειότητι καὶ ἔρωτι, οὐκ ἐθέλοντες, ὡς
ἔπος εἰπεῖν, χωρίζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. καὶ
20 οἱ διατελοῦντες μετ' ἀλλήλων διὰ βίου οὗτοί εἰσιν, οἱ οὐδ' ἂν
ἔχοιεν εἰπεῖν ὅ τι βούλονται σφίσι παρ' ἀλλήλων γίγνεσθαι.
οὐδὲ γὰρ ἂν δόξειεν τοῦτ' εἶναι ἢ τῶν ἀφροδισίων ξυνουσία, ὡς
ἄρα τούτου ἔνεκα ἕτερος ἑτέρῳ χαίρει ξυνῶν οὕτως ἐπὶ μεγά-

1 τετραμμένοι εἰσι B | καὶ αἱ . . . γίνονται suspectat Voegelinus |
αἱ om Stobaeus | 2 δ' Stobaeus: δὲ BVC | ἄρρενος ἄρρενος Bastius krit.
vers. p. 126 | 3 καὶ ἔως cum Astio Iahnus | τεμάχια om Stobaeus τεμ-
μάχια c | 4 ξυγ — et 5 ξυμ — Stobaeus: συγ — et συμ — BVC | 5 συμ-
πλεκόμενοι V | οὗτοι οἱ Hirschigius: οὗτοι BVC Stob. | 6 μειρακίων V
τῶν μειρακίων Stobaeus | 7 δὲ om Stobaeus | οὕτε γὰρ Stob. | 8 ἀνδρίας
BV | 9 ἀρρενωπίας V | αὐτοῖς s | 10 ἀποβαίνουσιν V | 11 ἐπειδὴν δε B |
δὲ om Stobaei A | 13 ἀλλ' ἀναγκάζονται ὑπὸ τοῦ νόμου C, del. Iahnus |
14 ἀγάμοις οὐσι· Stobaeus | 15 αἰεὶ BV(?) ἀ||εὶ b | 16 ὅτ' ἂν BVC |
μὲν οὖν] μέντοι Sauppius | καὶ om. Stobaeus | αὐτοῦ VC | 17 θαυμαστό-
ται· Badhamus | ἐκπλήττοντα BV | 19 οὐδὲ ἐπὶ σμικρὸν Stobaeus | 22
οὐδὲ editio Francof. 1552: οὐδὲν B οὐδὲν VC οὐδὲν Stobaeus | δόξειεν
BV δόξειε C | ξυνουσία Stobaeus: συνουσία BVC. | 23 ἑτέρῳ B ἑκατέρῳ
Stob. | χαίρειν BV | ξυνῶν V συνῶν Stobaeus

ἡμεῖς εἰώθαμεν χρῆσθαι· τὴν γὰρ ἀκολασίαν βούλεται νῦν δῆπον
σημαίνειν καὶ τὸ μοιχεύεσθαι.

1 TIM. PHOT. SVID. ἑταιρίστριαι· αἱ καλούμεναι τριβάδες.
HEBENCH. ἑταιρίστριαι· τριβάδες. idem διεταρίστριαι (αἱ ἑται-
ρίστριαι Ruhnkenius ad Tim. p. 124)· γυναῖκες αἱ τετραμμένοι πρὸς
τὰς ἑταίρας ἐπὶ συνουσία, ὡς οἱ ἄνδρες. οἷον τριβάδες.

λης σπουδῆς· ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἑκατέρου ἢ ψυχὴ δῆλη
 D ἔστιν, ὃ οὐ δύναται εἰπεῖν, ἀλλὰ μαντεύεται ὃ βούλεται καὶ
 αἰνίττεται. καὶ εἰ αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ κατακειμένοις ἐπιστάς ὁ
 "Ἡφαιστος, ἔχων τὰ ὄργανα, ἔροιτο 'τί ἔσθ' ὃ βούλεσθε, ὡ
 ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ' ἀλλήλων γενέσθαι;' καὶ εἰ ἀποροῦντας
 αὐτούς πάλιν ἔροιτο 'ἄρα γε τοῦδε ἐπιθυμεῖτε, ἐν τῷ αὐτῷ
 γενέσθαι ὃ τι μάλιστα ἀλλήλοις, ὥστε καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν
 μὴ ἀπολείπεσθαι ἀλλήλων; εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτ', ἐθέλω
 E ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφυῆσαι εἰς τὸ αὐτό, ὥστε δύο ὄντας ἕνα
 γεγονέναι καὶ ἕως τ' ἂν ζῆτε, ὡς ἕνα ὄντα κοινῇ ἀμφοτέρους
 10 ζῆν, καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνητε, ἐκεῖ αὖ ἐν "Αἴδου ἀντὶ δυοῖν ἕνα
 εἶναι κοινῇ τεθνεῶτε· ἀλλ' ὁρᾶτε εἰ τούτου ἐρᾶτε καὶ ἐξαρκεῖ
 ὑμῖν ἂν τοίτου τύχητε' ταῦτ' ἀκούσας ἴσμεν ὅτι οὐδ' ἂν εἰς
 ἐξαρνηθεῖν οὐδ' ἄλλο τι ἂν φανείη βουλόμενος, ἀλλ' ἀτεχνῶς
 οἴοιτ' ἂν ἀκηκοέναι τοῦτο ὃ πάλαι ἄρ' ἐπεθύμει, συνελθὼν
 15 καὶ συντακείς τῷ ἐρωμένῳ ἐκ δυεῖν εἰς γενέσθαι. τοῦτο γὰρ
 ἔστι τὸ αἴτιον, ὅτι ἡ ἀρχαία φύσις ἡμῶν ἦν αὕτη καὶ ἡμεν
 ὅλοι· τοῦ ὅλου οὖν τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ διώξει ἔρως ὄνομα. καὶ
 193 πρὸ τοῦ, ὡσπερ λέγω, ἐν ἡμεν· νυκτὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διψ-
 κίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθάπερ Ἀρκάδες ὑπὸ Λακεδαιμο-
 νίων. φόβος οὖν ἔστιν, ἐὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεούς,
 ὅπως μὴ καὶ αὐθις διασχισθησόμεθα καὶ περιόμεν ἔχοντες
 ὡσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις κατὰ γραφὴν ἐκτετυπωμένοι, διαπε-

1 ἄλλοτι B | ἡ ψυχὴ ἑκατέρου Stobaeus | 3 ἐνίττεται V | 6 ἄρα γε
 B ἄρα γε V | 8 ἐπιθυμεῖτε θέλω BV ἐπιθυμεῖτε ἐθέλω C | 9 συμφυ-
 σῆσαι[c] cum ras. B συμφῦσαι bC | 10 ἕως τὰν ζητήσεωσ (ζητήσεώσ b) ἕνα
 BV | 11 δυοῖν sic BVC | 12 [ὁ]ρᾶτε c. ras. V | ἐρᾶτ[ε] c. corr. C | 14 ἄλλο
 τι ἂν B ἄλλο ὅτι[οῦν] cum lit. C | 15 τοῦτο ὃ] τοῦ οὐ Badhamus | ἄρ' C:
 ἄρα BV | 16 ἐρωτωμένῳ V | δυεῖν sic BVC | τούτου γὰρ Bastius *krit. vers.*
 p. 50 τούτου ἄρ' Wolfius | 17 ἡμῖν ἦν V | 19 διασχίσθημεν Cornarius | 21
 ἔστιν B | 22 διασχισθησόμεθα BV | περιόμεν b rec. | 23 κατὰ γραφὴν
 B κατὰ γραφὴν VC καταγραφὴν cum G. Hermanno *opusc.* V p. 214
 Iahnus καταγραφῆ Schneiderus *lexico Letronnius lettres d'un antiq.* p.

9 ARISTOT. *pol.* II 4 p. 1262^b11 καθάπερ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς λό-
 γοις ἴσμεν λέγοντα τὸν Ἀριστοφάνην, ὡς τῶν ἐρώντων διὰ τὸ
 σφόδρα φιλεῖν ἐπιθυμούντων συμφῦναι καὶ γενέσθαι ἐκ δύο ὄντων
 ἀμφοτέρους ἕνα. SYNES. *epist.* 151 p. 289 D Πλάτων . . . 'βούλοιτ'
 ἂν οὖν' φησὶν 'Ἡφαιστος τέχνη συντακῆναι τε καὶ συμφυῆναι καὶ
 ἐν ἄμφω γενέσθαι'. *ep.* 139 p. 276 B οἷς δὲ ὁ ἐφεστὼς βραβεύει
 θεὸς κατὰ τὴν θεσπεσίαν Πλάτωνος φωνὴν συντήξας τῇ τέχνῃ καὶ
 ἕνα ἄμφω ποιήσας τοὺς ἀντερῶντας, οἵτοι καὶ χρόνου καὶ τόπου
 φύσιν ἐλέγχουσιν. | 20 ARISTIDES *or.* 46 t. II p. 287 (*testim.* XXV),
 cf. *id.* *or.* 47 t. II p. 330.

πρισμένοι κατὰ τὰς ῥίνας, γεγονότες ὡσπερ λίσπαι. ἀλλὰ
τούτων ἕνεκα πάντ' ἄνδρα χρὴ ἅπαντι παρακελεύεσθαι εὖσε-
βεῖν περὶ Θεοῦς, ἵνα τὰ μὲν ἐκφύγωμεν, τῶν δὲ τύχωμεν· ὧν ^B
ὁ Ἔρως ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός. ᾧ μηδεὶς ἐναντία πρα-
⁵τέτω· [πράττει δ' ἐναντία, ὅστις θεοῖς ἀπεχθάνεται·] φίλοι
γὰρ γενόμενοι καὶ διαλλαγέντες τῷ θεῷ ἐξευρήσομέν τε καὶ
ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν, ὃ τῶν νῦν
ὀλίγοι ποιοῦσι. καὶ μὴ μοι ὑπολάβῃ Ἐρυξίμαχος κωμωδῶν τὸν
λόγον, ὡς Πανσανίαν καὶ Ἀγάθωνα λέγω· ἴσως μὲν γὰρ καὶ
¹⁰οὔτοι τούτων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ εἰσὶν ἀμφοτέρω τὴν φύσιν ^C
ἄρρενες· λέγω δ' οὖν ἔγωγε καθ' ἅπαντων καὶ ἀνδρῶν καὶ γυ-
ναικῶν, ὅτι οὕτως ἂν ἡμῶν τὸ γένος εὐδαιμον γένοιτο, εἰ ἐκτε-
λέσαιμεν τὸν ἔρωτα καὶ τῶν παιδικῶν τῶν αὐτοῦ ἕκαστος
τύχοι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπελθῶν φύσιν. εἰ δὲ τοῦτο ἄριστον,
¹⁵ἀναγκαῖον καὶ τῶν νῦν παρόντων τὸ τοῦτου ἐγγυτάτῳ ἄριστον
εἶναι· τοῦτο δ' ἐστὶ παιδικῶν τυχεῖν κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκό-

490 | στήλαις ἐκτετυπωμένοι, καταγραφὴν, διαπεπρισμένοι Budaeus comm.
ling. gr. p. 311, ed. Bas. | διαπεπρησμένοι BVC δίχα πεπρισμένοι Ruhn-
kenius ad Tim. p. 126 ed. I

1 κατὰ . . . γεγονότες secluserat Iahnus | 2 ἅπαντι Hirschigius:
ἅπαντα BVC | 3 ὧν ζ: ὡς BVC^b | 5 πράττει . . . ἀπεχθάνεται del. Iahnus |
7 ἡμιτόμοις αὐτῶν Bastius *kr. vers.* p. 53 | 8 ποιοῦσι del. G. A. Hir-
schigius | 8 ποιοῦ[σι] cum ras. C | ὑπολάβῃ V^b ἀπολάβῃ C | 9 καὶ post
γὰρ del. Wolfius | 11 ἄρρενος Bastius *kr. vers.* p. 54 ἄρρενος ἐνός Orel-
lius ad Isocr. de perm. p. 330 | δ' C: δὲ BV | 12 εὐδαιμον bC: εὐδαί-
μον Bv εὐδαίμων V | 13 αὐτοῦ VC | 14 ἐπανελθῶν Mehlerus ad Xen.
copu. p. 89 | 15 ἐγγυτάτῳ cod. Vindobonensis: ἐγγυτάτῳ BVC | 16 τοῦτο
τοῦτοῦ B τοῦτον V | αὐτῷ B αὐτῶι b αὐτῷ VC

1 SCHOL. λίσπαι· αἱ λείαι καὶ ἐκτετριμμένοι καὶ ἄπνοι λίαν. καὶ
οἱ διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι. οἳ τε Ἀθηναῖοι λίσποι καλοῦνται τῷ
ἐκ τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας αὐτοῖς ἀπογλούτους εἶναι.
PHOT. SID. λίσπαι· οἱ μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι καὶ ἐκτε-
τριμμένοι. καὶ λίσπη γλῶσσα (Arist. ran. 826) ἢ ἐπιτετριμμένη.
λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπαι διὰ τὸ ναυτικούς
ὄντας ἕνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας ἀπογλούτους
εἶναι· ἐνοὶ διὰ τὸ Θεσέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς Ἄιδου καὶ
πρὸς τὴν πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ,
Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν
ἐξαιτησαμένον καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσ-
ηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος (cf. Guil. Hoffmannus in Fleck-
eiseni ann. 1862 p. 599 sq.)· διόπερ εἰς τμήν ἐκείνου καὶ τοὺς
λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ὀνομάζεσθαι. HESYCH. λίσποι· οἱ ἐκτε-
τριμμένοι τῶν ἀστραγάλων. καὶ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θεσέως, ἀπὸ τοῦ ἐν
Ἄιδου προσχεθῆναι τῇ πέτρῳ ἀπὸ τῶν γλουτῶν. TIM. λίσπαι· οἱ
δίχα πεπρισμένοι (ἀστράγαλοι add. Ruhnkenius).

δτων· οὐ δὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν
 Ἔρωτα, ὃς ἐν τῷ παρόντι ἡμᾶς πλεῖστα ὀνίνησιν εἰς τὸ οἰκεῖον
 ἄγων, καὶ εἰς τὸ ἔπειτα ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται, [ἡμῶν παρ-
 εχομένων πρὸς θεοὺς εὐσέβειαν] καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν
 ἀρχαίαν φύσιν καὶ ἰασάμενος μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι. 5

Οὗτος, ἔφη, ὦ Ἐρυξίμαχε, ὁ ἐμὸς λόγος ἐστὶ περὶ Ἔρω-
 τος, ἄλλοιός ἢ ὁ σός. ὥσπερ οὖν ἐδεήθην σου, μὴ κωμωδή-
 σης αὐτόν, ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν τί ἕκαστος ἐρεῖ,
 μᾶλλον δὲ τί ἐκάτερος· Ἀγάθων γὰρ καὶ Σωκράτης λοιποί.
 Ἀλλὰ πείσομαί σοι, ἔφη, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· καὶ γὰρ μοι 17
 ὁ λόγος ἡδέως ἐρρήθη, καὶ εἰ μὴ ξυνήδη Σωκράτει τε καὶ Ἀγά-
 θωνι δεινοῖς οὕσι περὶ τὰ ἐρωτικά, πάνυ ἂν ἐφοβούμην, μὴ
 ἀπορήσωσι λόγων διὰ τὸ πολλὰ καὶ παντοδαπὰ εἰρησθαι· νῦν
 194 δ' ὅμως θαρρῶ. τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν Καλῶς γὰρ αὐτὸς
 ἠγώνισαι, ὦ Ἐρυξίμαχε· εἰ δὲ γένοιο οὐ νῦν ἐγὼ εἶμι, μᾶλλον 15
 δὲ ἴσως οὐ ἔσομαι, ἐπειδὴν καὶ Ἀγάθων εἶπη, [εὐ³] καὶ μάλ' ἂν
 φοβοῖο καὶ ἐν παντὶ εἴης, ὥσπερ ἐγὼ νῦν. Φαρμάττειν βούλει
 με, ὦ Σώκρατες, εἰπεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ
 οἴεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην ἔχειν ὡς εὐ³ ἐροῦντος
 ἐμοῦ. Ἐπιλήσμων μεντὰν εἶην, ὦ Ἀγάθων, εἰπεῖν τὸν Σω- 20
 κράτη, εἰ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαί-
 νοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν καὶ βλέψαντος

2 Ἔρωτα suspectat Voegelinus | ἐν τε τῷ C 3 τὸ μετέπειτα C |
 ἡμῶν ... εὐσέβειαν del. Voegelinus | 5 ποιήσειν Hirschigius | 7 ἀλλ' οἴος
 η (ἦ b) B ἀλλ' οἴος ἦ V | [σου μὴ κωμω]δήσησ cum ras. V | 9 τί post δὲ
 in mg. addit V | ἐ[κάτ]ερος cum ras. V | 11 ξυνήδη Cobetus nou. lect.
 p. 213 (mnemos. V p. 261): ξυνήδειν BVC | 13 ἀπορήσωσι bC: ἀπορήσω
 BV | 14 δ' C: δὲ BV | 16 ἴσως del. Iahnus | οὐ bC: ου BV | εὐ³ del. Ver-
 mehren p. 74, καὶ cum Hirschigio eiecerat Iahnus. εὐ³ ἴσθ' ὅτι καὶ
 (del. ἴσως) M. Schmidtus mus. Rhen. XXVII p. 481 | 17 φράττειν V
 φαρμάττειν νῦν C | 18 φορηθῶ V | 21 ἀνδρίαν BV | 22 ἀκρίβαντα BV,
 corr. b rec.

11 EUSTATHIUS ad Odys. ψ 220 p. 1946, 22 παραδίδωσι γὰρ
 Ἡρακλείδης, ὅτι Ἀττικοὶ τοὺς τοιοῦτους ὑπερσυντελικούς ἐν τῷ ἦ μόνῳ
 περατοῦσιν, ἦδη λέγοντες καὶ ἐνενοήκη καὶ ἐπεποιήκη. καὶ οὕτω
 φησὶ Παναίτιος ἔχειν τὰς γραφὰς παρὰ Πλάτωνι. ΡΗΟΤΙΝΣ ἐωράκη
 τὸ πρῶτον πρόσωπον, ὡς ἐπεπόνθη καὶ ἐπεποιήκη καὶ ἦδη ἦδειν.
 Πλάτων τοῖς τοιοῦτοις χρῆται σχηματισμοῖς. idem ἦδη ἀντὶ τοῦ ἦδειν
 κτλ. СНОБОВ. dict. p. 563, 5 Gaisf. τὸ οὖν ἦδη ἐγὼ τῆς παλαιᾶς
 Ἀιθίδος ἐστὶ, τὸ δὲ ἦδη ἐκεῖνος τῆς νέας Ἀιθίδος ἐστίν. cf. ad p.
 85, 21. | 22 SCHOL. ὀκρίβαντα· τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγω-
 νίζοντο. πινὲς δὲ κιλλίβαντα τρισκελῆ φασι, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ

ἐναντία τοσούτῳ θεάτρῳ, μέλλοντος ἐπιδείξασθαι σ' υτοῦ λό-
 γους, καὶ οὐδ' ὅπωςτιοῦν ἐκπλαγέντος, νῦν οἴηθείην σε θορυ-
 βηθήσεσθαι ἔνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων. Τί δέ, ὦ Σώκρα-
 τες; τὸν Ἀγάθωνα φάναι, οὐ δὴ πού με οὕτω θεάτρον με-
 5 στὸν ἡγεῖ, ὥστε καὶ ἀγνοεῖν, ὅτι νοῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἔμφρονες
 πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι; Οὐ μεντὰν καλῶς ποιοίην, c
 φάναι, ὦ Ἀγάθων, περὶ σοῦ τι ἐγὼ ἄγροικον δοξάζων· ἀλλ'
 εὖ οἶδ' ὅτι εἴ τισιν ἐντύχοις οὓς ἡγοῖο σοφούς, μᾶλλον ἀν-
 αὐτῶν φροντίζοις ἢ τῶν πολλῶν· ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς
 10 ὄμεν· ἡμεῖς μὲν γὰρ καὶ ἐκεῖ παρῆμεν καὶ ἡμεν τῶν πολλῶν·
 εἰ δ' ἄλλοις ἐντύχοις σοφοῖς, τάχ' ἀν' αἰσχύνοιο αὐτούς, εἴ τι
 ἴσως οἴοιο αἰσχρὸν ποιεῖν· ἢ πῶς λέγεις; Ἀληθῆ λέγεις, φά-
 ναι. Τοὺς δὲ πολλοὺς οὐχ ἀν' αἰσχύνοιο, εἴ τι οἴοιο αἰσχρὸν d
 ποιεῖν; καὶ τὸν Φαῖδρον ἔφη ὑπολαβόντα εἰπεῖν Ὡ φίλε Ἀγά-
 15 θων, ἐὰν ἀποκρίνη Σωκράτει, οὐδὲν ἔτι διοίσει αὐτῷ ὄπηοῦν
 τῶν ἐνθάδε ὀτιοῦν γίγνεται, ἐὰν μόνον ἔχη ὅτῳ διαλέγηται,
 ἄλλως τε καὶ καλῶ. ἐγὼ δὲ ἡδέως μὲν ἀκούω Σωκράτους δια-
 λεγομένου, ἀναγκαῖον δέ μοι ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἐγκωμίου τῷ
 Ἔρωτι καὶ ἀποδέξασθαι παρ' ἐνός ἐκάστου ὑμῶν τὸν λόγον·

1 ἐπιδείξασθαι C | 2 θορυβήσεσθαι C b | 3 τί δαί ε τί δ' C | 4 σὺ
 δὴ που ci. Stephanus | 7 (item p. 80, 2) φᾶναι BV φάναι τὸν σωκράτη ε | τί
 B | αγροικον B ἀγοῖκον C | 8 οἶδ' C: οἶδα BV | 9 οὗτοι in ras. C | 11
 εἰ δ' C: εἰ δὲ BV | ἄλλοις] ἀλλ' Badhamus | 12 ἴσως] fort. πως* | αἰσχρὸν
 Astius: αἰσχρὸν ὄν libri | ἢ B: ἢ VC | 13 οἴοιο BV, corr. b | 15 σω-
 κρατ[ει] cum ras. C | ὄπηοῦν B | 16 γίγνεται Maduigijs adu. I p. 396:
 γίγνεσθαι BVC | 17 ἀκούσω C | 19 τῶν λόγων pr V

ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. ΗΕΡΥΣΗ. ὀκρίβας· οἱ μὲν
 ὄνον φασίν, οἱ δὲ ἄγριον κριόν, ἄλλοι κλίμακα. κριῖως δὲ τὸ λογεῖον,
 ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἡγωνίζοντο. τινὲς δὲ· κιλίβας τρισκελῆς, ἐφ' οὗ
 ἴσταντο οἱ ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. ΤΙΜ. ὀκρίβας·
 πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ τιθέμενον, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ τὰ δημόσια
 λέγοντες· θυμέλη γὰρ οὐδέπω ἦν. λέγει γοῦν τας· λογεῖόν ἴσα πῆξις
 ἐστορεσμένη ξύλων, εἶτα ἐξῆς· ὀκρίβας δὲ ὀνομάζεται. ΡΗΟΤ. ΣΥΙΔ.
 ὀκρίβας· σκηνή. ἰδίως * * πάντων τῶν λεγόντων τὰ (δημόσια add.
 Iahnius). πλαστικά (fort. πλαστικῶν*) πῆγματα, ἐφ' οἷς διατυποῦσι
 τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλπιον φαί-
 νεται (φάναι Suid.) τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἴσταντο (ἴστανται Photius)
 οἱ τραγωδοὶ (ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐκ μετεώρου καὶ ἔλεγον. οἱ δὲ ὄνον
 φασίν εἶναι, οἱ δὲ ἄγριον κριόν, ἄλλοι κλίμακα add. Suid.) ΡΗΟΤ.
 ὀκρίβας· τὸ λογεῖον, ἐφ' ᾧ οἱ τραγωδοὶ ἡγωνίζοντο. καὶ Πλάτων
 ὁ φιλόσοφος ἐν συμποσίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι. || 4 ΤΗΜΙΣΤ. 26
 p. 311b Οὐ δὴ πού με τὰ θεάτρα οὕτως ἀγαπᾶν ἡγεῖσθε ὥστε
 ἀγνοεῖν ὅτι ὀλίγοι ἔμφρονες πολλῶν ἀφρόνων τῷ λέγοντι φοβερώτεροι.

ἀποδοὺς οὖν ἑκάτερος τῷ θεῷ οὕτως ἤδη διαλεγέσθω. Ἄλλὰ
εκαλῶς λέγεις, ὦ Φαῖδρε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, καὶ οὐδέν με
κωλύει λέγειν· Σωκράτει γὰρ καὶ αὐθις ἔσται πολλάκις δια-
λέγεσθαι.

Ἐγὼ δὲ δὴ βούλομαι πρῶτον μὲν εἰπεῖν ὡς χρή με εἰπεῖν, 18
ἔπειτα εἰπεῖν. δοκοῦσι γάρ μοι πάντες οἱ πρόσθεν εἰρηκότες
οὐ τὸν θεὸν ἐγκωμιάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους εὐδαιμονίζειν
τῶν ἀγαθῶν ὧν ὁ θεὸς αὐτοῖς αἴτιος· ὁποῖος δέ τις αὐτὸς
195 ὧν ταῦτ' ἐδωρήσατο, οὐδεὶς εἴρηκεν. εἷς δὲ τρόπος ὀρθὸς
παντὸς ἐπαίνου περὶ παντός, λόγῳ διελθεῖν, οἷος ὧν αἴτιος 10
ὧν τυγχάνει περὶ οὗ ἂν ὁ λόγος ἦ. οὕτω δὴ τὸν Ἔρωτα καὶ
ἡμᾶς δίκαιον ἐπαινεῖσαι πρῶτον αὐτὸν οἷός ἐστιν, ἔπειτα τὰς
δόσεις. φημὶ οὖν ἐγὼ πάντων θεῶν εὐδαιμόνων ὄντων Ἔρωτα,
εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσῃτον εἰπεῖν, εὐδαιμονέστατον εἶναι αὐτῶν,
κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. ἔστι δὲ κάλλιστος ὧν τοιόσδε. 15
πρῶτον μὲν νεώτατος θεῶν, ὦ Φαῖδρε. μέγα δὲ τεκμήριον τῷ
B λόγῳ αὐτὸς παρέχεται, φεύγων φυγῇ τὸ γῆρας, ταχὺ ὄν δῆλον
ὅτι· θάπτον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῖν προσέρχεται. ὃ δὴ πέφυ-
κεν Ἔρωτος μισεῖν καὶ οὐδ' ἐντὸς πολλοῦ πλησιάζει. μετὰ δὲ
νέων αἰεὶ ξύνεσιί τε καὶ ἔστι νέος· ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὐ 20
ἔχει, ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ αἰεὶ πελάζει. ἐγὼ δὲ Φαίδρω πολλά

5 ὡς] ἦ ἡ | με ἐπαινεῖν, ἔπειτ' ἐπαινεῖν Hirschigius *ztschr. f. d.*
aw. 1851 p. 331 | 7 οὐδὲ τὸν C | 8 ὧν] τῶν pr C | 9 ταῦτ' C: ταῦτα
BV | ὀρθῶς pr V | 10 παντὸς ante ἐπαίνου non scripsit Badhamus | ὧν
ς: ὡν BV οἷων C, Iahnus ὅσων Baiterus ὧν ὅσων Voegelinus, del. Bad-
hamus | αἴτιος] αὐτὸς Badhamus | 12 οἷός ἐστιν olim del. Hirschigius |
13 δόσεις αὐτὸς olim Hirschigius | φημὶ . . . p. 85, 2 νόημα Ioannes
Stobaeus floril. LXIII 36 | 16 τῶν λόγων Stobaeus | 17 φεύγων ἐν φυγῇ Sto-
baeus φυγῇ φεύγων C | ταχὺ . . . 18 προσέρχεται del. Heusdius *spec.*
crit. p. 62 | ὄν] οὖν C | 19 ἔρωτος BV, corr. b | οὐδ' ἐντὸς Stobaeus:
οὐ δόντος BV οὐδ' ὄντος C | πλησιάζει B πλησιάζειν VC Stobaeus | 20
αἰεὶ BV Stobaeus: αἰεὶ C. ante ἐστιν ponebat Bastius *krit. vers.* p. 56,
improbavit idem *lettre crit.* p. 125 (epist. cr. p. 165) | ἔστι νέος Saup-
rius: ἐστιν B ἐστιν V ἐστὶν C ἔπειτα Winckelmannus | 21 et p. 81, 3
αἰεὶ BV αἰεὶ C | δεῖ πελάζειν Stobaeus | ἄλλα πολλά Hirschigius

21 SCHOL. 'ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον' (Hom.
Od. ρ 218) ἐπὶ τῶν τοὺς τρόπους παραπλησίων καὶ ἀλλήλοις αἰεὶ
συνδιαγόντων, ἐξ Ὀμήρου λαβοῦσα τὴν ἀρχήν. μέμνηται δὲ αὐτῆς
Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι (p. 214A) καὶ ἐν συμποσίῳ, καὶ Μέ-
νανδρος Σικωνία (Σικωνίῳ Meinekius fr. 8). ARISTAENETVS ep.
I 10 ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὐ ἔχει, ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ κατὰ θεῖον
αἰεὶ προσπελάζει.

ἄλλα ὁμολογῶν τοῦτο οὐχ ὁμολογῶ, ὡς Ἔρως Κρόνου καὶ Ἰα-
 πετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν, ἀλλὰ φημι νεώτατον αὐτὸν εἶναι θεῶν ο
 καὶ αἰεὶ νέον, τὰ δὲ παλαιὰ πράγματα περὶ θεοῦς, ἃ Ἡσίοδος
 καὶ Παρμενίδης λέγουσιν, Ἀνάγκη καὶ οὐκ Ἔρωτι γεγονέναι, εἰ
 5 ἐκεῖνοι ἀληθῆ ἔλεγον· οὐ γὰρ ἂν ἐκτομαὶ οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων
 ἐγίγγοντο καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια, εἰ Ἔρως ἐν αὐτοῖς ἦν,
 ἀλλὰ φιλία καὶ εἰρήνη, ὥσπερ νῦν, ἐξ οὗ Ἔρως τῶν θεῶν βα-
 σιλεύει. νέος μὲν οὖν ἐστι, πρὸς δὲ τῷ νέῳ ἀπαλός· ποιητοῦ
 δ' ἐστὶν ἐνδεής οἶος ἢ Ὀμηρος πρὸς τὸ ἐπιδειῖξαι θεοῦ ἀπα- D
 10 λότητα. Ὀμηρος γὰρ Ἄτην θεὸν τέ φησιν εἶναι καὶ ἀπαλήν
 [τοὺς γοῦν πόδας αὐτῆς ἀπαλοὺς εἶναι], λέγων

τῆς μὲνθ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδεος

πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.

καλῶ οὖν δοκεῖ μοι τεκμηρίῳ τὴν ἀπαλότητα ἀποφαίνειν, ὅτι
 15 οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. τῷ αὐτῷ δὴ καὶ
 ἡμεῖς χρῆσόμεθα τεκμηρίῳ περὶ Ἔρωτα ὅτι ἀπαλός. οὐ γὰρ E
 ἐπὶ γῆς βαίνει οὐδ' ἐπὶ κρανίων, ἃ ἐστὶν οὐ πᾶν μαλακά, ἀλλ'
 ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει καὶ οἰκεῖ. ἐν γὰρ
 ἦθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν οἴκησιν ἴδρυνται,
 20 καὶ οὐκ αὖ ἐξῆς ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' ἦτινι ἂν σκληρὸν
 ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχη, ἀπέρχεται, ἧ δ' ἂν μαλακόν, οἰκίζεται.
 ἀπτόμενον οὖν αἰεὶ καὶ ποσὶν καὶ πάντῃ ἐν μαλακωτάτοις τῶν
 μαλακωτάτων, ἀπαλώτατον ἀνάγκη εἶναι. νεώτατος μὲν δὴ ἐστὶ 196
 καὶ ἀπαλώτατος, πρὸς δὲ τούτοις ὑγρὸς τὸ εἶδος. οὐ γὰρ ἂν
 25 οἶός τ' ἦν πάντῃ περιπτύσσεσθαι οὐδὲ διὰ πάσης ψυχῆς καὶ

1 Ἰαπέτου BV | 2 νεώτατόν τε Stob. | 3 καὶ om C | γράμματα BV |
 4 παρμενίδης BV, corr. b rec. Ἐπιμενίδης Astius | εἰ ἐκεῖνοι om Sto-
 baeus | 5 λέγουσιν Stob. | 6 ἐγένοντο C, Stob. | 7 οὐ ὁ ἔρως C | 9 οἶός
 περ ἦν ὁ ὀμηρος Stobaeus | 10 ἄτην V | 11 τοὺς ... εἶναι del. Iahnus, ... 13
 βαίνει Orellius ad Isocr. de perm. p. 320 | ἀπαλοὺς φησιν εἶναι Stobaeus |
 12 schol. Hom. T 92 τῆ μ ἐν: οὕτως Ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ τῆς μ ἐν |
 ἐπ' οὔδει s, codd. Homeri | 13 πῆδναται BV πιτῶται Stob. | 14 μοι
 δοκεῖ Stob. | 15 τὸ αὐτὸ δὴ BV | 18 καὶ ante βαίνει om Stobaeus | 21
 ηδᾶν B ηδ' ἂν V | 22 αἰεὶ B: αἰεὶ bVC Stob. | ποσὶν B: ποσὶ VC Stob. |
 23 ἀπαλώτατον om Stobaeus | 25 οἶός τε Stob.

1 PHRYNICHS Bekkeri an. gr. p. 43, 29 Ἰαπετὸς ἀνὰ τοῦ
 γέρον, καὶ Τιθωνὸς καὶ Κρόνος ἐπὶ τῶν γερόντων. LUCIAN. dial. deor.
 2, 1 οὐ παιδίον ὁ Ἔρως, ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ; | 3
 HESIOD. theog. 176 sqq. 746 sqq. | 4 PARMENIDES 84 K. 91 St.
 apud Simplic. ad Arist. phys. f. 9^r κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πείρα-
 τος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τό μιν ἀμφὶς ἔεργει. | 10 HOMER. Il. T 92. |
 13 SCHOL. πίλναται· προσπελάζει (eadem Hesychius), προσεγγίζει.

εἰσιῶν τὸ πρῶτον λανθάνειν καὶ ἐξιῶν, εἰ σκληρὸς ἦν. συμ-
μέτρον δὲ [καὶ ὑγραῖς] ἰδέας μέγα τεκμήριον ἢ εὐσχημοσύνη, ὃ
δὴ διαφερόντως ἐκ πάντων ὁμολογουμένως Ἔρωσ ἔχει· ἀσχη-
μοσύνη γὰρ καὶ Ἔρωτι πρὸς ἀλλήλους αἰεὶ πόλεμος. χροῖας δὲ
κάλλος ἢ κατ' ἀνθ' ἡ δίατα τοῦ Θεοῦ σημαίνει· ἀνανθεῖ γὰρ καὶ ⁵
^B ἀπηνθηκότι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ καὶ ἄλλω ὄντων οὐκ ἐνίξει
Ἔρωσ, οὗ δ' ἂν εὐανθῆς τε καὶ εὐώδης τόπος ἦ, ἐνταῦθα δὲ
καὶ ἴζει καὶ μένει. περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ Θεοῦ καὶ ταῦθ' ¹⁹
ἱκανὰ καὶ ἔτι πολλὰ λείπεται, περὶ δὲ ἀρετῆς Ἔρωτος μετὰ
ταῦτα λεκτέον. τὸ μὲν μέγιστον, ὅτι Ἔρωσ οὐτ' ἀδικεῖ οὐτ' ¹⁰
ἀδικεῖται οὐθ' ὑπὸ Θεοῦ οὔτε Θεόν, οὐθ' ὑπ' ἀνθρώπου οὐτ'
ἀνθρωπον. οὔτε γὰρ αὐτὸς βία πάσχει εἴ τι πάσχει — βία
^C γὰρ Ἔρωτος οὐχ ἄπτεται —, οὔτε ποιῶν ποιεῖ — πᾶς γὰρ
ἐκὼν Ἔρωτι πᾶν ὑπηρετεῖ· ἃ δ' ἂν ἐκὼν ἐκόντι ὁμολογήσῃ,
φασὶν οἱ πόλεως βασιλῆς νόμοι δίκαια εἶναι. πρὸς δὲ τῇ ¹⁵
δικαιοσύνη σωφροσύνης πλείστης μετέχει. εἶναι γὰρ ὁμολο-
γεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, Ἔρωτος
δὲ μηδεμίαν ἡδονὴν κρείττω εἶναι· εἰ δὲ ἦττους, κρατοῖντ' ἂν
ὑπὸ Ἔρωτος, ὃ δὲ κρατοῖ, κρατῶν δὲ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν
ὃ Ἔρωσ διαφερόντως ἂν σωφρονοῖ. καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν ²⁰
^D Ἔρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται· οὐ γὰρ ἔχει Ἔρωτα Ἄρης, ἀλλ'
Ἔρωσ Ἄρη, Ἀφροδίτης, ὡς λόγος· κρείττων δὲ ὁ ἔχων τοῦ

1 εἰ ἦν σκληρός C | 2 καὶ ὑγραῖς inclusit Iahnus: καὶ τουφεράς Ver-
mehren p. 75 καὶ ἀβραῖς Schrwaldius in Fleckeiseni ann. 1872 p. 464 |
ἰδέας] οὐσίας Stobaeus | 4 αἰεὶ B: αἰεὶ VC Stob. | 5 κάλλος ἢ καὶ τὰ ἀν-
θη δὴ τὰ τοῦ Stobaeus | 6 ἄλλω B | 7 εὐώδης τε καὶ εὐανθῆς Stobaeus | δὲ
Stobaeus: om BVC | 8 ταῦθ' C: ταῦτα BV | 9 ἔτι] ὅτι Stobaeus | 10 οὐτ'
ἀδικεῖ om Stobaeus | 11 οὐθ' . . . οὐθ' C: οὔτε . . . οὔτε BV Stob. | οὔτε
θεῶν Stobaeus | οὐτ' C: οὔτε BV Stob. | 12 ἀνθρώπων. οὐδὲ Stobaeus |
14 πᾶν Stobaeus | ἃ] ἂν Stobaeus | ἂν] ἂν τις ε | 15 οἱ (τῶν om cod.
A) πόλεως Stob. | βασιλεῖς Stob. βασιλικῆς C | 16 πλείστον Cobetus nou.
lect. p. 108 (mnemos. IV p. 305) | 17 Ἔρωτος . . . 19 ἐπιθυμιῶν om V |
19 κρατεῖ C Stob. κρατοῖη Badhamus | 20 σωφρονοῖη Stobaeus | ἀνδρείαν
BVC | 21 ἀλλὰ C | 22 ἄρην Stobaeus

5 ARISTAEENET. ep. II 1 ἀνανθεῖ γὰρ καὶ ἀπηνθηκότι σώματι
οὐ πέφυκε προσιζάνειν ὁ Ἔρωσ· οὗ δὲ ἂν εὐανθῆς τε καὶ εὐώδης ἦ,
ἐνταῦθα καὶ ἐνιζάνει καὶ μένει. | 15 ARISTOTELES rhet. III 3 p.
1406^a18 διὸ τὰ Ἀλκιδάμαντος ψυχρὰ φαίνεται· οὐ γὰρ ἡδύσματι
χορηγῆται ἀλλ' ὡς ἐδέσματι τοῖς ἐπιθέτοις, οὕτω πυκνοῖς καὶ μειζοσι καὶ
ἐπιδήλοις, οἷον . . . οὐχὶ νόμους ἀλλὰ τοὺς τῶν πόλεων βασιλεῖς
νόμους. | 20 SOPHOCLES Thyest. fr. 236 πρὸς τὴν Ἀνάγκην οὐδ'
Ἄρης ἀνθίσταται.

ἐχομένου· τοῦ δ' ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν πάντων ἂν
 ἀνδρειότατος εἶη. περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης
 καὶ ἀνδρείας τοῦ Θεοῦ εἴρηται, περὶ δὲ σοφίας λείπεται· ὅσον
 οὖν δυνατόν, πειρατέον μὴ ἑλλείπειν. καὶ πρῶτον μὲν, ἴν' αὖ
 5 καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω ὥσπερ Ἐρυξίμαχος τὴν
 αἰτοῦ, ποιητῆς ὁ Θεὸς σοφὸς οὕτως ὥστε καὶ ἄλλον ποιῆσαι· Ε
 πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται, ἅν' ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν', οὗ ἂν
 Ἔρωσ ἀψηται. ὧ δὲ πρέπει ἡμᾶς μαρτυρίῳ χρῆσθαι, ὅτι ποιη-
 τῆς ὁ Ἔρωσ ἀγαθὸς ἐν κεφαλαίῳ πᾶσαν ποιήσιν τὴν κατὰ
 10 μουσικὴν· ἅ γάρ τις ἢ μὴ ἔχει ἢ μὴ οἶδεν, οὗτ' ἂν ἐτέρῳ δοίη
 οὗτ' ἂν ἄλλον διδάξειεν. καὶ μὲν δὴ τὴν γε τῶν ζώων ποιήσιν 197
 πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν, ἢ γί-
 γνεται τε καὶ φέρεται πάντα τὰ ζῶα; ἀλλὰ τὴν τῶν τεχνῶν δη-
 μουργίαν οὐκ ἴσμεν, ὅτι οὗ μὲν ἂν ὁ Θεὸς οὗτος διδάσκαλος
 15 γένηται, ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη, οὗ δ' ἂν Ἔρωσ μὴ ἐφά-
 ψηται, σκοτεινός; τοξικὴν γε μὴν καὶ ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν
 Ἀπόλλων ἀνεῦρεν ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἡγεμονεύσαντος, ὥστε
 καὶ οὗτος Ἔρωτος ἂν εἶη μαθητῆς, καὶ Μοῦσαι μουσικῆς καὶ Β
 Ἡφαιστος χαλκείας καὶ Ἀθηνᾶ ἰστοουργίας καὶ Ζεὺς κυβερνήαν
 20 Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων'. ὅθεν δὴ καὶ κατεσκευάσθη τῶν Θεῶν
 τὰ πράγματα Ἔρωτος ἐγγενομένου, δῆλον ὅτι κάλλους· αἴσχει γὰρ
 οὐκ ἐνὶ Ἔρωσ· πρὸ τοῦ δέ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ εἶπον, πολλὰ καὶ δεινὰ
 Θεοῖς ἐγένετο, ὡς λέγεται, διὰ τὴν τῆς Ἀνάγκης βασιλείαν·
 ἐπειδὴ δ' ὁ Θεὸς οὗτος ἔφην, ἐκ τοῦ ἐρᾶν τῶν καλῶν πάντ'
 25 ἀγαθὰ γέγονεν καὶ Θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὧ
 Φαῖδρε, Ἔρωσ πρῶτος αὐτὸς ὢν κάλλιστος καὶ ἄριστος μετὰ
 τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. ἐπέρχεται δὲ
 μοί τι καὶ ἑμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν

1 ἀνδρειοτάτου V | ἂν om BV^b | 3 ἀνδρείας Stobaei A | 4 post δυνατόν
 III litt. ras. C | ἴν' om BV | αὖ] οὖν Stob. | 6 αἰτοῦ V εἰαιτοῦ C | 7 ἅν' bC: καὶ
 BV | ἢ] εἶη Stobaei B pr A | 9 τὴν κατὰ μουσ. del. Saupprius Iahnus | 11 διδά-
 ξειεν BV: διδάξειε C Stob. | καὶ μὴν τὴν Stobaeus | ζώων B | 12 πάντως Sto-
 baeus | 13 τε om Stob. | ζῶα B | 15 οὐδ' ἂν V | 19 καὶ ... ἀνθρώπων om Sto-
 baei ed. princ.: ut ex tragoedia sumpta ferri possunt | κυβερνήσεως s κυβ-
 βερνήαν τὰ dubitanter Voegelinus | 21 ἐγγενομένου Stob. | αἴσχει γὰρ οὐκ
 ἔστιν Astius | 22 οὐκ ἐνὶ Porsonus adu. p. 67 (58): οὐκ ἐνὶ b οὐκ ἐνὶ V
 οὐκ ἐνὶ B? οὐκ ἔστιν s οὐκ ἐνεστιν in marg. b rec., οὐκ ἐπεστιν C Sto-
 baeus | 22 πρώτου δὲ Stob. | 23 ἐγγίγνετο V | 24 ἔφη V | 25 γέγονεν B:
 γέγονε VC Stob. | 26 πρῶτον Stob. | 27 αἴτι[ος] cum ras. C | 28 μοι τί
 B | ἑμμέτρως Hermogenes, Methodius ap. Eriphanium p. 544 c.

7 EURIPIDES Sthenob. fr. 666 ποιητὴν δ' ἄρα Ἔρωσ διδά-
 σκει, ἅν' ἄμουσος ἢ τὸ πρὶν. | 27 HERMOGENES π. ἰδεῶν II 4 t. III

εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην
νηνεμίαν ἀνέμων, κοίτην ὕπνον τ' ἐνὶ κήδει.

Ἐ οὗτος δ' ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ,
τὰς τοιάσδε ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεὶς ξυνιέναι, ἐν
ἑορταῖς, ἐν χοροῖς, ἐν θυσίαις γιγνόμενος ἡγεμῶν· πραότητα⁵
μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων· φιλόδωρος εὐμενείας, ἄδω-
ρος δυσμενείας· ἴλεως ἀγανός· θεατὸς σοφοῖς, ἀγαστὸς θεοῖς·
ζηλωτὸς ἀμοίροις, κτητὸς εὐμοίροις· [τροφῆς] ἀβρότητας χλι-
δῆς, χαρίτων ἡμέρου [πόθου] πατήρ· ἐπιμελὴς ἀγαθῶν, ἀμελὴς
κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ, ἐν σάλῳ κυβερνήτης, ἐπι-¹⁰
δώτης, παρασιτάτης τε καὶ σωτήρ ἄριστος, ξυμπάντων τε θεῶν
καὶ ἀνθρώπων κόσμος· ἡγεμῶν κάλλιστος καὶ ἄριστος, ᾧ χρῆ

2 τ' ἀνέμων ἔ Stobaeus δ' ἀνέμοις Hermogenes | κοίτην τ' Stobaeus
κοίτη C Hermogenis cod. Monacensis e corr. κοίτη θ' cum G. Dindorfio
Iahnius | ὕπνον τ' ἐνὶ κήδει Hermogenes Stobaeus ὕπνον τε νικηθεῖ (τ' ἐ
νικηθεῖ b) B ὕπνον τε νικηθεῖ V ὕπνον τε νικηθεῖ ἔ, γρ. Hermogenis cod.
Paris. 'ὕπνον δ' ἐνὶ κήδει] γράφεται καὶ ὕπνον νικηθεῖ' schol. Plat.
ὕπνον τε κυδῦμη C ὕπνον τ' ἐνὶ γήθει Bastius krit. vers. p. 58 ὕπνον
νικηθεῖ cum G. Dindorfio Iahnius | κοίτην, ὕπνον λαθικηθεῖ Winckelman-
nus act. soc. gr. II p. 20 ὕπνον τ' ἐνὶ κοίτη ἀκηθεῖ Badhamus ad Euthyd.
p. XLII sq. | 3 δ' C: δὲ BV γὰρ Stobaeus | ἀλλοτριότητος Stob. | ἀλλοτριό-
τητος . . . πληροῖ licentius adhibet Proclus in Alcib. I p. 58 | 4 τοιάσδε
V | συνόδους C^b | συνιέναι C | 5 θυσίαις] εὐθυμίας ex Stobaeo Iahnius |
7 ἀγανός*] ἀγαθός BV^bC ἀγαθοῖς Stobaeus, Iahnius | ἴλεως ἀγαθοῖς ex-
punctit Rettigius | 8 τροφῆς glossema* | ἀβρότητας B | χλιδῆς B χλήδης
V^b χλιδῆς b rec. | 9 ἡμέρου BV | πόθου om Stobaeus del. Voegelius |
ἀνελεῖς BV^b, corr. b rec. | 10 κακακῶν V | ἐν φόβῳ ἐν πόθῳ ἐν πόνῳ
ἐν μόγῳ Schuetzius opp. p. 125 ἐν πλῶ ἐν πόνῳ ἐν φόβῳ Badhamus ad
Euthyd. p. XXI | πό[νω] cum ras. V | πόθῳ] μόθῳ Iahnius | σάλῳ*]
λόγῳ BVC Stob. μόγῳ cum Schuetzio Iahnius νόσῳ Winckelmannus
praef. dial.spur. p. XI λόγῳ Rettigius | ἐπιδώτης*] ἐπιβάτης BVC Stob.,
del. Badhamus | 11 τε καὶ del. Badhamus

p. 320 W. ὁ δὲ Πλάτων καὶ ἀφειδέστερον ἐν τῷ συμποσίῳ κα-
ταχρησάμενος τῷ τοῦ Ἀγάθωνος προσώπῳ ὡς ποιητοῦ τῆ παραπλοκῆ
ταύτη ἐχρησάτο. οὐ γὰρ ἀπ' ἀλλοτριῶν ποιημάτων τινά, ἀλλ' αὐτὸς
ποιήσας παρέπλεξε, προδιορθωσάμενος μέντοι, ἵνα μὴ πάντη ἀν-
τεξούσιον εἶναι δοκῆ τὸ λεγόμενον, οἷον 'ἐπέρχεται . . . ὁ ποιῶν', εἴτα
τὸ μέτρον ἐπήγαγεν 'εἰρήνην . . . ἐνὶ κήδει'.

1 HOM. Od. ε 391 = μ 168 ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη. | 6 SYNAG. in Bekkeri anecd. p. 346 Bachm. anecd. I
p. 33, 18 Πλάτων μέντοι γε ἐν συμποσίῳ . . . φησὶν ἄδωρος δυσ-
μενείας ἀπὸ τοῦ μὴ διδοῦς δυσμένειαν. | 8 MOERIS χλιδῆ Ἀττικοί,
τροφῆ Ἑλληνες. CALLISTR. descr. stat. XI παῖς ἦν ἀπαλός τις καὶ
νέος . . . , χλιδῆς δὲ ἦν καὶ ἡμέρου μεστὸς καὶ τὸ τῆς ἡβῆς ἐφαινε
ἀνθος. | 12 DEMOSTHENES or. c. Mid. 60 p. 533 ἦν δὲ ποθ' ἡγεμῶν
τῆς φυλῆς κορυφαῖος. ἴστε δήπου τοῦθ' ὅτι τὸν ἡγεμόνα ἂν ἀφέλη
τις, οἴχεται ὁ λοιπὸς χυρὸς.

ἔπεσθαι πάντ' ἄνδρα ἐφρυμνοῦντα καλῶς ῥῶδης μετέχοντα, ἣν ἄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.

Οὗτος, ἔφη, ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος, ὦ Φαῖδρε, τῷ θεῷ ἀνακείσθω, τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας, καθ' ὅσον
 20 ἐγὼ δύναμαι, μετέχων. εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀγάθωνος πάντας 198
 ἔφη ὁ Ἀριστόδημος ἀναθορυβῆσαι τοὺς παρόντας, ὡς πρεπόντως τοῦ νεανίσκου εἰρηκότος καὶ αὐτῷ καὶ τῷ θεῷ. τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν βλέψαντα εἰς τὸν Ἐρυξίμαχον Ἄρά σοι δοκῶ, φάναι, ὦ παῖ Ἀκουμενοῦ, ἀδελῆς πάλαι δέος δεδιέναι, ἀλλ' οὐ
 10 μαντικῶς ἂ νῦν δὴ ἔλεγον εἰπεῖν, ὅτι Ἀγάθων θαυμαστῶς ἐροῖ, ἐγὼ δ' ἀπορήσοιμι; Τὸ μὲν ἕτερον, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, μαντικῶς μοι δοκεῖς εἰρηκέναι, ὅτι Ἀγάθων εὖ ἐρεῖ· τὸ δὲ σὲ ἀπορήσειν οὐκ οἶμαι. Καὶ πῶς, ὦ μακάριε, εἰπεῖν τὸν Β
 Σωκράτη, οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος ὅστισοῦν, μέλ-
 15 λων λέξειν μετὰ καλὸν οὔτω καὶ παντοδαπὸν λόγον ῥηθέντα; καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὁμοίως μὲν θαυμαστά· τὸ δ' ἐπὶ τελευτῆς τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τίς οὐκ ἂν ἐξεπλάγη ἀκούων; ἐπεὶ ἔγωγε ἐνθυμούμενος, ὅτι αὐτὸς οὐχ οἷός τ' ἔσομαι οὐδ' ἐγγὺς τούτων οὐδὲν καλὸν εἰπεῖν, ὑπ' αἰσχύνης
 20 ὀλίγου ἀποδράς ῥῥόμην, εἴ πη εἶχον. καὶ γὰρ με Γοργίου ὁ λόγος ἀνεμίμησκεν, ὥστ' ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπεπόνθη·

ε 1 πάντ' C Stobaeus: πάντα BV | καλῶς BV: καλῆς Stobaeus καλῶδ' (i. e. καλῆς ὡδ') C καλῶς καλῆς ε καλῶς τῆς Astius καλῶς καὶ τῆς Orellius ad Isocr. de perm. p. 331 Teuffelius mus. Rhen. XXIX p. 143 καὶ Maduigi adu. I p. 396 | ἦν ἄδη Stobaeus | 4 τὰ δὲ καὶ σπουδῆς Methodius p. 107 | 6 πρεπόντος pr B πρέποντα C | 7 αὐτῷ C | 8 ἄρα BV | 9 ἀκουμένον BVC^b | 11 ἐροῖ cum Cobeto nou. lect. p. 582 (mnemos. VII p. 94) Iahnus | φάναι BV | 12 δοκεῖς μοι C | 15 λέξιν V λέξειν v | οὔτω ante λόγον ponit C | 16 μὲν, θαυμαστά δέ· Badhamus, μὲν om ε | 20 ἀποδράς V | 21 ἀνεμίμησκεν libri | ὥστ' C: ὥστε BV | ἐπεπόνθη Bekkerus: ἐπεπόνθει B, θ littera supra v scripta θη syllabam rite indicat V ἐπεπόνθειν C

9 SCHOL. ἀδελῆς δέος· ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἄξια φόβου δεδιότων. ὁμοίον τούτῳ καὶ τὸ ψοφοδεῆς ἄνθρωπος (Phaedr. p. 257 D). ΡΗΟΤ. ἀδελῆς δέος· τάσεται ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων. ἢ ἀσφαλές, οὐ φοβερόν. ΣΥΔ. ἀδελῆς· ἀσφαλές, οὐ φοβερόν, ὡς ἡ παροιμία ἀδελῆς δέδιας δέος. λεγόμενόν τι ἔστιν ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων. | 16 ΑΘΗΝΑΙΟΥΣ p. 187 c (supra p. 6). | 21 ΗΟΜΕΡ. Od. λ 633

ἐμὲ δὲ γλωρὸν δέος ἦρει,
 μὴ μοι Γοργεῖην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
 ἔξ' Αἰδεω πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνηα. |
 ΣΥΔΑΣ ἐπεπόνθη ἀντὶ τοῦ ἐπεπόνθειν, καὶ ἐωράκη ἀντὶ τοῦ ἐωράκειν, καὶ ἦδη ἀντὶ τοῦ ἦδειν. cf. ad p. 78, 11.

ἐφοβούμην μή μοι τελευτῶν ὁ Ἀγάθων Γοργίου κεφαλὴν δει-
 νοῦ λέγειν [ἐν τῷ λόγῳ] ἐπὶ τὸν ἐμὸν λόγον πέμψας αὐτόν με
 λίθον τῆ ἀφωνία ποιήσειεν. καὶ ἐνενόησα τότε ἄρα καταγέλα-
 στος ὢν, ἤνικα ὑμῖν ὠμολόγουν ἐν τῷ μέρει μεθ' ὑμῶν ἐγκω-
 μιιάσεσθαι τὸν Ἔρωτα καὶ ἔφην εἶναι δεινὸς τὰ ἐρωτικά, οὐ-
 δὲν εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος, ὡς ἔδει ἐγκωμιάζειν ὀτιοῦν.
 ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπ' ἀβελτερίας ὤμην δεῖν τῆ ἀλήθειᾳ λέγειν περὶ
 ἐκάστου τοῦ ἐγκωμιαζομένου, καὶ τοῦτο μὲν ὑπάρχειν, ἐξ αὐ-
 τῶν δὲ τούτων τὰ κάλλιστα ἐκλεγομένους ὡς εὐπρεπέστατα
 τιθέναι· καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνου ὡς εὖ ἐρῶν, ὡς εἰδὼς 10
 τὴν ἀλήθειαν [τοῦ ἐπαινεῖν ὀτιοῦν]. τὸ δ' ἄρ', ὡς ἔοικεν, οὐ
 ετοῦτ' ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὀτιοῦν, ἀλλὰ τὸ ὡς μέγιστ' ἀνα-
 τιθέναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα, ἐάν τε ἢ οὔτως ἔχοντα
 ἐάν τε μή· εἰ δὲ ψευδῆ, οὐδὲν ἄρ' ἦν πρᾶγμα. προὔρρηθῆ
 γάρ, ὡς ἔοικεν, ὅπως ἕκαστος ἡμῶν τὸν Ἔρωτα ἐγκωμιάζειν 15
 δόξει, οὐχ ὅπως ἐγκωμιάζεται. διὰ ταῦτα δὴ, οἶμαι, πάντα
 λόγον κινοῦντες ἀνατίθετε τῷ Ἔρωτι, καὶ φατε αὐτὸν τοιοῦτόν
 199 τε εἶναι καὶ τοσοῦτον αἴτιον, ὅπως ἂν φαίνηται ὡς κάλλιστος
 καὶ ἄριστος, δῆλον ὅτι τοῖς μὴ γινώσκουσιν — οὐ γὰρ που τοῖς
 γ' εἰδόσιν —, καὶ καλῶς γ' ἔχει καὶ σεμνῶς ὁ ἔπαινος. ἀλλὰ γὰρ 20
 ἐγὼ οὐκ ἤδη τὸν τρόπον τοῦ ἐπαινοῦ, οὐ δ' εἰδὼς ὑμῖν ὠμο-
 λόγησα καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει ἐπαινέσεσθαι. ἢ γλωττα οὖν
 ὑπέσχετο, ἢ δὲ φρῆν οὐ· χαιρέτω δὴ. οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω
 τοῦτον τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν δυνάμην· οὐ μέντοι ἀλλὰ τὰ γ'

2 ἐν τῷ λόγῳ suspecta Stephano: πελώρου Badhamus ad Euthyd.
 p. 83 symp. p. VII | στρέψας olim Badhamus | 3 ποιήσειεν BV: ποιήσειε
 C | 4 ἐγκωμιάζ[ε]σθαι cum ras. C | 7 γὰρ om C | ἀβελτηρίας b rec. | 8 τοῦ
 del. Hommelius | τοῦτο πρῶτον (uel μέγιστον) μὲν Bastius krit. vers. p.
 61 | 11 τοῦ ἐπαινεῖν ὀτιοῦν del. Badhamus ad Euthyd. p. 94 Voegelinus
 p. 308 | τὸ . . . 12 ὀτιοῦν om V | τὸ δ' ἄρ' C: τὸ δὲ ἄρα B | 12 τούτοις
 ἦν Bastius krit. vers. p. 61 | 14 ἦν τὸ πρᾶγμα C | 16 δόξει Stephanus:
 δόξη B δόξη VC^b | 19 γινώσκουσιν B | οὐ γὰρ ἂν που C ἢ οὐ γὰρ δὴ-
 που Cobetus nou. lect. p. 501 (mnemos. VII p. 14) | 20 γ' εἰδόσι C γε
 εἰδόσιν BV | 21 ἦδη B ἦδη V ἦδη ἄρα C^b ἦδεν ἄρα c | οὐ δ' Sauppis:
 οὐδ B οὐδ' VC | ὠμολόγησα V | 23 ἐγκωμιάζω ci. Wolfius Iahnus | 24
 τὰ γ' C: τὰ γε BV

7 PROCLUS in Tim. p. 27 τῶν ὕμνων οἱ μὲν τὴν οὐσίαν, οἱ
 δὲ τὴν πρόνοιαν τῶν θεῶν ὕμνοῦσιν, οἱ δὲ τὰ ἔργα τὰ ἀπ' αὐτῶν
 ἐγκωμιάζουσι, καὶ ἔσπιν ὁ τοιοῦτος ὕμνος ἔσχατον εἶδος ὕμνήσεως·
 αἱ γὰρ ἀπὸ τῆς οὐσίας εὐφημῖαι πασῶν προέχουσιν, ὡς καὶ ὁ ἐν
 τῷ συμποσίῳ Σωκράτης παραδίδωσιν. | 22 ENRIPIDES Hippol. 612 ἢ
 γλωσσ' ὁμῶμοχ', ἢ δὲ φρῆν ἀνώμοτος.

ἀληθῆ, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω εἰπεῖν κατ' ἑμαυτόν, οὐ πρὸς τοὺς Β
 ὑμετέροισι λόγους, ἵνα μὴ γέλωτα ὄφλω. ὄρα οὖν, ὦ Φαῖδρε,
 εἴ τι καὶ τοιούτου λόγου δέει, περὶ Ἐρωτος τὰ ληθῆ λεγόμενα
 ἀκούειν, ὀνόμασιν δὲ καὶ θέσει ῥημάτων τοιαύτη, ὅποια δ' ἂν τις
 5 τύχη ἐπελθοῦσα. Τὸν οὖν Φαῖδρον ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους κε-
 λεύειν λέγειν, ὅπῃ αὐτὸς οἶοιτο δεῖν εἰπεῖν, ταύτη. Ἔτι τοίνυν,
 φάναι, ὦ Φαῖδρε, πάρες μοι Ἀγάθωνα σμίχρ' ἄττα ἐρέσθαι,
 ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ οὕτως ἤδη λέγω. Ἀλλὰ
 παρήμι, φάναι τὸν Φαῖδρον, ἀλλ' ἐρώτα. Μετὰ ταῦτα δὴ τὸν
 10 Σωκράτη ἔφη ἐνθὲνδε ποθὲν ἄρξασθαι.

21 Καὶ μὲν, ὦ φίλε Ἀγάθων, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγή-
 σασθαι τοῦ λόγου, λέγων ὅτι πρῶτον μὲν δέοι αὐτὸν ἐπιδειξαι
 ὁποῖός τις ἐστὶν ὁ Ἔρωσ, ὕστερον δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ταύτην
 τὴν ἀρχὴν πάνν ἄγαμαι. ἴθι οὖν μοι περὶ Ἐρωτος, ἐπειδὴ
 15 καὶ τὰλλα καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς διῆλθες οἶός ἐστι, καὶ
 τόδ' εἰπέ· πότερόν ἐστι τοιοῦτος οἶος εἶναι τινὸς ὁ Ἔρωσ
 ἔρωσ ἢ οὐδενός; ἐρωτῶ δ' οὐκ εἰ μητρός τινος ἢ πατρός
 ἐστὶν — γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐρώτημα, εἰ Ἔρωσ ἐστὶν ἔρωσ
 μητρός ἢ πατρός —, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸ τοῦτο πατέρα
 20 ἢ ἠρώτων, ἄρα ὁ πατήρ ἐστὶ πατήρ τινὸς ἢ οὐ, εἶπες ἂν δὴ
 πού μοι, εἰ ἐβούλον καλῶς ἀποκρίνασθαι, ὅτι ἐστὶν υἱὸς γε
 ἢ θυγατρὸς ὁ πατήρ πατήρ· ἢ οὐ; Πάνν γε, φάναι τὸν Ἀγά-
 θωνα. Οὐκοῦν καὶ ἡ μήτηρ ὡσαύτως; Ὁμολογεῖσθαι καὶ τοῦτο. Ε
 Ἔτι τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀπόκριναὶ ὀλίγω πλείω, ἵνα
 25 μᾶλλον καταμάθῃς ὃ βούλομαι. εἰ γὰρ ἐροίμην, τί δέ; ἀδελ-
 φός, αὐτὸ τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν, ἐστὶ τινὸς ἀδελφός ἢ οὐ; Φάναι
 εἶναι. Οὐκοῦν ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς; Ὁμολογεῖν. Πειρῶ δὲ,
 φάναι, καὶ τὸν ἔρωτα εἰπεῖν. ὁ Ἔρωσ ἔρωσ ἐστὶν οὐδενός ἢ
 τινός; Πάνν μὲν οὖν ἐστὶ. Τοῦτο μὲν τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σω-
 30 κράτη, φίλαξον παρὰ σαυτῷ μεμνημένος ὅτου· τοςόνδε δὲ εἰπέ,

2 ὄφλω BV | 3 δέει Bekkerus: δέηι B δέη VC | περὶ . . λεγόμενα
 del. Hirschigius *ztschr. f. d. aw.* 1851 p. 332 | 4 ὀνόμασιν B: ὀνόμασι
 VC ὀνομάσει ζ, Bastius *krit. vers.* p. 137 Schaeferus ad Dion. Hal. de
 verb. comp. p. 28 | ὅποια δ' ἂν B ὅποια δ' ἂν V ὅποια δ' ἂν C ὅποια δὴ
 ἂν Stallbaumius: ὅποια ἄν ζ | 6 τοιαύτη C, corr. c | 7 φάναι BV | σμι-
 χράτια B | ἐρέσθαι C | 10 ἐνθὲνδε ποθεν C | 13 ὁποῖός τις ἐστὶν B | 15
 μεγαλοπρεπῶς B | οἶός τ' ἐστὶ C | 16 τόδ' C: τόδε BV | εἶναι τινος BC |
 17 ἔρωσ om C^b | 17. 20. 22. 26 ἢ*] ἢ libri | 18 ἐστὶν B: ἐστι VC |
 εἴ] εἰ ὁ Hirschigius | ἔρωσ del. Sommer | 19 ἂν αὐτὸ εἰ pr C | 20 ἄρ' C? |
 23 ὀμολογήσαι Aldus ὀμολογεῖν Stallbaumius | 25 τί δαί C | ἀδελφός Co-
 betus nou. lect. p. 326 (mnemos. VI p. 166): ἀδελφός BVC | 26 τοῦθ'
 C: τοῦτο BV | ὅπερ ἐστὶν BC | ἀδελφός del. Badhamus | 28 η sic B | 30
 μεμνημένος del. Badhamus | ὅπου Maduigi aduers. I p. 19

ποτερον ὁ Ἔρως ἐκείνου, οὗ ἔστιν ἔρως, ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ ἢ
 οὐ; Πάνυ γε, φάναι. Πότερον ἔχων αὐτὸ οὐ ἐπιθυμεῖ τε καὶ
 ἐρᾷ, εἶτα ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾷ, ἢ οὐκ ἔχων; Οὐκ ἔχων, ὡς τὸ
 εἰκός γε, φάναι. Σκόπει δὴ, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀντὶ τοῦ
 εἰκότος εἰ ἀνάγκη οὕτως, τὸ ἐπιθυμοῦν ἐπιθυμεῖν οὐ ἐνδεές⁵
 B ἔστιν, ἢ μὴ ἐπιθυμεῖν, ἐὰν μὴ ἐνδεές ἦ; ἐμοὶ μὲν γὰρ θαυμα-
 στῶς δοκεῖ, ὡς Ἀγάθων, ὡς ἀνάγκη εἶναι· σοὶ δὲ πῶς; Κάμοι,
 φάναι, δοκεῖ. Καλῶς λέγεις. ἄρ' οὖν βούλοισι' ἂν τις μέγας
 ὢν μέγας εἶναι, ἢ ἰσχυρὸς ὢν ἰσχυρὸς; Ἀδύνατον ἐκ τῶν ὁμο-
 λογημένων. Οὐ γὰρ που ἐνδεής ἂν εἴη τούτων ὅ γε ὢν.¹⁰
 Ἀληθῆ λέγεις. Εἰ γὰρ καὶ ἰσχυρὸς ὢν βούλοισι' ἰσχυρὸς εἶναι,
 φάναι τὸν Σωκράτη, καὶ ταχύς ὢν ταχύς, καὶ ὑγιής ὢν ὑγιής
 — ἴσως γὰρ ἂν τις ταῦτα οἰηθεῖη καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα
 C τοὺς ὄντας τε τοιοῦτους καὶ ἔχοντας ταῦτα τούτων ἅπερ ἔχουσι
 καὶ ἐπιθυμεῖν —, ἴν' οὖν μὴ ἐξαπατηθῶμεν, τούτου ἕνεκα λέγω·¹⁵
 τούτοις γάρ, ὡς Ἀγάθων, εἰ ἐννοεῖς, ἔχειν μὲν ἕκαστα τούτων
 ἐν τῷ παρόντι ἀνάγκη ἂ ἔχουσι, ἐὰν τε βούλωνται ἐὰν τε μὴ,
 καὶ τούτου γε δὴ που τίς ἂν ἐπιθυμήσειεν; ἀλλ' ὅταν τις λέγῃ
 ὅτι ἐγὼ ὑγιαίνων βούλομαι καὶ ὑγιαίνειν, καὶ πλουτῶν βούλο-
 μαι καὶ πλουτεῖν καὶ ἐπιθυμῶ αὐτῶν τούτων ἂ ἔχω, εἴποισμεν²⁰
 ἂν αὐτῷ ὅτι Σὺ, ὡς ἄνθρωπε, πλοῦτον κεκτημένος καὶ ὑγίαιαν
 D καὶ ἰσχὺν βούλει καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα κεκτηῖσθαι,
 ἐπεὶ ἐν τῷ γε νῦν παρόντι, εἴτε βούλει εἴτε μὴ, ἔχεις· σκόπει
 οὖν, ὅταν τοῦτο λέγῃς, ὅτι ἐπιθυμῶ τῶν παρόντων, εἰ ἄλλο
 τι λέγεις ἢ τόδε, ὅτι βούλομαι τὰ νῦν παρόντα καὶ εἰς τὸν²⁵
 ἔπειτα χρόνον παρεῖναι· ἄλλο τι ὁμολογοῖ ἂν; Συμφάναι ἔφη
 τὸν Ἀγάθωνα. εἰπεῖν δὴ τὸν Σωκράτη Οὐκοῦν τοῦτό γ' ἔστιν
 ἐκείνου ἐρᾷ, ὃ οὐπω ἔτοιμον αὐτῷ ἔστιν οὐδὲ ἔχει, τὸ εἰς
 E τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτ' εἶναι αὐτῷ σωζόμενα [μοι παρόντα];
 Πάνυ γε, φάναι. Καὶ οὗτος ἄρα καὶ ἄλλος πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν³⁰
 τοῦ μὴ ἔτοιμον ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦ μὴ παρόντος; καὶ ὃ μὴ ἔχει

1 ἦ B | 2 ου ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾷ suspectat Voegelinus | 3 ἦ B |
 4. 8 φᾶναι BV | 8 ἄρ' B | 9 ὁμολογημένων V | 11 εἰ δ' ἄρα et 13 ἴσως ἄρ'
 Stallbaumius exemplo suo adscripsit | 13 ταυτὶ C | 16 τούτους C^b | 19
 καὶ ante ὑγιαίνειν erasum C | 20 καὶ ante πλουτεῖν om C^b | 21 πλοῦτον
 μὲν κεκτ. C^b | 23 ἔχεις B ἔχεις V | 24 ὅτ' ἂν BC | ἄλλο B | 26 ἄλλο B
 ἄλλο bC | ὁμολογοῖ B ὁμολογοῖς b ἢ ὁμολογοῖ pr C^b ὁμολογοῖ' Step-
 hanus | 27 οὐκοῦν δὴ τοῦτό γε C | 28 τὸ C: τὰ BV. exspectes τὸ τοῦ* | τὸ
 ... 29 παρόντα eiecit Badhamus | 29 ταῦτ' C: ταῦτα BV | σωζόμενα libri |
 μοι παρόντα BV καὶ παρόντα C τὰ νῦν παρόντα ἢ τὰ μὴ παρόντα Saup-
 riius μὴ παρόντα Rettigius: del. Hermannus, latet ἦτοι παρόντα | 30
 ἄρα ὁ ἄλλος C | 31 ἔχει B ἔχει V

καὶ ὃ μὴ ἔστιν αὐτὸς καὶ οὗ ἔνδεής ἐστι, τοιαῦτ' ἄτ' ἐστὶν
ὦν ἡ ἐπιθυμία τε καὶ ὁ ἔρως ἐστίν; Πάνυ γ', εἰπεῖν. Ἴθι δὴ,
φάναι τὸν Σωκράτη, ἀνομολογησώμεθα τὰ εἰρημένα. ἄλλο τι
ἔστιν ὁ ἔρως πρῶτον μὲν τινῶν, ἔπειτα τούτων ὧν ἂν ἔνδεια
5 παρῆ αὐτῷ; Ναί, φάναι. Ἐπὶ δὴ τούτοις ὀναμνήσθητι, τίνων 201
ἔφησθα ἐν τῷ λόγῳ εἶναι τὸν ἔρωτα· εἰ δὲ βούλει, ἐγὼ σε
ἀναμνήσω. οἶμαι γάρ σε οὕτωςί πως εἰπεῖν, ὅτι τοῖς θεοῖς
κατεσκευάσθη τὰ πράγματα δι' ἔρωτα καλῶν· αἰσχροῦν γὰρ οὐκ
εἶη ἔρως. οὐχ οὕτωςί πως ἔλεγες; Εἶπον γάρ, φάναι τὸν
10 Ἀγάθωνα. Καὶ ἐπιεικῶς γε λέγεις, ὦ ἑταῖρε, φάναι τὸν Σω-
κράτη· καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄλλο τι ὁ ἔρως κάλλους ἂν
εἶη ἔρως, αἰσχρὸς δ' οὐ; Ὁμολόγει. Οὐκοῦν ὁμολόγηται, οὗ
ἔνδεής ἐστι καὶ μὴ ἔχει, τούτου ἑρᾶν; Ναί, εἰπεῖν. Ἐνδεής B
ἄρ' ἐστὶ καὶ οὐκ ἔχει ὁ ἔρως κάλλος; Ἀνάγκη, φάναι. Τί δέ;
15 τὸ ἐνδεές κάλλους καὶ μηδαμῆ κεκτημένον κάλλος ἄρα λέγεις
σὺ καλὸν εἶναι; Οὐ δῆτα. Ἐτι οὖν ὁμολογεῖς ἔρωτα καλὸν
εἶναι, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει; καὶ τὸν Ἀγάθωνα εἰπεῖν Κινδυ-
νεύω, ὦ Σώκρατες, οὐδὲν εἰδέναί ὧν τότε εἶπον. Καὶ μὴν
καλῶς γε εἶπες, φάναι, ὦ Ἀγάθων. ἀλλὰ σμικρὸν ἔτι εἶπέ· C
20 τὰγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ σοι εἶναι; Ἐμοιγε. Εἰ ἄρα ὁ ἔρως
τῶν καλῶν ἐνδεής ἐστι, τὰ δὲ ἀγαθὰ καλὰ, κἂν τῶν ἀγαθῶν
ἐνδεής εἶη. Ἐγὼ, φάναι, ὦ Σώκρατες, σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην
ἀντιλέγειν, ἀλλ' οὕτως ἐχέτω ὡς σὺ λέγεις. Οὐ μὲν οὖν τῆ
ἀληθείᾳ, φάναι, ὦ φιλούμενε Ἀγάθων, δύνασαι ἀντιλέγειν,
25 ἐπεὶ Σωκράτει γε οὐδὲν χαλεπὸν.
22 Καὶ σὲ μὲν γε ἤδη ἐάσω· τὸν δὲ λόγον τὸν περὶ τοῦ D
ἔρωτος, ὃν ποτ' ἤκουσα γυναικὸς Μαντινικῆς Διοτίμας, ἣ

1 μὴ ἔστιν BV | ἄτ' C: ἄτα B ἄτα V | 2 ὦν] ὁ V | ἔστι C |
3 ἀνομολογησώμεθα V | ἄλλο τι C | 4 ἔστιν in litura BC | 4 ἔρως [ἦ] πρῶτον
cum ras. C | 5 ἐπειδὴ τούτοις V | ἀναμνήσθητι B | 6 ἐφῆσθα B | 8 αἰ-
σχροῦν V | 9 εἶη ὁ ἔρως V^b | 11 ἄλλο τι BC ἄλλο τι ἦ c | 12 δ' C: δὲ
BV | 13 ἔχη B ἔχη V ἔχ[ει] cum ras. C | 14 τί δαί C | 15 ἄρα B | 16
ἔτι] οὔτι C | 17 ταῦθ' C: ταῦτα BV | 19 εἶπε pr V | 20 τὰγαθὰ B
τὰγαθὰ pr V | 23 οὔμεν οὖν BV^b οὔμενοῦν C | 24 φιλούμεναι V | οὐ δύ-
νασαι Saurpius | 27 μαντικῆς s

15 PROCLUS in Tim. p. 128 ἐνδεές κάλλους ἐν συμποσίῳ προσ-
εἶπε τὸ μὴ πρῶτως καλὸν ἀλλὰ μετέχον κάλλους. ibid. p. 110 ταύτην οὖν
τὴν μέθεξιν καὶ (ἐνδειαν add. Schneider) εἶωθεν ὁ Πλάτων καλεῖν,
ὡσπερ δὴ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ τὸν ἔρωτα τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν
(infra l. 21) ἐνδεᾶ προσείρηκε. | 27 CLEMENS ALEX. str. VI p. 268, 9 ἣ
τε Μαντική Διοτίμα θυσάμενοις Ἀθηναίοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ ἰ ἔτη
ἀναβολὴν ἐποίησατο τῆς νόσου. add. testim. XXIX—XXXVI.

ταῦτά τε σοφὴ ἦν καὶ ἄλλα πολλά, καὶ Ἀθηναίοις ποτὲ θυμα-
 μένοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς νόσου,
 ἢ δὴ καὶ ἐμὲ τὰ ἐρωτικά ἐδίδαξεν — ὃν οὖν ἐκείνη ἔλεγε λό-
 γον, πειράσομαι ὑμῖν διελθεῖν ἐκ τῶν ὁμολογημένων ἐμοὶ καὶ
 Ἀγάθωνι, αὐτὸς ἐπ' ἐμαυτοῦ, ὅπως ἂν δύνωμαι. δεῖ δὴ, ὡ⁵
 Ἀγάθων, ὡσπερ σὺ διήρησαι, διελθεῖν αὐτὸν πρῶτον, τίς ἐστιν
 ε ὁ Ἔρωσ καὶ ποιός τις, ἔπειτα τὰ ἔργα αὐτοῦ. δοκεῖ οὖν μοι
 ῥᾶστον εἶναι οὕτω διελθεῖν, ὡς ποτέ με ἡ ξένη ἀνακρίνουσα
 διήει. σχεδὸν γάρ τι καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτὴν ἕτερα τοιαῦτα ἔλε-
 γον, οἷά περ νῦν πρὸς ἐμὲ Ἀγάθων, ὡς εἶη ὁ Ἔρωσ μέγας 10
 θεός, εἶη δὲ τῶν καλῶν· ἤλεγχε δὴ με τούτοις τοῖς λόγοις
 οἷσπερ ἐγὼ τοῦτον, ὡς οὔτε καλὸς εἶη κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον
 οὔτ' ἀγαθός. καὶ ἐγὼ Πῶς λέγεις, ἔφη, ὦ Λιοτίμα; αἰσχροὺς
 ἄρα ὁ Ἔρωσ ἐστὶ καὶ κακός; καὶ ἡ Οὐκ εὐφημήσεις; ἔφη· ἡ
 202 οἶει, ὅ τι ἂν μὴ καλὸν ἦ, ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι αἰσχρόν; Μά- 15
 λιστα γε. Ἡ καὶ ὁ ἂν μὴ σοφόν, ἀμαθές; ἡ οὐκ ἤσθησαι ὅτι
 ἐστὶν τι μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας; Τί τοῦτο; Τὸ ὀρθὰ δοξά-
 ζειν καὶ ἄνευ τοῦ ἔχειν λόγον δοῦναι οὐκ οἶσθ', ἔφη, ὅτι οὔτε ἐπι-
 στασθαί ἐστιν — ἄλογον γὰρ πρᾶγμα πῶς ἂν εἶη ἐπιστήμη; —
 οὔτ' ἀμαθία — τὸ γὰρ τοῦ ὄντος τυγχάνον πῶς ἂν εἶη ἀμαθία; 20
 ἐστὶ δὲ δὴ που τοιοῦτον ἡ ὀρθὴ δόξα μεταξὺ φρονήσεως καὶ
 ἀμαθίας. Ἀληθῆ, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις. Μὴ τοίνυν ἀνάγκαζε, ὁ
 β μὴ καλὸν ἐστὶν, αἰσχρόν εἶναι, μηδὲ ὁ μὴ ἀγαθόν, κακόν. οὕτω
 δὲ καὶ τὸν Ἔρωτα ἐπειδὴ αὐτὸς ὁμολογεῖς μὴ εἶναι ἀγαθόν
 μηδὲ καλόν, μηδὲν τι μᾶλλον οἷου δεῖν αὐτὸν αἰσχρόν καὶ κα- 25

1 θυμαμένη Stephanus | 2 δεκέτη Badhamus | 5 ἐπ' (in ἀπ' an ex
 ἀπ' mutauerit, non liquet) C, Bastius *krit. vers.* p. 63: ἀπ' B ὑπ' V |
 δεῖ δὴ] δεῖλη BV δεῖ λοιπὸν v | 6 διήρησαι*] διηγῆσω BVC καθηγῆσω
 Hirschigius simulque ἐφηγηῆσω proponens Sauppis | 7 post ἔρωσ IV lit-
 terarum litura in C | 8 ποι' ἐμὲ s | 9 διήει B | 13 οὔτ' C: οὔτε BV | 14
 ἀρ' C? | ἡ B ἡ VC | 15 μὴ om pr V | ἡ] εἶη V | 16 ἡ B: ἡ VC | ὁ ἂν
 Astius Maduigius aduers. I p. 396 ὁ τι ἂν Stephanus G. A. Hirschigius:
 ἂν libri ἂν οἷοιο Hommelius | ἡ C: ἡ B ἡ b ἡ V | 17 ἐστὶν τί B ἐστὶ τι
 VC | ὀρθο δοξάζειν B, V | 18 καὶ del. Badhamus | 19 ἄλογον . . . ἐπι-
 στήμη Proclus in Tim. p. 76 | 20 οὔτ' C: οὔτε BV | τυγχάνων C | 21 τοι-
 οῦτον τι Hirschigius | ἡ ὀρθὴ δόξα del. Badhamus

3 HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 69 ὁ γὰρ Σωκράτης τοῖα ταῦτα
 ὁμολογεῖ εἰδέσθαι, τὴν ἐρωτικὴν τέχνην, ὡς ἐν συμποσίῳ λέγει περὶ
 τῆς Λιοτίμας 'ἡτίς με ἐδίδαξε τὰ ἐρωτικά' κτλ. THEMISTIVS OG. 13
 p. 161 D (supra p. 21), cf. testim. XXXIV. XXXV. | 17 SCHOL. B
 οὐ μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ ἀμαθίας ἐστὶν ἡ ὀρθὴ δόξα, καὶ λόγον
 μὴ ἐχλ.

κὸν εἶναι, ἀλλὰ τι μεταξί, ἔφη, τούτοι. Καὶ μὴν, ἦν δ' ἐγώ, ὁμολογεῖται γε παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι. Τῶν μὴ εἰδόντων, ἔφη, πάντων λέγεις, ἦ καὶ τῶν εἰδόντων; Ξυμπάντων μὲν οὖν. καὶ ἦ γελάσασα Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὁμολο-
 5 γοῖτο μέγας θεὸς εἶναι παρὰ τούτων, οἳ φασιν αὐτὸν οὐδὲ θεὸν ὄ
 εἶναι; Τίνες οὗτοι; ἦν δ' ἐγώ. Εἷς μὲν, ἔφη, σύ, μία δ' ἐγώ. καὶ
 10 κἀγὼ εἶπον Πῶς τοῦτο, ἔφη, λέγεις; καὶ ἦ Ῥαδίως, ἔφη. λέγε γάρ μοι, οὐ πάντας θεοὺς φῆς εὐδαιμόνας εἶναι καὶ κα-
 λούς; ἦ τολμήσαις ἂν τινα μὴ φάναι καλὸν τε καὶ εὐδαιμόνα
 15 θεῶν εἶναι; Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Εὐδαιμόνας δὲ δὴ λέγεις οὐ τοὺς τὰγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κεκτημένους; Πάνυ γε. Ἄλλὰ μὴν Ἐρωτά γε ὁμολόγηκας δι' ἔνδειαν τῶν ἀγαθῶν καὶ καλῶν
 20 ἐπιθυμεῖν αὐτῶν τούτων ὧν ἐνδεής ἐστιν. Ὁμολόγηκα γάρ. Πῶς ἂν οὖν θεὸς εἴη ὁ γε τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἄμοιρος; Οὐδαμῶς, ὡς γ' ἔοικεν. Ὅρας οὖν, ἔφη, ὅτι καὶ σὺ Ἐρωτα οὐ
 25 θεὸν νομίζεις; Τί οὖν ἂν, ἔφη, εἴη ὁ Ἐρωτος; Θνητός; Ἐκιστά γε. Ἄλλὰ τί μὴν; Ὅσπερ τὰ πρότερα ἔφη, μεταξὺ Θνητοῦ καὶ ἀθανάτου. Τί οὖν, ὦ Διοτίμα; Δαίμων μέγας, ὦ Σώκρατες· καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον μεταξὺ ἐστὶ θεοῦ τε καὶ
 30 Θνητοῦ. Τίνα, ἦν δ' ἐγώ, δύναμιν ἔχον; Ἐρμηγεῦον καὶ δια-

2 [τῶν μὴ εἰδ]όντων cum ras. V | 3 ἦ*] ἦ libri | 7 καὶ ἐγὼ C | 8 φῆς B ut solet | καὶ καλοὺς et 9 καλὸν τε καὶ del. Badhamus | 9 ἦ B: ἦ VC | φάναι b φᾶνα B | 10 εὐδαιμόνας . . . p. 92, 12 ὁ Ἐρωτος Ioannes Stob. ecl. I 9, 17 | 11 καὶ καλὰ C^b Stobaeus | 12 τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν Stobaeus | 13 ἐνδεής C^b | 14 πῶς δ' ἂν C | ὁ (b ex ὁ)γγεγ'ῶν BV | 15 ὡς' ἔοικεν Stobaeus | 16 οὖν; ἔφη· εἴη ἂν ὁ Ἐρωτος Θνητός; ci. Stephanus | ὁ ἔρωτος εἴη Stobaeus | 17 ἔφη BV^b Stobaeus; ἔφη C Iahnus | Θνητοῦ τε καὶ C | 19 θεοῦ καὶ Stobaeus | 20 τίνα δ' ἦν Stobaeus

18 OLYMPIOD. in Alcib. I p. 22 καὶ τὸν Ἐρωτα δὲ ἐν τῷ συμποσίῳ ποτὲ μὲν θεόν (cf. test. XXI), ποτὲ δὲ μέγαν καλεῖ δαίμονα. καὶ διὰ τί μὲν θεόν, σαφές· δαίμονα δὲ ὡς μέσον αὐτὸν προσαγορεύει· μέσος γάρ ἐστιν ὁ Ἐρωτος οὐσίας καὶ ἐνεργείας καὶ ἐρωμένου καὶ ἐραστοῦ· μέγαν δὲ, ἐπειδὴ ὑπὲρ αἴσθησιν καὶ νοερώς ἐνεργεῖ. HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 65 διὸ ἐν τῷ συμποσίῳ, ἐπειδὴ προηγοίμενος ἦν ἐκεῖ ὁ περὶ αὐτοῦ (τοῦ ἔρωτος) λόγος, τὴν μεσότητά αὐτοῦ καὶ τὴν τάξιν παραδιδούς, μέγαν δαίμονα αὐτὸν κέκληκεν, ὡς δέοντα τὰ δεύτερα τοῖς πρώτοις. ib. p. 79 ἔπειτα καὶ ὁ Ἐρωτος δαίμων μέγας ἐν συμποσίῳ ἐρρήθη. add. testim. XXXVII—XL. | 19 cf. testim. XLI sq. p. 19. | 20 HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 93 πᾶν μὲν οὖν τὸ δαιμόνιον γένος εἴρηται καὶ παρ' αὐτῷ ἐν συμποσίῳ μεταξὺ εἶναι θεῶν καὶ ἀνθρώπων, διαφορθεῦον τὰ τε παρὰ θεῶν εἰς ἡμᾶς, τὰ τε ἡμῶν ἀναγγέλλον τοῖς θεοῖς. add. testim. XLIII—XLVI.

πορθευῖον θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν, τῶν μὲν τὰς δεήσεις καὶ θυσίας, τῶν δὲ τὰς ἐπιτάξεις τε καὶ ἀμοιβάς [τῶν θυσιῶν], ἐν μέσῳ δὲ ὄν ἀμφοτέρων συμπληροῖ, ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ αὐτῷ ξυνδεδέσθαι. διὰ τοῦτου καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ καὶ ἡ τῶν ἱερέων τέχνη τῶν τε περι⁵
²⁰³ τὰς θυσίας καὶ τὰς τελετὰς καὶ τὰς ἐπιτάξεις καὶ τὴν μαγανείαν πᾶσαν καὶ γοητείαν. θεὸς δὲ ἀνθρώπῳ οὐ μίγνυται, ἀλλὰ διὰ τοῦτου πᾶσα ἐστὶν ἡ ὁμιλία καὶ ἡ διάλεκτος θεοῖς πρὸς ἀνθρώπους * * καὶ ἐργηγοροῖσι καὶ καθεύδουσι· καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς δαιμόνιος ἀνὴρ, ὁ δ' ἄλλο τι σοφὸς ὢν, ἢ περὶ¹⁰
 τέχνας ἢ χειρουργίας τινάς, βάνανσος. οὗτοι δὲ οἱ δαίμονες πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ εἰσιν, εἷς δὲ τοίτων ἐστὶ καὶ ὁ Ἔρως. Πατὴρ δέ, ἦν δ' ἐγώ, τίνος ἐστὶ καὶ μητρὸς; Μακρότερον μὲν, ἔφη, διηγήσασθαι· ὁμως δέ σοι ἐρῶ. ὅτε γὰρ ἐγένετο ἡ Ἀφρο-

1 θεοῖς τε τὰ Stobaeus | 2 θυσίας V | 3 τῶν θυσιῶν Polluci non fuisse notum uidit Bergkii philol. XXX p. 678 | τὸ ἐν μέσῳ δέον ἀμφοτέρων Vermehren p. 78 | ἐν μέσῳ Lobeckius ad Soph. Ai. 836 | ὄν τὰ ἀμφοτέρων Bergkii | συμπληροῖ cf. Proclus in Alcib. I p. 64 (test. XXXVII): τὰ ὅλα συμπληροῖ Reyndersius ἀμφοτέρους συμπληροῖ Badhamus | συμπληροῖ τὸ πᾶν ὥστε αὐτὸ Orellius ad Isocr. de permut. p. 331 | 4 αὐτὸ om Stobaeus | αὐτῷ B αὐτῶν b αὐτῷ Stob. | συνδεδέσθαι Stobaeus | 5 ἱερέων Stobaeus | 6 καὶ τελετὰς C | μαγανείαν Geelii apud Karpeynium van de Coppello obs. in Xenoph. Hieron. p. 33 sq.: μαντείαν BVC Stobaeus μαγείαν Badhamus ad Euthyd. p. 98 et sic fort. legebat Apuleius | 8 πᾶσα ἐστὶν C | 9 intercidisse καὶ πρὸς θεοῖς ἀνθρώποις post Wolfium statuit Vsener mus. Rhen. XXIII p. 368, καὶ ἀνθρώποις πρὸς θεοῖς Heusdii spec. crit. p. 65 | 10 σοφὸς Stobaeus | δ' Stobaeus Gaisfordi: δὲ BVC | ἄλλοτι BV | 11 τέχνας ἢ om Stobaeus | 12 πολλοὶ τε καὶ Stobaeus | ἐστὶ om Stobaeus | 13 ἐγὼ καὶ μητρὸς τίνος ἐστὶ C | τίνος B τίνος V | 14 ὅτε . . . p. 94, 8 ἐστὶν Origenes c. Cels. IV 39 p. 289 sq. Sp. ὅτε . . . p. 93, 7 Ἔρως Eusebius praep. euang. XII 11 ὅτε . . . p. 93, 2 Πόρος Hermogenes π. ἰδ. II 4 t. III p. 313 W.

3 POLLUX VI 187 λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ τούτων (de donis) καὶ τὸ ἀμείβεσθαι. ἀμφίβολος δὲ ἡ ἀμοιβή· ἔστι μὲν γὰρ παρ' Ἀρχιλόγῳ (fr. 159) καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστη (u. 467 ἀπέδωκ' ἀμοιβάς οὐ καλὰς)· τὸ δὲ παρ' Ὀμήρῳ 'σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς' (u. 318) καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν συμποσίῳ οὐ σαφές. | 5 cf. testim. XLVII. | 7 cf. testim. XLV. | 8 CLEMENS ALEX. Strom. I p. 146, 29 ὁ Πλάτων δὲ καὶ τοῖς θεοῖς διάλεκτον ἀπονέμει τινά, μάλιστα μὲν ἀπὸ τῶν ὄνειράτων τεκμαιρόμενος καὶ τῶν χρησμῶν, ἄλλως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν δαιμονῶντων, οἱ τὴν αὐτῶν οὐ φθέγγονται φωνὴν οὐδὲ διάλεκτον, ἀλλὰ τὴν τῶν ἐπεισιόντων δαιμόνων. | 12 PROCLUS in Alcib. I p. 72 πολλῶν τοίνυν καὶ παντοδαπῶν, ὡσπερ ἡ Διοτίμα φησί, τῶν δαιμόνων ὄντων. | 14—p. 94, 8 cf. testim. XLVIII—LX. XX. XXI.

δίτη, εἰσιῶντο οἱ θεοί, οἳ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Μήτιδος υἱὸς Πόρος. ἐπειδὴ δὲ ἐδείπνησαν, προσαιτήσουσα οἶον δὴ εὐωχίας οὔσης ἀφίκετο ἡ Πενία καὶ ἦν περὶ τὰς Θύρας. ὁ οὖν Πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος — οἶνος γὰρ οὐπω ἦν — εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ἤυδεν. ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τὴν αὐτῆς ἀπορίαν παιδοποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατακλίνεται τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα. διὸ δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως, γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις, καὶ ἅμα φύσει ἐραστῆς ὧν περὶ τὸ καλόν, καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης. ἄτε οὖν Πόρου καὶ Πενίας υἱὸς ὧν ὁ Ἔρως ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκεν. πρῶτον μὲν πένης αἰεὶ ἐστι, καὶ πολλοῦ δεῖ ἀπαλός τε καὶ καλός, οἶον οἱ πολλοὶ οἴονται, ἀλλὰ σκληρὸς καὶ ἀνχηρὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετὴς αἰεὶ ὧν καὶ ἄστροφος, ἐπὶ 15 Θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος, τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων, αἰεὶ ἐνδεία ξένοικος. κατὰ δ' αὐτὸν τὸν πατέρα ἐπιβουλός ἐστι τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἀνδρεῖος ὧν καὶ ἴτης

1 ἡσιῶντο B ἡσιῶντο V | εἰσιῶντο οἳ τε ἄλλοι θεοὶ καὶ Hermogenes | 2 Πόρος] πατὴρ V | προσαιτῆς οὔσα BV προσαιτῆς οὔσα Eusebii codices, Origenes Spenceri | οἶα Eusebii libri aliquot | 5 ἠυδεν B εὔδεν C Origenes Eusebii | 6 αὐτῆς C | παιδίον ποιήσασθαι BVC Origenes Eusebii: em. Naberus obs. crit. in Plat. p. 19 | 8 ἀκόλουθος θεράπων Origenes | γέγονεν] εἶδεν Origenes Hoeschelii | 9 ἐκείνοις V ἐκείνων Origenes Hoeschelii | ἐραστῆς et 10 καὶ τῆς . . . οὔσης del. Badhamus | 11 καθέστηκεν B καθέστηκεν VC | 12 πένης BV, corr. b rec. | 12. 14. 16. p. 94, 1. 7 αἰεὶ BV: αἰεὶ C Orig. | 13 οἶον] εἶναι, οἶον Badhamus | 14 καὶ οἶκος Igebat Themistius p. 163 c (supra p. 22) | 15 ὑπαίθροις C | τὴν] ἐστι μὲν οὖν τὴν ci. Sommer | 16 δ' αὐτὸν Origenes: δὲ αὐτὸν BVC

3 ΡΟΡΡΗΥΡ. de antro nymph. 16 παρὰ δὲ τῷ Ὀρφεῖ ὁ Κρόνος μέλιτι ὑπὸ Διὸς ἐνεδρεύεται· πλησθεὶς γὰρ μέλιτος μεθύει καὶ σκοποῦται ὡς ὑπὸ οἴνου καὶ ὑπνοῖ, ὡς παρὰ Πλάτωνι ὁ Πόρος τοῦ νέκταρος πλησθεὶς, οὐπω γὰρ οἶνος ἦν. | 5 Διὸς κῆπον] PLOTINVS p. 298 F (supra p. 29), add. testim. LVIII. LIX. | 8 ΜΑΧ. ΤΥΡ. diss. XXIV 9 p. 479 τὸν Ἔρωτά φησιν ἡ Διοτίμα τῷ Σωκράτει οὐ παῖδα ἀλλὰ ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι· λέγει που καὶ Σαπφοῖ ἡ Ἀφροδίτη ἐν ἄσματι (fr. 74) 'σύ τε καλὸς (κάμους Bergkii) θεράπων Ἔρως'. | 12 ΜΑΧΙΜΥΣ ΤΥΡ. diss. XXIV 4 p. 461 αὐτὸς δὲ δὴ τὸν Ἔρωτα, ἀναπλάτων ἐπ' αὐτῷ μῦθον, οἶον καὶ εἶναι λέγει! αἰσχρὸν ἰδεῖν καὶ πένητα, ἐγγυτάτω τῆς ἑαυτοῦ τύχης, ἀνυπόδητον, χαμαιεῦνην, ἐπίβουλον, θηρευτικόν, φαρμακέα, σοφιστήν, γόητα, ἀτεχνῶς οἶα εἰς αὐτὸν Σωκράτην ἔσκωπτον ἐν Διονυσίοις οἱ κωμωδοί. THEMISTIVS or. 13 p. 162 D. 163 B. C (testim. L p. 22). | 17 ΣΧΟΛ. ἴτης· ἴστωρ, ἐπιστήμων, ὡς ἐνταῦθα. λαμβάνεται δὲ καὶ

καὶ σύντονος, θηρευτῆς δεινός, αἰεὶ τινὰς πλέκων μηχανάς, καὶ φρονήσεως ἐπιθυμητῆς καὶ πόριμος, φιλοσοφῶν διὰ παντός [τοῦ βίου], δεινὸς γόης καὶ φαρμακεύς καὶ σοφιστής· καὶ οὔτε ἕως ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τότε μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θάλλει καὶ ζῆ [ὅταν εὐπορήσῃ], τότε δὲ ἀποθνή-⁵σκει, πάλιν δ' ἀναβιώσκει διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, τὸ δὲ ποριζόμενον αἰεὶ ὑπεκρεῖ· ὥστε οὔτ' ἀπορεῖ Ἔρωσ ποτὲ οὔτε πλουτεῖ. σοφίας δὲ καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν, ἔχει γὰρ ὧδε·
 204 θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' ἐπιθυμεῖ σοφὸς γενέσθαι· ἔστι γὰρ· οὐδ' εἴ τις ἄλλος σοφός, οὐ φιλοσοφεῖ. οὐδ' αὖ οἱ ἀμα-¹⁰θεῖς φιλοσοφοῦσιν οὐδ' ἐπιθυμοῦσι σοφοὶ γενέσθαι· αὐτὸ γὰρ

1 αἰεὶ προσπλέκων Origenes | μηχανὰς πλέκων C | 2 πορισμὸς (πορισμός B) φιλοσόφων BV | 3 τοῦ βίου seclusit Iahnus | 4 et 5 τότε B | 5 θάλλει τε καὶ C Origenes | ὅταν εὐπορήσῃ del. Iahnus | ἀποθνήσκει B | 6 πάλιν δὲ BVC πάλιν, πάλιν δ' Origenes | ἀναβιώσκει V | 7 οὔτ' C Origenes: οὔτε BV | ποτ' Ἔρωσ ε, Hirschigius | 8 δὲ Saupprius: τε BV τὲ αὐ C δ' αὐ Origenes | ὧδε B

ἐπὶ τοῦ ἰταμοῦ καὶ θρασέος. HESYCH. ἴτης· ἰταμός, θρασύς, ἰσχυρός. ἢ ἴστωρ καὶ ἐπιστήμων.

2 HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 97 εἶπε γὰρ αὐτὸς (αὐτὸν libri *) καὶ ἐν συμποσίῳ τὸν Ἔρωτα φιλόσοφον καὶ δεινὸν γόητα καὶ φαρμακέα καὶ σοφιστήν. φιλόσοφον μὲν ὡς τὸ λογικὸν ἡμῶν διεγείροντα ἐπὶ τὰ καλὰ· γόητα δὲ ὡς τὸν θυμὸν καταστέλλοντα· φαρμακέα (δὲ add. Iahnus) ὡς τὸ ἐπιθυμητικὸν κηλοῦντα· σοφιστήν δὲ ὡς τὴν φύσιν ἀπατῶντα καὶ δελεάζοντα. | 3 MAX. TYR. XXIV 9 p. 480 τὸν Ἔρωτα Σωκράτης σοφιστήν λέγει, Σαπφῶ μυθοπλόκον (fr. 125). PROCL. in Cratyl. p. 94, 158 ὅτι οἶδεν ὁ Πλάτων τὸ ὄνομα τὸν σοφιστήν ἐπὶ σεμνῶ τάττειν πράγματι· τὸν γὰρ πρὸς ἑαυτὸν τὰ ἄλλα δυνάμενον ἐπιστρέφειν οὕτως καλεῖ, οἷον τὸν Δία (Min. p. 319 c), τὸν Αἰδὴν (Crat. p. 403 E), τὸν Ἔρωτα (cf. schol. Plat. soph. in.). ACHILLES TAT. I 10 αὐτοδίδακτος γὰρ ἐσιν ὁ θεὸς (Amor) σοφιστής. | 5 MAX. TYR. XXIV 9 p. 479 ἡ Διοτίμα λέγει ὅτι θάλλει μὲν Ἔρωσ εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο ἐκείνη (Sappho) ξυλλαβοῦσα εἶπε 'γλυκύπικρον' (fr. 40 Ἔρωσ δαυτέ με λυσιμέλης δόνει γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρετον) καὶ 'ἀλγείδωρον' (fr. 125). | 9 HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 204 οὕτω καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ (οὐ add. Iahnus) σοφὸν ἐκάλεσε τὸν Ἔρωτα ὁ Σωκράτης, φιλόσοφον δὲ [οὐ del. id.]· 'θεῶν γὰρ φησὶν οὐδεὶς φιλόσοφος'. τίνες οὖν οἱ φιλόσοφοι; οἱ ὀρεγόμενοι τῆς σοφίας. | 10 PROCLUS in Alcib. I p. 188 οὔτε γὰρ οἱ ἐπιστήμονες εἴ τι ζητοῦσι τὸ ἀληθές, ἤδη τῆς γνώσεως ὄρον κατὰ τὴν ἐπιστήμην εἰληφότες, οὔτε οἱ τὴν διπλὴν ἔχοντες ἄγνοϊαν. αὐτὸ γὰρ τοῦτο ἐσιν ἡ διπλὴ ἀμαθία τὸ μὴ ὄντα καλὸν μήτε ἀγαθὸν μήτε φρόνιμον οἶεσθαι ἰκανὸν εἶναι, φησὶν ὁ τῆς Διοτίμας λόγος.

τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία, τὸ μὴ ὄντα καλὸν καγαθὸν μηδὲ
 φρόνιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι ἱκανόν· οὐκ οὖν ἐπιθυμεῖ ὁ μὴ
 οἶόμενος ἐνδεὴς εἶναι οὐδ' ἂν μὴ οἶηται ἐπιδεισθαι. Τίνες οὖν,
 ἔφη, ἐγώ, ὧς Διοτίμα, οἱ φιλοσοφοῦντες, εἰ μήτε οἱ σοφοὶ
 5 μήτε οἱ ἀμαθεῖς; Δῆλον, ἔφη, τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδί, ὅτι οἱ B
 μεταξὺ τούτων ἀμφοτέρων, ὧν δὴ καὶ ὁ Ἔρωσ. ἔστι γὰρ δὴ
 τῶν καλλίστων ἡ σοφία, Ἔρωσ δ' ἔστιν ἔρωσ περὶ τὸ καλόν,
 ὥστε ἀναγκαῖον Ἔρωτα φιλόσοφον εἶναι, φιλόσοφον δὲ ὄντα
 μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς. αἰτία δ' αὐτῷ καὶ τούτων
 10 ἡ γένεσις· πατρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἔστι καὶ εὐπόρου, μητρὸς
 δὲ οὐ σοφῆς καὶ ἀπόρου. ἡ μὲν οὖν φύσις τοῦ δαίμονος, ὧς
 φίλε Σώκρατες, αὕτη· ὃν δὲ σὺ φήθης Ἔρωτα εἶναι, θαυμα-
 στὸν οὐδὲν ἔπαθες· φήθης δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τεκμαιρομένη ἐξ C
 ὧν σὺ λέγεις, τὸ ἐρώμενον Ἔρωτα εἶναι, οὐ τὸ ἐρῶν. διὰ
 15 ταῦτά σοι, οἶμαι, πάγκαλος ἐφαίνεται ὁ Ἔρωσ. καὶ γὰρ ἔστι τὸ
 ἐραστὸν τὸ τῷ ὄντι καλὸν καὶ ἀβρὸν καὶ τέλειον καὶ μακαρι-
 στὸν· τὸ δὲ γε ἐρῶν ἄλλην ἰδέαν τοιαύτην ἔχον, οἷαν ἐγὼ διηλ-
 24 θον. καὶ ἐγὼ εἶπον Εἶεν δὴ, ὧς ξένη· καλῶς γὰρ λέγεις· τοι-
 οὔτος ὧν ὁ Ἔρωσ τίνα χρεῖαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις; Τοῦτο
 20 δὴ μετὰ ταῦτ', ἔφη, ὧς Σώκρατες, πειράσομαι σε διδάξαι. ἔστι D
 μὲν γὰρ δὴ τοιοῦτος καὶ οὕτω γεγονὼς ὁ Ἔρωσ, ἔστι δὲ τῶν
 καλῶν, ὡς σὺ φῆς. εἰ δέ τις ἡμᾶς ἔροιτο· τί τῶν καλῶν ἔστιν
 ὁ Ἔρωσ, ὧς Σώκρατες τε καὶ Διοτίμα; ὧδε δὲ σαφέστερον ἐρῶ·
 ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ; καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι Γενέσθαι αὐτῷ.

1 χαλεπὸν ἀμαθία, τὸν μὴ . . . δοκεῖν αὐτὸ εἶναι ἱκανόν Astius
 olim ed. 1809 p. 265 | χαλεπὸν del. Hommelius Badhamus | ἀμαθίας ci.
 Astius uers. p. 336 | καὶ ἀγαθὸν C | 2 αὐτῷ b, C: αὐτὸ BV | οὐκοῦν B
 οὐκ οὖν V οὐκοῦν b rec., C | 5 δῆλον Hermannus: δηλονότι BV δῆλον δὲ
 C δῆλον δὴ ε | δῆλον τοῦτό γ', ἡ δ' ἡ, καὶ Badhamus | 6 δὴ*] ἂν BVC
 αὐ ε Iahnus, del. Rueckertus | καὶ om pr C^b | 9 δὲ B | 10 ἔστι om V |
 12 θαῦμαστὸν pr B | 13 τεκμαιρομένη B, ī addit b | 15 οἶμαι C | γὰρ
 ἔστι B | 16 τὸ del. Badhamus | ἀβρὸν B | μακάριστον B | 18 καλὸς V |
 19 ὧν] δὲ ὧν ci. Stephanus | ἔρωσ V | 20 δὴ τὰ μετὰ Badhamus | 21 οὐ-
 τως C | 22 σὺ φῆς B σὺ φῆς VC σύμφης cum Vsenero Iahnus | 23 τε
 om C | ὧδε B | ἐρῶν b ἐρᾷ B ἐρᾷ V | 24 αὐτῷ B αὐτῷ C

8 PROCLUS in Tim. p. 52 δύο τούτους θεοὺς ὁ Πλάτων φι-
 λосоφους ἐκάλεσε, τὸν τε Ἔρωτα καὶ τὴν Ἀθηνᾶν (Tim. p. 24D),
 οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀμφοτέρους, ἀλλὰ τὸν μὲν ὡς μεσότητα
 τῶν ὄλων καὶ ὡς πρὸς τὴν νοητὴν σοφίαν ἀνάγοντα, τὴν δὲ ὡς ἀκρό-
 τητα καὶ ὡς τῆς δημιουργικῆς σοφίας ἔνωσιν. ἦν γὰρ ὁ δημιουργὸς
 'καὶ Μῆτις πρώτη γενέτωρ καὶ Ἔρωσ πολυτεροπῆς' (theogoniae Or-
 phicae fr. 8, 11 cf. Lob. Aglaoph. p. 528 sq.), καὶ ὡς μὲν Μῆτις
 ἵκτει τὴν Ἀθηνᾶν, ὡς δὲ Ἔρωσ ἀπογεννᾷ τὴν ἔρωτικὴν σειρᾶν.

Ἄλλ' ἐπιποθεῖ, ἔφη, ἡ ἀπόκρισις ἐρώτησιν τοιάνδε· τί ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν γένηται τὰ καλά; οὐ πάντ' ἔφη ἔτι ἔχειν ἐγὼ πρὸς ταύτην τὴν ἐρώτησιν προχειρῶς ἀποκρίνασθαι. Ἄλλ', ἔφη, ὡσπερ ἂν εἴ τις μεταβαλὼν ἀντὶ τοῦ καλοῦ τῷ ἀγαθῷ χρώμενος [πυνθάνοιτο] Φέρε, ὦ Σώκρατες, ἔροιθ', ὁ ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν τί ἐραῖ; Γενέσθαι, ἦν δ' ἐγὼ, αὐτῷ. Καὶ τί ἔσται ἐκείνῳ, ᾧ ἂν γένηται τὰγαθά; Τοῦτ' εὐπορώτερον, ἦν δ' ἐγὼ, ἔχω ἀποκρίνασθαι, ὅτι εὐδαίμων ἔσται. Κτίσει γάρ, ἔφη, ἀγαθῶν οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες, καὶ οὐκέτι προσδεῖ ἐρέσθαι, ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι ὁ βουλόμενος, ἀλλὰ τέλος δοκεῖ ἔχειν

3 ἀ[π]οκρίνασθαι cum ras. V | 5 πυνθάνοιτο seclusi * | ἔροιτο Hermannus *ztschr. f. d. aw.* 1835 p. 245 de protasi parat. p. 8: ερα B ἐρα hVC^b ἐρῶ ε del. cum Bastio *krit. vers.* p. 66 Iahnus ἐρα ὁ ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν· τί ἐραῖ; Winckelmannus ad Euthyd. p. XII ἐρα ὁ ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν τί; olim Voegelinus | 6 αὐτῷ B αὐτῷ VC | 8 ἀγάθων BV, corr. h rec. | 9 alterum εὐδ[αί]μονες cum ras. V | ἐρεσθαι B ἐρεσθαι C | ἵνα τί B

10 SCHOL. τὸ τέλος οἱ Ἀτικοὶ τάττουσι καὶ ἀντὶ τάξεως καὶ τάγματος καὶ δα.ιάνης, ἐνθεν ὁ πολυτελής καὶ εὐτελής καὶ ὁ συντελής, καὶ τὸ εἰς γάμους ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια. λέγεται καὶ ἀντὶ ἀρχῆς· Θουκυδίδης (fort. VII 73 ἐσηγεῖται ἐλθῶν τοῖς ἐν τέλει οὔσιν) 'προσελθὼν δὲ τοῖς τέλεισιν', ὡς εἰ ἔφη τοῖς ἐν ἀρχῇ οὔσι. σημαίνει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πραγμάτων. καὶ τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν χρέος τέλος καλεῖται. HESYCH. τέλος· τάγμα, πέρας, καὶ τὸ καταβαλλόμενον τοῖς τελώναις. RHOT. τέλος· ἀρχή, προᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσιν. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελὲς τὸ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. EVST. in *Iliad.* A 729 p. 881, 24 τέλη δὲ καὶ ἐνταῦθα τὰ στραπωτικὰ λέγει τάγματα. δῆλον δὲ ὅτι πολυσήμαντον τὸ τέλος ἐστί. τέλος γάρ, φασίν, ἀνάλωμα καὶ τάξις καὶ ἀρχή καὶ γάμος. καὶ ἐκ μὲν τοῦ δηλοῦντος τὸ ἀνάλωμα γίνεται ἀτελὴ κατὰ Πανσανίαν, τὰ ἀδάπανα, ὡς καὶ πολυτελὴ τὰ πολυδάπανα· ἐντεῦθεν δὲ καὶ εὐτελής ὁ φειδωλός, φασί, καὶ ὀλιγοδάπανος, ὡς πολυτελής ὁ πολυδάπανος. ἐκ δὲ τοῦ σημαίνοντος τάξιν ἤδη δὲ καὶ ἀρχὴν αἱ μυσικαὶ τελεταὶ καὶ τὸ τελεῖσθαι ἀντὶ τοῦ μνεῖσθαι καὶ ἡ κατὰ ἀρετὴν τελειότης καὶ οἱ κατὰ αὐτὴν τέλειοι καὶ οἱ ἐν τέλει, τουτέστιν οἱ ἀρχικοὶ καὶ τάσσοντες ἦτοι κοσμήτορες, ὡς τὸ 'τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι' (Soph. *Antig.* 67). ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ τέλους, ὃ σημαίνει τὸν γάμον, τὰ προτέλεια, ὧν χρῆσις μὲν μόνη παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ, ἐρμηνεῖα δὲ παρὰ Πανσανίαν, εἰπόντι ὅτι προτέλεια ἢ πρὸ τῶν γάμων θέα, ἴσως τὰ λεγόμενα θεώρητρα. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τέλειοι οἱ γεγαμηκότες, καὶ τελειωθῆναι τὸ γῆμαι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὸ παντὸς πράγματος πέρας τέλος λέγεται, ἀφ' οὗ καὶ ἡ τελευτή, προσλαβοῦσα τὸ ὑ πρὸς διαφορὰν τῆς τελετῆς, καὶ τὸ τελευτᾶν ῥῆμα. TIM. SVID. τέλος· τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

ἢ ἀπόκρισις. Ἀληθῆ λέγεις, εἶπον ἐγώ. Ταύτην δὲ τὴν βού-
 λησιν καὶ τὸν ἔρωτα τοῦτον πότερα κοινὸν οἶει εἶναι πάντων
 ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰγαθὰ βούλεσθαι αὐτοῖς εἶναι αἰεὶ, ἢ
 πῶς λέγεις; Οὕτως, ἦν δ' ἐγώ· κοινὸν εἶναι πάντων. Τί δὲ
 οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ πάντα ἐρᾶν φάμεν, εἴπερ γε πάν-
 5 τες τῶν αὐτῶν ἐρῶσι καὶ αἰεὶ, ἀλλὰ τινὰς φάμεν ἐρᾶν, τοὺς δ' οὐ
 οὐ; Θαυμάζω, ἦν δ' ἐγώ, καὶ αὐτός. Ἀλλὰ μὴ θαύμαζ', ἔφη·
 ἀφελόντες γὰρ τοῦ ἔρωτός τι εἶδος ὀνομάζομεν, τὸ τοῦ ὅλου
 ἐπιτιθέντες ὄνομα, ἔρωτα, τὰ δ' ἄλλα ἄλλοις καταχρώμεθα
 10 ὀνόμασιν. Ὡσπερ τί; ἦν δ' ἐγώ. Ὡσπερ τόδε. οἶσθ' ὅτι
 ποιήσις ἐστὶ τι πολὺ· ἢ γὰρ τοι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν
 ἰόντι ὄψοῦν αἰτία πᾶσά ἐστι ποιήσις, ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ πά-
 σαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι ποιήσεις εἰσὶ καὶ οἱ τούτων δημι-
 ουργοὶ πάντες ποιηταί. Ἀληθῆ λέγεις. Ἀλλ' ὁμως, ἢ δ' ἦ,
 15 οἶσθ' ὅτι οὐ καλοῦνται ποιηταὶ ἀλλ' ἄλλα ἔχουσιν ὀνόματα,
 ἀπὸ δὲ πάσης τῆς ποιήσεως ἐν μόνιον ἀφορισθέν, τὸ περὶ τὴν
 μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα, τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι προσαγορεύεται.
 ποιήσις γὰρ τοῦτο μόνον καλεῖται, καὶ οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ
 μόνιον τῆς ποιήσεως ποιηταί. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Οὕτω
 20 τοῖνυν καὶ περὶ τὸν ἔρωτα· τὸ μὲν κεφάλαιόν ἐστι πᾶσα ἡ
 τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμία καὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν [ὁ μέγιστός τε καὶ
 δολερὸς] ἔρως παντί· ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλη τρεπόμενοι πολλαχῆ
 ἐπ' αὐτό, ἢ κατὰ χρηματισμὸν ἢ κατὰ φιλογυμνασίαν ἢ κατὰ
 φιλοσοφίαν, οὕτ' ἐρᾶν καλοῦνται οὕτ' ἐρασταί, οἱ δὲ καθ' ἐν
 25 τι εἶδος ἰόντες τε καὶ ἐσπουδακότες τὸ τοῦ ὅλου ὄνομα ἴσχου-
 σιν, ἔρωτά τε καὶ ἐρᾶν καὶ ἐρασταί. Κινδυνεύεις ἀληθῆ, ἔφη

1 δὴ C | 2 οἶοι V | 3 αὐτοῖς VC | 3 et 6 αἰεὶ BV | ἦ B: ἦ VC | 8
 γὰρ ἄρα τοῦ C | τί εἶδος B τί τὸ εἶδος C ἐν τι εἶδος Hirschigius *zeitschr.*
f. d. aw. 1851 p. 332 | 9 τὰ δ' C: τὰ δὲ BV | ὀνόμασι καταχρώμεθα C |
 10 ὥσπερ τι ἦν BV | 11 ἐστὶ τί B | τοι 5: τι BVC | 12 ἐστι|| (ν eras.?)
 V | 14 ἦ δ' ἦ Bekkerus: ἦδη BVC | 15 ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | ἔξουσιν BV
 ἴσχουσιν Sauppius | 16 'ἐν μόνιον] γρ. καὶ ἐν μόνιον' schol. Ruhnkenii
 p. 48 | 19 τῆς ποιήσεως del. Hirschigius | 20 κεφάλαιον] μέσον C^b | πᾶσα
 . . . 21 εὐδαιμονεῖν del. Badhamus | 21 ὁ . . . δολερὸς glossema Pla-
 tonici Plotino, ut uidetur, recentius, antiquius Themistio p. 162 B (su-
 pra p. 21), remouit*: ὁ ὀρμητικὸς τε καὶ τολμηρὸς Creuzer *zur griech.*
u. roem. litt. gesch. p. 190 | 22 δολερὸς] δεινότητος Rueckertus κοινὸς
 Hommelius ὀλόκληρος Pflugkius sched. crit. p. 34 Maduigi adu. I p.
 396 ὅλος Badhamus ἀθρόος Vermehren p. 84 | πάντη Pflugkius | ἄλ-
 λοιμεν BV ἄλλοι μὲν C^b | ἀλλη B ἄλλη b | τρεπ. πανταχῆ τε καὶ πολλαχῆ
 C | 23 αὐτό Voegelinus Vermehren p. 85: αὐτὸν B αὐτὸν bVC ἀγαθὸν
 Orellius ad Isocr. de permut. p. 331 | 24 οὕτε ἐρασταί B | καθ' C: κατὰ
 BV | 25 ἰόντες τε VC | 26 ἔρως τε Hertleinius in Fleckeiseni ann. 1872
 p. 807 | ἐρᾶν ἐρασταί pr C

ἐγώ, λέγειν. Καὶ λέγεται μὲν γέ τις, ἔφη, λόγος, ὡς οἷ ἂν τὸ
 E ἤμισυ [ἑαυτῶν] ζητῶσιν, οὗτοι ἐρωῶσιν· ὁ δ' ἐμὸς λόγος οὐθ'
 ἡμίσεός φησιν εἶναι τὸν ἔρωτα οὐθ' ὅλου, ἐὰν μὴ τυγχάνῃ γέ
 που, ὡς ἔταϊρε, ἀγαθὸν ὄν· ἐπεὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖ-
 ρας ἐθέλουσιν ἀποτέμνεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν αὐτοῖς δοκῇ⁵
 τὰ ἑαυτῶν πονηρὰ εἶναι. οὐ γὰρ τὸ ἑαυτῶν, οἶμαι, ἕκαστοι
 ἀσπάζονται, εἰ μὴ εἴ τις τὸ μὲν ἀγαθὸν οἰκεῖον καλεῖ καὶ ἐαν-
 206 τοῦ, τὸ δὲ κακὸν ἀλλότριον· ὡς οὐδὲν γε ἄλλο ἐστὶν οὐ ἐρω-
 σιν ἄνθρωποι ἢ τοῦ ἀγαθοῦ· ἢ σοὶ δοκοῦσιν; Μὰ Δί' οὐκ
 ἔμοιγε, ἦν δ' ἐγώ. Ἄρ' οὖν, ἢ δ' ἦ, οὕτως ἀπλοῦν ἐστι λέγειν,¹⁰
 ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἀγαθοῦ ἐρωῶσιν; Ναί, ἔφη. Τί δέ; οὐ
 προσθετέον, ἔφη, ὅτι καὶ εἶναι τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖς ἐρωῶσιν;
 Προσθετέον. Ἄρ' οὖν, ἔφη, καὶ οὐ μόνον εἶναι, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ
 εἶναι; Καὶ τοῦτο προσθετέον. Ἔστιν ἄρα ξυλλήβδην, ἔφη, ὁ
 ἔρωσ τοῦ τὸ ἀγαθὸν αὐτῷ εἶναι αἰεὶ. Ἀληθέστατα, ἔφη ἐγώ,¹⁵
 B λέγεις. Ὅτε δὴ τούτου ὁ ἔρωσ ἐστίν, ἄγε, ἢ δ' ἦ, τῶν τίνα τρόπον²⁵
 διωκόντων αὐτὸ καὶ ἐν τίνι πράξει ἢ σπουδῇ καὶ ἢ σύντασις
 ἔρωσ ἂν καλοῖτο; τί τοῦτο τυγχάνει ὄν τὸ ἔργον; ἔχεις εἰπεῖν;
 Οὐ μεντὰν σέ, ἔφη ἐγώ, ὡς Διοτίμα, ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφίᾳ
 καὶ ἐφοίτων παρὰ σέ αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενος. Ἄλλ' ἐγώ σοι,²⁰
 ἔφη, ἐρῶ. ἔστι γὰρ τοῦτο τόκος ἐν καλῷ καὶ κατὰ τὸ σῶμα
 καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν. Μαντείας, ἦν δ' ἐγώ, δεῖται ὁ τί ποτε
 C λέγεις, καὶ οὐ μανθάνω. Ἄλλ' ἐγώ, ἢ δ' ἦ, σαφέστερον ἐρῶ.
 κνουσι γάρ, ἔφη, ὡς Σώκρατες, πάντες ἄνθρωποι κατὰ τὸ σῶμα

1 οἶαν B οἱ ἂν V, corr. b rec. | 2 ἑαυτῶν seclusi *: τὸ ἑαυτῶν cum
 Saupprio Iahnus | οὐθ' C: οὐτε BV, item l. 3 | 4 ἐπὶ BV, corr. b rec. |
 αὐτῶν VC | 7 καλεῖ (ex καλοῖ an in καλοῖ mutatum, non liquet) C: κα-
 λῆ B καλῆ V | 8 ἄλλο ἐστὶν BVC | 9 ἄνθρωποι del. Baiterus, ἄνθρωποι
 cum Bekkero Iahnus | ἢ τὰγαθόν Hirschigius | ἢ (sic b, η B) σοι B ἢ
 σοὶ V ἢ σοι C | δοκοῦσι VC | 10 et 13 ἄρ' B | ἢ δ' ἦ Bekkerus: ἦδη BVC |
 11 ὅτι ἄνθρωποι cum Saupprio Iahnus | τὰγαθοῦ C | ἐρωῶσι VC | τί δαὶ
 C | 13, item 15 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | 15 τοῦτο B, corr. b rec. | αὐτῷ C αὐτὸ
 BV | 16 τούτου Bastius *krit. vers.* p. 146: τοῦτο BVC^b | ἄγε*] αἰεὶ B αἰεὶ C:
 om V, Bekkerus | ἢ δ' ἦ Bekkerus: ἦδη BVC | τὸν BV, corr. b | 17 αὐτὸν
 C | ἢ σπουδῇ ζ: ἢ σπουδῆ B ἢ σπουδῆ VC | σύντασις C | 18 τί . . .
 ἔργον suspecta Badhamo | 19 μέντ' ἂν σε BC | 20 ἄλλ' C: ἀλλὰ BV | 22
 ὁ, τι C ὅτι B | 23 καὶ οὐ μανθάνω del. Naberus de fide Andoc. or. de
 myst. p. 70 | ἢ δ' ἦ Bekkerus: ἦδη BVC | 24 κνουσιν B κνούσι VC | ἄν-
 θρωποι Saupprio, Iahnus | κατὰ] καὶ κατὰ C

8 PROCLUS in Alcib. I p. 129 τὸ γὰρ ἀγαθὸν ἐφετόν ἐστι καὶ
 ὁ ἔρωσ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἄγει τοὺς ἐρωῶντας, ὡς ὁ τῆς Διοτίμας
 λόγος. | 24 ACHILLES TAT. I 10 καὶ νεανίσκος ἔρωτος πρωτοκίμων

καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ ἐπειδὴν ἐν τῇ ἡλικίᾳ γέρονται, τί-
 κτειν ἐπιθυμεῖ ἡμῶν ἢ φύσις· τίκτειν δὲ ἐν μὲν αἰσχροῦ οὐ
 δύναται, ἐν δὲ τῷ καλῷ. [ἢ γὰρ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία
 τόκος ἐστίν.] ἔστι δὲ τοῦτο θεῖον τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦτο ἐν
 5 θνητῷ ὄντι τῷ ζῳίῳ ἀθάνατον ἔνεστιν, ἢ κῆσις καὶ ἢ γέννη-
 σις. τὰ δ' ἐν τῷ ἀναρμόστῳ ἀδύνατον γενέσθαι. ἀναρμόστον
 δ' ἐστὶ τὸ αἰσχρὸν παντὶ τῷ θείῳ, τὸ δὲ καλὸν ἀρμόστιον. D
 Μοῖρα οὖν καὶ Εἰλείθυια ἢ καλλονὴ ἐστὶ τῇ γενέσει. διὰ ταῦτα·
 ὅταν μὲν καλῷ προσπελάζῃ τὸ κνοῦν, ἕλεών τε γίγνεται καὶ
 10 εὐφραϊνόμενον διαχεῖται καὶ τίκτει τε καὶ γεννᾷ· ὅταν δὲ αἰ-
 σχροῦ, σκυθρωπόν τε καὶ λυποῦμενον συσπειρᾶται [καὶ ἀποτρέ-
 πεται] καὶ ἀνίλλεται καὶ οὐ γεννᾷ, ἀλλ' ἴσχον τὸ κῆμα χαλε-
 πῶς φέρει. ὄθεν δὴ τῷ κνοῦντι τε καὶ ἤδη σπαργῶντι πολλὴ
 ἢ πτοίησις γέγονε περὶ τὸ καλὸν διὰ τὸ μεγάλης ὠδίνος ἀπο- E
 15 λείν τὸν ἔχοντα. ἔστι γὰρ, ὡς Σώκρατες, ἔφη, οὐ τοῦ καλοῦ
 ὁ ἔρωσ, ὡς σὺ οἶε. Ἀλλὰ τί μὴν; Τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ

1 ἐν τῇ Badhamus: ἐν τινι libri | 2 τίκτειν δὲ . . . 4 ἐστίν del. Rettigius | 3 δύναται C | ἢ γὰρ . . . ἐστίν del. Astius | 5 ζῳίῳ B? | ἀθά-
 νατὸν ἐστίν C | 6 τὰ δὲ BV ταῦτα δ' C | 7 θείῳ ε: θεῶι B θεῶ VC | 8
 εἰλήθυια B ἡλήθυια V | Καλλονὴ Vsener mus. Rhén. XXIII p. 368 sqq. |
 9, item 10 ὅτ' ἂν B ὅτ' ἂν C | προσπελάζοι C | 11 τε] τε γίγνεται Vse-
 ner l. s. p. 368 | συσπείρεται BV συσπείρεται b rec. | καὶ ἀποτρέπεται
 glossema remouí* | 12 ἀνείλλεται B ἀνείλλεται bV ἀνείλειται C | ἀλλ' C:
 ἀλλὰ BV | 14 πτοίησις Abreschius diluc. Thucyd. auct. p. 420: ποίησις BVC^b
 πτοίησις Bekkerus πόνησις Sydenhamius | ὠδίνος B | ἀπολαύειν BV | 15
 τὸν ἔρωσ Voegelinus | ἐστίν B | 16 ὁ om C | τί] τίνας Stephanus

οὐ δεῖται διδασκαλίας πρὸς τὸν τοκετόν· ἐὰν γὰρ ἢ ὠδὶς παραγένηται
 καὶ ἐνσῆ τῆς ἀνάγκης ἢ προθεσμία, μηδὲν πλανηθεῖς, κἂν πρωτοκῦ-
 μων ἦς, εὐρήσεις τεκεῖν ὑπ' αὐτοῦ μαιωθεῖς τοῦ θεοῦ.

10 HESYCH. SVID. διαχεῖται· διαχέεται (διαδέχεται Hes.), χαίρει |
 11 SCHOL. συσπειρᾶται· συστρέφεται. | 12 SVIDAS ἢ ἀνιλλομένη Bekk.
 anecd. gr. p. 405, 13 κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι τὸ ἀπαξιῶν. PLOTIN.
 enn. I 6, 2 p. 51 ἢ ψυχὴ . . . πρὸς τὸ αἰσχρὸν προσβαλοῦσα ἀνίλλεται
 καὶ ἀρνεῖται καὶ ἀνανεύει ἐπ' αὐτοῦ οὐ συμφωνοῦσα καὶ ἀλλοτριου-
 μένη. TIM. ἀνείλλεται· ἀνείλειται. PHERYNICHS Bekkeri anecd. gr.
 p. 19, 14 ἀνίλλειν βιβλίον· οἱ μὲν ἄλλοι περισπῶσι τὴν λέξιν
 καὶ δι' ἑνὸς ᾧ γράφουσιν, οἱ δὲ Ἀττικοὶ παροξύνοσι καὶ διὰ δυοῖν
 ᾧ γράφουσιν. οὕτω καὶ τὸ ἐξίλλειν. | 13 SCHOL. σπαργῶντι·
 ὄρμωντι, ὄργωντι, ταραττομένῳ, ἢ ἀνθοῦντι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ
 τῶν μαστῶν πεπληρωμένων γάλακτος. | 16 CLEM. ALEX. str. V p. 236,
 15 ἐν δὲ τῷ συμποσίῳ πᾶσι μὲν ἔρωτα φυσικὸν ἐγκεκράσθαι λέγει
 τῆς τοῦ ὁμοίου γεννήσεως (Iahnus: γενέσεως cod.) καὶ τοῖς μὲν ἀν-
 θρώποις ἀνθρώπων μόνον, τῷ δὲ σπουδαίῳ τοῦ παραπλησίον. ἀδύνα-
 τον δ' ἐστὶ τοῦτο ποιῆσαι τὸν σπουδαῖον, μὴ ἔχοντα τελείους τὰς
 ἀρετάς, καθ' ὡς παιδεύσει τοὺς προσιόντας νέους.

τόκου ἐν τῷ καλῷ. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ. Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. τί δὴ οὖν τῆς γεννήσεως; ὅτι ἀειγενές ἐστι καὶ ἀθάνατον ὡς
 207 θνητῶ ἢ γέννησις. ἀθανασίας δὲ ἀναγκαῖον ἐπιθυμεῖν μετ' ἀγαθοῦ ἐκ τῶν ὁμολογημένων, εἴπερ τοῦ ἀγαθοῦ ἑαυτῷ εἶναι αἰεὶ ὁ ἔρωσ ἐστίν. ἀναγκαῖον δὴ ἐκ τούτου τοῦ λόγου, καὶ τῆς ἀθανασίας τὸν ἔρωτα εἶναι.

Ταῦτά τε οὖν πάντα ἐδίδασκέ με, ὁπότε περὶ τῶν ἐρω-26
 τικῶν λόγους ποιοῖτο, καὶ ποτε ἤρετο Τί οἶε, ὦ Σώκρατες, αἴτιον εἶναι τούτου τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἐπιθυμίας; ἢ οὐκ αἰσθάνει, ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία, ἐπειδὴν γεννᾶν¹⁰
 B ἐπιθυμήσῃ, καὶ τὰ πεζὰ καὶ τὰ πτηνὰ, νοσοῦντά τε πάντα καὶ ἐρωτικῶς διατιθέμενα, πρῶτον μὲν περὶ τὸ ξυμμιγῆναι ἀλλή-
 λοις, ἔπειτα περὶ τὴν τροφήν τοῦ γενομένου, καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων καὶ διαμάχεσθαι τὰ ἀσθενέστατα τοῖς ἰσχυροτά-
 τοις καὶ ὑπεραποθνήσκειν, καὶ αὐτὰ τῷ λιμῷ παρατεινόμενα,¹⁵
 ὡστ' ἐκεῖν' ἐκτρέφειν, καὶ ἄλλο πᾶν ποιοῦντα. τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους, ἔφη, οἴοιτ' ἂν τις ἐκ λογισμοῦ ταῦτα ποιεῖν· τὰ
 C δὲ θηρία τίς αἰτία οὕτως ἐρωτικῶς διατίθεσθαι; ἔχεις λέγειν; καὶ ἐγὼ αὖ ἔλεγον ὅτι οὐκ εἰδείην. ἦ δ' εἶπεν· Διανοεῖ οὖν δεινός ποτε γενήσεσθαι τὰ ἐρωτικά, εἰάν ταῦτα μὴ ἐννοῆς;²⁰
 Ἄλλὰ διὰ ταῦτά τοι, ὦ Διοτίμα, ὅπερ νῦν δὴ εἶπον, παρὰ σὲ ἤκω, γνοὺς ὅτι διδασκάλων δέομαι. ἀλλὰ μοι λέγε καὶ τούτων τὴν αἰτίαν καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὰ ἐρωτικά. Εἰ τοίνυν, ἔφη, πιστεύεις ἐκείνου εἶναι φύσει τὸν ἔρωτα, οὗ πολλά-
 D κισ ὁμολογήκαμεν, μὴ θαύμαζε. ἐνταῦθα γὰρ τὸν αὐτὸν ἐκεῖν²⁵ λόγον ἢ θνητὴ φύσις ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατόν τὸ εἶναι αἰεὶ [ἀθάνατος]. δύναται δὲ ταύτῃ μόνον, τῇ γενέσει, ὅταν αἰεὶ καταλείπη ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ· ἐπεὶ καὶ ἐν ᾧ ἐν ἕκαστον τῶν ζώων ζῆν καλεῖται καὶ εἶναι τὸ αὐτό, οἷον ἐκ παιδαρίου

1 πάνυ . . ἔφη del. Badhamus | τί . . . γεννήσεως uulgo Socrati tribuunt, Diotimae Hermannus reddidit | 3 μετ' C: μετὰ BV | 4 τοῦ ἀγαθοῦ ἡ Bastius krit. vers. p. 147 | 5, item 27. p. 101, 3 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | ὁ adiecit Bekkerus: om libri | 8 καὶ ποτε B καὶ πότε V | 9 ἢ BC ἢ V? | 13 ἐστίν del. Badhamus | 14 τὰ ἀσθενέστατα om C | 15 ὑπεραποθνήσκειν B | τῷ erasum C, del. Badhamus | 16 ἐκεῖν' C: ἐκεῖνα BV | 19 αὖ ἡ, b rec.: ἂν B ἂν VC | εἶπεν BV: εἶπε C | διανοεῖ bC: διανόει BV | 22 διδασκάλω V | 25 τὸν] κατὰ τὸν Hirschigius | 26 τὸ εἶναι αἰεὶ ἡ: αἰεὶ τὸ εἶναι B αἰεὶ τε εἶναι καὶ C, Iahnus τὸ αἰεὶ εἶναι Schanzius NCPI. p. 88 | τὸ εἶναι . . . 27 ὅταν om V | 27 ἀθάνατος damnauit Schanzius | τῇ γενέσει del. Vermehren p. 85, τῇ γεννήσει Wolfius Badhamus | ὅταν*] ὅτι libri | καταλείπη*] καταλείπει libri | 28 ἐν ᾧ post 29 ζώων traiciebat Astius uers. p. 341, postea ἐν . . ζώων del. idem | 29 ζώων B | ζῆ, καλεῖται Astius olim ed. 1809 p. 269

ὁ αὐτὸς λέγεται ἕως ἂν πρεσβύτης γένηται· οὗτος μέντοι οὐδέποτε τὰ αὐτὰ ἔχων ἐν αὐτῷ ὅμως ὁ αὐτὸς καλεῖται, ἀλλὰ νέος αἰεὶ γιγνόμενος, τὰ δὲ ἀπολλύς, καὶ κατὰ τὰς τρίγας καὶ σάρκα καὶ ὀστά καὶ αἷμα καὶ ξύμπαν τὸ σῶμα. καὶ μὴ ὅτι κατὰ τὸ ^E σῶμα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι, τὰ ἦθη, δόξαι, ἐπιθυμῖαι, ἡδοναί, λῦπαι, φόβοι, τούτων ἕκαστα οὐδέποτε τὰ αὐτὰ πάρεστιν ἐκάστῳ, ἀλλὰ τὰ μὲν γίγνεται, τὰ δ' ἀπόλλυται. πολὺ δὲ τούτων ἀτοπώτερον ἔτι, ὅτι καὶ αἱ ἐπιστήμαι μὴ ὅτι αἱ μὲν γίνονται, αἱ δ' ἀπόλλυνται ἡμῖν, καὶ οὐδέποτε οἱ αὐτοὶ ²⁰⁸ ἔσμεν οὐδὲ κατὰ τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ μία ἐκάστη τῶν ἐπιστημῶν ταῦτόν πάσχει. ὃ γὰρ καλεῖται μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης· λήθη γὰρ ἐπιστήμης ἕξοδος, μελέτη δὲ πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης [μνήμην] σώζει τὴν ἐπιστήμην, ὥστε τὴν αὐτὴν δοκεῖν εἶναι. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ ¹⁵ πᾶν τὸ θνητὸν σώζεται, οὐ τῷ παντάπασιν ταῦτόν αἰεὶ εἶναι ὥσπερ τὸ θεῖον, ἀλλὰ τῷ τὸ ἀπὸν [καὶ παλαιούμενον] ἕτερον ^B νέον ἐγκαταλείπειν οἷον αὐτὸ ἦν. ταύτῃ τῇ μηχανῇ, ᾧ Σώκρατες, ἔφη, θνητὸν ἀθανασίας μετέχει, καὶ σῶμα καὶ τᾶλλα πάντα· ἀδύνατον δὲ ἄλλη. μὴ οὖν θαύμαζε, εἰ τὸ αὐτοῦ ἀπο- ²⁰ βλάστημα φύσει πᾶν τιμᾶ· ἀθανασίας γὰρ χάριν παντὶ αὐτῇ ἡ σπουδῇ καὶ ὁ ἔρος ἔπεται.

²⁷ Καὶ ἐγὼ ἀκούσας τὸν λόγον ἐθαύμασά τε καὶ εἶπον Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, ᾧ σοφωτάτῃ Διοτίμα, ταῦτα ὡς ἀληθῶς οὕτως ἔχει;

2 τὰ αὐτὰ] ταῦτ' Badhamus | αὐτῷ B αὐτῶ C ἑαυτῷ V | ἀλλὰ νέος] ἄλλοῖος Stephanus | 3 τὰ δὲ] τὰ μὲν προσλαμβάνων τὰ δὲ Wolfius τὰ δὲ παλαιὰ Bastius *krit. vers.* p. 67 | 5 τόποι BV | ἔθη Fischerus | 6 λύπαι BVC | 7, item 9 δ' C: δὲ BV | 8 ἀτοπώτερόν ἐστιν ὅτι C | 11 πάσχει ταυτόν C | ὃ γὰρ . . . 12 ἕξοδος Ioannes Stob. flor. XXVI 6 | 12 ἕξοδος ἐστίν. Stobaei A | 13 μνήμην del. Voegelinus: μνήμη cum Saupprio Iahnus | σώζει et 15 σώζεται B | 14 τούτῳ . . . 21 ἔπεται Ioannes Stob. flor. LXXV 12 | 15 ὄνητὸν ὄνητὸν V, corr. b rec. | οὕτῳ BV οὕτῳ b | παντάπασιν B: παντάπασιν VC | ταῦτόν Badhamus: τὸ αὐτόν B τὸ αὐτὸ VC Stobaeus | αἰεὶ BV: αἰεὶ C Stob. | 16 fort. τὸ αἰεὶ ἀπὸν* | καὶ παλαιούμενον ignorat Stobaeus | 17 ἐγκαταλείπειν] καταλείπειν Stobaeus αἰεὶ καταλείπειν cum Hirschigio misc. phil. III p. 76 Iahnus | ταύτῃ . . . 19 ἄλλη om Stobaeus | 18 μετέχει Stephanus: μετέχειν BVC | μετέχειν . . . πάντα δυνατόν· ἀδύνατον ci. Voegelinus | καὶ παντα ταλλα V | 19 ἀδύνατον Creuzerus ad Plot. de pulchr. p. 528 zur gesch. d. griech. u. roem. litt. p. 152: ἀθάνατον BVC θάνατον Hommelius | αὐτοῦ B αὐτοῦ VC Stob. | 20 ἄπαν Stobaeus | χάριν παντὶ] ἅμα καὶ εὐδαιμονίας εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον παντὶ Stobaeus | 23 ἦν B

12 ΠΛΑΤΟ Phileb. p. 33 E ἐστὶ γὰρ λήθη μνήμης ἕξοδος. | 17 THEODORVS PRODR. notices et extr. VIII 2 p. 124 ὡς διὰ γάμου τὸ θνητὸν πως ἀθανατίζεται, τῇ διαδοχῇ φυλαττόμενον.

c και γ. ὡσπερ οἱ τέλαρα σοφισταί. Εὐ¹ ἴσθι, ἔφη, ὦ Σόκρατες·
 ἔπει τῶν ἀνθρώπων εἰ ἐθέλεις εἰς τὴν φιλοτιμίαν βλέψαι,
 θαυμάζωμ ἐν τῆς ἀλογίας. [περσ] ἢ ἔγω εἴρηκα εἰ μὴ ἐννοεῖς,
 ἐνθυμηθεὶς ὡς δεινῶς διάκεινται ἔροντι τοῦ ὀνομαστοῦ γενέσθαι
 'καὶ κλῆρος ἐς τὸν αἰὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι', καὶ ὑπὲρ 5
 τοῦτο κινδύνους τε κινδυνεύειν ἔτοιμοὶ εἶσι πάντας ἔτι μᾶλ-
 λον ἢ ὑπὲρ τῶν παιδῶν, καὶ χρήματα ἀναλίσκειν καὶ πόνους
 πορεῖν οἴσινρασσοῦν καὶ ἑπεραποθνήσκειν. ἔπει οἷσι σὺ, ἔφη,
 "Αἰχισιν ὑπὲρ Ἀδμήτου ἀποθανεῖν ἐν γ' Ἀχιλλέα Πατρόκλω
 ἐκποθανεῖν ἢ προαποθανεῖν τὸν ἑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς 10

1 γ' ἢ C εἰ c | 2 ἔπει γε καὶ C | ἐθέλω; Stephanus, Badhamus
 olim ad Eudæyd. p. XXI | 3 περὶ del. Astius: πέρε Bastius krit. vers.
 p. 69, Iahnica | ἐνόεις Badhamus olim l. a. | 5 ἐς BV: εἰς C | 6 πάντες
 C⁴ | ἔτι om C | 8 ἑπεραποθνήσκειν B | 10 ἑμέτερον C

10 Σχολ. Κόδρος ἦν ἀπὸ Δευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος
 (fr. 10). γίνεται γὰρ Δευκαλίωνος μὲν καὶ Πύρρος, ὡς δὲ πινές, Διὸς καὶ
 Πύρρος Ἑλλήν Ἑλλήνος δὲ καὶ Ὀδρηίδος Ξοῦθος, Αἰόλος, Δῶρος, Ξε-
 νοπάτρα· Αἰόλου δὲ καὶ Ἰριδος τῆς Πηγεῖοι Σαλμωνεῖς· Σαλμωνεῶς
 δὲ καὶ Αἰκιδίης Τυρώ, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Νηλεῖς· Νηλεῶς δὲ καὶ
 Χιωνίδος Πεοικλίμενος· Πεοικλόμενου δὲ καὶ Πεισιδίκης Βῶρος· Βῶ-
 ρον δὲ καὶ Αἰκιδίης Πενθίλος· Πενθίλου δὲ καὶ Ἀγχιροῆς Ἀνδρο-
 πομπος· Ἀνδροπόμπου δὲ καὶ Ἠνιόχης τῆς Ἀρμενίου τοῦ Ζευξίπ-
 που τοῦ Εἰμήλου τοῦ Ἀδμήτου Μέλανθος. οὗτος Ἡρακλειδῶν ἐπι-
 ὄντων ἐκ Μεσσηνίας εἰς Ἀθήνας ὑπεχώρησε, καὶ αὐτῷ γίνεται παῖς
 Κόδρος, χρόνῳ δὲ ὕστερον γενομένης τοῖς Βοιωτοῖς ἀμφισβητήσεως
 πρὸς Ἀθηναίους, ὡς μὲν πινές, περὶ Οἰνός καὶ Πανάκτου, ὡς δὲ
 πινές, περὶ Μελαινῶν, καὶ τῶν Βοιωτῶν ἀξιούντων τοὺς βασιλεῖς προ-
 κινδυνεύσαι περὶ τῆς γῶρας εἰς μονομαχίαν καταστάντας, Ξάνθιος
 μὲν ὁ τῶν Βοιωτῶν βασιλεὺς ὑποδέχεται, Θυμοίτης δὲ ὁ τῶν Ἀθη-
 ναίων ἀρνέεται, λέγων τῷ βουλομένῳ μονομαχεῖν τῆς ἀρχῆς παραχω-
 ρεῖν. Μέλανθος δὲ ὑποστάς τὸν κίνδυνον ἐπὶ τῷ βασιλεῦσαι τῶν
 Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, ὀπλισάμενος προῆει, καὶ πλησίον
 τοῦ Ξανθίου γενόμενος εἶπεν ἄδικεῖς, ὦ Ξάνθιε, σὺν ἑτέρῳ ἐπ' ἐμὲ
 ἤμων καὶ σὺ μόνος, ὡς ὁμολόγητό'. Ξάνθιος δὲ ταῦτα ἀκούσας
 μεισιωρῶν, θεύσασθαι βουλόμενος, εἴ τις αὐτῷ ἐπόμενος εἴη· καὶ
 μεισιωραμέντα βαλὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε καὶ βασιλεὺς τῆς Ἀτακῆς ἐγένε-
 κτο. ὕδεν τοῖς Ἀθηναίοις κρατήσασι τῆς γῶρας ἔδοξεν ἑορτὴν ἄγειν,
 ἣν πάλαι μὲν Ἀπατηνόρια, ὕστερον δὲ Ἀπατούρια ἐκάλουν ὡς
 ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπάτης. Μέλανθου δὲ Κόδρος γενόμενος ἐκδέχε-
 ται τὴν βασιλείαν· ὅς καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε τρόπῳ τοιῶδε·
 πόλεμον τοῖς Ἀσπιεῦσιν ἔντος πρὸς Ἀθηναίους, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοῖς
 Ἀσπιεῦσιν αἰρήσασθαι τὰς Ἀθήνας, εἰ Κόδρον τὸν βασιλέα μὴ φονεύ-
 σσασσι (φονεύσασσι libri*). γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Κόδρος, στείλας ἑαυτὸν
 εὐκλειῖ σκευῇ ὡς ξυλιστήν καὶ δρέπανον λαβὼν ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν
 πολεμίων προῆει. δύο δὲ αὐτῷ ἀπαντησάντων πολεμίων τὸν μὲν ἕνα

βασιλείας τῶν παίδων, μὴ οἰομένους ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς
 πέρι ἑαυτῶν ἔσεσθαι, ἣν νῦν ἡμεῖς ἔχομεν; πολλοῦ γε δεῖ,
 ἔφη, ἀλλ' οἶμαι, ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης δόξης εὐ-
 κλεοῦς πάντες πάντα ποιοῦσιν, ὅσῳ ἂν ἀμείνους ὦσι, τοσοῦτῳ **E**
 5 μᾶλλον· τοῦ γὰρ ἀθανάτου ἐρωῶσιν. οἱ μὲν οὖν ἐγκύμονες, ἔφη,
 κατὰ τὰ σώματα ὄντες πρὸς τὰς γυναῖκας μᾶλλον τρέπονται
 καὶ ταύτῃ ἐρωτικοί εἰσιν, διὰ παιδογονίας ἀθανασίαν καὶ μνή-
 μην καὶ εὐδαιμονίαν, ὡς οἴονται, αὐτοῖς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον
 πάντα ποριζόμενοι· οἱ δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν — εἰσὶ γὰρ οὖν, 209
 10 ἔφη, οἱ ἐν ταῖς ψυχαῖς κνοῦσιν ἔτι μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σώμασιν,
 ἃ ψυχῇ προσήκει καὶ κυῆσαι καὶ κνεῖν· τί οὖν προσήκει;
 φρόνησιν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν· ὧν δὴ εἰσι καὶ οἱ ποιηταὶ
 πάντες γεννῆτορες καὶ τῶν δημιουργῶν ὅσοι λέγονται εὐρετικοὶ
 εἶναι· πολὺ δὲ μεγίστη, ἔφη, καὶ καλλίστη τῆς φρονήσεως ἢ
 15 περὶ τὰς τῶν πόλεων τε καὶ οἰκίσεων διακοσμήσεις, ἣ δὲ
 ὄνομά ἐστι σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη· τούτων αὖ ὅταν
 τις ἐκ νέου ἐγκύμων ἢ τὴν ψυχὴν θεῖος ὢν καὶ ἠκούσης τῆς **B**
 ἡλικίας τίκτειν τε καὶ γεννᾶν ἴδῃ ἐπιθυμῆ, ζητεῖ δὴ, οἶμαι, καὶ
 οὗτος περιῶν τὸ καλὸν ἐν ᾧ ἂν γεννήσειεν· ἐν τῷ γὰρ αἰσχυρῷ
 20 οὐδέποτε γεννήσει. τὰ τε οὖν σώματα τὰ καλὰ μᾶλλον ἢ τὰ
 αἰσχυρὰ ἀσπάζεται ὁ γε κυῶν, καὶ ἂν ἐντύχη ψυχῇ καλῇ καὶ
 γενναίᾳ καὶ εὐφρεῖ, πάνυ δὴ ἀσπάζεται τὸ ξυναμφοτέρον, καὶ
 πρὸς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εὐθὺς εὐπορεῖ λόγων περὶ ἀρετῆς

2 πέρι edidit Astius: περὶ BV^bC | 5 ἐρωῶσι C | 6 κατὰ τὰ ζ , Ruec-
 kertus: κατὰ BVC | 7 εἰσιν BV: εἰσι C^v | 10 κνοῦσιν BV κνέουσι C | μᾶλ-
 λον ἔτι C | 11 προσήκει . . . οὖν om C | κυῆσαι] κνεῖσθαι Badhamus ad
 Euthyd. p. XXI | κνεῖν B κνεῖν V: τίκτειν Iahnus scripserat γεννᾶν ci.
 Teuffelius mus. Rhen. XXIX p. 147 | 15 περὶ τὰ . . . διακόσμησις Som-
 merus | διακοσμήσεις ζ , Bastius krit. vers. p. 151 Heindorfius ad Cra-
 tyl. p. 28 Boeckhius ad Min. p. 26: διακόσμησις BVC | 16 τούτων δ'
 αὖ C | ὅτ' ἂν BVC | 17 ψυχὴν] ψυχὴν, τὴν φύσιν Heusdius spec. crit. p.
 98 | θεῖος ὢν del. Iahnus | 18 ἐπιθυμῆ Stephanus: ἐπιθυμεῖ BVC^b | 19
 περὶ ὧν τὸ BV | ἐν ᾧ δὴ γεννήσῃ Badhamus | 20 ἢ τὰ αἰσχυρὰ suspectat
 Badhamus praef. p. VIII | 21 ὁ γε Vsener: ἄτε BVC | κύων BV | ἂν BV
 ἐάν C | 22 πάνυ δὲ Schleiermacherus in uersionis ed. prima

πατάξας κατέβαλεν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ἀγνοηθεὶς ὅσος ἦν, πληγεὶς
 ἀπέθανε, καταλιπὼν τὴν ἀογὴν Μέδοντι τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων.
 ὁ δὲ νεώτερος αὐτοῦ παῖς Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας κτιστῆς
 ἐγένετο. ἀφ' οὗ φασιν Ἀθηναίοις τὴν τῶν Κοδριδῶν εὐγένειαν εἰς
 παροιμίαν περιστῆναι 'εὐγενέστερος Κόδρου', ἐπὶ τῶν πάνυ
 εὐγενῶν. [Boeotorum rex Ξάνθιος apud Siebenkeesium et Bekke-
 rum, apud Ruhnkenium Ξάνθος scribitur].

c και οἷον χοῖ εἶναι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ ἃ ἐπιτηδεύειν,
 καὶ ἐπιχειρεῖ παιδεύειν. ἀπτόμενος γὰρ, οἶμαι, τοῦ καλοῦ καὶ
 ὁμιλῶν αὐτῷ. ἃ πάλαι ἐκύει τίττει καὶ γεννῶ, καὶ παρῶν καὶ
 ἀπῶν μεμνημένος, καὶ τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐλεί-
 νου, ὥστε πολλὴ μείζω κοινωσίαν [τῆς] τῶν παιδῶν πρὸς ἀλλή- 5
 λους οἱ τοιοῦτοι ἴσχυοσι καὶ φιλίαν βεβαιότεραν, ἅτε καλλιόνων
 καὶ ἀθανατωτέρων [παιδῶν] κεκοινωνηκότες. καὶ πᾶς ἂν δέξαιτο
 D ἑαυτῷ τοιοῦτους παῖδας μᾶλλον γεγονέναι ἢ τοὺς ἀνθρωπίνους,
 καὶ εἰς Ὅμηρον ἀποβλέψας καὶ Ἡσίοδον καὶ τοὺς ἄλλους ποιη-
 τὰς τοὺς ἀγαθοὺς ζῆλῶν, οἷα ἔχονα ἑαυτῶν καταλείπουσιν, ἃ 10
 ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνῆμιν παρέχεται αὐτὰ τοιαῦτ'
 ὄντα· εἰ δὲ βούλει, ἔφη, οἷους Λακκοῦργος παῖδας κατελίπετο
 ἐν Λακεδαιμόνι σωτῆρας τῆς Λακεδαιμόνος καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν
 τῆς Ἑλλάδος. τίμιος δὲ παρ' ἡμῖν καὶ Σόλων διὰ τὴν τῶν νό-
 E μων γέννησιν, καὶ ἄλλοι ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄνδρες, καὶ ἐν Ἑλ- 15
 λησι καὶ ἐν βαρβάροις, πολλὰ καὶ καλὰ ἀποφηνάμενοι ἔργα,
 γεννήσαντες παντοίαν ἀρετὴν ὧν καὶ ἱερὰ πολλὰ ἴδη γέγονε διὰ
 τοὺς τοιοῦτους παῖδας, διὰ δὲ τοὺς ἀνθρωπίνους οὐδενός πω.

1 καὶ οἷον Astius Hirschigius *ztschr. f. d. aw.* 1851 p. 332 misc.
 phil. III p. 69 Maduigi aduers. I p. 369: καὶ περὶ οἷον BVC καὶ περὶ τοῦ
 οἷον c καὶ περὶ οἷου Sommerus οἷον ci. Astius ed. p. 273 uers. p. 344 | 2 καὶ
 ante ἐπιχειρεῖ del. Hirschigius | 3 καὶ ἀπῶν καὶ παρῶν C | 4 καὶ om s
 Bastius *krit. vers.* p. 151 | 5 τῆς interpolatum * | παιδογόνων uel παιδο-
 σπόρων Bastius *krit. vers.* p. 72 | 6 καλλίων ὧν BV, corr. b rec. | 7 παί-
 δων cum codice Paris. K del. Creuzerus *zur gesch. d. griech. u. roem.*
litt. p. 154 sqq., Iahnus ne scripsit quidem | ἂν om V | 9 καὶ εἰς . . .
 11 τοιαῦτα ὄντα Proclus l. i. s. | καὶ τοὺς ἄλλους ἀγαθοὺς ποιητὰς ζῆλῶν
 ὅσα Proclus | 10 οἷα καταλελοίπασιν ἑαυτῶν ἔχονα Methodius conu. uirg.
 p. 159 | ἑαυτῶν V om Proclus | καταλελοίπασιν Badhamus | 11 τοιαῦτ' C:
 τοιαῦτα BV | 12 κατελίπετο bV: κατέλιπε|| (v eras.) τὸ B κατελείπετο C
 κατέλιπε τοῖς s κατέλιπεν αὐτοῦ Rettigius | 14 ἡμῖν s: ἡμῖν BVC | 15
 ἄλλο[θ] cum ras. C | 16 ἐν om Clemens | ἔργῳ V. | 18 οὐδ' ἐν οὐδενός
 πω Hirschigius misc. phil. III p. 77

5—8 SYRIANVS in Hermog. t. VII p. 91 W. σφόδρα γὰρ
 ἀνοήτους ἡγοῦμαι τοὺς σπουδάζοντας περὶ τὰς σωματικὰς πράξεις καὶ
 νομίζοντας μὴ τοσοῦτον ἐκ τῶν λόγων ὅσον ἐκ τῆς διαδοχῆς τῶν παί-
 δων μνημονεύεσθαι . . . ὥστε προτιμᾶν ἀναγκαῖον κατὰ τὸν τοῦ Πλά-
 τῶνος λόγον τὰ τῆς ψυχῆς ἔχονα μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σώματος. |
 9 PROCLUS ad Plat. de rep. p. 393 ἐν δὲ αὐτῷ συμποσίῳ . . .
 καὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ (Homeri) πραγματείαν θαυμάζει καὶ ζῆλωτῶν
 εἶναι φησὶν τοῖς ἔμφοροι 'καὶ εἰς Ὅμηρον . . . τοιαῦτα ὄντα'. |
 15 CLEMENS ALEX. str. I p. 130, 38 ἐν τε τῷ συμποσίῳ ἐπαινῶν
 Πλάτωνος τοὺς βαρβάρους ὡς διαφερόντως ἀσκήσαντας μόνους ἀληθῶς
 φησὶ 'καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ καὶ ἐν Ἑλλησι καὶ βαρβάροις, ὧν καὶ
 ἱερὰ . . . τοιοῦτους παῖδας'.

28 Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικά ἴσως, ὃ Σώκρατες, κἄν σὺ
 μυθείης· τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτα ἔστιν, 210
 εἴαν τις ὀρθῶς μετή, οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης. ἐρῶ μὲν
 αὖν, ἔφη, ἐγὼ καὶ προθυμίας οὐδὲν ἀπολείψω· πειρῶ δὲ ἔπε-
 5 σθαι, ἂν οἷός τε ἦς. δεῖ γάρ, ἔφη, τὸν ὀρθῶς ἰόντα ἐπὶ τοῦτο
 τὸ πρᾶγμα ἄρχεσθαι μὲν νέον ὄντα ἵεναι ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα,
 καὶ πρῶτον μὲν, εἴαν ὀρθῶς ἠγγῆται ὁ ἠγούμενος, ἐνὸς αὐτῶν
 [σώματος] ἐρᾶν καὶ ἐνταῦθα γεννᾶν λόγους καλοὺς, ἔπειτα
 αὐτὸν κατανοῆσαι, ὅτι τὸ κάλλος τὸ ἐπὶ ὄψοις σώματι τῷ
 10 ἐπὶ ἑτέρῳ σώματι ἀδελφόν ἐστι, καὶ εἰ δεῖ διώκειν τὸ ἐπ' εἴ- B
 δεῖ καλόν, πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ἔν τε καὶ ταῦτόν ἠγεῖσθαι τὸ
 ἐπὶ πᾶσιν τοῖς σώμασι κάλλος· τοῦτο δ' ἐννοήσαντα καταστῆναι
 πάντων τῶν καλῶν σωμάτων ἐραστήν, ἐνὸς δὲ τὸ σφόδρα τοῦτο
 χαλάσαι καταφρονήσαντα καὶ σμικρὸν ἠγησάμενον· μετὰ δὲ
 15 ταῦτα τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς κάλλος τιμιώτερον ἠγήσασθαι τοῦ ἐν
 τῷ σώματι, ὥστε καὶ εἴαν ἐπιεικῆς ὢν τὴν ψυχὴν τις καὶ σμι-
 κρὸν ἄνθος ἔχη, ἐξαρκεῖν αὐτῷ καὶ ἐρᾶν καὶ κήδεσθαι καὶ τί- C
 κτειν λόγους τοιούτους [καὶ] ζητεῖν, οὔτινες ποιήσουσι βελτίους
 τοὺς νέους, ἵνα ἀναγκασθῇ αὐτὸν θεάσασθαι τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύ-
 20 μασι καὶ τοῖς νόμοις καλὸν καὶ τοῦτ' ἰδεῖν ὅτι πᾶν αὐτὸ αὐτῷ
 ξυγγενές ἐστιν, ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν σμικρὸν τι ἠγήσῃται
 εἶναι· μετὰ δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας ἀγαγεῖν,
 ἵνα ἴδῃ αὐτὸν ἐπιστημῶν κάλλος, καὶ βλέπων πρὸς πολὺ ἤδη τὸ
 καλὸν μηκέτι τῷ παρ' ἐνί, ὥσπερ οἰκέτης, ἀγαπῶν παιδαρίου D

2 ταῦτα ἔστιν BVC | 3 οὐκ οἶδ' ἂν εἴης Naberus obseru. crit. in
 Plat. p. 19 | 7 αὐτῶν BV: αὐτὸν C αὐτὸν Vermehren p. 88 | 8 σώματος
 uix notum Themistio (testim. LXII p. 33), del. Voegelinus | ἔπειτα *]
 ἔπειτα καὶ Themistius ἔπειτα δὲ (δ' C) libri | 9 σώματι τὸ ἐπὶ BV σώ-
 ματι τῷ (om ἐπὶ) C | 10 καὶ δεῖ . . . πολλὴ δ' ἄνοια olim Vsener | εἰ
 δὴ δεῖ ci. Iahnus | 12 πᾶσιν B: πᾶσι VC | τοῦτ* C τοῦτο c | 16 καὶ
 ἀνεπιεικῆς C κἄν ἐπ. Badhamus | καὶ Stallbaumius: καὶ εἴαν BVC κἄν Her-
 mannus | 17 ἄνθος ex ed. Basil. 1556 Astius | 18 καὶ del. Badhamus,
 Maduigijs adu. I p. 396 | καὶ ζητεῖν eiecit Astius uers. p. 345 | 19 ἀναγ-
 κασθεῖς . . . 21 ἔστι, τὸ Astius | 20 τοῦτο C | αὐτῷ c: αὐτῶν B αὐτῷ
 VC | 23 ἐν' αἰδή B ἐν' αἰδή V ἐν' ἰδή C | αὐ] αὐτὸ τῶν Hirschigijs |
 24 τῶν B, Schleiermacherus: τὸ VC | παιδαρίου del. Astius

5 — p. 106, 10 ALCINOVS isag. 5 ἀναλύσεως δὲ εἶδη ἐστὶ τρία· ἡ
 μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ πρῶτα νοητὰ ἄνοδος
 ἡ μὲν δὴ πρώτη τοιάδε τίς ἐστιν, οἷον ἂν ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ σώματα
 καλοῦ μετώμεν ἐπὶ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς καλόν, ἀπὸ δὲ τοιούτων ἐπὶ τὸ
 ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι, εἶτα ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς νόμοις, εἶτ'
 ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τοῦ καλοῦ, εἶτα οὕτω μετόμεν εὐροῖμεν λοιπὸν
 τὸ αὐτὸ τοῦτο καλόν. cf. testim. LXI—LXVIII.

κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινὸς ἢ ἐπιτηδεύματος ἑνός, δουλεύων
 φᾶλος ἢ καὶ σμικρολόγος, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαγος τετραμ-
 μένος τοῦ καλοῦ καὶ θεωρῶν πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους καὶ
 μεγαλοπρεπεῖς τίκτη καὶ διανοήματα ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόνῳ,
 ἕως ἂν ἐνταῦθα ῥωσθεῖς καὶ αὐξηθεῖς κατίδη τινὰ ἐπιστήμην⁵
 μίαν τοιαύτην, ἣ ἐστὶ καλοῦ τοιοῦδε. πειρῶ δέ μοι, ἔφη, τὸν
 211 **Ε** νοῦν προσέχειν ὡς οἷόν τε μάλιστα. ὅς γὰρ ἂν μέχρι ἐνταῦθα²⁹
 πρὸς τὰ ἐρωτικά παιδαγωγηθῆ, θεώμενος ἐφεξῆς τε καὶ ὀρ-
 θῶς τὰ καλά, πρὸς τέλος ἤδη ἰὰν τῶν ἐρωτικῶν ἐξαιρήνης κατ-
 ὀψεται τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλόν· τοῦτ' ἐκεῖνο, ὃ Σώ-¹⁰
 κρατες, οὗ δὴ ἔνεκεν καὶ οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι ἦσαν,
 211 **Π** πρώτον μὲν αἰεὶ ὄν καὶ οὔτε γιγνόμενον οὔτ' ἀπολλύμενον, οὔτ'
 αὐξανόμενον οὔτε φθίνον, ἔπειτα οὐ τῆ μὲν καλόν, τῆ δ' αἰ-
 σχρόν, οὐδὲ τότε μὲν, τότε δ' οὔ, οὐδὲ πρὸς μὲν τὸ καλόν,
 πρὸς δὲ τὸ αἰσχρόν, οὐδ' ἐνθα μὲν καλόν, ἐνθα δὲ αἰσχρόν¹⁵
 [ὡς τισὶ μὲν ὄν καλόν, τισὶ δ' αἰσχρόν]· οὐδ' αὖ φαντασθήσεται
 αὐτῷ τὸ καλόν οἷον πρόσωπόν τι οὐδὲ χεῖρες οὐδὲ ἄλλο οὐ-
 δὲν ὧν σῶμα μετέχει, οὐδέ τις λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη, οὐδέ
 που ὄν ἐν ἑτέρῳ τινί, οἷον ἐν ζώῳ ἢ ἐν γῆ ἢ ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν
 211 **Τ** τῷ ἄλλῳ, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ μεθ' αὐτοῦ μονοειδὲς αἰεὶ ὄν,²⁰
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καλά ἐκείνου μετέχοντα τρόπον τινὰ τοιοῦ-
 τον, οἷον γιγνομένων τε τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων μηδὲν
 ἐκεῖνο μήτε τι πλεόν μήτε ἔλαττον γίνεσθαι μηδὲ πάσχειν
 μηδέν. ὅταν δὴ τις ἀπὸ τῶνδε διὰ τὸ ὀρθῶς παιδεραστεῖν
 ἐπανιῶν ἐκεῖνο τὸ καλὸν ἀρχηται καθορᾶν, σχεδὸν ἂν τι ἄπτοιτο²⁵
 τοῦ τέλους. τοῦτο γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὀρθῶς ἐπὶ τὰ ἐρωτικά

1 καλος· C, del. Badhamus | δουλεύων del. Bastius *krit. vers.* p. 73 |
 4 μεγαλοπρεπεῖς B μεγαλοπρεπῆς V | τίκτη c: τίκτει BV | καὶ διανοήματα
 del. Badhamus | ἀφθονα Astius | 7 μέχρι καὶ ἐντ. C | 10 τοῦτ' C: τοῦτο
 BV | 11 ἔμπροσθε VC | 12 et 20 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | οὔτ' . . οὔτ' C: οὔτε . .
 οὔτε BV | 13 φθίνον B φθίνον V | 14 τότε μὲν τότε B | 15 οὐδ' ἐνθα
 . . . 16 αἰσχρόν suspectat Badhamus praef. p. VIII | 16 ὡς . . . αἰσχρόν
 om V, del. Voegelinus | δ' C: δὲ B | 18 οὐδέ πω V | 19 ζώοι B | 20 τῷ
 B τῷ V | 21 δ' C: δὲ BV | μετέχοντά τινα τρόπον C | 23 ἐκείνω C^b |
 μήτε τι C | 24 οὔτ' ἂν δὲ δὴ C

20 PLOTIN. *enuead.* I 6, 7 p. 56 τί δῆτα οἰόμεθα, εἴ τις
 αὐτὸ τὸ καλὸν θεῶν αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ καθαρὸν, μὴ σαρκῶν μὴ σώ-
 ματος ἀνάπλεων, μὴ ἐν γῆ, μὴ ἐν οὐρανῷ, ἢν ἢ καθαρὸν; | 4 SCHOL. B
 τὸ παιδεραστεῖν ἐπὶ τοῦ παιδείας ἐρᾶν αἰεὶ κείται παρὰ Πλάτων
 (in C ad l. 21 adscriptum G i. e. σημείωσαι nullo scholio addito). |
 26 cf. testim. LXI. LXIII—LXVIII.

ἵνα ἢ ὑπ' ἄλλου ἄγεσθαι, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶνδε τῶν καλῶν ο
 ἐκείνου ἕνεκα τοῦ καλοῦ αἰεὶ ἐπανιέναι, ὡσπερ ἐπαναβαθμοῖς
 χρώμενον, ἀπὸ ἐνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ δυεῖν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ
 σώματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν σωμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύ-
 5 ματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα,
 καὶ ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μάθημα τελευτῆσαι,
 ὃ ἔστιν οὐκ ἄλλου ἢ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα, ἵνα
 γνῶ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἔστι καλόν. ἐνταῦθα τοῦ βίου, ὃ φίλε D
 Σωκράτης, ἔφη ἡ Μαντινικὴ ξένη, εἴπερ πον ἄλλοθι, βιωτὸν
 10 ἀνθρώπων, θεωμένῳ αὐτὸ τὸ καλόν. ὃ ἐάν ποτε ἴδῃς, οὐ
 κατὰ χρυσίον τε καὶ ἐσθῆτα καὶ τοὺς καλοὺς παῖδας τε καὶ
 νεανίσκους δόξει σοι εἶναι, οὓς νῦν ὁρῶν ἐκπέπληξαι καὶ ἔτοι-
 μος εἶ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι πολλοί, ὁρῶντες τὰ παιδικὰ καὶ ξυν-
 ὄντες αἰεὶ αὐτοῖς, εἴ πως οἷόν τ' ἦν, μήτ' ἐσθίειν μήτε
 15 πίνειν, ἀλλὰ θεᾶσθαι μόνον καὶ ξυνεῖναι. τί δῆτ', ἔφη, οἰό-
 μεθα, εἴ τῳ γένοιτο αὐτὸ τὸ καλὸν ἰδεῖν εἰλικρινές, καθαρὸν, E
 ἄμικτον, ἀλλὰ μὴ ἀνάπλεων σαρκῶν τε ἀνθρωπίνων καὶ χρω-
 μάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον
 καλὸν δύναιτο μονοειδὲς κατιδεῖν; ἄρ' οἶει, ἔφη, φαῦλον βίον
 20 γίγνεσθαι ἐκεῖσε βλέποντος ἀνθρώπου κακεῖνο ᾧ δεῖ θεω- 212
 μένου καὶ ξυνόντος αὐτῷ; ἢ οὐκ ἐνθυμεῖ, ἔφη, ὅτι ἐνταῦθα
 αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται, ὁρῶντι ᾧ ὁρατὸν τὸ καλόν, τίκειν
 οὐκ εἰδῶλα ἀρετῆς, ἅτε οὐκ εἰδῶλου ἐφαπτομένῳ, ἀλλὰ ἀληθῆ,
 ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ· τεκόντι δ' ἀρετὴν ἀληθῆ καὶ
 25 θρεψαμένῳ ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι, καὶ εἴπερ τῳ ἄλλῳ
 ἀνθρώπων ἀφανάτῳ κακεῖνῳ;

2 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | ἐπ' ἀναβαθμοῖς B ἐπαναβαθμοῖς C cf. Themist.
 (test. LXII) ἀναβαθμοί | 4 σωμάτων ἐπὶ τὰς καλὰς ψυχάς, καὶ ἀπὸ τῶν
 καλῶν ψυχῶν ἐπὶ Sydenhamius | 5 τῶν BVC^b: τῶν καλῶν ζ | 6 καὶ] ἔστ'
 ἂν ζ ἕως ἂν Stallbaumius ἕως Hermannus ἵνα Saupprius | τῶν om V | τὸ
 μάθ. τελ. del. Badhamus | μαθήτημα C | τελευτῆσαι*] τελευτήση libri |
 ἵνα*] καὶ libri κἂν Badhamus | 8 ὃ ἔστι B | 9 μαντική ζ et sic legebat
 Themistius p. 162 A (supra p. 21) | 10 ποτ' εἶδῃς B ποτ' εἶδῃς V ποτε
 εἶδῃς C | 11 αἰσθῆτα V | 14 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | 15 θεᾶσθαι C: θεά-
 σασθαι BV | δῆτ' C: δῆτα BV | 16 εἰλικρινές BV | 17 ἀλλὰ del. Astius
 uers. p. 347 | 18 θνητῆς Badhamus damnat praef. p. VIII | ἀλλ' . . . 19
 κατιδεῖν del. idem ad Euthyd. p. XXI | 19 ἄρ' B | 20 κακεῖνο C^b: καὶ
 ἐκεῖνο BV | ᾧ δεῖ Astius: ὃ δεῖ BV^b ὡδὲ uolebat b ὃ δεῖ C δὴ Schleiermache-
 rus | 21 ἢ C: ἢ BV | ἐνθυμῆ C | 23 ἅτε] οὔτε C | εἰδῶλου V | ἀλλὰ . . . 24 ἐφα-
 πτομένῳ om C | 24 ἐφαπτομένῳ del. Voegelinus | δ' C: δὲ BV | 25 θεοφι-
 λεῖ ζ: θεοφιλεῖ BVC | τῷ B τῷ V | 26 κακεῖνῳ C^b: καὶ ἐκείνῳ B,V

17 TIM. ἀνάπλεως: ἀναπεπλησμένος. χρῆται δὲ ἐπὶ τοῦ με-
 μολυσμένου.

B Ταῦτα δὴ, ³ Φαῖδρέ τε καὶ οἱ ἄλλοι, ἔφη μὲν Διοτίμα, πέπεισμαι δ' ἐγώ· πεπεισμένος δὲ πειρῶμαι καὶ τοὺς ἄλλους πείθειν, ὅτι τούτου τοῦ κτήματος τῆ ἀνθρωπεία φύσει συνεργὸν ἀμείνω Ἔρωτος οὐκ ἂν τις ῥαδίως λάβοι. διὸ δὴ ἐγώ γε φημι χρῆναι πάντα ἄνδρα τὸν Ἔρωτα τιμᾶν καὶ αὐτὸς τιμῶ,⁵ καὶ τὰ ἐρωτικά διαφερόντως ἀσκήσῃ καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύομαι, καὶ νῦν τε καὶ αἰεὶ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν καὶ ἀνδρείαν τοῦ Ἔρωτος καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμί. τοῦτον οὖν τὸν λόγον,
C ὦ Φαῖδρε, εἰ μὲν βούλει, ὡς ἐγκώμιον εἰς Ἔρωτα νόμισον εἰρησθαι, εἰ δέ, ὅ τι καὶ ὅπῃ χαίρεις ὀνομάζων, τοῦτ' ὀνόμαζε.¹⁰

Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Σωκράτους τοὺς μὲν ἐπαινεῖν, τὸν³⁰ δ' Ἀριστοφάνη λέγειν τι ἐπιχειρεῖν, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου· καὶ ἐξαίφνης τὴν αὐλείον θύραν κρουομένην πολὺν ψόφον παρασχεῖν ὡς κωμαστῶν, καὶ αὐλη-
D τρίς φωνὴν ἀκούειν. τὸν οὖν Ἀγάθωνα Παῖδες, φάναι, οὐ¹⁵ σκέψασθε; καὶ ἐὰν μὲν τις τῶν ἐπιτηδείων ἦ, καλεῖτε· εἰ δὲ μή, λέγετε ὅτι οὐ πίνομεν, ἀλλ' ἀναπαυόμεθα ἤδη. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούειν ἐν τῇ αὐλῇ σφόδρα μεθύοντος καὶ μέγα βοῶντος, ἐρωτῶντος ὅπου Ἀγάθων καὶ κελεύοντος ἄγειν παρ' Ἀγάθωνα. ἄγειν οὖν αὐτὸν παρὰ²⁰ σφᾶς τὴν τε αὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἀκολούθων καὶ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας ἐστεφανωμένον αὐτὸν
E κितτοῦ τέ τινα στεφάνῳ δασεῖ καὶ ἴων, καὶ ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλὰς, καὶ εἰπεῖν· ὦ ἄνδρες, χαίρετε· με-

1 φ[αῖ]δρε cum ras. V | τε om C | 4 ἐγὼ χρῆναί φημι Methodius conu. uirg. p. 107 | 6 καὶ τὰ ἐρωτικά Vsener: τὰ ἐρωτικά καὶ BC τὰ ἐρωτικά καὶ V τὰ δ' ἐρωτικά καὶ Badhamus | 7 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | δύναμιν τε καὶ χρεῖαν Badhamus | 10 τοῦτ' C: τοῦτο BV | 12 δ' C: δὲ BV | τί B | ἐμνήσθη B | 13 αὐλείον s: αὐλίον BVC | 14 κρουομένην C^b | ὡς] καὶ ὡς Badhamus | 15 αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούειν cum ras. V | 16 καλεῖτ[ε] cum ras. V | 17 λέγεται V | 19 καὶ ἐρωτῶντος s Hirschigius, del. Hommelius | 20 κελ. ε ἄγειν Hirschigius philol. IX p. 561 | 21 σφᾶς B | 22 αὐτὸν om C | 23. p. 109, 4. 11 ταινίας BV | 24 ἄνδρες Schanzius festgr. p. 104: ἄνδρες BVC

14 PHRYNICHVS p. 177 Lob. κρούσαι τὴν θύραν· ἴσως μὲν που παραβεβίασται ἢ χρῆσις, ἄμεινον δὲ τὸ κόπτειν τὴν θύραν. BOETHVS Milleri mél. p. 405 κρούει· τινῶν αἰπωμένων ὡς οὐκ Ἀτικὸν ἀλλὰ παρεφθαρμένον τοῦτο παρὰ τὸ κόπτειν, ἐν Πρωταγόρα τῆς γὰρ . . . τὴν θύραν τῆ βακτηρία εἰς σφόδρα ἔκρουσε' (p. 310 A) κτλ. ANTIAT. Bekkeri anecd. gr. p. 101, 24 κρούειν . . . ἐπὶ δὲ τῆς συνηθείας κατὰ τοῦ κόψαι τὴν θύραν τάσσεται. MOERIS κόπτει τὴν θύραν ἔξωθεν . . . Ἀτικῶς, κροτεῖ δὲ Ἑλληνικῶς. | 18 GELLIVS I 9, 9 (testim. I). ATHENAEVS p. 180 A (supra p. 6). PLYTARCHVS quaest. conu. p. 710 D (s. p. 9).

θύοντα ἄνδρα πάνυ σφόδρα δέξεσθε συμπότην; ἢ ἀπίωμεν
 ἀναδήσαντες μόνον Ἀγάθωνα, ἐφ' ᾧπερ ἤλθομεν; ἐγὼ γάρ τοι,
 φάναι, χθῆς μὲν οὐχ οἷός τ' ἐγενόμην ἀφικέσθαι, νῦν δὲ ἤκω
 ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας, ἴν' ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς
 5 τὴν τοῦ σοφωτάτου καὶ καλλίστου κεφαλῆν [ἐὰν εἴπω οὕτως] ἀναδήσω.
 ἄρα καταγελάσεσθέ μου ὡς μεθύοντος; ἐγὼ δέ, κὰν
 ὑμεῖς γελάτε, ὅμως εὖ οἶδ' ὅτι ἀληθῆ λέγω. ἀλλὰ μοι λέγετε 213
 αὐτόθεν, ἐπὶ ῥητοῖς εἰσιώ ἢ μή; συμπίσεσθε ἢ οὐ; πάντας οὖν
 ἀναθορυβῆσαι καὶ κελεύειν εἰσιέναι καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ τὸν
 10 Ἀγάθωνα καλεῖν αὐτόν. καὶ τὸν ἰέναι ἀγόμενον ὑπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων, καὶ περιαιρούμενον ἅμα τὰς ταινίας ὡς ἀναδήσοντα,
 ἐπίπροσθε τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντα οὐ κατιδεῖν τὸν Σωκράτη,
 ἀλλὰ καθίζεσθαι παρὰ τὸν Ἀγάθωνα ἐν μέσῳ Σωκράτους τε καὶ
 ἐκείνου· παραχωρῆσαι γὰρ τὸν Σωκράτη [ὡς ἐκείνον καθίζειν]· B
 15 παρακαθεζόμενον δ' αὐτὸν ἀσπάζεσθαι τε τὸν Ἀγάθωνα καὶ
 ἀναδεῖν. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἀγάθωνα Ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκι-
 βιάδην, ἴν' ἐκ τρίτων κατακέηται. Πάνυ γε, εἰπεῖν τὸν Ἀλκι-
 βιάδην· ἀλλὰ τίς ἡμῖν ᾧδε τρίτος συμπότης; καὶ ἅμα μετα-
 στρεφόμενον αὐτὸν ὄρα τὸν Σωκράτη, ἰδόντα δ' ἀναπηδῆσαι
 20 καὶ εἰπεῖν Ὡ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν; Σωκράτης οὗτος; ἔλλο-
 χῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέκεισο, ὡσπερ εἰώθεις ἐξαίφνης ἀνα-
 φραίνεσθαι ὅπου ἐγὼ ᾧμην ἠκιστά σε ἔσεσθαι. καὶ νῦν τί
 ἦκεις; καὶ τί αὖ ἐνταῦθα κατεκλίνης, καὶ οὐ παρ' Ἀριστοφάνει
 οὐδὲ εἴ τις ἄλλος γελοῖός ἐστί τε καὶ βούλεται, ἀλλὰ διεμη-
 25 χανήσω ὅπως παρὰ τῷ καλλίστῳ τῶν ἔνδον κατακείσει; καὶ
 τὸν Σωκράτη Ἀγάθων, φάναι, ὄρα εἴ μοι ἐπαμνεῖς· ὡς ἐμοὶ

1 δέξασθε C | ἢ*] ἢ BVC | 2 ἀναδυσαντες V | ᾧπερ V ὅπερ C |
 ἤχθομεν BV, corr. b | 3 οἷός τ' BV, corr. B m. pr. | 4 ἔχων V | ἴν' C: ἵνα
 BV | 5 κεφαλῆν del. Hirschigius *ztschr. f. d. aw.* 1851 p. 332 | ἐὰν (εὖ
 ἄν C) εἴπω οὕτως glossema enuntiatii sequentis del. Stallbaumius: Ste-
 phano praeunte ante 6 ἄρα inseruit Astius, deinde uers. p. 348 idem
 post ἄρα traiecit | ἐὰν εἴπω] ἴν' εἴπω Orellius ἐὰν ἀγείπω Winckelman-
 nus ἀνειπὼν idem act. soc. graec. II p. 19 Iahnus ὡν εἶδον Vsener ἐὰν
 εἰσιώ Bergkii philol. XXX p. 679 Maduigi adu. I p. 397 | 6 ἄρα B |
 ὡς om C^b | 8 ἢ B ἢ VC utrobique | 9 κελεύει BV, corr. b rec. | 11 πε-
 ρι[α]ρούμενον cum ras. V | 14 τὸν γὰρ pr C | ὡς ἐκείνον καθίζειν seclu-
 sit Badhamus | 15 δ' C: δὲ BV | 17 ἴν' C: ἵνα BV | κατακ[ε]ηται cum ras.
 C | 18 ᾧδε τρίτος B: ᾧδε V τρίτος ὅδε C | συμπότης τρίτος V | 19 ὄρα
 B ὄρα V | δ' C: δὲ BV | 20 ἠρακλεις B ἠρακλεις V | τουτὶ τί ἦν] τουτ'
 εἰπεῖν BV, corr. b 'γο. καὶ τουτ' εἰπεῖν' schol. Ruhnck. p. 50 | οὕτως ἔλ-
 λοχῶν ci. Stephanus | ἐνλοχῶν BV, corr. b | 21 εἰώθεις § | 23 αὖ] ἄν
 C | καὶ οὐ Hermaunus: ὡς οὐ BVC | παρ' C: παρὰ BV | ἀριστοφάνη C^b |
 24 οὕτε εἴ C | βούλεται εἶναι, ἀλλὰ Badhamus | 25 κατακείσει B κατα-
 κείση VC | 26 ὦ Ἀγάθων §, Iahnus | ἐπαμνεῖς BV^b C: em. Stephanus

ὁ τούτου ἔρωσ τοῦ ἀνθρώπου οὐ φαῦλον πρᾶγμα γέγονεν.
 ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοῦ χρόνου, ἀφ' οὗ τούτου ἠράσθη, οὐκέτι
 D ἔξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι οὔτε διαλεχθῆναι καλῶ οὐδ' ἐνί,
 ἢ οὐτοσί ζηλοτυπῶν με καὶ φθονῶν θαυμαστὰ ἐργάζεται καὶ
 λουδορεῖται τε καὶ τῷ χεῖρε μόγις ἀπέχεται. ὄρα οὖν μὴ τι⁵
 καὶ νῦν ἐργάσεται, ἀλλὰ διάλλαξον ἡμᾶς, ἢ ἐὰν ἐπιχειρῇ βιά-
 ζεσθαι, ἐπάμυνε, ὡς ἐγὼ τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλερα-
 στίαν πάνν ὀρρωδῶ. Ἄλλ' οὐκ ἔστι, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην,
 ἐμοὶ καὶ σοὶ διαλλαγή. ἀλλὰ τούτων μὲν εἰς αὐθίς σε τιμωρή-
 σομαι, νῦν δέ μοι, ὡ³ γάθων, φάναι, μετάδος τῶν ταινιῶν, ἐν¹⁰
 E ἀναδήσωμεν καὶ τὴν τούτου ταυτηνὴ τὴν θαυμαστὴν κεφαλὴν
 καὶ μὴ μοι μέμφηται, ὅτι σὲ μὲν ἀνέδησα, αὐτὸν δὲ νικῶντα
 ἐν λόγοις πάντας ἀνθρώπους, οὐ μόνον πρόην ὡσπερ σύ,
 ἀλλ' αἰεὶ, ἔπειτα οὐκ ἀνέδησα. καὶ ἅμ' αὐτὸν λαβόντα τῶν
 ταινιῶν ἀναδεῖν τὸν Σωκράτη καὶ κατακλίνεσθαι. ἐπειδὴ δὲ³¹
 κατακλίνῃ, εἰπεῖν Εἶεν δὴ, ὡ³ ἄνδρες· δοκεῖτε γάρ μοι νίφειν·
 οὐκ ἐπιτρεπτόν ἐμῖν, ἀλλὰ ποτέον· ὠμολόγηται γὰρ ταῦθ'
 ἡμῖν. ἀρχοντα οὖν αἰροῦμαι τῆς πόσεως, ἕως ἂν ὑμεῖς ἱκα-
 νῶς πίητε, ἐμαυτόν. ἀλλὰ φέρετ', ὡ³ Ἀγάθων, εἴ τι ἔστιν ἔκ-
 πωμα μέγα. μᾶλλον δὲ οὐδὲν δεῖ, ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι, τὸν²⁰
 214 ψυκτῆρα ἐκεῖνον, ἰδόντα αὐτὸν πλεῖν ἢ ὀκτώ κοτύλας χω-

1 οὐ] οὗ pr B | 3 ἔξεστιν BV | οὐδενί C | 4 οὐτοσί πως C | θαυ-
 μάσια C | 5 μόλις C | 7 ἐπάμυνη BV | 9 εἰσαῦθις τετιμορήσομαι C^b | 10
 ὡ Ἀγάθων cum Saupprio Iahnus: ἀγάθων BVC | τεινῶν BV, corr. b | ἐν¹⁰
 C: ἐνα BV | 11 ἀναδήσωμεν καὶ Hermannus: ἀναδησώμεθα BV ἀναδήσω
 καὶ C | τὴν τούτου seclisit Iahnus | 12 αὐτὸν Aldus | 14 αἰεὶ BV: αἰεὶ
 C | ἅμα C | 15 τεινῶν BV | 16 ἄνδρες Schanzius festgr. p. 104: ἄνδρες
 BVC | 17 ἡμῖν] οὖν ἡμῖν C, Winckelmannus ad Euthyd. p. 89 | 19 φέ-
 ρετ' ὡ Cobetus uar. lect. p. 142 (mnemos. III p. 318): φερέτω BVC | φε-
 ρέτω [Ἀγάθων] Schanzius festgr. p. 90 | τί ἔστιν B | ἔκπομα BV | 20 ἀλλὰ
 ... p. 111, 2 ἐγγεῖν Athenaeus XI p. 502 D | 21 πλεῖν*] πλέον libri, Athen.

21 SCHOL. ψυκτῆρ· σκεῦος ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια (tan-
 tum Photius), ἢ ποτηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφω (fr. 726 N.).
 TIM. ψυκτῆρ· ποτήριον μέγα καὶ πλατύ, εἰς ψυχροποσίαν παρεσκευα-
 σμένον. MOER. ψυκτῆρα· Πλάτων συμποσίῳ· ἔσα δὲ ὁ ψυκτῆρ
 σκεῦος, ἐν ᾧ διανίζουσι τὰ ποτήρια, μεστὸν ὕδατος ψυχροῦ, ἢ ὁ λέ-
 γομεν ἡμεῖς πρόχυμα (SCHOL. ARIST. uesp. 617 δῖνος ἔστιν ἀγγεῖόν
 τι κεράμειον οἶνον, οἶον πρόχυμα). SVID. ψυκτῆρα· κάδδον ἢ πο-
 τήριον μέγα, ἀπὸ τοῦ θάττον ψύχεσθαι ἐν αἰτῷ τὴν κρᾶσιν. POLL.
 VI 99 ὁ δὲ ψυκτῆρ πολυθρύλητος, ὃν καὶ δῖνον ἐκάλουσαν [ATHEN. XI
 p. 503 c Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων τὸν
 ψυγέα φησὶν ἐκάλουσαν οἱ ἀρχαῖοι δῖνον], ἐν ᾧ ἦν ὁ ἀκρατος· οἱ
 πολλοὶ δὲ ἀκρατοφόρον αὐτὸν καλοῦσιν. οὐ μὴν ἔχει πυθμένα ἀλλ'

ροῦντα. τοῦτον ἐμπλησάμενον πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ Σωκράτει κελεύειν ἐγγεῖν καὶ ἅμα εἰπεῖν Πρὸς μὲν Σωκράτη, ὧ ἄνδρες, τὸ σόφισμά μοι οὐδέν· ὅπόσον γὰρ ἂν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιῶν οὐδὲν μᾶλλον μὴ ποτε μεθύσθῃ.
 5 τὸν μὲν οὖν Σωκράτη ἐγγέαντος τοῦ παιδὸς πίνειν· τὸν δ' Ἐρυξίμαχον Πῶς οὖν, φάναι, ὧ Ἀλκιβιάδη, ποιοῦμεν; οὕτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὔτ' ἐπάδομεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς ὥσπερ^B οἱ διψῶντες πιόμεθα; τὸν οὖν Ἀλκιβιάδην εἰπεῖν Ὡ Ἐρυξίμαχε, βέλτιστε βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεστάτου, χαῖρε.
 10 Καὶ γὰρ σὺ, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· ἀλλὰ τί ποιῶμεν; Ὁ τι ἂν σὺ κελεύῃς. δεῖ γὰρ σοι πείθεσθαι· ἰατρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων· ἐπίταττε οὖν ὅ τι βούλει. Ἀκουσον δὴ, εἰπεῖν τὸν Ἐρυξίμαχον· ἡμῖν πρὶν σὲ εἰσελθεῖν ἔδοξε χρῆναι ἐπιδέξια ἕκαστον ἐν μέρει λόγον περὶ Ἐρωτος εἰπεῖν ὡς δὲ^C
 15 ναιτο κάλλιστον καὶ ἐγκωμιάσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἡμεῖς εἰρήκαμεν· σὺ δ' ἐπειδὴ οὐκ εἴρηκας καὶ ἐκπέπωκας, δίκαιος εἶ εἰπεῖν, εἰπὼν δ' ἐπιτάξαι Σωκράτει ὅ τι ἂν βούλη, καὶ τοῦτον τῷ ἐπιδέξια καὶ οὕτω τοὺς ἄλλους. Ἀλλά, φάναι, ὧ Ἐρυξίμαχε, τὸν Ἀλκιβιάδην, καλῶς μὲν λέγεις, μεθύοντα δὲ
 20 ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ἤ· καὶ ἅμα, ὧ μακάριε, πείθει τί σε Σωκράτης ὧν ἄρτι εἶπεν; ἢ^D

1 τοῦτον οὖν ἐμπλ. Athenaeus ut ci. Hirschigius | 3 κελεύση C^b | 4 τις B | 6 ποιῶμεν Hirschigius | 7 οὔτε τι ἔδομεν C | 9 βέλ||τιστε (o eras.) V | 11 ἂν] δ' ἂν C cf. p. 87, 4 | ἰατρὸς C | 13 πρὶν σε BC | 14 ἐπιδέξια B ἐπιδέξια VC | ὡς] ὡς ἂν Saupprius | 16 ἐκπέπωκας V^b | 17 εἰπεῖν εἶ C^b | δ' C: δὲ BV | 18 ἐπιδέξια BV ἐπιδέξια C | 19 λέγει[σ] cum ras. V | 20 νηφόντων] νηφόντας uel τοὺς νηφόντων ci. Stephanus | λόγους λόγον παραβάλλειν Bastius krit. vers. p. 76 | οὐκ om C | 21 ὧν B ὧν V | εἶπε BV | ἢ*] ἢ libri

ἀστραγαλίσκους. SCHOL. CLEM. Alex. p. 122 Kl. ψυκτῆρ· κυλινδρικοῦ σχήματος ἀποτομή, κάτωθεν κιονίδι ἐπὶ πρίσματι κυλινδρικῷ ἐδραζομένη, ἀφ' οὗ καὶ ἐστάναι καὶ μεταχειρισθῆναι ἔστιν αὐτῇ πρόχειρον. HESYCH. κάλαθος· ποτήριον, ὃ καὶ ψυκτῆρ. Cf. ALEXIS (fr. Aesop. u. 11) ap. Athen. X p. 431 F τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρον ἔστιν, οὗ πότος, ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις. MAX. TYR. XXXI 7 p. 114 Σωκράτης ἔχαιρεν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ μένων καὶ πειθόμενος τῷ νόμῳ· παραβάλλωμεν τὴν Σωκράτους κύλικα ἐκείνην τῇ Ἀλκιβιάδου· πότερος αὐτῶν ἔπινεν ἀλυπότερον, Ἀλκιβιάδης τὸν οἶνον, ἢ τὸ φάρμακον Σωκράτης; | SCHOL. τρίτον μέρος ἢ κοτύλη τῆς χοίνικος.

1 ATHENAEVS p. 180 A (testim. p. 6). | 11 HOMER. II. A 514. | 20 FAVORINVS IOANNIS STOB. flor. LXV 8 λέγε Ἀλκιβιάδη· κὰν μεθύης, ἀκουσόμεθα τοῦ μεθύοντος ἠδέως.

οἶσθ' ὅτι τοῦναντίον ἐστὶ πᾶν ἢ ὃ ἔλεγεν; οὗτος γάρ, ἐάν
 τιν' ἐγὼ ἐπαινέσω τούτου παρόντος ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον ἄλλον
 ἢ τοῦτον, οὐκ ἀφέξεται μου τῷ χειρῇ. Οὐκ εὐφημήσεις; φά-
 ναι τὸν Σωκράτη. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην,
 μηδὲν λέγε πρὸς ταῦτα, ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἓνα ἄλλον ἐπαινέσαιμι⁵
 σοῦ παρόντος. Ἀλλ' οὕτω ποιεῖ, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, εἰ
 βούλει· Σωκράτη ἐπαινέσον. Πῶς λέγεις; εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιά-
 ε δην· δοκεῖ χρῆναι, ὧ Ἐρυξίμαχε; ἐπιθῶμαι τῷ ἀνδρὶ καὶ τιμω-
 ρήσωμαι ὑμῶν ἐναντίον; Οὗτος, φάναι τὸν Σωκράτη, τί ἐν νῶ
 ἔχεις; ἐπὶ τὰ γελοιοτέρα με ἐπαινέσει; ἢ τί ποιήσεις; Τάληθῆ¹⁰
 ἐρῶ· ἀλλ' ὄρα εἰ παρήης. Ἀλλὰ μέντοι, φάναι, τά γε ἀληθῆ
 παρήϊμι καὶ κελεύω λέγειν. Οὐκ ἂν φθάνοιμι, εἰπεῖν τὸν Ἀλ-
 κιβιάδην. καὶ μέντοι οὕτως ποιήσον· ἐάν τι μὴ ἀληθὲς λέγω,
 μεταξὺ ἐπιλαβοῦ, ἂν βούλη, καὶ εἰπέ ὅτι τοῦτο ψεύδομαι.
 215 ἐκὼν γὰρ εἶναι οὐδὲν ψεύσομαι. ἐάν μέντοι ἀναμιμνησκόμενος¹⁵
 ἄλλο ἄλλοθεν λέγω, μηδὲν θαυμάσης· οὐ γάρ τι ῥάδιον τῆν
 σὴν ἀτοπίαν ᾧδ' ἔχοντι εὐπόρως καὶ ἐφεξῆς καταριθμῆσαι.
 Σωκράτη δ' ἐγὼ ἐπαινέω, ὧ ἄνδρες, οὕτως ἐπιχειρήσω,³²
 δι' εἰκόνων. οὗτος μὲν οἶν ἴσως οἰήσεται ἐπὶ τὰ γελοιοτέρα,
 ἔσται δ' ἢ εἰκὼν τοῦ ἀληθοῦς ἕνεκα, οὐ τοῦ γελοίου. φημί²⁰
 γὰρ δὴ ὁμοιοτάτον αὐτὸν εἶναι τοῖς σιληνοῖς τοῖς ἐν

1 οἶσθ' C: οἶσθα BV | 2 τιν' C: τινὰ BV | 5 ἓνα ἄλλον ἓνα C | 10
 ἐπαινέσει Bekkerus: ἐπαινέσεις BVC | ἢ B: ἢ VC | 11 παρήης B παρήεις
 Schanzius NCPI. p. 50 τά τε C | 15 ψεύδομαι V | μέντ[οι] cum ras. C |
 ἀναμιμνησκόμενος BVC | 16 γάρ τοι ε, Hirschigius | 17 ᾧδ' B | 19 οὐν
 om C

21 SCHOL. σιληνοί· Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαίνειν,
 ὃ ἐστὶ σκώπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους. | IULIANVS OG. 6 p. 187 A
 χρῆσομαι γὰρ ἐκείνοις ἐγὼ τοῖς ῥήμασιν, οἷς Ἀλκιβιάδης ἐπαινῶν Σω-
 κράτη. φημί γὰρ δὴ τὴν κινικήν φιλοσοφίαν ὁμοιοτάτην εἶναι τοῖς
 σιληνοῖς τοῖς ἐν τοῖς ἐρμολυφείοις καθημένοις, οὕσιν ἔργα-
 ζονται οἱ δημιουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας, οἱ δὲ διοιχθέντες
 ἐνδον φαίνονται ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. SYNES. ep. 153 p. 292 B
 ὡσπερ ἐποίουν Ἀθήνησιν οἱ δημιουργοὶ Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας καὶ
 τοιαῦτα κάλλη θεῶν ἀγάλμασι σιληνῶν καὶ σατύρων ἀμπίσχοντες. MAXI-
 MVS COMM. in Dionysii Areop. de diuinis nom. c. IX t. II p. 201 sq.
 ed. Cord. (hinc etym. m. p. 146 u. ἀρμάριον) ἐκεῖνοι γὰρ (Graeci)
 οἰά τινες ἀνδριάντας ἐποίουν μήτε χειρας μήτε πίδας ἔχοντας, οὓς
 ἐρμᾶς ἐκάλούν· ἐποίουν δὲ αὐτοὺς διακένους, θύρας ἔχοντας, καθά-
 περ τοιχοπυργίσκους· ἔσωθεν οὖν αὐτῶν ἐτίθεσαν ἀγάλματα ὡς ἔσεβον
 θεῶν, ἔσωθεν δὲ ἀπέκλειον τοὺς ἐρμᾶς. ἐφαίνοντο οὖν οἱ ἐρμαῖ
 εὐτελεῖς, ἔσωθεν δὲ τούτων θεῶν αὐτῶν καλλωπισμοὺς εἶχον.

τοῖς ἔρμογλυφείοις καθημένοις, οὐστὶνας ἐργάζονται οἱ δημι-
 ουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας, οἱ διχάδε διοιχθέντες φαι-
 νονται ἐνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. καὶ φημὶ αὖ ἔοικέναι
 αὐτὸν τῷ σατύρῳ τῷ Μαρσύᾳ. ὅτι μὲν οὖν τό γε εἶδος ὁμοιος
 5 εἶ τούτοις, ὃ Σώκρατες, οὐδ' αὐτὸς ἄν που ἀμφισβητήσας·
 ὡς δὲ καὶ τᾶλλα ἔοικας, μετὰ τοῦτο ἄκουε. ὑβριστῆς εἶ· ἢ
 οὐ; ἐὰν γὰρ μὴ ὁμολογῆς, μάρτυρας παρέξομαι. ἀλλ' οὐκ ἀ-
 λητῆς; πολὺ γε θαυμασιώτερος ἐκείνου· ὁ μὲν γε δι' ὀργάνων
 ἐκλήκει τοὺς ἀνθρώπους τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει, καὶ ἔτι
 10 ννὶ ὅς ἂν τὰ ἐκείνου αὐλῆ. ἃ γὰρ Ὀλύμπου ἠΰλει Μαρσίου
 λέγω τοῦ διδάξαντος. τὰ οὖν ἐκείνου ἐὰν τε ἀγαθὸς ἀλ-
 ητῆς αὐλῆ ἐὰν τε φάυλη ἀλλητρίς, μόνον κατέχεσθαι ποιεῖ καὶ
 δηλοῖ τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα
 εἶναι. σὺ δ' ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις, ὅτι ἄνευ ὀργά-
 15 νων ψιλοῖς λόγοις ταῦτ' οὕτω ποιεῖς. ἡμεῖς γοῦν ὅταν μὲν
 τοῦ ἄλλου ἀκούωμεν λέγοντος καὶ πάντ' ἀγαθοῦ ῥήτορος ἄλλου^D
 λόγους, οὐδὲν μέλει, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐδενί· ἐπειδὴν δὲ σοῦ
 τις ἀκούῃ ἢ τῶν σῶν λόγων ἄλλου λέγοντος, κἂν πάντ' ἀφῶλος

2 διχάδε B δίχα Stephanus | 5 οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀμφ. Stallbaumius | ἄν
 που Baiterus Schanzius NCP. p. 52: δήπου BVC ἄν δήπου cum Saupprio
 Iahnus | αὐτὸς δήπου ἀμφισβητήσεις ε | 6 ἢ B: ἢ VC | 7 παρέξομαι
 μάρτυρας C | 10 ἠΰλει V | 11 τοῦ Badhamus: τούτου BVC τοῦτον Somme-
 rus τοῦ τοῦτον Voegelinus | 12 μόνον] μόνους Orellius ad Isocr. de perm.
 p. 333, improbat ibid. p. 464, θεῖα μοῖρα uel μανία Winckelmannus ad
 spur. Plat. dial. p. X | 13 δηλοῖ τοὺς] κηλεῖ τοὺς Orellius priore loco, δη-
 λοῖ θνητοὺς Hommelius | 15 μὲν τοῦ BV | 18 τις ἀκούῃ del. Hirschgius

4 SCHOL. Σάτυροι· Διονύσου ὀπαδοὶ καὶ οὔτοι, οἱ διὰ τὸ ἐν ὕρσειν
 οἰκεῖν ἀλουτοῦντες, τράγων σκέλη καὶ τρίχας νομιζόμενοι ἔχειν παραδέδον-
 ται, καὶ ταύτη καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ οσηρῆναι τῷ οἴκῳ, τουτέστι κεχηρέ-
 ναι· φίλοινοι γὰρ εἰσι. Μαρσύας δὲ ἀλλητῆς, Ὀλύμπου υἱός, ὃς τοὺς
 αὐλοὺς Ἀθηνᾶς ὀψάσης διὰ τὸ ἐνασσημονεῖν αὐτοῖς ἀνελόμενος ἤρτισεν
 Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς, καὶ ἠτιθήθη, καὶ ποινήν δέδωκε τὸ δέσμα
 δαρεῖς· ἀφ' οὐπερ αἵματος ἔρρευσεν ποταμὸς ὁ ἐξ αὐτοῦ ὕστερον Μαρ-
 σύας κληθεῖς. | 7 SCHOL. B οὐκ ἀλλητῆς· ἐν ἡθρῆ. | 10 SCHOL. B
 ἐκείνου· Μαρσίου. | 11 MINOS p. 318 B ΣΩ. ἄρ' οὖν ὁ Μαρσύας
 λέγεται καὶ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Ὀλύμπου ὁ Φρύξ; ET. ἀληθῆ λέγεις.
 ΣΩ. τούτων δὴ καὶ τὰ ἀλλήματα θειότατά ἐστι καὶ μόνον κινεῖ καὶ
 ἐκφαίνει τοὺς τῶν θεῶν ἐν χρεῖα ὄντας· καὶ ἐπὶ καὶ νῦν μόνον λοιπὰ,
 ὡς θεῖα ὄντα. | 14 MAX. TYR. diss. XXIV 9 p. 481 ἤδη δὲ που
 καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλίψατο (Anacreon) 'ἐμὲ γὰρ λόγων εἶνεκα παῖδες
 ἂν φιλοῖεν· χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι' (fr. 45).
 ταῦτο (τοῦτο libri*) γὰρ περὶ Σωκράτους Ἀλκιβιάδης ἔλεγεν, εἰκάζων
 αὐτοῦ τὴν χάριν τοῖς Ὀλύμπου καὶ Μαρσίου ἀλλήμασι.

ἢ ὁ λέγων, εἴαν τε γυνὴ ἀκούῃ εἴαν τε ἀνὴρ εἴαν τε μειράκιον, ἐκπεπληγμένοι ἐσμέν καὶ κατεχόμεθα. ἐγὼ γοῦν, ἃ ἄνδρες, εἰ μὴ ἔμελλον κομιδῇ δόξειν μεθύειν, εἶπον ὁμόσας ἂν ὑμῖν, οἷα δὴ πέπονθα αὐτὸς ὑπὸ τῶν τούτου λόγων καὶ πάσχω ἔτι καὶ ἐννύ. ὅταν γὰρ ἀκούω, πολὺ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβαντιῶν-5 τῶν ἢ τε καρδία πηδᾷ καὶ δάκρυα ἐκχεῖται ὑπὸ τῶν λόγων [τούτου]. ὁρῶ δὲ καὶ ἄλλους παμπόλλους τὰ αὐτὰ πάσχον-τας. Περικλέους δὲ ἀκούων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν ῥητόρων εὐ μὲν ἠγούμην λέγειν, τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔπασχον, οὐδ' ἔτεθορύβητό μου ἢ ψυχὴ οὐδ' ἠγανάκτει ὡς ἀνδραποδωδῶς διακειμέ-10 νου· ἀλλ' ὑπὸ τούτου τοῦ Μαρσύου πολλάκις δὴ οὕτω διετέ-216 θην, ὥστε μοι δόξαι μὴ βιωτὸν εἶναι ἔχοντι ὡς ἔχω. καὶ ταῦτα, Σώκρατες, οὐκ ἔρεῖς ὡς οὐκ ἀληθῆ. καὶ ἔτι γε νῦν ξύνοιδ' ἑμαυτῷ, ὅτι εἰ ἐθέλοιμι παρέχειν τὰ ὦτα, οὐκ ἂν καρτερήσαιμι, ἀλλὰ ταῦτα ἂν πάσχοιμι. ἀναγκάζει γὰρ με ὁμολο-15 γεῖν, ὅτι πολλοῦ ἐνδεῆς ὢν αὐτὸς ἔτι ἑμαυτοῦ μὲν ἀμελῶ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράττω. βύων οὖν ὡσπερ ἀπὸ τῶν Σειρήνων [ἐπι-σχόμενος] τὰ ὦτα οἶχομαι φεύγων, ἵνα μὴ αὐτοῦ καθήμενος παρὰ

2 ἐγὼγ' οὖν V^b C | 3 κομιδῇ B | ὁμόσας B | 4 τῶν αὐτοῦ C | πάσχων pr C^b | 5 νῦν C | κορυβαντιῶν V | 6 λόγων τούτου BV | λόγων τῶν τούτου C | τούτου λόγων Schanzius NCPL, p. 89: τούτου del. Voegelinus | 9 δὲ V | οὐδὲ τεθορύβητο C, Iahnus | 10 ἠγάκτει V | 12 μ[οι] cum ras. V | 13 ταῦτα ὡς Σώκρατες C, Iahnus | 14 ξύνοιδα C | ἐθέλοιμι!!! V | 15 ταῦτα C ταῦτα BV | 16 ἔτι] τι BV | 17 βύων Abreschius lect. Aristaen. p. 147 cl. Hesych. βύων τὰ ὦτα· ἐπιφράτων: βία BVC | ἐπισχόμενος non scripserat Iahnus

3 SCHOL. κομιδῇ· κυρίως μὲν τὸ ἐπιμελῶς, ὅθεν καὶ ὄρεο-κόμος καὶ γεροντοκόμος. ἰσοδυναμεῖ δὲ καὶ τῷ σφόδρα καὶ τελέως· κομιδῇ σμικρά· σφόδρα σμικρά. Τιμ. κομιδῇ· τελέως. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν κομιδῆς, ἧς γίνεται τελειωθέντων αὐτῶν. | 5 PLVTARCHVS uirt. Alcib. 4. 6 (supra p. 36). | SCHOL. κορυβαντιῶντων· ἐνθουσιῶντων, ἢ πνα ὄρησιν ἐμμανῆ ὄρχουμένων. ἀπὸ τῶν Κορυβάντων, οἳ καὶ τροφεῖς καὶ φύλακες καὶ διδάσκαλοι τοῦ Διὸς εἶναι μυθολογοῦνται. πνὲς δὲ τοῖς αὐτοῖς τοῖς Κούρησιν εἶναι φασιν. εἶναι δὲ καὶ τῆς Πέας ὀπαδούς, ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς δακρύων γεγεννημένους· ὢν ἀριθμὸν οἳ μὲν θ, οἳ δὲ ι λέγουσιν (cf. schol. Arist. Lys. 558. Suid.) Τιμ. κορυβαντιῶν· παρεμ-μαίνεσθαι καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι. | 6 PLVTARCH. de adul. 29 p. 69F οὕτως Σωκράτης Ἀλκιβιάδην ἐκόλουε καὶ δάκρυον ἔξῃγεν ἀληθινὸν ἐξελεγχόμενον καὶ τὴν καρδίαν ἀνέστρεψε. de prof. in uirt. 14 p. 84c οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν λόγων δεῖ τοῦ φιλοσοφούντος μόνον, ὡσπερ Ἀλκιβιάδης ἔλεγε, τὴν καρδίαν στρέφεσθαι καὶ δάκρυα ἐκ-πίπτειν.

τούτῳ καταγρᾶσω. πέπονθα δὲ πρὸς τοῦτον μόνον ἀνθρώπων, B
 ὃ οὐκ ἂν τις οἴοιτο ἐν ἐμοὶ ἐνεῖναι, τὸ αἰσχύνεσθαι ὄντινοῦν· ἐγὼ
 δὲ τοῦτον μόνον αἰσχίνομαι. ξύνοῖδα γὰρ ἐμαυτῷ ἀντιλέγειν μὲν
 οὐ δυναμένῳ, ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν ἃ οὗτος κελεύει, ἐπειδὴν δὲ
 5 ἀπέλθῳ, ἠττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν. δραπε-
 τεύῳ οὖν αὐτὸν καὶ φεύγω, καὶ ὅταν ἴδῳ, αἰσχίνομαι τὰ ὡμο-
 λογημένα. καὶ πολλάκις μὲν ἠδέως ἂν ἴδοιμι αὐτὸν μὴ ὄντα C
 ἐν ἀνθρώποις· εἰ δ' αὖ τοῦτο γένοιτο, εὖ οἶδα ὅτι πολὺ μεί-
 ζον ἂν ἀχθοίμην, ὥστε οὐκ ἔχω ὃ τι χρήσωμαι τούτῳ τῷ ἀν-
 33 θρώπῳ. καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν ἀλημάτων καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ τοιαῦτα πεπόνθασιν ὑπὸ τοῦδε τοῦ σατύρου· ἄλλα δέ
 μου ἀκούσατε ὡς ὁμοίος τέ ἐστιν οἷς ἐγὼ ἤκασα αὐτὸν καὶ
 τὴν δύναμιν ὡς θαυμασίαν ἔχει. εὖ γὰρ ἴστε ὅτι οὐδεὶς ὑμῶν
 τοῦτον γινώσκει· ἀλλ' ἐγὼ δηλώσω, ἐπέειπερ ἠρξάμην. ὁρᾶτε D
 15 γὰρ ὅτι Σωκράτης ἐρωτικᾶς διάκειται τῶν καλῶν καὶ αἰεὶ περὶ
 τούτους ἐστὶ καὶ ἐκπέπληκται [καὶ αὖ ἀγνοεῖ πάντα καὶ οὐδὲν
 οἶδεν]· ἢ τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦτο οὐ σιληνωδές; σφόδρα γε.
 τοῦτο γὰρ οὗτος ἔξωθεν περιβέβληται, ὥσπερ ὁ ἐγλυμμένος
 σιληνός· ἐνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἴεσθε γέμει, ὡ ἄνδρες
 20 συμπόται, σωφροσύνης; ἴστε ὅτι οὐτ' εἴ τις καλὸς ἐστὶ μέλει
 αὐτῷ οὐδέν, ἀλλὰ καταφρονεῖ τοσοῦτον ὅσον οὐδ' ἂν εἷς οἰη- E
 θεῖη, οὐτ' εἴ τις πλούσιος, οὐτ' εἴ ἄλλην τινὰ τιμὴν ἔχων τῶν
 ὑπὸ πλήθους μακαριζομένων· ἠγεῖται δὲ πάντα ταῦτα τὰ κτί-
 ματα οὐδενὸς ἄξια καὶ ἡμᾶς οὐδὲν εἶναι. ἀλλ' ἐρῶ ὑμῖν· εἰρωνευό-

1 ἀνθρωπον ὄν V | 2 ὄντιν' οὖν B ὄντιναοῦν C | 8 μείζον ἂν] ἂν
 μείζον Saupprius | 9 χρήσωμαι Bekkerus: χρήσομαι BVC | 10 καὶ ante
 ἄλλοι om V, add. v | 11 δέ μου VC^b: δε ἔμου B | 12 ἤκασα Fischerus
 ad Welleri gramm. gr. II p. 279 Ruhnkenius ad Tim. p. 95: εἵκασα
 BVC | 14 τοῦτο C | ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | 15 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | 16 καὶ
 αὖ . . . 17 οἶδεν del. Iahnus Badhamus | αὖ om C | ἀγνοεῖ πάντη
 Bastius krit. vers. p. 81 | ἀγνοεῖτε πάντα καὶ οὐδεὶς Sommerus | καὶ οὐδὲ
 οἶδεν, ὡς τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦτο ὄν σιληνωδές σφόδρα γε Stephanus,
 Bastius l. s. nisi quod καὶ οὐδὲ οἶδεν deleri mauult | 17 ἢ*] ὡς
 BVC πῶς Astius ad Plat. legg. p. 81 uers. p. 354 ὥστε olim Vsener |
 αὐτοῦ. τοῦτο οὐ uulgo distinguunt, αὐτοῦ τοῦτο. οὐ Bernhardus griech.
 synt. p. 285 | 18 ἐγλυμμένος (B?)V ἐγγεγλυμμένος C: γεγλυμμένος s,
 Iahnus | 19 σίληνος V | 20 ἴστε] εὖ ἴστε Badhamus praef. p. IX | οὐτ'
 C: οὐτε BV | 21 αὐτῷ B | 23 ταῦτα om C | 24 ὑμᾶς] τιμᾶς Heusdius spec.
 crit. p. 17 | ἀλλ' ἐρῶ ὑμῖν*] λέγω ὑμῖν BVC: parenthesin statuit Madui-
 gius aduers. I p. 397 del. Voegelinus, λέγων ὡς φήμεροι Winckelmannus
 ad Hipp. mai. p. VII λέγων μὲν οὐ Hermannus mus. Rhen. IV p. 443
 ἠγούμενος Badhamus praef. p. IX

μενός τε καὶ παίζων πάντα τὸν βίον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διατελεῖ. σπουδάσαντος δὲ αὐτοῦ καὶ ἀνοιχθέντος οὐκ οἶδα εἴ τις ἑώρακεν τὰ ἐντὸς ἀγάλματα· ἀλλ' ἐγὼ ἤδη ποτ' εἶδον, καὶ 217 μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα καὶ χρυσᾶ εἶναι καὶ πάγκαλα καὶ θαυμαστά, ὥστε ποιητέον εἶναι ἔμβραχον ὃ τι κελεύει Σωκρά-⁵της. ἠγούμενος δὲ αὐτὸν ἐσπουδακέναι ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὥρᾳ ἔρμαιον ἠγησάμην εἶναι καὶ εὐτύχημα ἐμὸν θαυμαστόν, ὡς ὑπάρχον μοι χαρισαμένῳ Σωκράτει πάντ' ἀκοῦσαι ὅσαπερ οὗτος ἤδει· ἐφρόνου γὰρ δὴ ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὅσον. ταῦτ' οὖν διανοηθεῖς, πρὸ τοῦ οὐκ εἰωθῶς ἄνευ ἀκολούθου [μόνος]¹⁰ μετ' αὐτοῦ γίνεσθαι, τότε ἀποπέμπων τὸν ἀκόλουθον μόνος Β συνηγιγνόμεν. δεῖ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πάντα τάληθῆ εἰπεῖν· ἀλλὰ προσέχετε τὸν νοῦν, καὶ εἰ ψεύδομαι, Σώκρατες, ἐξέλεγγε. συνηγιγνόμεν γάρ, ὃ ἄνδρες, μόνος μόνῳ, καὶ ὣμην αὐτίκα διαλέξασθαι αὐτὸν μοι ἄπερ ἂν ἑραστής παιδικοῖς ἐν ἐρημίᾳ δια-¹⁵λεχθεῖη, καὶ ἔχαιρον. τούτων δ' οὐ μάλᾳ ἐγίγνετο οὐδέν, ἀλλ' ὥσπερ εἰώθει διαλεχθεῖς ἂν μοι καὶ συνημερεύσας ὦχετ' ἀπιῶν. μετὰ ταῦτα συγγυμνάξασθαι προῦκαλούμην αὐτὸν [καὶ συνηγυμναζόμεν], ὡς τι ἐνταῦθα περανῶν. συνηγυμνάζετο οὖν μοι καὶ προσεπάλαιεν πολλάκις οὐδενὸς παρόντος· καὶ τί δεῖ λέγειν;²⁰ οὐδέν γάρ μοι πλέον ἦν. ἐπειδὴ δὲ οὐδαμῇ ταύτῃ ἦνυτον, ἔδοξέ μοι ἐπιθετέον εἶναι τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὸ καρτερόν καὶ οὐκ ἀνε-

1 τε*] δὲ libri | 3 ἑώρακε VC | 4 μοι C: ἐμοὶ BV^b | 5 ἔμβραχον Cobertus uar. lect. p. 209: ἐν βραχεῖ BVC | ὃ τι] ὃ τι ἂν Saupprio auctore Iahnus | 6 ἔρμαιον B | 8 οὗτος] αὐτός Badhamus | 9 δῆ] ἤδη C^b ἐτι ci. Wolfius | ταῦτ' C: ταῦτα BV | 10 μόνο[s] cum ras. V: del. Hirschigius | 13 ὃ Σώκρατες Schanzius *festgr.* p. 104 | 14 ἀ[υ]τίκα cum ras. B | 15 παιδικῶς pr C^b | 17 ἂν] δῆ cum Saupprio Iahnus ἄττα Astius ἄλλα Rettigius del. Hirschigius | ὦχετ' C: ὦχετο B,V | 18 καὶ συνηγυμναζόμεν del. Iahnus | 20 προσεπάλαιεν BV: προσεπάλαιε C

4 PROCLUS in Alcib. I p. 89 ἀποθανυμάζων αὐτοῦ (Socratis) τὰ ἐνδον ἀγάλματα τῶν ἀρετῶν ὡς σεμνὰ καὶ τίμια. OLYMPIOD. in Alcib. I p. 217 ἰδὲ εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν καὶ γνώσῃ δι' αὐτῆς καὶ τὴν σὴν. ἀποβλέπων δὲ εἰς τὴν ἐμὴν εὐρήσεις ἐνόητα θεῖα ἀγάλματα, νοῦν γὰρ καὶ θεόν. | 6 SCHOL. ἔρμαιον· τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος ἦν ἰδρῦσθαι τὸν Ἑρμῆν, παρ' ᾧ καὶ ἐνόδιος λέγεται. TIM. ἔρμαιον· εὐρημα, ἀπὸ τοῦ ἐν ἔθει λεγομένου 'κοινὸς Ἑρμῆς'. imitatur Aristaen. ep. I 19 ἥ μὲν οὖν μήτηρ ἔρμαιον αὐτῇ καὶ εὐτύχημα λογίζεται τοῦτο. PLVT. uit. Alcib. 4 (supra p. 36) | 10 sqq. ATHENAEVS p. 187 c. 506 c (supra p. 6). 219 (s. p. 36 sq.). | 21 SCHOL. ἦνυτον· ἦνυον, ἐτέλουν.

τέον, ἐπειδήπερ ἐνεκεχειρήκη, ἀλλ' ἰστέον ἤδη τί ἐστι τὸ πρᾶγμα. προκαλοῦμαι δὴ αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν, ἀτεχνῶς ὥσπερ ἐραστῆς παιδικοῖς ἐπιβουλεύων. καὶ μοι οὐδὲ τοῦτο ταχὺ ὑπήκουσεν, ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπέισθη. ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο τὸ πρῶτον, δειπνήσας ἀπιέναι ἐβούλετο. καὶ τότε μὲν αἰσχυρό-
 5 μενος ἀφῆκα αὐτόν· αὐθις δ' ἐπιβουλεύσας, ἐπειδὴ 'δεδειπνήκειμεν, διελεγόμεν αἰεὶ πόρρω τῶν νυκτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐβούλετο ἀπιέναι, σκηπτόμενος ὅτι ὀψὲ εἴη, προσηνάγκασα αὐτὸν μένειν. ἀνεπαύετο οὖν ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ, ἐν ἧπερ ἐδείπνει,
 10 καὶ οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθυῦθεν ἢ ἡμεῖς. μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ὄντινοῦν λέγειν· τὸ δ' ἐντεῦθεν οὐκ ἂν μου ἤκούσατε λέγοντος, εἰ μὴ πρῶτον μὲν, τὸ λεγόμενον, οἶνος ἄνευ τε παιδῶν καὶ μετὰ παι-

1 ἐγκεχειρήκη BVC ἐγκεχειρή[κειν] cum ras. c | ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | ἰστέον ἤδη ἐπὶ τὸ Wyttenbachius bibl. crit. I 1 p. 50. III 12 p. 12 | ἰστέον B ἰστέον V | 6 αὐτὸν ἀφῆκα C | δὲ C | 'δεδειπνήκειμεν*] δεδειπνήκαμεν lexicographus ἐδεδειπνήκει BVC | 7 αἰεὶ ex lexicographo restituit Astius: om BVC | ἡβούλετο BV | 8 αὐτοῦ Sauppis | 10 καθυῦθεν C | 11 ὄντιναοῦν C

7 SYNAG. LEX. anecd. gr. Bekkeri p. 346, 22 Bachmanni I p. 33, 26 αἰεὶ . . . ἔσσι δὲ ὅπου καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως καὶ μέχρι. Πλάτων ἐν συμποσίῳ 'ἐπειδὴ δεδειπνήκαμεν, διελεγόμεν αἰεὶ πόρρω τῶν νυκτῶν'. BOETHIUS Milleri *mél.* p. 399 αἰεὶ· τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ ἐν παντὶ καιρῷ, τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἕως. | 13 SCHOL. 'οἶνος καὶ ἀλήθεια' ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. ἔσσι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχή [fr. 57. Tzetz. ad Lyc. 212 οἱ οἴνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόρρητα ἐκφαίνουσιν, ὅθεν καὶ Ἀλκαῖός φησιν 'οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον' — fr. 53 — adhibet Matthiaeus *verm. schr.* p. 95 et οἶνος . . . ἀλήθεια post Θεόκριτος reponit] 'οἶνος, ὃ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια' (ἀλάθεια Matthiaeus ad Alcaeii reliquias p. 40). καὶ Θεόκριτος [29, 1 'Οἶνος', ὃ φίλε παῖ, λέγεται 'καὶ ἀλάθεια']. τινὲς δὲ φασιν ὅτι πρὶν οἶνον εὔρεσθῆναι ὕδωρ κατὰ τῶν ἱερῶν ἔσπενδον, καθάπερ νῦν τὰ νηφάλια, οἴνου δὲ φανέντος οὕτω θουμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θεῖαν ἠγήσασθαι τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὰς συνθήκας παρὰ τὸν οἶνον γινομένας νομίσαι δεῖν εἶναι κυρίας καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ πάντας τρόπους ἀφαιρεῖν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον συνθηκῶν. ὁμοία δὲ ταύτης καὶ αὕτη 'τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῆς γλώσσης [ἔστι] τοῦ μεθύοντος' (Diogenian. VIII 43). ΡΗΟΤ. οἶνος ἄνευ παιδευτῶν· δύο παροιμίαι, ἡ μὲν 'οἶνος καὶ ἀλήθεια', ἡ δὲ 'οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς', λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλοῖζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. ΑΘΗΝ. II p. 37 Ε Φιλόχορος δὲ φησιν ὅτι οἱ πίνοντες οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν οἰτινές εἶσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἀνακαλύπτουσι παρρησίαν ἄγοντες. ὅθεν 'οἶνος καὶ ἀλήθεια' λέγεται

δων ἦν ἀληθής, ἔπειτ' ἀφανίσει Σωκράτους ἔργον ὑπερήφανον εἰς ἔπαινον ἐλθόντα ἀδικόν μοι φαίνεται. ἔτι δὲ τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχειος πάθος κάμ' ἔχει. φασὶ γὰρ πού τινα τοῦτο παθόντα οὐκ ἐθέλειν λέγειν οἷον ἦν πλὴν τοῖς δε-
 218 δηγμένοις, ὡς μόνοις γνωσομένοις τε καὶ συγγνωσομένοις, εἰ⁵
 πᾶν ἐτόλμα δρᾶν τε καὶ λέγειν ὑπὸ τῆς ὀδύνης. ἐγὼ οὖν δε-
 δηγμένος τε ὑπ' ἀλγεινότερου καὶ τὸ ἀλγεινότερον ὧν ἂν τις
 δηχθεῖη — τὴν καρδίαν [ἢ ψυχὴν] γὰρ ἢ ὅ τι δεῖ αὐτὸ ὀνομά-
 σαι πληγείς τε καὶ δηχθεῖς ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων, οἳ
 ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον, νέου ψυχῆς μὴ ἀφροῦς ὅταν λά-
 10 βωνται, καὶ ποιούσι δρᾶν τε καὶ λέγειν ὅτιοῦν — καὶ ὀρῶν αὐ
 Β Φαίδρους Ἀγάθωνας Ἐρυξιμάχους Πανσανίας Ἀριστοδήμους τε
 καὶ Ἀριστοφάνους· Σωκράτη δὲ αὐτὸν τί δεῖ λέγειν καὶ ὅσοι
 ἄλλοι; πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ
 βακχείας. διὸ πάντες ἀκούσεσθε· συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε τότε¹⁵
 πραχθεῖσι καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις· οἳ δ' οἰκείται καὶ εἴ τις
 ἄλλος ἐστὶ βέβηλός τε καὶ ἄγροικος, πύλας παμμεγάλας τοῖς

1 ἔπειτ' C: ἔπειτα BV | 3 κάμ' B κάμ' V: κάμῃ C | γὰρ που τινα BC | 4 λέγειν om V | ἢ[ν π]λὴν cum ras. V | 6 πάντ' s | * * * νῆς V [ὀδύ]νης v | ἔγωγ' οὖν C | 7 ὑπ' C: ὑπὸ BV | ἀλγεινότερου Stephanus | 8 ἢ ψυχὴν γὰρ BV γὰρ ἢ ψυχὴν C: glossema nondum novit scholiasta * | 10 μὴ] καὶ μὴ C | 11 καὶ ὀρᾶν V | 12 φαίδρους καὶ ἀγάθωνας C | 13 δεῖ] δεῖν c δεῖ καὶ s | 14 μανίας καὶ C^b | 15 τοῖς τε BV: τοῖς C | 16 δ' C: δὲ BV | τις bC: τι BV | 17 ἄλλός ἐστιν B ἄλλός ἐστι C | ἄγροικος B ἄγροικος V^b | παμμεγάλας Naberus ad Phot. I p. 116: πάνυ μεγάλας BVC

καὶ ἄνδρὸς δ' οἷνος ἔδειξε νόον' (Theogn. 499). DIOGENIAN. VII 28 οἷνος καὶ ἀλήθεια· Εὐάνδρος παρὰ τοῖς Πέρσαις φησὶν οὐ βασάνους ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ μεθυσκομένους. || 2 ARISTIDES OR. 15 t. I p. 234 ὡσπερ τὸν ὑπὸ τῆς ἐχίδνης φασὶ πληγέντα μὴ ἐθέλειν ἑτέρω λέγειν ἀλλ' ἢ ὅσας πεπείραται. 49 t. II p. 395 καὶ μοι δοκεῖς κατὰ τὴν παροιμίαν τὸν ὑπὸ τῆς ἐχίδνης δηχθέντα αἰτιᾶσθαι, μηδεπώποτ' αὐτὸς δηχθεῖς. | 8 SCHOL. B ὅτι τὴν καρδίαν (καρδίαν τὴν Herm. cf. Vahlen. ad Ar. poet. p. 224) ψυχὴν καλεῖ. | 10 PROCLYS in Alcib. I p. 89 ὅτι μὲν τοίνυν ὁ νεανίσκος... καλλίων ἀποτετέλεσται, δηλοῖ καὶ τὸ Πλατωνικὸν συμπόσιον, ὅπου δὴ, καὶ ταῦτα μεθύων, ὁ Ἀλκιβιάδης ὑπόκειται θαυμάζων περὶ τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ λόγους ὡς δραστηρίους καὶ ἀγριώτερον ἐχίδνης τῶν εὐφρέια διαφεροσῶν ψυχῶν ἀνταλαμβανομένους, ἐξομνύμενος δὲ καὶ καταψηφίζεσθαι ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀμαθίας, ὅταν ἀκούῃ διαλεγόμενου τοῦ Σωκράτους, καὶ ἀποθαυμάζει μὲν αὐτοῦ τὰ ἐνδοθεν ἀγάλματα τῶν ἀρετῶν ὡς σεμνὰ καὶ τίμια, ἄθλιον δὲ ἑαυτὸν ἠγεῖσθαι τῆς ἐξεως ἕνεκα τῆς κατὰ τὴν ψυχὴν. | 14 SCHOL. B ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρωτος τοῦ πρὸς φιλοσοφίαν μανίαν ὀνομάζει. | 17 SCHOL. B ἐντεῦθεν παρώδησεν Καλλίμαχος ἐν ὕμνῳ

34 ὥσιν ἐπίθεσθε. ἐπειδὴ γὰρ οὖν, ὧ ἄνδρες, ὃ τε λύχνος ἀπε-
σβήκει καὶ οἱ παῖδες ἔξω ἦσαν, ἔδοξέ μοι χρῆναι μηδὲν ποι-
κίλλειν πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἔλευθέρως εἰπεῖν ἅ μοι ἐδόκει· καὶ
εἶπον κινήσας αὐτόν· Σώκρατες, καθεύδεις; Οὐ δῆτα, ἦ δ' ὄς.
5 Οἴσθα οὖν ἅ μοι δέδοκται; Τί μάλιστα; ἔφη. Σὺ ἐμοὶ δοκεῖς,
ἦν δ' ἐγώ, ἐμοῦ ἐραστῆς ἄξιος γεγονέναι μόνος καὶ μοι φαίνει
ὀκνεῖν μνησθῆναι πρὸς με. ἐγὼ δ' οὕτως ἔχω· πάνυ ἀνόητον
ἡγοῦμαι εἶναι σοὶ μὴ οὐ καὶ τοῦτο χαρίζεσθαι καὶ εἴ τι ἄλλο
ἢ τῆς οὐσίας τῆς ἐμῆς δέοιο ἢ τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. ἐμοὶ D
10 μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστὶ πρεσβύτερον τοῦ ὧς ὃ τι βέλτιστον ἐμὲ γε-
νέσθαι, τούτου δ' οἶμαί μοι συλλήπτορα οὐδένα κυριώτερον
εἶναι σοῦ. ἐγὼ δὲ τοιούτῳ ἀνδρὶ πολὺ μᾶλλον ἂν μὴ χαρίζό-
μενος αἰσχυροίμην τοὺς φρονίμους, ἢ χαρίζομενος τοὺς τε πολ-
λοὺς καὶ ἄφρονας. καὶ οὗτος ἀκούσας μάλα εἰρωνικῶς καὶ σφύ-
15 δρα ἑαυτοῦ τε καὶ εἰωθότως ἔλεξεν ὦ φίλε Ἀλκιβιάδη, κινδυ-
νεύεις τῷ ὄντι οὐ φαῦλος εἶναι, εἴπερ ἀληθῆ τεγγάνει ὄντα
ἅ λέγεις περὶ ἐμοῦ καὶ τις ἔστ' ἐν ἐμοὶ δύναμις, δι' ἧς ἂν σὺ E

5 μάλιστα C: μάλιστα BV | 7 μνησθῆναι B | δ' C: δὲ BV | ἔχων
C | 8 εἶναι σοὶ B σοὶ εἶναι C | 10 πρεσβύτερόν τοῦ B | ὧς ὃ τι C: ὄσαι
[τι] cum ras. B ὄσω τί V | 11 δ' C: δὲ BV | μοι s: μου BVC^b | 12
εἶναι σου BVC | 15 ἑαυτῷ εἰωθότως s παρ' ἑαυτοῦ τε καὶ εἰωθότως Stall-
baumius | ἔλεξε B ἔλεγγεν V | κινδυνεύει . . . φαῦλ' εἶναι Badhamus | 17
καὶ τίς ἐστ' B

Δήμητρος καλάθου τὸ 'θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι' (3 'χαμαὶ θάσα-
σθε βέβαλοι'). SCHOL. ARISTID. t. III p. 471 ἐκ τοῦ εἰπεῖν βεβή-
λων καὶ πύλας ἐπιθέσθαι τοῖς ὡσὶ παρεικάζει τοὺς λόγους μυ-
στηρίοις. ἔσα δὲ κήρυγμα μυστικόν τὸ 'θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι',
ὡς που καὶ Ὀρφεὺς δηλοῖ 'φθέγγομαι οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπί-
θεσθε βέβηλοι'. TIM. βέβηλοι· ἀμύητοι. || 1—p. 121, 1 testim.
LXX sqq. | 4 HERMIAS in Pl. Phaedr. p. 172 ὅταν τε ξυγκατακέων-
ται (p. 256 A): ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει, ἔσται σοὶ τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ
εἰρημμένα ἐξηγηματικὰ τούτων, ἔνθα ἔλεγεν Ἀλκιβιάδης 'Σώκρατες, καθεύ-
δεις;' ἔτοιμος οὖν ἐσιν ὁ παῖς χαρίζεσθαι τῷ ἐραστῇ, εἰ βουληθεῖη. |
10 POLL. II 12 καὶ πρεσβεύειν τὸ τιμᾶν παρὰ Πλάτωνι καὶ
τὸ 'οὐδὲν ἐστὶ πρεσβύτερον' ἀντὶ τοῦ 'οὐδὲν ὑμιώτερον'. | 16 LAER-
TIVS DIOG. III 63 ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ (Platoni)
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ, ὡς καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Αἰκυμνίῳ (fr. 476)
φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτως 'φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ'
ἀγαθόν' κτλ. (cf. BOETHIVS Milleri mél. p. 402). PLOTIVS φαῦλον . . .
παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικαῖς σημαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ ῥά-
διον. SCHOL. Alcibiad. II p. 147 D τὸ φαῦλον . . . ἐπὶ ἀπλότητος καὶ
εὐηθείας Δημοσθένης (or. de f. leg. 30 p. 350, 9) 'οὐ γὰρ εἰ φαῦλους
ὑμεῖς προστάταις χρῆσθε'· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπαινοῦ Εὐριπίδης (fr. s. s.).

γένιοι ἀμείνων· ἀμήχανόν τοι κάλλος ὁρώης ἂν ἐν ἐμοὶ καὶ τῆς
 παρὰ σοὶ εὐμορφίας πάμπολυ διαφέρων· εἰ δὴ καθορῶν αὐτὸ
 κοινώσασθαι τέ μοι ἐπιχειρεῖς καὶ ἀλλάξασθαι κάλλος ἀντὶ
 κάλλους, οὐκ ὀλίγω μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ, ἀλλ' ἀντὶ δόξης
 219 ἀλήθειαν καλῶν κτᾶσθαι ἐπιχειρεῖς καὶ τῷ ὄντι χρύσεια χαλ-⁵
 κείων διαμείβεσθαι [νοεῖς]· ἀλλ', ὦ μακάριε, ἄμεινον σκόπει,
 μή σε λανθάνω οὐδὲν ὄν. ἢ τοι τῆς διανοίας ὄψις ἄρχεται
 ὄξυ βλέπειν, ὅταν ἢ τῶν ὀμμάτων τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειροῦ·
 σὺ δὲ τούτων ἔτι πόρρω. κἀγὼ ἀκούσας τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ,
 ἔφην, ταῦτά ἐστιν, ὧν οὐδὲν ἄλλως εἴρηται ἢ ὡς διανοοῦμαι·¹⁰
 σὺ δ' αὐτὸς οὕτω βουλευόμενος, ὅ τι σοὶ τε ἄριστον καὶ ἐμοὶ ἴγγεῖ.
 Ἄλλ', ἔφη, τοῦτό γ' εὖ λέγεις· ἐν γὰρ τῷ ἐπιόντι χρόνῳ βου-
 B λευόμενοι πράξομεν ὃ ἂν φαίνεται νῶν περὶ τε τούτων καὶ
 περὶ τῶν ἄλλων ἄριστον. ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτ' ἀκούσας τε καὶ
 εἰπὼν, καὶ ἀφείς ὥσπερ βέλη, τετρῶσθαι αὐτὸν ὦμην· καὶ¹⁵
 ἀναστάς γε, οὐδ' ἐπιτρέψας τούτῳ εἰπεῖν οὐδὲν ἔτι, ἀμφιέσας
 τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαντοῦ τοῦτον — καὶ γὰρ ἦν χειμῶν —, ὑπὸ
 τὸν τρίβωνα κατακλινεῖς τὸν τοῦτον, περιβαλὼν τὴν χεῖρα τούτῳ
 C τῷ δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θαυμαστῷ, κατεκείμενην τὴν νύκτα
 ὄλην. καὶ οὐδὲ ταῦτα αὖ, ὦ Σώκρατες, ἐρεῖς ὅτι ψεύδομαι.²⁰
 ποιήσαντος δὲ δὴ ταῦτ' ἐμοῦ οὕτος τοσοῦτον περιεγένετό τε καὶ
 κατεφρόνησεν καὶ κατεγέλασεν τῆς ἐμῆς ὥρας καὶ ὕβρισεν, καίπερ
 ἐκεῖνό γε ὦμην τι εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί — δικασταί γάρ ἐστε
 τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας. εὖ γὰρ ἴστε μὰ θεοῦς, μὰ θεάς,
 D οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκώς ἀνέστην μετὰ Σωκράτους,²⁵

1 τοι B: τι VC | 2 δη B δῆ V | 3 καὶ ἀλλάξασθαι ... 5 ἐπιχειρεῖς om
 V | 5 καλῶν del. Badhamus | 6 νοεῖς del. Voegelinus | 7 ὄν cum ras.
 supra ω conspicua B | ἢ τοι . . . 8 ἐπιχειροῦ Ioa. Stobaeus ecl. I 48, 2 |
 ἦτοι B ἦτοι bVC^b: corr. Stephanus | ὄψις ἀρχεται om Stobaeus ὄψις om
 C | 9 ἐμοὶ BV | 10 ταῦτ' ἐστὶν C | ὡς οὐ διανοοῦμαι V | 11 δ' C: δὲ BV |
 12 γ' B: γε VC | 13 νῶν BVC | 14 et 21 ταῦτ' C: ταῦτα BV | 15 βέλει C^b |
 16 τούτῳ C, Thierschius spec. p. 38: τοῦτο BV | 18 κατακλινεῖς B κατακλινεῖς
 V | τουτοῦ C^b | 20 αυ om C^b | 22 κατεφρόνησεν BV | κατεγέλασεν et ὕβρι-
 σεν B | 23 κείνῳ BV | τί BC | ἐστὲ BC ἐστ[ε] cum ras. V | 25 ἀνέστη V

6 HOMER. Z 234

ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν
 χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων. |

18 SCHOL. τρίβων ἐστὶ στολή τις ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμᾶται (PHOT.
 SVID. τριβωνοφόρος· ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμ-
 μᾶται.). τριβώνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν καὶ τετριμμένον. | 22 cf.
 testim. LXXVI sq. | 25 SCHOL. καταδεδαρθηκώς· καθυπνωκώς.

35 ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθῆνυδον ἢ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου. τὸ δὴ
 μετὰ τοῦτο τίνα οἶεσθέ με διάνοιαν ἔχειν, ἡγούμενον μὲν ἡτι-
 μάσθαι, ἀγάμενον δὲ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ σωφροσύνην καὶ
 ἀνδρείαν, ἐντετυχηκότα ἀνθρώπων τοιούτων, οἶω ἐγὼ οὐκ ἂν
 5 ὥμην ποτ' ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιν καὶ εἰς καρτερίαν; ὥστε οὐθ'
 ὅπως οὖν ὀργιζοίμην εἶχον καὶ ἀποστερηθεῖην τῆς τούτου συν-
 ουσίας, οὐθ' ὅπη προσαγαγοίμην αὐτὸν εὐπόρου. εὖ γὰρ
 ἤδη, ὅτι χρήμασί τε πολὺ μᾶλλον ἄτρωτος ἦν πανταχῇ ἢ σι-
 10 με. ἡπόρου δὴ καταδεδουλωμένος τε ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὡς
 οὐδεὶς ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου περιῆα. ταῦτά τε γὰρ μοι ἅπαντα
 προὔγεγονε, καὶ μετὰ ταῦτα στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτίδαιαν ἐγέ-
 νετο κοινῇ καὶ συνεσιτοῦμεν ἐκεῖ. πρῶτον μὲν οὖν ἐν τοῖς
 πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ὁπάντων.
 15 ὁπότ' ἀναγκασθεῖμεν ἀποληφθέντες που, οἷα δὴ ἐπὶ στρα- 220
 τείας, ἀσιτεῖν, οὐδὲν ἦσαν οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ καρτερεῖν. ἐν τ'
 αὐταῖς εὐωχίαις μόνος ἀπολαύειν οἷός τ' ἦν τὰ τ' ἄλλα καὶ
 πίνων, οὐκ ἐθέλων, ὁπότ' ἀναγκασθεῖν, πάντας ἐκράτει, καὶ ὁ
 πάντων θαυμαστότατον, Σωκράτη μεθύοντα οὐδεὶς πώποτε
 20 ἐώρακεν ἀνθρώπων. τούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖ καὶ αὐτίκα ὁ
 ἔλεγχος ἔσσεσθαι. πρὸς δὲ αὐτὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις —

1 εἰ om C | καθεύδων c | 2 ἡτιμάσθαι BVC | 3 σωφρο[σ]ύνην cum
 ras. V | 5 ποτ' B: ποτὲ V?C | ὥστε οὐθ' | οὐτουθ' C | 6 ὅπως οὖν V
 ὅπως[ἂν] cum corr. C^b | 7 οὐθ' C: οὔτε BV | ὅποι s | 8 ἡδη B ἡδη
 VC ἡδ[ειν] cum ras. c | τε BV: γε C^b Iahnus | 9 διεπεφεύγει B:
 διαπέφευγε V διαπεφεύγει C^b | 11 οὐδενός· ἄλλου B οὐδενός· ἄλλ' οὐ
 V | περιῆα B περιῆα V^b περιῆα C | ταῦτά τ' ἄρα Badhamus | 13
 κοινῇ s: κοινῇ BVC | οὖν ἐν Winckelmannus ad Euthyd. p. 13: οὖν
 BVC | 15 ὁπότ' libri nouicii: ὁπόταν BV ὁπότ' ἂν C ὁπόταν γοῦν s
 ὁπότε δ' cum Saupprio Iahnus. fort. οἷον ὁπότ' * | ἀποληφθέντες Corna-
 rius: ἀπολειφθέντες BVC | ἀπολειφθέντες σίτου, οἷα Heusdius spec. crit.
 p. 17 | 16 πρὸς τὸ] πρὸς αὐτὸν εἰς τὸ Saupprio πρὸς αὐτὸν τῷ Badhamus
 praef. p. IX | ἐν τ' αὐταῖς B ἐν ταῦταις V | τ' δ' Wolfius | 17 οἷός τ' ἦν
 del. Badhamus | τε ἄλλα Badhamus praef. | 18 πίνων*] πίνειν libri | ὁπότ'
 C: ὁπότε BV | πάντων Hirschigius | ὁ πάντων] ὁπόταν BV | 20 ἐώρακεν
 C: ἐωράκει BV ἐωράκειν Contus λογ. Έρμ. I p. 53 sq. | 21 τὰς] τὰ V

1 PETRON. 128 non tam intactus Alcibiades in praeceptoris
 sui lecto iacuit. LYCIAN. uitarum auct. 15 ΣΩ. καὶ γὰρ οὐ τῶν
 σωματίων ἐραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγοῦμαι καλὴν. ἀμέλει
 κἂν ὑπὸ ταυτῶν ἰμάτιόν μοι κατακέωνται, ἀκούσει αὐτῶν λεγόν-
 των μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν. testim. LXXV—LXXVII. |
 12 ATHENAEVS V p. 215 E (supra p. 12 sq.), cf. testim. XXVI.
 LXXVIII. | SCHOL. Ποτίδαια πόλις Θράκης ἐν Μακεδονία, κτίσμα,
 Κορινθίων. | 16. 21 LIBANIVS or. 52 t. III p. 45, 1 R. οὐκοῦν οὐδεὶς

δεινοὶ γὰρ αὐτόθι χειμῶνες — θαυμάσια εἰργάζετο τὰ τ' ἄλλα,
 B καὶ ποτε ὄντος πάγου οἴου δεινοτάτου καὶ πάντων ἢ οὐκ ἐξιόν-
 των ἔνδοθεν, ἢ εἴ τις ἐξίοι, ἡμφιεσμένων τε θαυμαστὰ δὴ ὄσα
 καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πῖλους καὶ
 ἀρνακίδας, οὗτος δ' ἐν τούτοις ἐξήει ἔχων ἰμάτιον μὲν τοιοῦ-
 5 τον οἷονπερ καὶ προτέρων εἰώθει φορεῖν, ἀνυπόδητος δὲ διὰ
 τοῦ κρυστάλλου ῥᾶον ἐπορεύετο ἢ οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι. οἱ
 δὲ στρατιῶται ὑπέβλεπον αὐτὸν ὡς καταφρονοῦντα σφῶν. καὶ 36
 C ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. 'οἷον δ' αὐτόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτε-
 ρὸς ἀνὴρ' ἐκεῖ ποτὲ ἐπὶ στρατείας, ἄξιον ἀκοῦσαι. ξυνοίσας 10
 γὰρ αὐτόθι ἔωθεν τι εἰστήκει σκοπῶν, καὶ ἐπειδὴ οὐ προῦχώ-
 ρει αὐτῷ, οὐκ ἀνίει ἀλλ' εἰστήκει ζητῶν. καὶ ἤδη ἦν μεσημ-
 βρία, καὶ ἄνθρωποι ἡσθάνοντο καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλῳ
 ἔλεγον, ὅτι Σωκράτης ἐξ ἔωθινοῦ φροντίζων τι ἔστηκε. τελευ-
 τῶντες δὲ τινες τῶν Ἰώνων, ἐπειδὴ ἔσπερα ἦν, δειπνήσαντες — 15
 D καὶ γὰρ θέρους τότε γ' ἦν — χαμεύνια ἐξενεγκάμενοι ἅμα μὲν
 ἐν τῷ ψύχει καθεῖδον, ἅμα δ' ἐφύλαττον αὐτόν, εἰ καὶ τὴν

1 τὰ τ' C: τὰ τε BV | 2 ὄντος τοῦ πάγου C | οἴου B οἴου V | ἢ om C |
 3 ἐξήει C^b | δὴ] ἢ BV | 4 πῖλους τε καὶ Poll. VII 172 | 6 οἷον καὶ C |
 7 κρυστάλλου C | 9 αὐτόδ' Cornarius: αὐτό BV αὐτό C αὐτό c | ἐρ[ε]ξε
 cum ras. B ἔρεξε V | 11 εἰστήκει ε: ἐστήκει BV^bC^b | προῦχώρει pr B |
 12 ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | 13 ἄνθρωποι Mehlerus ad Xen. conu. p. 75 Cobetus
 uar. lect. p. 114 (mnem. III p. 290) nou. lect. p. 326 (mnem. VI p. 166):
 ἄνθρωποι BVC | 14 ἔλεγον Mehlerus Cobetus: ἔλεγεν BVC | τὶ B τί C |
 15 Ἰώνων] νέων cum Mehlero Iahnus Παιονων Rettigius | 16 τότε γ'
 C: τότε γε BV | 17 δὲ C

ἀνθρώπων ὡς οὗτος ἐκράτησε λιμοῦ, ὥστ' εἰ κατὰ τὴν Σωκράτους φύσιν
 ἂν ἦν σοστῆναι στρατόπεδον, οὐκ ἂν ἦν ἕτερον ἀληπτότερον· ποῖον
 γὰρ οὐ δίημος, ποῖον δὲ οὐ θάλλπος τοῖς τοιούτοις ἄλνπον; . . . τοῦτο
 δ' αὐτὸ ἐν Ἀμφιπόλει, ὅτε δὴ τῇ πρὸς ἅπαντα καρτερίᾳ τοὺς στρατιώ-
 τας πρὸς αὐτὸν ἐπέστρεφεν ὁμοίως νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· ἐώκει
 γὰρ σιδήρῳ τινί, τοσοῦτον [γὰρ] κατεγέλα τοῦ περὶ Θράκη χειμῶνος.
 4 Schol. πῖλος· ἰμάτιον ἐξ ἐρίου πηλῆσεως γινόμενον, εἰς ἱετῶν
 καὶ χειμῶνων ἄμνυαν. ἀρνακίδες δὲ ἀρνῶν κάρδια. Poll. X 50
 τοῖς δὲ περὶ τοῖς ποσὶ πῖλους οὐ Πλάτων μόνον ἐν συμποσίῳ
 φήσας 'ἐνειλιγμένων . . . ἀρνακίδας', ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος. VII 172
 ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ καὶ ἀρνακίδας τοῖς πῖλοις προστί-
 θησιν 'ἐνειλιγμένων . . . ἀρνακίδας'. Themist. or. 4 p. 50 B κρυστάλ-
 λους προταρασσόμενον καὶ πνεύμασι καὶ νιφετοῖς καὶ ἐνειλημένον
 χειρᾶς τε καὶ πόδας πῖλοις τε καὶ ἀρνακίσειν. | 9 Hom. δ 242. |
 16 Schol. χαμεύνια· ταπεινὰ κλινίδια. Τιμ. χαμεύνια· τὰ ἐπὶ
 τῆς γῆς στρωνύμενα. Boethius Milleri mél. p. 402 χαμεύ-
 νιον· κραββάπον, καθάπερ καὶ παρ' Ἰππώνακτα ἐν ταμείῳ τε (ἐν τε
 ταμείῳ Nauckius mél. græco-rom. III p. 107) καὶ χαμευνίῳ γυμνόν'.

νύκτα ἐστίξοι. ὁ δὲ εἰστήκει, μέχρι ἕως ἐγένετο καὶ ἥλιος ἀνέ-
 σχεν· ἔπειτα ὥχεται ἀπιὼν προσευξάμενος τῷ ἡλίῳ. εἰ δὲ βού-
 λεσθε ἐν ταῖς μάχαις· τοῦτο γὰρ δὴ δίκαιόν γε αὐτῷ ἀποδοῦ-
 ναι· ὅτε γὰρ ἡ μάχη ἦν, ἐξ ἧς ἐμοὶ καὶ τὰριστεῖα ἔδοσαν οἱ
 5 στρατηγοί, οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσωσεν ἀνθρώπων ἢ οὗτος, τετρω-
 μένον οὐκ ἐθέλων ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ συνδιέσωσε καὶ τὰ ὄπλα^E
 καὶ αὐτὸν ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν, ὁ Σώκρατες, καὶ τότε ἐκέλευον
 σοὶ δίδοναι τὰριστεῖα τοὺς στρατηγοὺς — καὶ τοῦτό γέ μοι οὔτε
 μέμψει οὔτ' ἐρεῖς ὅτι ψεύδομαι· ἀλλὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν
 10 πρὸς τὸ ἐμὸν ἀξίωμα ἀποβλεπόντων καὶ βουλομένων ἐμοὶ
 δίδοναι τὰριστεῖα, αὐτὸς προθυμότερος ἐγένου τῶν στρατηγῶν
 ἐμὲ λαβεῖν ἢ σαυτὸν. ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ἀξιὸν ἦν θεάσα-
 σθαι Σωκράτη, ὅτε ἀπὸ Ἀηλίου φυγῆ ἀνεχώρει τὸ στρατόπε-²²¹
 δον· ἔτυχον γὰρ παραγενόμενος ἵππον ἔχων, οὗτος δ' ὄπλα.
 15 ἀνεχώρει οὖν ἐσκεδασμένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων οὗτός τε ἄμα
 καὶ Λάχης· καὶ ἐγὼ περιτυγχάνω, καὶ ἰδὼν εὐθύς παρακελεύο-
 μαί τε αὐτοῖν θαρρεῖν καὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἀπολείψω αὐτῷ.
 ἐνταῦθα δὴ καὶ κάλλιον ἐθεασάμην Σωκράτη ἢ ἐν Ποτιδαίᾳ·
 αὐτὸς γὰρ ἦττον ἐν φόβῳ ἢ διὰ τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι· πρῶτον
 20 μὲν ὅσον περιῆν Λάχης τῷ ἔμφρων εἶναι· ἔπειτ' ἐμοίγ' ^B
 ἐδόκει, ὦ Ἀριστόφανες, τὸ σὸν δὴ τοῦτο, καὶ ἐκεῖ διαπορεύε-
 σθαι [ὥσπερ καὶ ἐνθάδε] βρενθόμενος καὶ τῶφθαλμῷ παρα-
 βάλλον, ἡρέμα παρασκοπῶν καὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς πολε-
 μίους, δῆλος ὢν παντὶ καὶ πάννυ πόρρωθεν, ὅτι εἴ τις ἄψεται
 25 τούτου τοῦ ἀνδρός, μάλ' ἐρρωμένως ἀμυνεῖται. διὸ καὶ ἀσφα-

2 προσευξ[ό]μενος cum ras. B, V | 3 μάχ||αις V | 4 et 8 ταριστεια
 B: τὰριστεια et 8 ταριστεία V | 5 τετρωμένον post ἐθέλων C | 9 μέμψη
 C | οὔτ' C: οὔτε BV | 10 ἀποβλεπόντων ἀξίωμα C | 11 ταριστεια BV | 14
 ἔχων ἵππον C | δ' C: δὲ BV | 17 αὐτοῖς C | αὐτῷ accentu in litura
 scripto B | 18 δὲ C | 19 ἢ BVC: ἦν bc | 20 ἔπειτ' C: ἔπειτα BV | ἐμοίγ'
 B | 22 ὥσπερ καὶ ἐνθάδε del. Iahnus | βρενθ. . . . παραβάλλον Athen.
 p. 216 A (test. p. 13) | τῷ φθαλμῷ B τῶφθαλμῷ V τῷ ὀφθαλμῷ C |
 23 ἡρέμα B ut Theaet. p. 152 B Prot. 333 E, ἡρεμεῖν soph. 248 E | περισκο-
 πῶν cum Bekkero Iahnus | φίλους C^b | 24 δῆλος . . . 25 ἀμυνεῖται Ari-
 stides or. 45 t. II p. 71 | 25 μάλ' C: μάλα BV Aristides | ἀμυνεῖται BV |
 διὸ . . . p. 124, 3 διώκουσι Aristides t. II p. 72 | διὸ δὴ καὶ Aristides

7—12 ATHENAEVS p. 215 E (supra p. 12 sq.), cf. testim. XXVI.
 LXXVIII. discrepat Antisthenes Athenaei p. 216 c (s. p. 13). | 13
 ATHEN. p. 215 F (s. p. 13), cf. test. XXVI. LXXVIII. LIBANIVS OR. 52
 t. III p. 45, 14 R. καὶ τῇ περὶ τὸ Ἀηλίον τύχῃ γεύγων μετὰ τῶν
 ἄλλων μόνος ἦν τοῖς πολεμίοις κὰν τῇ φυγῇ φοβερός. | SCHOL. Ἀή-
 λιον· χωρίον τῆς Βοιωτίας. | 21 ARISTOPH. nub. 362 ὅτι βρενθύει
 τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῶφθαλμῷ παραβάλλεις. | 22 TIM. βρενθυό-
 μενος· γαυρούμενος καὶ ὑγκυλλόμενος μετὰ βάρους. | 27 ARISTID. OR.

λῶς ἐπῆει καὶ οὗτος καὶ ὁ ἕτερος· σχεδὸν γὰρ τι τῶν οὕτω
 διακειμένων ἐν τῷ πολέμῳ οὐδὲ ἀπτονται, ἀλλὰ τοὺς προτρο-
 πιάδην φεΐγοντας διώκουσιν. πολλὰ μὲν οὖν ἂν τις καὶ ἄλλα
 ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι καὶ θαυμάσια· ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων
 ἐπιτηδευμάτων τάχ' ἂν τις καὶ περὶ ἄλλου τοιαῦτ' εἴποι, τὸ
 δὲ μηδενὶ ἀνθρώπων ὁμοιον εἶναι μήτε τῶν παλαιῶν μήτε
 τῶν νῦν ὄντων, τοῦτο ἄξιον παντὸς θαύματος. οἷος γὰρ Ἀχιλ-
 λεύς ἐγένετο, ἀπεικάζειεν ἂν τις καὶ Βρασίδαν καὶ ἄλλους, καὶ
 οἷος αὖ Περικλῆς, καὶ Νέστορα καὶ Ἀντίγορα [εἰσὶ δὲ καὶ ἕτε-
 ροι]· καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταῦτ' ἂν τις ἀπεικάζοι· οἷος δ'¹⁰
 οὔτοσὶ γέγονε τὴν ἀτοπίαν ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ λόγοι
 αὐτοῦ, οὐδ' ἐγγὺς ἂν εὔροι τις ζητῶν, οὔτε τῶν νῦν οὔτε τῶν
 παλαιῶν, εἰ μὴ ἄρα εἰ οἷς ἐγὼ λέγω ἀπεικάζοι τις αὐτόν, ἀν-
 θρώπων μὲν μηδενί, τοῖς δὲ σιληροῖς καὶ σατύροις, αὐτόν καὶ
 τοὺς λόγους. καὶ γὰρ οὖν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλι-³⁷
 πον, ὅτι καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ὁμοιότατοί εἰσι τοῖς σιληροῖς τοῖς
 ἐδιοιγομένοις. εἰ γὰρ ἐθέλοι τις τῶν Σωκράτους ἀκούειν λό-
 γων, φανεῖεν ἂν γελοῖοι τὸ πρῶτον· τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ
 ῥήματα ἔξωθεν περιαμπέχονται, σατύρου τινὰ ὑβριστοῦ δο-
 ράν. ὄνους γὰρ κανθηλίους λέγει καὶ χαλκίας τινὰς καὶ σκυ-²⁰

1 ἀπ[ή]ει cum ras. V | ὁ ἑταῖρος ex Aristide Iahnus | 2 ἐν τῷ πο-
 λέμῳ ante ἀλλὰ ponit Aristides | 3 φεύγ. μᾶλλον διώκ. Arist. | διώκουσιν
 B | 4 θαυμάσαι Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 332 | 5 τοιαῦτ' C: τοι-
 αῦτα BV | 6 εἶναι μήτε bC: εἶναι με BV | 9 εἰσὶ . . . ἕτεροι del. Iah-
 nius | εἰσὶ] οἷοι Badhamus ad Euthyd. p. XXII | 10 τοὺς del. Badhamus:
 τοὺς μὲν Hirschigius | ταῦτ' C: ταῦτ' BV | δ' C: δὲ BV | 11 γέγο[ν]ε
 cum ras. V | ἄνθρωπος Sauppius: ἄνθρωπος BVC | 12 item 13. 17 τίς
 B | οὔτε τῶν νῦν . . . παλαιῶν del. Hirschigius Iahnus | 13 alterum ei om
 C | λέγων BV^b | 14 αὐτόν τε καὶ ἤ | 16 ὅτι καὶ] καὶ ὅτι V | 17 διηγομέ-
 νοις V | τὸν . . . λόγον BV | 18 φανοῖεν C | γελοῖοι B γελοῖο V: πανυλείοι
 C πάνυ γελοῖοι ἤ | 19 τινὰ BV: ἂν τινὰ C δὴ τινὰ Baiterus Cobetus nou.
 lect. p. 502 (mnem. VII p. 14) αὖ τινὰ Rueckertus αὐτίκα Hommelius

46 t. II p. 198 ἐμοὶ μὲν οὖν οὐδὲν φανλότερος οὐδ' ἀτιμότερος δο-
 κεῖ Θεμιστοκλῆς γενέσθαι στρατηγῶν Ἀθηναίων ἢ Σωκράτης συστρα-
 τευόμενος ἐπὶ Δηλίου καὶ ἐν Ἀμφιπόλει καὶ ἐν Ποιθαία. καίτοι σύ
 γ' ἐκεῖνον ἐπαινεῖς, ὅτι ἐν τῇ ἀπὸ Δηλίου φυγῇ θαρρούντως ἀπῆει
 καὶ καταφανῆς ὣν ὅτι εἴ τις ἄφοιτο αὐτοῦ, εὖ καὶ καλῶς ἀμυνεῖται.

2 SCHOL. προτροπιάδην· προθύμως, ἀμεταστρεπτί, μετὰ προτρο-
 πῆς, ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. | 19 PROCLUS in Alcib. I p. 313 καὶ ἐν συμ-
 ποσίῳ δὲ σατύρου τινὸς αὐτόν ὑβριστοῦ φησι δορὰν περιβεβλημένον
 ἐνδοθεν ἀνοιχθέντα ἀγάλματα δεικνύει θαυμαστά. | 20 PLATO Gorg.
 p. 491 A ΚΑΛΑ. νῆ τοῖς θεοῖς, ἀτεχνῶς γε αἰεὶ σκυτέας τε καὶ
 κναφέας καὶ μαγείρους λέγων καὶ ἰατροὺς οὐδὲν παύει. XENOPHO
 comm. Socr. I 2,37 ὁ δὲ Κριτίας Ἀλλὰ τῶνδὲ τοῖ σε ἀπέχεσθαι,

τοτόμους καὶ βυρσοδέψας, καὶ αἰεὶ διὰ τῶν αὐτῶν τὰ αὐτὰ φαί-
 νεται λέγειν, ὥστ' ἄπειρος καὶ ἀνόητος ἄνθρωπος πᾶς ἂν τῶν
 λόγων καταγελάσειεν. διοιγομένους δὲ ἰδὼν ἂν τις καὶ ἐντὸς 222
 αὐτῶν γιγνόμενος πρῶτον μὲν νοῦν ἔχοντας ἔνδον μόνους εὐ-
 5 ρήσειε τῶν λόγων, ἔπειτα θειοτάτους καὶ πλείστ' ἀγάλματ'
 ἀρετῆς ἐν αὐτοῖς ἔχοντας καὶ ἐπὶ πλείστον τείνοντας, μᾶλλον
 δὲ ἐπὶ πᾶν ὅσον προσήκει σκοπεῖν τῷ μέλλοντι καλῶ κἀγαθῶ
 ἔσεσθαι. ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες, ἃ ἐγὼ Σωκράτη ἐπαινῶ· καὶ αὐ-
 ἃ μέμφομαι συμμίζας ὑμῖν εἶπον ἃ με ὕβρισεν. καὶ μέντοι οὐκ
 10 ἐμὲ μόνον ταῦτα πεποιήκεν, ἀλλὰ καὶ Χαριμίδην τὸν Γλαύκωνος Β
 καὶ Εὐθύδημον τὸν Διοκλέους καὶ ἄλλους πάνην πολλούς, οὓς οὗτος
 ἔξαπατῶν ὡς ἐραστῆς παιδικὰ μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται ἀντ'
 ἐραστοῦ. ἃ δὴ καὶ σοὶ λέγω, ὧ Ἀγάθων, μὴ ἔξαπαταῖσθαι ὑπὸ
 τούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι
 15 καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι.

1 β[υ]ρσοδέψας cum ras. V | αἰεὶ BV: αἰεὶ C | τὰ αὐτὰ BC: ταῦτα
 V | 2 ὥστ' C: ὥστε BV | 3 καταγελάσειε C | διοιγομένους B διηγου-
 μένους V | ἂν] αὐ Bekkerus, Iahnus | ἔγγυς αὐτῶν γε Hommelius | 4 εὐ-
 ρήσειε *] εὐρήσει BVC | 5 τὸν λόγον BV del. interpres Lipsiensis, Voe-
 gelinus | πλείστ' ἀγάλματ' C: πλείστα ἀγάλματα BV | 6 αὐτοῖς B αὐτοῖς
 VC | τείνοντας BV | 7 ἐπὶ] ἐπὶ BV | καὶ ἀγαθῶ B, V | 8 αὐ] ἂν C^b | 9 ὕβρι-
 σεν B: ὕβρισε VC | 13 καὶ σοὶ . . . 15 γνῶναι schol. Hom. P 32 | 14 ἀπὸ
 B: ὑπὸ V^bC | γνῶντα BV

ἔφη, δεήσει, ὧ Σώκρατες, τῶν σκυτέων καὶ τῶν τεκτόνων καὶ τῶν
 χαλκῶν· καὶ γὰρ οἶμαι αὐτοὺς ἤδη κατατετριῶθαι διαθρολουμένους
 ὑπὸ σοῦ. | SCHOL. κανθηλίους· τοὺς βραδεῖς νοῆσαι ἢ ἀφρεῖς· ἀπὸ
 κἀνθωνος, ὅς ἐστιν ὄνος, εἰρημένοι, ὅς πάλιν ἀπὸ τῶν κανθηλίων,
 τῶν ἐπιτιθεμένων αὐτῷ ἐπικαμπῶν (ἐπικάμπτων vulgo) ξύλων, του-
 τέσπε σαγμάτων, ὀνομάζεται οὕτως.

1 SCHOL. βυρσοδέψας· τοὺς τὰς βύρσας ἐργαζομένους καὶ μαλάτ-
 τοντας. | 10 ATHENAEVS p. 187 D (supra p. 6). | 15 SCHOL. 'ὄρεχθ' ἐν δέ
 τε νήπιος ἔγνω' (Hom. P 32. Υ 198 πρὶν π κακὸν παθεῖν· ὄρεχθ' ἐν
 δέ τε νήπιος ἔγνω)· ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν συνιέντων τὸ ἀμάρτημα.
 ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἕτερον παροιμία 'ὁ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει'. φασὶ
 γὰρ ἀλιεὶ ἀγκιστροεύοντα, ἐπειδὴν σπάσῃ τῷ λίνῳ τὸν ἰχθύν, τῇ χειρὶ
 προσαγαγόντα κατέχειν, ἵνα μὴ φύγῃ· τοῦτο δὲ συνήθως ποιοῦντα
 ὑπὸ σκορπίου πληγῆναι· καὶ εἶπε (εἶπεῖν Iahnus) 'πληγεὶς νοῦν φύ-
 σεις', καὶ μηκέτι προσάγειν ἔξ ἐκείνου τὴν χεῖρα. [DIOGENIAN. II 31
 'ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἶσει' add. ὅμοιον δὲ ἔσπε τῷ παρ' Ἡσιόδῳ
 (opp. 218) 'παθῶν δέ τε νήπιος ἔγνω'.] κέχοιται τῇ παροιμίᾳ
 Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῶ (fr. 112), λέγων 'εἴτ' αὐ * *
 ὥσπερ ἀλιεὺς πληγεὶς * * εἰων διδάσκαλος'. ἔσπε καὶ τρίτη ὁμοία
 'ἐὰν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς'· ἐλέχθη δὲ ἐπὶ Τίμωνος τοῦ μι-
 σανθρώπου, μηκέτι προσαιεμένον τοὺς κόλακας. SCHOL. Hom. P 32
 οὐ δὲ εἰς παροιμίαν παραδέδοται (sc. ἡ γνώμη), λέγει καὶ Πλάτων

c Εἰπόντος δὴ ταῦτα τοῦ Ἀλκιβιάδου γέλωτα γενέσθαι ἐπὶ 38
 τῇ παρορησίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἐδόκει ἔτι ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Σωκρά-
 τους. τὸν οὖν Σωκράτη Νήφειν μοι δοκεῖς, φάναι, ὦ Ἀλκι-
 βιάδη. οὐ γὰρ ἂν ποθ' οὕτω κομψῶς κύκλω περιβαλλόμενος
 ἀφανίσαι ἐνεχείρεις οὐδ' ἔνεκα ταῦτα πάντ' εἴρηκας, καὶ ὡς ἐν 5
 παρέργῳ δὴ λέγων ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας, ὡς οὐ πάντα
 D τούτου ἔνεκα εἰρηκώς, τοῦ ἐμὲ καὶ Ἀγάθωνα διαβάλλειν, οἴο-
 μενος δεῖν ἐμὲ μὲν σοῦ ἐρᾶν καὶ μηδενὸς ἄλλον, Ἀγάθωνα δὲ
 ὑπὸ σοῦ ἐρᾶσθαι καὶ μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἄλλου. ἀλλ' οὐκ ἔλαθες,
 ἀλλὰ τὸ σατυρικὸν σου δράμα τοῦτο καὶ σιληρικὸν κατάδηλον 10
 ἐγένετο. ἀλλ', ὦ φίλε Ἀγάθων, μηδὲν πλέον αὐτῷ γένηται,
 ἀλλὰ παρασκευάζου ὅπως ἐμὲ καὶ σὲ μηδεὶς διαβάλῃ. τὸν οὖν
 Ἀγάθωνα εἰπεῖν Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύεις ἀληθῆ
 E λέγειν. τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνῃ ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ
 σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. οὐδὲν οὖν πλέον αὐτῷ ἔσται, 15
 ἀλλ' ἐγὼ παρὰ σὲ ἐλθὼν κατακλινήσομαι. Πάνυ γε, φάναι τὸν
 Σωκράτη, δεῦρο ὑποκάτω ἐμοῦ κατακλίνου. ὦ Ζεῦ, εἰπεῖν τὸν
 Ἀλκιβιάδην, οἷα αὐτὸ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. οἴεται μου
 δεῖν πανταχῆ περιεῖναι. ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ὦ θαυμάσιε, ἐν

2 ἐπι] ὅτι C^b | 3 φάναι om V | 4 ποθ' C: ποτε BV | κομψῶς ex
 omψῶς B | 5 οὐ δὴ*] οὐδ' BV οὐδ' s οὐ C | πάντ' C: πάντα BV | 8 μὲν
 σου C | 10 δράμα B δράμα V | 12 διαβάλῃ μηδεὶς C | διαβαλεῖ Hirsch-
 gius Cobetus nou. lect. p. 618 | 17 ὑπὸ κατω B ὑπὸ τοῦ V

οὕτως δὴ 'καὶ σοὶ . . . γινῶναι'. | DIONYSIUS HAL. art. rhet. 9, 6
 p. 339 R. ἐγκωμίον λέγει ἐν τῷ συμποσίῳ Ἀλκιβιάδης Σωκράτους.
 ἐπι τέλει τοῦ ἐγκωμίου λέγει πρὸς Ἀγάθωνα ὁ Ἀλκιβιάδης 'ὄρα
 τοίνυν, ὦ Ἀγάθων, μὴ πάθῃς ὅπερ οἱ πολλοί· ὁ γὰρ Σωκράτης
 οὗτος προσποιεῖται ἐραστής εἶναι, εἴτα ἐρώμενος ἀναφαίνεται. μὴ
 οὖν καὶ σὺ τὸ αὐτὸ πάθῃς, ὅπερ καὶ πάντες πεπόνθασιν'. εὐτυχὲς δὲ
 ὁ Ἀλκιβιάδης ἐρῶν τοῦ Ἀγάθωνος καὶ ἐβούλετο ὑπὸ μηδενὸς ἄλλου
 αὐτὸν ἐρᾶσθαι, καὶ ἐπι τέλει ἐρριψε τὴν παραινεσίν (cod. Paris.: παραι-
 τησίν ed.) τὴν πρὸς Ἀγάθωνα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐγκωμίου λέγων. αὐτὸς
 ἐξηγεῖται ὁ Σωκράτης τὴν τέχνην 'νήφειν μοι δοκεῖς, ὦ Ἀλκιβιάδη',
 — δοκεῖ γὰρ μεθύειν ὁ Ἀλκιβιάδης — 'οὐ γὰρ ἂν κομψῶς γε' φησὶ
 'τὸ σατυρικὸν δράμα περιέβαλες, εἰ μὴ ἐνηφες. καὶ πάντα ταῦτα
 εἴρηκας ὑπὲρ τοῦ διαβάλλειν ἐμὲ καὶ Ἀγάθωνα, ἵνα ἐγὼ μὲν σοῦ
 ἐρῶ καὶ μηδενὸς ἄλλου. καὶ γὰρ ἐποίησας αὐτό', φησὶν 'ὡς οὐδὲν
 [ἦ] ἐπι τέλει αὐτὸ εἰπὼν, ὡς οὐχ ἔνεκα τούτου πάντα τὰ ἄλλα εἰρη-
 κώς. ἀλλ' οὐκ ἔλαθες, ἀλλὰ τὸ σατυρικὸν δράμα τοῦτο ἀνεφάνῃ'.
 οὕτω γὰρ τοι γίνεται ἡ τέχνη καὶ παραδίδεται. | 3—12 HERMOGENES
 π. ἰδ. II 6 t. III p. 332, 11 W. | 10 TIM. PHOT. σατυρικὰ δράματα.
 (δράματα add. Iahnus) πλείονα ἦν ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ
 ταῦτα ἐμίγνον πρὸς διάχυσιν. | 14 ARISTAEN. ep. I 25 ἐπειτα παρα-
 καθεῖται μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ Παμφίλου, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ.

μέσῳ ἡμῶν ἕα Ἀγάθωνα κατακεῖσθαι. Ἀλλ' ἀδύνατον, φάναι τὸν Σωκράτη. σὺ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐπήνεσας, δεῖ δ' ἐμὲ αὖ τὸν ἐπιδέξι' ἐπαινεῖν. ἐὰν οὖν ὑπὸ σοὶ κατακλιῆ Ἀγάθων, οὐ δὴ πού ἐμὲ πάλιν ἐπαινέσεται, δεῖν ὑπ' ἐμοῦ μᾶλλον ἐπαινε-
 5 θῆναι; ἀλλ' ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καὶ μὴ φθονήσῃς τῷ μειρακίῳ 223
 ἐπ' ἐμοῦ ἐπαινεθῆναι· καὶ γὰρ πάντ' ἐπιθυμῶ αὐτὸν ἐγκωμιά-
 σαι. Ἰοῦ ἰοῦ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, Ἀλκιβιάδῃ, οὐκ ἔσθ' ὅπως
 ἂν ἐνθάδε μείναιμι, ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον μεταναστήσομαι, ἵν'
 ὑπὸ Σωκράτους ἐπαινεθῶ. Ταῦτ' ἐκεῖνα, φάναι τὸν Ἀλκιβιά-
 10 δην, τὰ εἰωθότα· Σωκράτους παρόντος τῶν καλῶν μεταλαβεῖν
 ἀδύνατον ἄλλῳ. καὶ νῦν ὡς εὐπόρως καὶ πιθανὸν λόγον εὔρεν,
 ὥστε παρ' ἑαυτῷ τοντονὶ κατακεῖσθαι.

39 Τὸν μὲν οὖν Ἀγάθωνα ὡς κατακεισόμενον παρὰ τῷ Σω-
 κράτει ἀνίστασθαι· ἐξαίφνης δὲ κωμαστὰς ἤκειν παμπόλλους ἐπὶ
 15 τὰς θύρας καὶ ἐπιτυχόντας ἀνεωγμέναις ἐξιόντος τινὸς εἰς τὸ
 ἄντικρυς πορεύεσθαι παρὰ σφᾶς καὶ κατακλίεσθαι, καὶ θορύβου
 μεστὰ πάντ' εἶναι καὶ οὐκέτι ἐν κόσμῳ οὐδενὶ ἀναγκάζεσθαι
 πίνειν πάμπολυν οἶνον. τὸν μὲν οὖν Ἐρυξίμαχον καὶ τὸν Φαί-
 δρον καὶ ἄλλους τινὰς ἔφη ὁ Ἀριστόδημος οὔχεσθαι ἀπιόντας,
 20 ἔδὲ ὑπνον λαβεῖν καὶ καταδαρθεῖν πάντ' ἄτε μακρῶν
 τῶν νυκτῶν οὐσῶν, ἐξεγρεσθαι δὲ πρὸς ἡμέραν ἤδη ἀλεκτρού-
 νων ἀδόντων, ἐξεγρόμενος δὲ ἰδεῖν τοὺς μὲν ἄλλους καθεύ-
 δοντας καὶ οἰχομένους, Ἀγάθωνα δὲ καὶ Ἀριστοφάνη καὶ Σω-
 κράτη ἔτι μόνους ἐγρηγορέναι καὶ πίνειν ἐκ φιάλης μεγάλης
 25 ἐπιδέξια. τὸν οὖν Σωκράτη αὐτοῖς διαλέγεσθαι· καὶ τὰ μὲν
 ἄλλα ὁ Ἀριστόδημος οὐκ ἔφη μεμνησθαι τῶν λόγων· οὔτε γὰρ
 ἐξ ἀρχῆς παραγενέσθαι ὑπονυστάζειν τε· τὸ μέντοι κεφάλαιον, D

1 ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | 2 δ' C: δὲ BV | αὐ τὸν Bekkerus: αὐτὸν BVC
 αὐ τόνδ' ci. Astius | 3 ἐπιδέξι' BV ἐπιδέξια C | οὐ] οὕτω Badhamus
 praef. | 4 δεῖν*] πρὶν BVC παρὸν Badhamus, παρὲς ὑπ' ἐμοῦ ἄλλον id. |
 μᾶλλον] ἄλλον Maduignius adu. I p. 397 | interrogare Socratem uidit Astius,
 affirmantem cum plerisque fecit Iahnus | 7 ἰοῦ ἰοῦ C | 8 ἂν om C | ἵν'
 C: ἵνα BV | 9 ταῦτ' C: ταῦτα BV | 11 εὔρε B | 12 ἑαυτῷ B | 15
 ἀνεωγμέναις B | ἐξιόντος V | 16 παρὰ σφᾶς BV παρὰ σφας C | 17 πάντ'
 C: πάντα BV | 18 πίνειν om C | 20 ἐδὲ (in litura?) B: ὁ δὲ V ἕαδε C |
 20 et p. 128, 5 καταδαρθεῖν Rettigius | 21 ἀλε[χι]ρουόνων cum ras. V |
 25 ἐπιδέξια C, Athen. p. 192 A: ἐπιδέξια BV | 26 μεμνησθαι B

9 PLUTARCH. quaest. conu. II 1, 5 p. 632 B δοκεῖ τὰ λυποῦντα
 τοὺς ἐνόχους σκώμματα τοῖς μακρὰν οὔσι τῆς διαβολῆς ἡδονὴν τινα
 καὶ χαρὰν ποιεῖν . . . διὸ . . . καὶ Σωκράτην πάλιν Ἀλκιβιάδῃς ἔσχωπιεν
 εἰς ζηλοτυπίαν τὴν περὶ Ἀγάθωνος. | 20 BOETHIUS Milleri mél. p. 401
 καταδαρθεῖν κατακοιμῶμαι. | 23 ATHENAEUS V p. 192 A (supra p.
 7 sq.). XI p. 504 F (s. p. 10).

ἔφη, προσαναγκάζειν τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν αὐτοὺς τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμῳδίαν καὶ τραγωδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν, καὶ τὸν τέχνη τραγωδιοποιὸν ὄντα καὶ κωμωδιοποιὸν εἶναι. ταῦτα δὲ ἀναγκαζομένους αὐτοὺς καὶ οὐ σφόδρα ἐπομένους νυστάζειν, καὶ πρῶτον μὲν καταδαρθεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἥδη δὲ ἡμέρας⁵ γυρομένης τὸν Ἀγάθωνα. τὸν οὖν Σωκράτη κατακοιμίσαντ' ἐκείνους, ἀναστάντ' ἀπιέναι, καὶ ἔ ὥσπερ εἰώθει ἐπεσθαι, καὶ ἐλθόντα εἰς Λύκειον, ἀπονηψάμενον, ὥσπερ ἄλλοτε τὴν ἄλλην ἡμέραν διατρίβειν, καὶ οὕτω διατρίψαντα εἰς ἑσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι.

3 τραγωδιο ποιὸν (sub ο π hyphen) B τραγωδοποιὸν C | ὄντα καὶ 5: ὄντα BVC | κωμωδιο ποιὸν (sub ο π hyphen) B | 5 καὶ πρότερον C | 6 γενομένης 5, Hirschigius | κατακοιμίσαντ' B κατακοιμίσαντα V: κατακοιμήσαντ' C κατακοιμήσαντα Athenaeus p. 192 B | 7 ἀναστάντ' . . . εἰώθει om C | ἀναστάντ' Athenaeus: ἀναστάντα BV | καὶ ἔ Hermannus: καὶ BV καὶ αὐτὸς 5 καὶ ἰ Bekkerus | 8 τὴν ὅλην Stephanus | 10 συμπόσιον ἢ περὶ ἔρωτος subscribunt BC

1 PLATO de re p. III p. 395 A ἐπεὶ πού οὐδὲ τὰ δοκοῦντα ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι δύο μιμήματα δύνανται οἱ αὐτοὶ ἅμα εὖ μιμεῖσθαι, οἷον κωμῳδίαν καὶ τραγωδίαν ποιοῦντες. ἢ οὐ μιμήματα ἄρα τούτου ἐκάλεις; Ἐγώ γε καὶ ἀληθῆ γε λέγεις, ὅτι οὐ δύνανται οἱ αὐτοί. | 8 ARISTID. or. 23 t. I p. 287.

